

ATHENS voice

VOICE 102.5
παρουσιάζει
Thaliah & Irene
Γαλλικό Ινστιτούτο 20/5
Billie Kark & Alkyone
Πλ. Δεξαμενής 22/5
σελ. 26, 55

**ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΚΑΛΚΑΝΗΣ**
Ο βασιλιάς του King George
και η συνάρπαστική ζωή του
Του Γιώργου Παυριανού

EUROVISION 2024
Οδηγός επιβίωσης
Του Γιάννη Νένε

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
BOOK VOICE
Των Δ. Γκρους, Στ. Τσιτσόπουλου,
Κ. Γλυνιαδάκη, Κ. Αθανασιάδη

Το καλύτερο φαγητό
στου ΨΥΡΡΗ
Της Ελένης Ψυχούλη

PINK METAVERSE
Το ροζ αθηναϊκό σύμπαν
της Λυδίας Γιορκάρη
Της Κατερίνας Καμπόσου



Διάρκεια ενέργειας

02.05.-17.07.2024*

*και έως εξαντλήσεως
των αποθεμάτων

Οι stars του UEFA EURO 2024™. Τώρα στα Lidl.



Άλμπουμ
συλλογής καρτών
ανταλλαγής

Κάθε τεμ.

1,99€



3 κάρτες
ανταλλαγής
Match Attax με
κάθε 30€ αγορών
χωρίς επιπλέον
επιβάρυνση

Περισσότερες πληροφορίες:
www.lidl.hellas.gr



Official Partner



EUROVISION

Εθνική Εβδομάδα Τρολάρισματος.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ EUROVISION

Φινλανδία

«Το comic relief της βραδιάς. Καγκούρικο, κατά βάθος γκέι high energy, με έναν τύπο τύπου Τόνι Σφίνο "χωρίς βρακί" που βγαίνει από ένα denim αυγό (:), ενώ ο φίλος του, με μαλλί σαν αποξηραμένο σπαγγέτι, κοπανιέται ότι "δεν θέλουμε κανόνες". Κλασική, αγαπημένη Φινλανδία, μην αλλάξεις ποτέ»

(Ο Γιάννης Νένης σχολιάζει τον φετινό διαγωνισμό τραγούδι προς τραγούδι. Κλασική, αγαπημένη Νένη, μην αλλάξεις ποτέ!)

ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ

Ίσως το ωραιότερο θερινό σινεμά της Αθήνας κάτω από την Ακρόπολη, ανοίγει ξανά χάρη στο Cinoib, όχι μόνο με ταινίες, αλλά και ειδικές προβολές και events. (στην οδό Κυδαθηναίων, στην Πλάκα)

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Το νοστιμότερο τσουρέκι στο Red Jane (στην Κυδωνιάς)

Τα νοστιμότερα κριτσίνια χαρουπιού στο Palace (στο Ενετικό Λιμάνι)

Τα πιο καλοφτιαγμένα καλιτσούνια στο Γιανναράκη (στο ισόγειο του Δημαρχείου)

Ένα μαγαζί για να φας καλό και φθινό φαγάκι με θέα τη θάλασσα, στον Βασιλικό (στο λιμάνι)

Τα πιο ωραία εκλέρ στα Όνειρα Γλυκά (στην Αποκορώνου)

Για μπουγάτσα, κλασικά του Ιορδάνη τα τελευταία 100 χρόνια (στην Αποκορώνου)

ΛΑΜΠΑΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Την είδα στα Χανιά. Είχαν δέσει πάνω της ένα μπουκαλάκι λάδι.

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

Δύσκολη χώρα η Ελλάδα. Για να κάνεις διαίτα!



ΜΕΤ GALA 2024

Δεν προσφερόταν φέτος, ούτε καν για τρολάρισμα.

ΤΟ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟ FLYER ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΛΑΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τίτλος: Φωνή Λογικής.

Φωτογραφία: Η ίδια μέσα σε ένα πασχαλινό αυγό. Από κάτω με μεγάλα γράμματα: ΘΑΥΓΟ.

Ο TYLER ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Ας του πει κάποιος ότι τους παπάδες, και ειδικά τους μητροπολίτες, δεν τους φιλάμε σταυρωτά στα μάγουλα.

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

Τραγικό και βαρετό. Χίλιες φορές προτιμότεροι οι αγώνες curling.

ΣΟΦΙΑ

Το ρομπότ Τεχνητής Νοημοσύνης. Μόλις πήγε να κινηθεί, έφαγε τα μούτρα του σε ένα σκαλοπάτι στον χώρο έκθεσης στη Θεσσαλονίκη. Πεταμένα λεφτά.

ΑΠΟΡΙΑ

Τι έγινε, δεν έχουμε κανέναν ημιμαραθώνιο αυτή την εβδομάδα;

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Καλημέρα, έρωτά μου, θες να κάνεις τα παιδιά μου;»



Θανατηφόρες τρύπες στην παλιά (ξεχασμένη) εθνική οδό

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΑΝΔΟΛΟΥ

Λέμε συχνά για τις νέες υποδομές, τα νέα ψηφιακά συστήματα, την αναβάθμιση σε όλους τους τομείς, να όμως που υπάρχουν σημεία της χώρας που θυμίζουν την Ελλάδα του 1950! Αρκεί να διασχίσει κανείς την παλιά εθνική οδό Κορίνθου-Πατρών. Λίγο μετά το Ξυλόκαστρο, στο ύψος της Λυκοποριάς, 5 τεράστιες και βαθιές τρύπες δεσπόζουν καταμεσής του δρόμου, στη μέση του ρεύματος προς Πάτρα, συνιστώντας θανατηφόρα απειλή για αυτοκίνητα και πεζούς. Η εικόνα είναι αποκρουστική: οι τρύπες αυτές μοιάζουν πραγματικά με κρατήρες, έχουν βάθος μέχρι και δύο μέτρα, και πιάνουν όλη τη μία λωρίδα της παραλιακής οδού, αναγκάζοντας τους οδηγούς να μπαίνουν στο αντίθετο ρεύμα για να τις προσπεράσουν! Και το πλέον σκανδαλώδες; Βρίσκονται εκεί 4 μήνες τουλάχιστον, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή όχι μόνο των επιβατών στα αυτοκίνητα, αλλά και των παιδιών που πηγαινοέρχονται στο τοπικό σχολείο της Λυκοποριάς, των περιπατητών, των ποδηλατών, κάθε ανθρώπου που ζει στην περιοχή. Το βράδυ δε, που ο φωτισμός είναι ελλιπής (άλλη πληγή αυτή για την περιοχή), ο δρόμος γίνεται ακόμα πιο επικίνδυνος. Εάν δεν είσαι ντόπιος ώστε να έχεις δεχτεί στωικά τη μοίρα σου ότι οι λακούβες βρίσκονται εκεί 4 μήνες, η έλλειψη φωτισμού και ειδικής σήμανσης τις καθιστούν ορατές μόνο εάν έχεις φτάσει μερικά μέτρα πριν. Σημειωτέον ότι μιλάμε για 5 τρύπες (μόνο στη Λυκοποριά, γιατί διάσπαρτα υπάρχουν και παρακάτω) σε απόσταση 50 με 100 μέτρα η μία από την άλλη, τρύπες που έχουν διάμετρο από 50 εκατοστά έως και παραπάνω από 2 μέτρα η μεγαλύτερη. Το βάθος τους απύθμενο, ακριβώς όπως και η αναισθησία των υπευθύνων. Όλα αυτά ανάμεσα στο 47ο και στο 49ο χιλιόμετρο της παλιάς εθνικής οδού Κορίνθου-Πατρών. Ποιος θα μας απαντήσει γι' αυτό το χάλι; Γιατί αδιαφορούν οι τοπικοί άρχοντες; Πρέπει δηλαδή να θρηνήσουμε θύματα για να κάνουμε το αυτονότο; Οι τρύπες αυτές, που προκλήθηκαν από τις ισχυρές βροχοπτώσεις και τη διάβρωση του εδάφους, βρίσκονται εκεί όλο τον χειμώνα περιμένοντας τους εκδρομείς του καλοκαιριού. Μια εικόνα ντροπής για την Ελλάδα του 2024.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Λυδία Γιόκαρη**. Αποφοίτησε από το τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πολυτεχνείου της Πάτρας και ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο TUDelft της Ολλανδίας.

Τα τελευταία 5 χρόνια εργάζεται ως αρχιτέκτονας και project leader στο διεθνές γραφείο των Mecanoo Architecten και τα εαρινά εξάμηνα ως επισκέπτρια διδάσκουσα στην αρχιτεκτονική στο TUDelft. Από το 2023 είναι συνεργάτης του ερευνητικού ιδρύματος Amsterdam Institute for Advanced Metropolitan Solutions (AMS) ως Program Developer, μελετώντας πιθανά σενάρια για το βιώσιμο μέλλον της πόλης του Άμστερνταμ με ορίζοντα το 2050.

Περισσότερα στη σελίδα 20



«Όποτε περνάω από του Ψυρρή, όλοι τρώνε. Πρωί, μεσημέρι, βράδυ τρώνε».

(Ζευγάρι στον σταθμό του Θησείου, Παρασκευή πρωί)

–Έλα εσύ και θα σου βρούμε και άντρα. Πες μας μόνο πώς τον θες. –Πουλί να έχει που να δουλεύει και όλα τα άλλα δεν με πειράζουν.

(Δύο γυναίκες και ένας άντρας συζητούν σε cafe στην Τσακάλωφ. Πέμπτη απόγευμα)

«Πήγα να πληρώσω δύο καφέδες σε ένα ξενοδοχείο και με ρώτησαν: με κάρτα, μετρητά ή bitcoin;»

(Νεαρός σε φίλο του, Μετρό Μέγαρο Μουσικής, Σάββατο απόγευμα)

–Θέλω σουβλάκι. –Εγώ χυμό ρόδι. Μου λείπουν βιταμίνες. –Κι εμένα μου λείπουν οι βιταμίνες του τζατζικιού.

(Δύο κορίτσια ετοιμάζονται να παραγγείλουν σε φαντάκι των Εξαρχείων. Παρασκευή μεσημέρι)

«Δεν έχουμε καθόλου από αυτά. Αυτά είναι σουσι και τέτοια».

(Σερβιτόρος παίρνει παραγγελία σε ψαροταβέρνα στις Τζιτζιφιές. Παρασκευή μεσημέρι)

Μόλις έχει τελειώσει το INK του Δημήτρη Παπαϊωάννου στο Μέγαρο. Καθώς φεύγει ο κόσμος ακούγεται η ατάκα: «Μούσκεμα τα 'κανε»

(Αμπελόκηποι, Τρίτη βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

«Βρες χορηγό, μη βγαίνεις με άφραγκους»

Όχι, η Σίρα Σέβεν δεν είναι ο θηλυκός Άντριου Τέιτ – είναι κάτι χειρότερο

Η Σίρα Σέβεν πλουτίζει από τη δική της επιχείρηση, τη στιγμή που εκπαιδεύει γυναίκες στο να αράξουν ναζιάρικα πάνω στο πορτοφόλι των συντρόφων τους

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Όταν τη δεκαετία του '90 η (αείμνηστη) Ιβάνα Τραμπ ξεστόμιζε το θυρικό πια «Don't Get Mad, Get Everything» («Μην τα παίρνεις», παρ' του τα όλα»), αναφερόμενη φυσικά στο διαζυγίο της με τον Ντόναλντ Τραμπ, η προτροπή της έγινε σλόγκαν και κυρίαρχο αποτέλεσμα συμβουλής για πολλές γυναίκες που απατήθηκαν και, εκτός από τη θλίψη του χωρισμού, είχαν να ανησυχούν και για τη διατροφή.

Ήταν μια κάπως ανάλαφρη, αν όχι αστειά, δεκαετία το '90, που χωρούσε τέτοιο χασομέρι και αστειάκια με τα βάσανα των διάσημων και πλούσιων και που το να ακούγονται τέτοιες συμβουλές από μια γυναίκα προς άλλες δεν σκόνταφτε σε κανένα βραχάκι πολιτικής ορθότητας – απλώς εξυπηρετούσε τη στερεοτυπική εικόνα των γυναικών gold diggers, που ήθελαν να εξασφαλίσουν το υπόλοιπο του βίου τους από το τέλος και μόνο ενός αποτυχημένου γάμου.

Όμως, δεν έχουμε πια '90. Η ζωή μας έχει τρέξει, η τεχνολογία επίσης, το MeToo – αν και λαβωμένο και κάπως δυσκίνητο παγκοσμίως – έχει προσφέρει πολλά σε επιζώσες έμφυλης και σεξουαλικής βίας, και το να ακούγονται «φρεσκορισμένες» τέτοιες συμβουλές, κάπως σκάνει την τρίχα όσων πραγματικά νοιάζονται για την έμφυλη ισότητα: ο Τραμπ έγινε πρόεδρος και αν και έφυγε σκωτσός από το Καπιτώλιο, άφησε κόσμο στο πόδι του να κάνει δουλίτσα ακόμα κι όταν δεν κατείχε το αξίωμα – με προεδρείο δικής του επιλογής, το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ πριν από δύο χρόνια ανέτρεψε τον περί αμβλώσεων νόμο και πριν από δύο εβδομάδες άφησε στην ευχέρεια της κάθε Πολίτιδας το τι θα κάνει με αυτό το φλέγον ζήτημα.

Αλλά όλο αυτό το σκοτάδι δεν αφορά τη Σίρα Σέβεν και τις δουλειές της. Η την επιχειρηματική δράση της στο κομμάτι του «dark feminine» και εκείνου του σημείου του διαδικτύου που ισχυρίζεται ότι προωθεί τη γυναικεία ενδυνάμωση. Οι συμβουλές της ξεπουλάνε σαν ζεστό ψωμί στο TikTok και το YouTube, και τα βιβλία της σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο στα ευώλητα της Amazon.

Πατί ποια ενδιαφέρεται πραγματικά για ισότητα, αν είναι να πεινάει, να κακοπερνάει ή να κακοπληρώνεται από τη μια δουλειά-γαλέρα στην άλλη και από τον έναν μεροκαματιάρη σύντροφο στον άλλο, αναρωτιέται η Σέβεν – το πραγματικό όνομα της οποίας είναι Λετίσια Παντούα και μπόθνη το «sprinkle sprinkle», κάτι σαν... ξόρκι για αμόθονια και ευλογία στο τέλος του κάθε βίντεό της.

«Να αποφεύγετε τους μπατίρδες». «Πώς ξέρεις ότι αυτός με τον οποίο θα βγεις ραντεβού είναι άφραγκος, γι' αυτό και δεν κάνεις τον χρόνο σου μαζί του». «Μετά τα 25 δεν βγαίνεις ραντεβού για πλάκα, βγαίνεις για την ευμερσία σου». «Πώς να φας 5.000 δολάρια από έναν άνδρα εδώ και τώρα», είναι μερικοί από τους τίτλους των... εκπαιδευτικών βίντεό της, στα οποία η ίδια ισχυρίζεται ότι δίνει οικονομικές συμβουλές και όχι συμβατικά tips που μοιράζουν οι σύμβουλοι σχέσεων και φλερτ αβέρτα στο διαδίκτυο. Η Σέβεν έκανε το μεγάλο «μπαμ» στις πλατφόρμες πριν από περίπου έναν χρόνο, μοιραζόμενη τη «σοφία» της σε ζητήματα καρδιάς, ωστόσο το sprinkle sprinkle έκανε λίγο καρδιά παραπάνω για να γεμίσει το gym (for you page) γυναικών που είχαν απελπιστεί από την ποιότητα των προσωπικών τους σχέσεων, όσο και από τα γλίσπρα οικονομικά τους. Φαινομενικά, η Σέβεν δεν κάνει κάτι κακό. Φορά

μια φεμινιστική εσθήτα και με ύφος πρωθυερίερας επιμένει ότι πολεμά την πατριαρχία με τα ίδια της τα όπλα – προτείνει στις γυναίκες να παίξουν τα παιχνίδια που κατά την άποψή της παίζουν οι ετεροκανονικοί άνδρες, όταν συνάπτουν σχέσεις ή αναζητούν σεξ της μιας βραδιάς.

«Πάρτε τον πόνο σας και κάντε τον δύναμη. Μην αποκαλύπτετε τις ανασφάλειες και τα τρωτά σας σημεία, μην τους αφήνετε να παίξουν με την ψυχή και το μυαλό σας. Δεν βγαίνετε ραντεβού – είστε σε αποστολή», ακούγεται να λέει σε ένα από τα εκατοντάδες βίντεο η Σέβεν και μέχρι εδώ ως πού με ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Ωστόσο, ο τίτλος του βιβλίου της («Sprinkle Sprinkle: How To Date a Provider and Avoid a Dusty» – σε ελεύθερη μετάφραση «Βρες χορηγό, σταμάτα να βγαίνεις με άφραγκους») συνοψίζει το μοτίβο συμπεριφοράς στο οποίο καλεί τον γυναικόκοσμο και αυτό βρομάει λίγη μούχλα και αρκετούς -ισμούς: εσωτερικευμένο μισογυνισμό, ηλικιακό ρατσισμό και μπόλο υλισμό.

Όπως φαίνεται, η Σέβεν ξέρει το κοινό της όσο και την εποχή που του απευθύνεται. Σχεδόν δυόμισι χρόνια μακριά από την πανδημία (τον εγκλεισμό, τις χαμένες θέσεις εργασίας, την έκρηξη της ενδο-οικογενειακής βίας και του φαινομένου της γυναικείας μοναξιάς) η Σέβεν γνωρίζει ότι η «μεγάλη παραιτήση» είχε κυρίως γυναικείο και millennial πρόσημο. Γνωρίζει επίσης ότι όσο κι αν φωνάζουν οι φεμινίστριες, όταν η γυάλινη οροφή δεν λείει να σπάσει και τα χρόνια περνάνε, πολλές θα μπουν στον πειρασμό να επανεξετάσουν τις «παλιακές», σεξιστικές, κάποτε και ζοφερές συμβουλές της – όταν η αγορά εργασίας σε αφήνει «εκτός», η προοπτική χορηγού δεν φαίνεται και τόσο κακή.

Και επειδή ο διάβολος δεν σε σπρώχνει προς το λάθος αλλά σε έλκει, η Σέβεν τα εξηγεί – φαινομενικά πάλι – πολύ ελκυστικά, πατώντας όλα τα σιχαμένα κομπιάτα της γυναικείας ψυχολογίας και ισχυρίζεται ότι, όχι, δεν θέλει οι γυναίκες να επιστρέψουν στην κουζίνα τους και στα μωρά τους. Όχι, αυτό είναι δουλειά του χορηγού. Εκείνες σφειλούν να είναι κυρίως σέξι, να ξέρουν να χειρίζονται καρτό και μαστίγιο, να χειραγωγούν και να παίζουν παιχνίδια με τις ανδρικές ψυχές και στο τέλος να παίρνουν αυτό που αξίζουν.

Έτσι; Όχι ακριβώς. Βασικά καθόλου. Άσχετα από τα εκατομμύρια views, τις αναδημοσιεύσεις και τα «ντουέτα» γυναικών στο TikTok που σπεύδουν να μοιραστούν τις δικές τους sprinkle sprinkle επιτυχίες (ναι, έχει έρθει και στην Ελλάδα το... κίνημα), η Λετίσια Παντούα στις βιντεοσκοπημένες συμβουλές της ξεχνάει κανά δυο πολύ βασικές λεπτομέρειες που μπορεί να στοιχίσουν ακόμα και τη σωματική ασφάλεια ή τη ζωή των επίδοξων μιμπτριών της. Π.χ. η «οικονομική influencer» αποφεύγει να αναφερθεί στην ευαλωτότητα γυναικών που αντιμετωπίζουν τα ραντεβού τους ως «αποστολή τυλίγματος» ή ως ξεκάθαρη οικονομική συναλλαγή. Πασπαλίζει το νόημα αυτού που πρακτικά σηματοδοτεί τη σεξουαλική ως «γυναικείο τερίτι» που στόχο έχει να «τηγανίσει» τον υποψήφιο χορηγό, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τους κινδύνους μιας ερωτικής συνάντησης που μπορεί να μην εξελιχθεί όπως θα αναμενόταν. Την ίδια στιγμή, οριο-

θετώντας την τελευταία ευκαιρία των γυναικών να «σαγνεύσουν» κάποιοι μέχρι την ηλικία των 25 και προτείνοντας διαιτες, πλαστικές, τεχνικές αποπλάνησης και άλλα εργαλεία ψαρέματος πλούσιων γαμπρών, η Σέβεν απλώς ειρωνεύεται όταν την εγκαλούν για προώθηση της «γυναϊκάς-τροπαίου» που κάποια στιγμή θα πρέπει να ξεπληρώσει – κανείς δεν ξέρει πώς... – τις τόσες οικονομικές χάρες. «Ε, εντάξει, μην είστε φτηνιάρες. Μην τον βάλετε να πληρώσει τον λογαριασμό του ηλεκτρικού ή το μανικιούρ σας. Βρείτε κάτι πιο ακριβό για την αφεντιά του», είχε απαντήσει πρόσφατα σε σχολιάστρια που την εγκαλούσε για τις... συμβουλές της.

Μετά από λίγους μήνες ψυχίας, το όνομα και τα hashtags της Seven έχουν επανέλθει στη σφαίρα του Tik Tok με αρκετούς ακτιβιστές να εικάζουν ότι είναι τα σκαμπανεβάσματα της κοινωνικής, οικονομικής και ιδεολογικής κρίσης στις ΗΠΑ που την ξαναφέρνουν στον αφρό του αλγόριθμου. Αυτό επιχείρησε να εξηγήσει στον Guardian η δημοσιογράφος Κίμπερλι Μάκιντος για να «φάει» της χρονιάς της στα σχολία αναγνωστών κάτω από τη στήλη της. Βέβαια, η Μάκιντος έκανε το λάθος να συγκρίνει τη Σέβεν με τον μισογύντη Άντριου Τέιτ, ισχυριζόμενη ότι όλα αυτά τα «μαθήματα» ενδυνάμωσης δεν είναι παρά αντεστραμμένα και προσαρμοσμένα στο γυναικείο φύλο η «διδασκαλία» του Τέιτ. Ακριβώς όπως οι φανατικοί του κατηγορούμενου για βιασμούς και τράφικινγκ Τέιτ, οι αναγνώστριες του βρετανικού Μέσου έσπευσαν να υπερασπιστούν τη Σέβεν που... «ανοίγει τα μάτια των γυναικών και τις αποτρέπει από το να γίνουν έρμαια και αντικείμενα εκμετάλλευσης του κάθε αδέκαρου τυχοδιώκτη». Αλήθεια, τώρα; Όχι, βέβαια. «Ειδικοί» όπως η Σέβεν, η Σαντιά Καν (διάσημη τηλε-ψυχολόγος με υπερσυντηρητικές απόψεις), η Περλ Ντέιβις (μόνο 26 ετών, και όμως το περιεχόμενό της διαμορφώνεται από τύπους όπως ο Μπεν Σαπίρο), δεν είναι απλώς φερέφωνα μισογυνικών απόψεων. Πρακτικά, απηχούν – με απολύτως στρεβλό τρόπο – το «πώς» έχει αποτύχει το σύγχρονο dating και οι δεκάδες εφαρμογές ματσαρίσματος ανθρώπων που έχουν παιχνιδιοποιήσει τη διαδικασία επιλογής συντρόφου. Εκεί όπου όλα είναι πιθανά και οι άνθρωποι απολύτως αναλώσιμοι – δεν σου κάνει αυτό το προφίλ, σκρολάρεις με φόρα στα επόμενα – όλες αυτές προτείνουν επιστροφή στην...παράδοση: κεκαλυμμένη σεμνότητα, όχι σεξ με το «καλνσπέρα σας», υπερθηλυκοποίηση και νάζι, με μπόνους τα δωράκια που μπορεί να προκύπτουν από τέτοιες «αρετές» και στη συνέχεια βουρ στο εκάστοτε παχυλό πορτοφόλι.

Βέβαια, όπως επισημαίνει η Μάκιντος, όλα αυτά στο τέλος εξυπηρετούν αποκλειστικά την ανδρόσφαιρα και την αντικειμενοποίηση του γυναικείου σώματος. Στην τελική ο Τέιτ αυτό το θεωρεί δεδομένο, αλλά το να εκπαιδεύεις γυναίκες προς αυτήν την κατεύθυνση; Μιλάμε για κάτι απίερω χειρότερο το οποίο κάποια απολαμβάνει αν είναι υπομονετική, πειθίνα, χειριστική. Τώρα, το γιατί κάποιοι να θέλει να περάσει τη ζωή του με μια τέτοια σύντροφο ή γιατί κάποια να επιδιώκει μια τέτοια ζωή είναι μια ερώτηση που απαντιέται στα hashtags #sprinklesprinkle και, όχι, δεν είναι καθόλου αισιόδοξη η απάντηση. **A**

ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ,
Η SEBEN ΔΕΝ
ΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ ΚΑΚΟ.
ΦΟΡΑ ΜΙΑ
ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΕΣΘΗΤΑ
ΚΑΙ ΜΕ ΥΦΟΣ
ΠΡΩΘΥΕΡΙΑΣ
ΕΠΙΜΕΝΕΙ
ΟΤΙ ΠΟΛΕΜΑ
ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία
Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Editorial Manager Ηλένα Κρητικού
Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συσσιρμάς

Social Media Manager Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούτζου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμαντίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδωλή, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Ι. Γκομούζα, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Μπ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασαμπαλή, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μιχουτζάκη, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφυλλίου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης
Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr
Φωτο: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκίαν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραϊκός

Account Directors
Γιώτα Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνος Ευθυμίου, Βόννη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου
Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director VOICE 102.5
Κική Μαλέροβου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Τρανάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,
Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί- Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικοπύνη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
VOICE 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS voice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Αναγόμενοι η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.



ΔΕΠΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΣΑ ΠΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ



Βιωσιμότητα

Μείωση των εκπομπών ρύπων άνω του 26% σε έναν χρόνο, εφαρμογή κριτηρίων ESG



Ενεργειακή Ασφάλεια

Επαναδιαπραγμάτευση μακροχρόνιων συμβολαίων προμήθειας, που μας επιτρέπουν να εγγυηθούμε την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας



Στήριξη

Στήριξη 1 εκατομμυρίου νοικοκυριών & επιχειρήσεων με πάνω από 180 εκατ. ευρώ και μέρος στην κοινωνία πάνω από 120 εκατ. ευρώ



Αγωγός IGB

Δυναμικότητα 3 δισ. m³ φυσικού αερίου ετησίως



ΑΠΕ

Ισχύς άνω των 700 MW σε όλη τη χώρα, με στόχο το 1 GW Ανάπτυξη έργων υδρογόνου και πράσινων καυσίμων



Τερματικός LNG Αλεξανδρούπολης

Χωρητικότητα 153.500 m³ LNG



Μονάδα Ηλεκτροπαραγωγής στην Αλεξανδρούπολη με φυσικό αέριο

Ισχύς 840 MW, ισοδύναμη με 3 ρυπογόνες λιγνιτικές μονάδες



FISIKON

Πανελλαδικό δίκτυο 28 πρατηρίων με CNG/FISIKON και προώθηση της αεριοκίνησης

Είμαστε πίσω από τη δυναμική μεταμόρφωση της ΔΕΠΑ Εμπορίας σε μια σύγχρονη καθετοποιημένη εταιρία ενέργειας. Χάρη στον μακρόπνοο σχεδιασμό, τις επενδύσεις και τις στρατηγικές συνεργασίες, αντιμετωπίσαμε με επιτυχία τις προκλήσεις της ενεργειακής κρίσης και θωρακίσαμε την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας. Παράλληλα, συγκρατήσαμε το ενεργειακό κόστος για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, απορροφώντας ένα σημαντικό μέρος των αυξήσεων στη διεθνή τιμή του φυσικού αερίου. Στηρίζουμε την ελληνική οικονομία, εξασφαλίζοντας ενεργειακή επάρκεια και προσιτές τιμές για τις επιχειρήσεις και τις βιομηχανίες της χώρας. Είμαστε πίσω από το πράσινο σχέδιο που μας πάει στο μέλλον με επενδύσεις σε ηλεκτροπαραγωγή από φυσικό αέριο, αεριοκίνηση, ΑΠΕ και πράσινα καύσιμα.

ΟΜΙΛΟΣ



Κ Ρ Α Τ Α Μ Ε Τ Η Ζ Ω Η Ε Ν Ε Ρ Γ Η

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

1.540.255 φυσικά πρόσωπα δήλωσαν εισοδήματα αντιστοίχως με αυτά του τρόπου διαβίωσής τους, σύμφωνα με την ΑΑΔΕ.

5,2 δισ. ευρώ ήταν η διαφορά των δηλωθέντων με όσα προκύπτουν από τα τεκμήρια. 370 εκατομμύρια λιγότερα, πάντως, από την περασμένη χρήση.

878 εκατ. ευρώ αντιστοιχούν σε «αποκρυφθέντα» εισοδήματα ελεύθερων επαγγελματιών, παρά τη θύελλα που είχαν σηκώσει τότε οι συνδικαλιστές τους και στελέχη της αντιπολίτευσης.

3.465.362 φορολογούμενοι υπέβαλαν δήλωση με εισόδημα που δεν ξεπερνούσε το «κατώφλι» του αφορολόγητου το 2023.

25 εκατομμύρια δήλωσαν ότι διαβιούν κάτω από το κατώφλι της φτώχειας.

5,4 δισ. δολάρια ήταν το 2023 οι Άμεσες Ξένες Επενδύσεις, από 8,4 δισ. δολάρια πέρσι. Συμβαίνουν αυτά. Αυτά που δεν συμβαίνουν είναι να πασιφίξει η κυβέρνηση να πείσει για την καλή πορεία, διαρρέοντας κατά προτεραιότητα στοιχεία τριετίας, τα οποία βολεύουν γιατί δείχνουν βελτίωση σε σχέση με μια παλιότερη τριετία του ΣΥΡΙΖΑ.

4,15 δισ. δολάρια ήταν οι ΑΞΕ κατά μέσο όρο στην τριετία 2017-2019 και έφτασαν στα 6,7 δισ. δολάρια την τριετία 2021-2023. Για το ενδιάμεσο δεν λείει κανείς τίποτα.

341,4 δισ. δολάρια ήταν πέρσι οι ΑΞΕ στις ΗΠΑ, τον μεγαλύτερο υποδοχέα παγκοσμίως.

63,6 δισ. δολάρια κατευθύνθηκαν στη Βραζιλία που κατετάγη δεύτερη και στην τρίτη ο Καναδάς με 50,3 δισ.

3.300.738 αεροπορικά εισιτήρια είναι ήδη κλεισμένα για το σύνολο του τρέχοντος Μαΐου. Ήτοι αυξημένα κατά 12,2% σε σχέση με πέρσι.

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
της 5ης Ιουλίου 2015

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΤΕΘΕΣΑΝ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΤΟ EUROGROUP ΤΗΣ 25.06.2015 ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΕΡΗ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥΣ:

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΙΤΛΟΦΟΡΕΙΤΑΙ «REFORMS FOR THE COMPLETION OF THE CURRENT PROGRAM AND BEYOND» (ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΟΥ-) ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ «PRELIMINARY DEBT SUSTAINABILITY ANALYSIS» (ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΧΡΕΟΥΣ).

ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ ΟΧΙ

ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ ΝΑΙ

55% του πληθυσμού στην Ελλάδα είναι οικονομικά αναλφάβητοι, σύμφωνα με τον δείκτη S&P Global Financial Literacy Survey. Αδύνατον για τον λαό που απάντησε στο ερώτημα αν συμφωνεί με το «Preliminary Debt Sustainability Analysis», χωρίς καν να το έχει διαβάσει.

71% του πληθυσμού της Δανίας είναι οικονομικά μορφωμένοι, γεγονός που φέρνει

την «Ελλάδα του Βορρά» στην πρώτη θέση.

85% του πληθυσμού είναι οικονομικά αναλφάβητοι στη γειτονική Αλβανία.

86% είναι το αντίστοιχο ποσοστό οικονομικά αναλφάβητων στην Υεμένη, γεγονός που κατατάσσει τη χώρα στην οποία έχουν την έδρα τους οι τρομοκράτες Χουθί (Ανσάρ Αλλάχ στη γλώσσα τους) στην τελευταία θέση.

4.297.649 εισιτήρια είναι ήδη κλεισμένα για τον προσεχή Ιούνιο. Ήτοι αυξημένα κατά 15,9% σε σχέση με πέρσι.

5.070.360 εισιτήρια είναι ήδη κλεισμένα για τον Ιούλιο. Ήτοι αυξημένα κατά 18,8% σε σχέση με τον περσινό Ιούλιο.

2,4 δισ. ευρώ δαπάνησαν οι Έλληνες ταξιδιώτες στο εξωτερικό το 2023, σύμφωνα με στοιχεία της Τ.τ.Ε.

1,9 δισ. ευρώ δαπάνησαν το 2022, ενώ το ρεκόρ είχε γίνει το 2019 με δαπάνες 2,7 δισ. ευρώ.

420.000 οχήματα πέρασαν τα διόδια στις εθνικές οδούς για την έβδομη του Πάσχα. Με 3 άτομα κατά Μ.Ο. Στα οχήματα, πάνω από 1.250.000 άνθρωποι ταξίδεψαν οδικώς για τις διακοπές των άγιων ημερών.

191.830 επιβάτες αναχώρησαν από τα λιμάνια της Αττικής, και μόνο από την Κυρια-

κή των Βαίων έως τη Μ. Παρασκευή. Η αύξηση των εκδρομών εκτιμάται χονδρικά σε 30%.

100% πληρότητα εμφάνισαν τα δρομολόγια των ΚΤΕΛ ακόμη και το Μ. Σάββατο για προορισμούς σε περιοχές της Πελοποννήσου, της Αιτωλοακαρνανίας, της Ηπείρου, της Θεσσαλίας και της Μαγνησίας, της Πιερίας, της Ευρυτανίας, της Φθιώτιδας, της Βοιωτίας και της Εύβοιας.

60.000 διελεύσεις έγιναν σε λιγότερο από 2 εβδομάδες λειτουργίας του αυτοκινητόδρομου κεντρικής Ελλάδας (Ε65).

795.900 πομποδέκτες e-pass (ανεξαρτητως εταιρείας) διέθεταν οι Έλληνες οδηγοί το 2018, οπότε και εντόπισα τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία. Ο αριθμός –κατά δήλωση στελεχών των εταιρειών– δεν έχει αυξηθεί πολύ, γεγονός που δικαιολογεί τις ατέλειωτες ουρές στα διόδια.

800.000 άνθρωποι σε Ευρώπη και ΗΠΑ εξαπατήθηκαν και μοιράστηκαν τα στοιχεία της κάρτας τους και άλλα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα με ένα τεράστιο δίκτυο e-shop καταστημάτων που έχουν ως έδρα τους την Κίνα. Τι κάνει η Αρχή Προστασίας Δεδομένων; Τι; Δεν τους έπιασε ακόμη.

76.000 ψεύτικες ιστοσελίδες δημιούργησαν οι απατεώνες. Όλοι οι «συνδρομητές» παρέδωσαν οικειωθελώς τα ονόματα, τους αριθμούς τηλεφώνου, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και τις ταχυδρομικές διευθύνσεις τους στο fake δίκτυο.

1 δισ. ευρώ ήταν το σύνολο των χορηγηθέντων στεγαστικών δανείων το 2023 στην Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία της Τ.τ.Ε., σημειώνοντας μείωση κατά 9,5% σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

69 χιλιάδες ευρώ ήταν το μέσο ύψος των στεγαστικών δανείων το 2023, έναντι 79 χιλιάδες ευρώ το 2022.

30% της ενέργειας που παρήχθη παγκοσμίως προήλθε από ανανεώσιμες πηγές το 2023, σύμφωνα με Έκθεση του κέντρου έρευνας για ενεργειακά θέματα Ember.

13,4% προήλθε από φωτοβολταϊκά και αιολογεννήτριες. «Βίαιη, άδικη και προσχηματική η απολιγνιτοποίηση Μητσotάκη», είχε δηλώσει τον Μάρτιο του 2022 ο Σωκράτης Φάμελλος.

6,5 εκατομμύρια ζωές σώθηκαν μόνο τον πρώτο χρόνο χρήσης του εμβολίου, σύμφωνα με ανακοίνωση της Astra Zeneca, η οποία προχώρησε στην απόσυρση του σχετικού εμβολίου της καθώς πλέον υπάρχουν νεότερα εμβόλια τα οποία καταπολεμούν τις παραλλαγές.

3 δισ. δόσεις παρασχεθήκαν παγκοσμίως, αλλά οι «ψεκ-αντιεμβολιαστές» θεωρούν ότι δικαιώθηκαν με την απόσυρση του εμβολίου.

VERBA VOLANT

ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΠΑΠΑΘΩΜΑ

«Μας σκοτώνουν! Δεν είναι αφρικανική σκόνη. Κάποιοι προσπαθούν κάθε μέρα να σε σκοτώσουν με χημικά. ΜΟΛΥΒΔΟ ΚΙ ΑΡΣΕΝΙΚΟ!»

Δύο απλά και ειλικρινή ερωτήματα προς την ηθοποιό. Ποιοι και κυρίως γιατί;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΛΕΤΣΟΣ

«Προσωπικά, και με γνώση κάθε συνέπειας, αναγνωρίζω παλαιστινιακό κράτος...» Ο Απόστολος αλλάζει τις ισορροπίες στη Μέση Ανατολή. Στον ΟΗΕ έπεσε ένα πέπλο αμφικανίας και στα κεντρικά της Μοσάντ διανέμουν πάνες στους πράκτορες διότι οι συνέπειες του πανικού είναι ήδη ορατές και δύσσομες.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

«Χρόνια πολλά, Χριστός Ανέστη, λεβέντη μου».

Μια συνθησιμένη ευχή μετά από μια ασυνήθιστη κλωτοτύμπα. Ο παπάς είχε δηλώσει πρόσφατα ότι δεν θα δεχόταν στην εκκλησία πολιτικούς που ψήφισαν το νομοσχέδιο για τα ομόφυλα ζευγάρια. Δέχθηκε πολιτικό αρχηγό, το κόμμα του οποίου υπερθεμάτισε υπέρ της συγκεκριμένης νομοθεσίας. Μάλιστα μιλάμε και για «χρήστη» του νόμου, κάτι που φυσικά δεν εμπόδισε τον παπά να ξεκάσει τις απειλές του τιμώντας τον Γκραούτσο Μαρξ. Αυτές είναι οι απόψεις μου και, αν δεν σας αρέσουν, έχω κι άλλες.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΚΡΕΚΑΣ

«Ένα πιο βαρύ αρνί θα είναι πιο ακριβό από ένα πιο ελαφρύ, ένα πιο μικρό». Μόνο ένας τεχνοκράτης του επιπέδου Σκρέκα θα μπορούσε να βγει στην τηλεόραση και να πει κάτι τόσο προφανές με τόσο στόμφο. Η στήλη προτείνει για έξτρα στόμφο να βάλει ο τεχνοκράτης-ουπουργός τη φράση «όπερ έδει δείξει» στο τέλος. Τότε θα μιλάμε πραγματικά για το «θεώρημα Σκρέκα». Ένα νέο κεφάλαιο στη μαθηματική επιστήμη.

Όταν η ανθρώπινη ζωή στη Γάζα έχει λιγότερη αξία από ένα σύνθημα

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Όταν την προηγούμενη Δευτέρα η Χαμάς ανακοίνωσε πως αποδέχεται τους όρους εκκευρίας που της υπέβαλαν οι διαμεσολαβητές –η Αίγυπτος και το Κατάρ–, χιλιάδες νεαροί Παλαιστίνιοι κατέβηκαν ενθουσιασμένοι στα σοκάκια της Ράφα ζητωκραυγάζοντας. Πίστεψαν, για τουλάχιστον κάμποσες ώρες, πως έφθανε το τέλος του εφιάλτη. Λίγα χιλιόμετρα ανατολικότερα οι τεχνικοί του αμερικανικού στρατού τοποθετούσαν τα τελευταία κομμάτια αυτού του ιδιότυπου LEGO που κατασκευάστηκε στην ακτή της Γάζας. Ένα πλωτό τεχνητό λιμάνι με κανονική προκυμαία, όπου τα πλοία με ανθρωπιστική βοήθεια θα μπορούσαν να δέσουν και να ξεφορτώσουν. Επιτέλους. Η Γάζα διαθέτει εφεξής τη δική της, έστω περιορισμένη, προβλήτα προσέγγισης σκαφών. Στα νότια, ο αιγυπτιακός στρατός, άριστα πληροφορημένος, έπαιρνε νέες θέσεις μάχης κατά μήκος των συνόρων με τον παλαιστινιακό θύλακο.

Μέχρι και το πρωί της Τρίτης, κάθε έγγραφο-άδεια διέλευσης ενός Παλαιστίνιου πολίτη προς την Αίγυπτο κόστιζε στη μαύρη αγορά των διακινητών 5.000 δολάρια για ένα ενήλικα και 7.500 δολάρια για ένα παιδί. Με το που έπεσε η πρώτη ισραηλινή οβίδα στην Ανατολική Ράφα, το βράδυ της Δευτέρας προς Τρίτη οι τιμές αυτόματα διπλασιάστηκαν. Βλέπετε, οι διακινητές διέθεταν πλήρη ενημέρωση από τα αφεντικά τους. Πρόκειται για ένα «αεροστεγές» κύκλωμα που ελέγχεται από κάποιους πάμπλουτους Αιγύπτιους ολιγάρχες που πλαισιώνονται από ένα δίκτυο των Αιγυπτιακών Μυστικών Υπηρεσιών. Τρίτη ξημερώματα, στη Ράφα, η κάθε άδεια διέλευσης με προορισμό το Κάιρο κόστιζε 10.000 δολάρια για κάθε ενήλικα Παλαιστίνιο.

Πολύ σύντομα ανακοινώθηκε και επίσημα πως με έναν αιφνιδιαστικό ελιγμό οι ισραηλινές δυνάμεις κατέλαβαν τη γνωστή συνοριακή διέλευση στα σύνορα Γάζας-Αιγύπτου. Από εκεί περνά το 80% της ανθρωπιστικής βοήθειας προς τη Γάζα. Από εκεί και από το υπόγειο δίκτυο σπράγγων περνά μέσω Σινά το 100% της διακίνησης όπλων και ανθρώπων, καθώς και εξαρτημάτων υψηλής τεχνολογίας. Η Χαμάς δεν κατάφερε να υπερασπιστεί αποτελεσματικά αυτό το βεβαρυμένο θεσμικό και γεωπολιτικό σημείο. Το μοναδικό ίσως που η παλαιστινιακή οργάνωση θα είχε κάθε λόγο να διατηρήσει υπό τον έλεγχό της. Μέσα σε λίγα λεπτά οι Ισραηλινοί κατέλαβαν τις εγκαταστάσεις του φυλακίου. Σκοτώθηκαν 20 μουτζαχεντίν της Χαμάς. Μόνον. Με λίγα λόγια, η ηγεσία της οργάνωσης αποσύρθηκε αμαχτί.

Στο Κάιρο ξανάρχιζαν οι διαπραγματεύσεις για την εκκευρία κάτω από νέες προϋποθέσεις. Το αμέσως προηγούμενο διάστημα οι Αμερικανοί είχαν ζητήσει από το Κατάρ να εκδιώξει την ηγεσία της Χαμάς η οποία φιλοξενείται στην πρωτεύουσα του Εμιράτου. Η Αγκυρα είχε σπεύσει να προσφέρει τη δική της φιλοξενία στην ηγεσία της παλαιστινιακής οργάνωσης. Στην Ουάσινγκτον,

για πρώτη φορά εδώ και 214 ημέρες πολέμου στη Γάζα, η κυβέρνηση του Τζό Μπρίντεν «καθυστερεί» την παράδοση έξυπνων βομβών στο Ισραήλ. Πρόκειται για άλλον έναν ελιγμό σε αυτό το αδιάκοπο γαϊτανάκι διπλωματικών πιέσεων προς τον Μπενιαμίν Νετανιάχου, ο οποίος πασχίζει να διασώσει (και να εξηγηθεί) τρεις αντιτιθέμενες στρατηγικές. Να απελευθερωθούν οι όμηροι, να κερδίσει τον πόλεμο με τη Χαμάς και να διασφαλίσει τη δική του πολιτική επιβίωση. Αυτά ως προς το τοπικό θέατρο πολέμου στην ανατολική ακτή της Μεσογείου. Διότι, ως προς τη σφαιρική εικόνα, η αποδεδειγμένη πλέον αδυναμία των ΗΠΑ να ελέγξουν την κατάσταση στη Μέση Ανατολή άνοιξε διάπλατα την πόρτα σε μια θριαμβευτική επανεμφάνιση του ρωσικού παράγοντα στην περιοχή. «*Pourquoi Vladimiroutine est le grand vainqueur de la guerre de Gaza*» διερωτάται ο **Jean Pierre Filiu** σε άρθρο του στη «*Le Monde*» της 5ης Μαΐου 2024. Πατί η Δύση, οι ΗΠΑ στην πραγματικότητα, πρόσφεραν την ευκαιρία στον Πούτιν να αναδειχθεί στον «μεγάλο νικητή του πολέμου στην Γάζα»; Επισημάνει, λοιπόν, ο συντάκτης του συγκεκριμένου άρθρου.

«*Για ένα τέταρτο του αιώνα, ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκμεταλλεύεται τα λάθη των Ηνωμένων Πολιτειών στη Μέση Ανατολή, για να ανοικοδομήσει μεθοδικά την ισχύ της χώρας του σε αυτήν την περιοχή, αλλά και στην Ευρώπη. Έτσι, ο Ρώσος πρόεδρος, από το 2001, δικαιολόγησε την άγρια καταστολή του τσετσενικού εθνικισμού συνδέοντάς τον με τον «παγκόσμιο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» του Τζορτζ Μπους.*

Δέκα χρόνια αργότερα, ξεκίνησε τον δικό του «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» ενάντια στη συριακή επανάσταση με την υποστήριξη της ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν. Όταν ο Μπαράκ Ομπάμα αρνήθηκε, το 2013, να χτυπήσει τον Μπασάρ

Αλ Άσαντ, παρά τους χημικούς βομβαρδισμούς της Δαμασκού, ο κύριος του Κρεμλίνου κατάλαβε ότι μπορούσε, έξι μήνες αργότερα, να προχωρήσει στην επίθεση κατά της Ουκρανίας, πρώτα προσαρτώντας την Κριμαία και στη συνέχεια τροφοδοτώντας τον πόλεμο στο Ντονμπάσ.

Όταν ο Πούτιν αποφάσισε να επέμβει απευθείας στη Συρία το 2015, εμπάθνε τη συνεργασία με το Ιράν, ιδιαίτερα όσον αφορά τα drones, μια συνεργασία που του ήταν πολύτιμη το 2022, κατά τη γενική εισβολή στην Ουκρανία. Οι πολεμικές τεχνικές που αναπτύχθηκαν και έγιναν κοινός τόπος στη Συρία είναι επίσης καταστροφικές στην Ουκρανία».

Ο Jean Pierre Filiu είναι καθηγητής στην περίφημη Σχολή Πολιτικών Επιστημών στο Παρίσι, η οποία πρωτοστάει στις κινητοποιήσεις υπέρ της λήξης του πολέμου στη Γάζα υιοθετώντας, είναι η αλήθεια, ένα φιλοπαλαιστινιακό πρόσημο το οποίο η κυβέρνηση Μακρόν ερμηνεύει ως αντισιωνιστική στάση.

Στην πραγματικότητα, αν επιχειρήσει κάποιος να αντιληφθεί το τι ακριβώς διακυβεύεται στη Μέση Ανατολή σήμερα, θα αντιληφθεί—αν δεν χρησιμο-

ποιεί παρωπίδες— πως η άλλοτε αιχμή του δόρατος της Δύσης, η Αμερική, δεν είναι σε θέση να επηρεάσει και να διαδραματίσει καταλυτικό ρόλο στην Εγγύς και τη Μέση Ανατολή, καθώς και στην Κεντρική Ασία τουλάχιστον από τον 2ο Πόλεμο του Κόλπου και την ιστορικά αυθάδη παρέμβαση στο Αφγανιστάν και μετά. Η σταδιακή απομείωση της στρατηγικής ισχύος της αμερικανικής διπλωματίας σε ευθεία συνάρτηση με τη σταδιακή στρατιωτική απαγκίστρωση των ΗΠΑ από τις παραπάνω περιοχές του πλανήτη, δημιούργησαν ένα κενό ισχύος το οποίο κλήθηκαν να συμπληρώσουν άλλες περιφερειακές και παγκόσμιες δυνάμεις. Η Τουρκία και το Ιράν περιφερειακά, και η Κίνα με τη Ρωσία κεντρικά με τη Βόρεια Κορέα σε ρόλο περιφερειακού παρασίτου. Αντιλαμβάνεται και ο πλέον αφελής πως η νέα «αρχιτεκτονική» μόνον σταθερότητα δεν θα μπορούσε να εμπνεύσει και μόνον τη ρευστότητα στις διεθνείς σχέσεις θα μπορούσε να εξηγηθεί.

Το Ισραήλ προφανώς αντιλήφθηκε εξ αρχής πως η στρατιωτική και πολιτική του επιβίωση σε ένα τέτοιο περιβάλλον δεν θα εξαρτιόταν εφεξής από την αμερικανική ισχύ και μόνον, αλλά (κυρίως) από τη δική του τεχνολογική αυτονομία. Σωστά. Αλλά η στρατιωτική υπεροπλία μπορεί να εξελιχθεί σε απεχθή εφιάλτη, αν συνοδεύεται από μια εμπάθη πολιτική ερμηνεία της πραγματικότητας. Το Ισραήλ επιλέγοντας ως κοινωνία, σε αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις, να αναδεικνύει το θρησκευτικό ακροαίσιό του Ιουδαϊσμού ως ρυθμιστικό παράγοντα της κεντρικής πολιτικής του σκηνής, απώλεσε τη δυνατότητα να έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Στο Ισραήλ διοικούν από τις αρχές της νέας χιλιετίας οι πολιτικές δυνάμεις που αποστρέφονται την όποια πολιτικά συμβιωτική αρχιτεκτονική σε μια post war Παλαιστίνη, υπό την έννοια της απόδοσης πραγματικής κρατικής οντότητας στους Παλαιστίνιους.

Το μεσημέρι τη Τρίτη που μας πέρασε είχε πια πειστεί και ο τελευταίος ονειροπόλος νεαρός Παλαιστίνιος στη Ράφα πως ο εφιάλτης θα εξακολουθούσε να βασανίζει τις ημέρες και τις νύχτες του. Βορειότερα, στο Τελ Αβιβ και τα Ιερουσόλυμα, οι συγκεντρωμένοι διαδηλωτές, οι εκπρόσωποι αυτού του σημαντικού, βρε αδερφέ, 56% με 60% των πολιτών που θεωρούν πως η απελευθέρωση των ομήρων είναι η απόλυτη προτεραιότητα, κατέβαζαν για άλλη μία φορά τα χέρια διαισθανόμενοι ότι ο δικός τους εφιάλτης θα συνεχίσει να στοιχειώνει τη ζωή τους. Στα υπόγεια τούνελ της Γάζας, στα κλιδάτα διαμερίσματα στο Κατάρ και σε κάποια γραφεία στο Κάιρο, οι ηγέτες της Χαμάς ένιωθαν πως έχουν εκ νέου στα χέρια τους δυνατότητες ελιγμών. Οι χειρότεροι, δηλαδή. Τι κι αν στην επιφάνεια σκοτώνονται κατά δεκάδες οι δικό τους. Η ανθρώπινη ζωή στη Γάζα πάντα κόστιζε λιγότερο από ένα σύνθημα. **Α**

Σχολή Πολιτικών Επιστημών και Παλαιστίνη

Η Sciences Po, ως ένα από τα πιο woke AEI στην Ευρώπη, στον αγώνα υπέρ των Παλαιστίνιων: όμως το ζήτημα δεν είναι όσο ξεκάθαρο φαίνεται

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η κατάσταση στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών, που κατελήφθη από φιλο-Παλαιστίνιους φοιτητές και στη συνέχεια εκκενώθηκε από την αστυνομία, είναι ενδεικτική των νοοτροπιών των σημερινών και των αυριανών ελίτ στη Γαλλία. Η Sciences Po, που εδώ και μερικές δεκαετίες παράγει αριστερούς οικονομολόγους και πολιτικούς επιστήμονες, λειτουργεί υπό ειδικό καθεστώς αυτονομίας και θεωρείται ένα από τα πιο woke AEI στην Ευρώπη.

Αυτές τις ημέρες, το φοιτητικό κίνημα στη Sciences Po επέλεξε να διαμαρτυρηθεί για την ισραηλινή πολιτική στη Γάζα, απηχώντας τα όσα εκτυλίχθηκαν σε πολλά αμερικανικά πανεπιστήμια: δεν είναι η πρώτη φορά που οι φοιτητές σπρίζουν τους Παλαιστίνιους εκτός του ότι η παλαιστινιακή υπόθεση συγκινεί τους Ευρωπαίους από το 1948—οι ευρωπαϊκές ελίτ ήταν ανέκαθεν φιλο-αραβικές—η ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση έχει επισκιάσει όλες τις τραγικές εξελίξεις στον κόσμο. Που δεν είναι λίγες. Όμως, το ζήτημα δεν είναι τόσο ξεκάθαρο ήταν, για παράδειγμα ο πόλεμος στο Βιετνάμ στις δεκαετίες του 1960 και 1970, τον οποίο το φοιτητικό και γενικότερα το νεανικό κίνημα αντιπαρέθετε στον έρωτα (*Make love, not war*) και στη χαρά της ζωής: τα «παιδιά των Δουλουδιών» δεν ήθελαν να πάνε στον πόλεμο, ιδιαίτερα σε έναν «βρόμικο» πόλεμο που εκτυλισσόταν σε μια μακρινή ζούγκλα. Τότε τα συνθήματά τους ήταν γεμάτα φαντασία: απέναντι ειρωνεία, δημιουργικότητα και νεανική χάρη. Και αφέλεια φυσικά, όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις.

Τα συνθήματα των φοιτητών της Sciences Po δείχνουν έλλειψη φαντασίας, ψυχική ακαμψία και εχθροπάθεια: Προστίθενται η άγνοια της ιστορίας και της γεωγραφίας: νομίζω ότι πρόκειται για μια γενιά που βρίσκει τον κόσμο τόσο απάισιο ώστε θα προτιμούσε να μην έχει γεννηθεί. Πιθανώς, εξαιτίας του αντίκτυπου που έχουν τα social media στην πρόσληψη του κόσμου, οι σημερινοί νέοι, ένα μέρος τους τουλάχιστον, πάσχουν από το σύνδρομο του κακού κόσμου: βλέπουν την κατάσταση των πραγμάτων πολύ χειρότερη από όσο είναι, έχουν πεισθεί ότι επιδεινώνεται διαρκώς και φοβούνται το μέλλον. Άρα, πρέπει να βρεθούν οι ένοχοι: το Ισραήλ, οι ΗΠΑ, ο καπιταλισμός, οι νεο-αποικιοκράτες και τα τοιαύτα.

Έτσι, προκύπτουν συνθήματα που ταυτίζουν το Ισραήλ με τη ναζιστική Γερμανία και άλλα που διατυπώνουν το αίτημα για «ελεύθερη Παλαιστίνη, από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα», πράγμα που σημαίνει εκμηδένιση του Ισραήλ. Αλλά ίσως οι φοιτητές δεν το συνειδητοποιούν: οι ιδέες τους είναι ομιχλώδεις. Αυτό που ξέρουν είναι πως το Ισραήλ έκλεψε τη γη των Αράβων κι ότι τη ροκανίζει με παράνομες εποικίσεις: έχουν μαύρα μεσάνυχτα για όσα διαδραματίζονται γύρω από αυτή την υπόθεση και για το πώς την εργαλειοποιούν οι γεωπολιτικοί παίκτες. Κι επειδή, όπως στα περισσότερα πανεπιστήμια, οι φοιτητές της Sciences Po διαπαιδαγωγούνται με την ιδέα της «καλής» βίας, του καθαιρισμού των μέσων για τον δίκαιο σκοπό, δεν λαμβάνουν υπόψη ούτε το χρονικό της παλαιστινιακής τρομοκρατίας, ούτε την ισλαμιστική ιδεολογία της Χαμάς, ούτε τους ισλαμιστές συμμάχους των Παλαιστίνιων που απεργάζονται την καταστροφή του δυτικού πολιτισμού. Αντιθέτως, θεωρούν τέτοιες διαπιστώσεις ρατσιστικές και συνωμοσιολογικές.

Έτσι, συνεχίζουν, χωρίς πολλή σκέψη, μια μακρά αριστερή παράδοση από την οποία δεν έλειψε ο αντισιωνισμός (πέραν του «νόμιμου» αντισιωνισμού) και η τρομοκρατία: όλες, ή σχεδόν όλες, οι ομάδες ανταρτών πόλεων των δεκαετιών 1960-1970-1980 διατηρούσαν σχέσεις με ένοπλες παλαιστινιακές ομάδες, αυταπατώνμενες ότι μοιράζονταν τον ίδιο πολιτικό στόχο— κάποιου είδους σοσιαλισμό. Η

αυταπάτη δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί τότε και δεν μπορεί να δικαιολογηθεί τώρα: ο αραβικός σοσιαλισμός έχει πεθάνει χωρίς να αφήσει ίχνη. Στον μουσουλμανικό κόσμο έχουν επικρατήσει ισλαμιστικά κινήματα όπως οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι, οι σαλαφιστές, οι Ιρανοί σιίτες, η Χεζμπολάχ, η Χαμάς και τα λοιπά. Στο πέρασμα των δεκαετιών, η αδιαλλαξία των Ισραηλινών και των Παλαιστίνιων οδήγησε τους μεν σε πόλωση εντός και εκτός της χώρας τους, τους δε σε εξισλαμισμό.

Το φοιτητικό κίνημα δεν φαίνεται να επηρεάζεται από αυτούς τους παράγοντες, όχι μόνο επειδή, όπως έχω ξαναγράψει, δεν αίρουν το δίκιο των Παλαιστίνιων, αλλά κυρίως επειδή το «παλαιστινιακό» συνδυάζεται με τον «αγώνα κατά της ισλαμοφοβίας» που αποτελεί συνιστώσα της ρητορικής και της πρακτικής της αριστεράς παντού στον δυτικό κόσμο. Μεγάλο ποσοστό των φοιτητών της Sciences Po ανήκει σε συγκεκριμένα ακροαριστερά κόμματα και ομάδες, ιδιαίτερα στην «Ανυπότακτη Γαλλία» η οποία έχει οικειοποιηθεί τη μουσουλμανική κοινότητα. Εξάλλου, πολλοί φοιτητές είναι αραβικής καταγωγής: ο αντιβραϊσμός τους είναι δεδομένος. Η «Ανυπότακτη Γαλλία» και ο ίδιος ο Ζαν-Λυκ Μελασόν τον ενθαρρύνουν: η (άκρα) αριστερά δεν κινητοποιείται υπέρ των Ιρανών γυναικών, ούτε καταγγέλλει τα εγκλήματα «τιμής» εκ μέρους των ισλαμιστών στη Γαλλία: σιγεί και για τον ράπερ που καταδικάστηκε σε θάνατο στην Τχερανή πριν από δύο εβδομάδες· αδιαφορεί για τα ισλαμιστικά εγκλήματα· επικεντρώνεται σ' εκείνα του ιουδαίο-χριστιανικού πολιτισμού και της «λευκής» φυλής. Έτσι κι αλλιώς, η woke προπαγάνδα δεν αναζητεί λύσεις σε υπάρχοντα προβλήματα· αντιθέτως, δημιουργεί προβλήματα εκεί όπου δεν υπάρχουν: όπως είπα, επιτείνει το σύνδρομο του κακού κόσμου.

Στην εξίσωση της Sciences Po προστίθεται ο προσωρινός διαχειριστής της Σχολής, Jean Bassères, ο οποίος φοβάται μήπως οι φοιτητές τον εντοκίσουν, καθώς και τα αριστερά ΜΜΕ, όπως η εφημερίδα Le Monde— η οποία δεν έχει καμιά σχέση με τον, θεωρούμενο, «αντικειμενικό» της εαυτό πριν από σαράντα χρόνια. Ο Jean Bassères ζήτησε διαπραγματεύσεις και συμβιβασμό, ενώ παράλληλα δήλωσε ότι, παρά το σχετικό αίτημα των ακτιβιστών, οι συνεργασίες της Sciences Po με τα ισραηλινα πανεπιστήμια δεν πρόκειται να διακοπούν. Οι «ακτιβιστές» δείχνουν να μην καταλαβαίνουν ότι τα περισσότερα AEI στο Ισραήλ αντιπολιτεύονται τον Μπενιαμίν Νετανιάχου κι ότι τουλάχιστον ο μισός ισραηλινός πληθυσμός—ιδιαίτερα ο ακαδημαϊκός κόσμος— επιζητεί ειρηνική και δίκαιη λύση του παλαιστινιακού. Α πρόπος, η Sciences Po συνεργάζεται με πανεπιστήμια της Αιγύπτου, του Κατάρ και της Τουρκίας: αναρωτιέμαι πώς αποτιμούν οι εξεγερμένοι φοιτητές τις κυβερνήσεις αυτών των χωρών κι αν συμφωνούν με τις συνεργασίες.

Η αναστάτωση στα πανεπιστήμια κατέστησε ανάγλυφο το ότι στη Γαλλία ζούμε σε δύο παράλληλους κόσμους: η αριστερά προειδοποιεί για την άνοδο της ακροδεξιάς (εννοώντας την εθνικιστική δεξιά, την αστική δεξιά και το κέντρο), ενώ οι δεξιοί και οι κεντρώοι παρατηρούν, ανήμποροι, με περίλυπο ύφος, το πώς η αριστερά έχει αλώσει τους περιβότους «αρμούς της εξουσίας». Λες και τους άλωσε ξαφνικά, εν μια νυκτί. Πάντως, το σίγουρο σχετικά με την παλαιστινιακή υπόθεση είναι ότι το αριστερό αφήγημα, καθώς περιλαμβάνει αντι-αποικιοκρατία, εξωτισμό, αντιδυτικισμό, αντιαμερικανισμό, αντισιωνισμό ή/και αντισιωνισμό, εναλλακτικά κοινωνικοθρησκευτικά οράματα και σύμβολα, γνωρίζει αξιοσημείωτη επιτυχία. Σ' αυτήν την επιτυχία συμβάλλει η πολιτική της κυβέρνησης του Μπενιαμίν Νετανιάχου η οποία πιστεύει ότι οι Εβραίοι, ως περιούσιος λαός, δικαιούνται carte blanche. **Α**

ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΔΙΟΙΚΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΟΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΤΗ ΣΥΜΒΙΩΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΕ ΜΙΑ POST WAR ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΝΤΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ

ΟΙ «ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ» ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΟΤΙ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΕΙ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΑΝΤΙ-ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΥΤΖΕΤΗ

Εκπροσωπώ τη γενιά μου και τα προβλήματά της

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

Η υποψήφια ευρωβουλευτής με το ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής, **Μαρία Μπουτζέτη**, μιλά στην Athens Voice για την υποψηφιότητά της - Ο προεκλογικός αγώνας, οι προετοιμασίες, οι στόχοι και οι δυσκολίες

Μόλις λίγα 24ωρα από την ανακοίνωση του ονόματός της από το ΠΑΣΟΚ ως υποψήφιας για τις ευρωπαϊκές εκλογές, συναντιόμαστε στο κέντρο της Αθήνας. Έχει πλέον σουρουπώσει, η κίνηση έχει μειωθεί και μπορούμε να συζητήσουμε με ηρεμία. Ψάχνει να βρει το μήνυμα που θα την αντιπροσωπεύσει. Ως σύμβουλος πολιτικής επικοινωνίας, λέει ότι «*εκλογές χωρίς μήνυμα είναι εκλογές χωρίς στίγμα*» και ότι πρέπει να υπάρχει κάτι που θα εκφράζει συνοπτικά τον χαρακτήρα της υποψηφιότητάς της: νέα γυναίκα, επαγγελματίας, με εμπειρία στην πολιτική – όμως για πρώτη φορά στο προσκήνιο τώρα με την υποψηφιότητά της.

Η Μαρία Μπουτζέτη έχει επαγγελματική εμπειρία δεκαετίας στον σχεδιασμό και την εποπτεία πολιτικών εκστρατειών και στη χάραξη επικοινωνιακής στρατηγικής εταιρειών και διεθνών οργανισμών της Κοινωνίας των Πολιτών. «*Συμμετέχω στον δημόσιο διάλογο αρθρογραφώντας συστηματικά σε δημοφιλή έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα, ενώ έχω εκδώσει και συλλογή δοκιμών με τίτλο "Τι έχουν πάθει οι λέξεις; Συναρμολογώντας την εποχή"*».

— **Υποψήφια για πρώτη φορά στην κεντρική πολιτική σκηνή. Πώς είναι αυτή η εμπειρία;**

Συμμετέχω σε αυτές τις εκλογές ως εκφραστής της γενιάς μου, ως νέα γυναίκα, επαγγελματίας και επιστήμονας, που συμμετέχει στα κοινά, προέρχεται από την κοινωνία και βασίζεται στις δικές της δυνάμεις. Θεωρώ ότι η γενιά μας, που διαχειρίστηκε την κρίση και κατάφερε να ορθοποδήσει, είναι η στιγμή να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στη δημόσια ζωή του τόπου. Για αυτό και επέλεξα ως βασικό μήνυμά μου το «+ στη γενιά μας». Είναι ένα διπλό μήνυμα: αφενός εκφράζει την ανάγκη να ενισχύσουμε τον ρόλο μας στα δημόσια πράγματα,

αφετέρου αποτελεί κάλεσμα στους συμπολίτες μας να μας δώσουν αυτήν την ευκαιρία.

— **Ποιο είναι το σημείο εκκίνησης για την υποψηφιότητά σου;**

Δεν είμαι τηλεοπτική περσόνα αλλά δεν ξεκινώ από το μηδέν. Έχω αποκτήσει αρκετή αναγνωρισιμότητα μέσα στον χώρο εργασίας μου, αφού δραστηριοποιούμαι για χρόνια στην πολιτική επικοινωνία – έχω δηλαδή «χτίσει» μια διαδρομή. Αλλά και μέσα από την αρθρογραφία μου. Και είναι τιμή για μένα ότι η μέχρι σήμερα πορεία μου αναγνωρίζεται μέσα από τη συμμετοχή μου στο ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ. Η εμπειρία της υποψηφιότητας με χαροποιεί και με δυναμώνει. Νιώθω την ευθύνη να ανταποκριθώ, νιώθω ότι γίνομαι «πρεσβευτής» των αξιών που εκφράζει ο πολιτικός μου χώρος.

— **Ποιες είναι οι δυσκολίες ενός υποψηφίου;**

Η πρώτη μεγάλη δυσκολία αυτών των εκλογών είναι ότι το ψηφοδέλτιο είναι κοινό πανελλαδικά. Συνεπώς, είναι πρακτικά δύσκολο να έχεις φυσική παρουσία παντού, μέσα σε λίγες μόνο μέρες. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαία –για κάθε υποψήφιο– η πρόσβαση στα ΜΜΕ. Ωστόσο, για πολλούς λόγους, δεν έχουν όλοι τις ίδιες ευκαιρίες προβολής.

Επειδή για χρόνια βρίσκομαι πίσω από τα φώτα, σε ρόλο συμβουλευτικό, πρέπει να πω ότι όταν βγαίνεις η ίδια στη «σκηνή» τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Οι εκλογές είναι ιδιαίτερα απαιτητικό και δαπανηρό εγχείρημα, ειδικά για εμάς τους νεότερους που εξαρτόμαστε από την εργασία μας. Χρειάζεται να επενδύσεις το σύνολο του χρόνου σου στην προσπάθεια αυτή, να θυσιάσεις μέρος της επαγγελματικής και προσωπικής σου ζωής – και αυτό μπορείς να το κάνεις μόνο αν το πιστεύεις πολύ. Και θέλω να στείλω ένα μήνυμα σε κάθε νεότερο ότι με τις δυνάμεις σου μπορείς να προχωρήσεις ακόμη

και αν δεν προέρχεσαι από ένα «βολικό» περιβάλλον. Η πολιτική δεν πρέπει να είναι για τους λίγους. Δεν μπορεί να είναι «πολυτέλεια». Για αυτό οφείλει το πολιτικό σύστημα να δει το κατά πόσο όλοι έχουν πραγματικά και πρακτικά ίσες ευκαιρίες συμμετοχής στην πολιτική ζωή του τόπου. Άλλωστε, για εμάς τους σοσιαλιστές οι ίσες ευκαιρίες αποτελούν την καρδιά της ιδεολογίας μας.

— **Γιατί με το ΠΑΣΟΚ και γιατί για την Ευρώπη;**

Με το ΠΑΣΟΚ γιατί εκφράζει διαχρονικά τον προοδευτικό κόσμο. Πάντα άνηκα στην Κεντροαριστερά. Αυτός είναι ο πολιτικός χώρος που δίνει πραγματικές ευκαιρίες στους ανθρώπους να εξελιχθούν και να προοδεύσουν. Κεντρική μας αξία είναι η κοινωνική κινητικότητα, δηλαδή να μην τίθενται εμπόδια για τους ανθρώπους και τα όνειρά τους λόγω καταγωγής ή οικονομικής θέσης. Την υπηρετήσαμε και την υπηρετούμε.

Για την Ευρώπη γιατί απέναντι στα μεγάλα παγκόσμια ζητήματα που υπερβαίνουν τα εθνικά μας σύνορα, όπως η κλιματική αλλαγή, το προσφυγικό, η ανισομερής συγκέντρωση του πλούτου, η τεχνητή νοσηρότητα και η απώλεια θέσεων εργασίας που θα επιφέρει, μόνο ενωμένες οι προοδευτικές φωνές μπορούν να δημιουργήσουν λύσεις με το βλέμμα στραμμένο στην κοινωνία και να διαφυλάξουν τη γεωπολιτική μας ακεραιότητα.

— **Τι ορίζεις ως «προοδευτικό»;**

Προοδευτικό είναι ό,τι δημιουργεί συνθήκες βελτίωσης της καθημερινότητας και συμβάλλει στην ευημερία του συνόλου.

— **Η νέα γενιά αντιμετωπίζει το μεγάλο πρόβλημα της στεγαστικής κρίσης. Υπάρχει κάποια προοδευτική λύση για αυτό;**

Το υψηλό στεγαστικό κόστος σε συνδυασμό με τους ανεπαρκείς μισθούς «παγιδεύει» τους νέους σε «στασιμότητα», αφού δεν τους επιτρέπει να αυτονομηθούν φεύγοντας από το πατρικό τους σπίτι. Και επειδή οι αριθμοί πάντα μιλούν καλύτερα, σύμφωνα με τη Eurostat 7 στους 10 νέους μένουν στο σπίτι των γονιών τους. Η Ελλάδα είναι πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις δαπάνες για κατοικία, με το 1/3 του πληθυσμού να δαπανά άνω του 40% του διαθέσιμου εισοδήματος για έξοδα στέγασης, ποσοστό τριπλάσιο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Το 48% των ενοικιαστών δυσκολεύονται ή αδυνατούν να πληρώσουν το ενοίκιο τους. Την στιγμή που η Πορτογαλία κατασκευάζει 20.000 κοινωνικές κατοικίες και η Ιταλία 10.000 μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης, στην Ελλάδα η κυβέρνηση ενέταξε μόλις 100. Το ΠΑΣΟΚ έχει φέρει στον δημόσιο διάλογο ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης κοινωνικής κατοικίας για φθινό ενοίκιο σε νέους, οικογένειες και φοιτητές. Με επιδότηση ενοικίου με βάση εισοδηματικά και κοινωνικά κριτήρια και με στήριξη των φοιτητών. Επίσης, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, Νίκος Ανδρουλάκης, ήταν ο πρώτος που έφερε στη συζήτηση την ανάγκη ύπαρξης θεσμικού πλαισίου για τις βραχυχρόνιες μισθώσεις τύπου Airbnb με σαφείς κανόνες στα αστικά κέντρα αλλά και στις ευκαιριακές επενδύσεις (Golden Visa). Οι προοδευτικές λύσεις είναι δυνατές όταν υπάρχει βούληση.

— **Πάμε ξανά στην υποψηφιότητα. Γιατί να σε ψηφίσει ένας εικοσάρης;**

Δεν είμαι 20 χρόνων, ανήκω όμως στη νέα γενιά. Και νιώθω ότι η απόσταση που μας χωρίζει δεν είναι τόσο μεγάλη: ότι δεν έχουν αλλάξει πάρα πολλά από τότε που και εγώ ήμουν 20. Και η δική μου γενιά αντιμετώπισε τις δυσκολίες της κρίσης, τη δυσκολία εύρεσης εργασίας, σπούδασε σε άλλη πόλη από την πόλη της κατοικίας μου και ξέρω τι σημαίνει υψηλό κόστος σπουδών, ξέρω τι σημαίνει να αγωνίζεσαι για να πετύχεις πράγματα με τις δικές σου δυνάμεις. Και αισθάνομαι ότι εμείς οι «λίγο μεγαλύτεροι» νέοι που μπαίνουμε σήμερα ενεργά στην πολιτική διαδικασία ανοίγουμε τον δρόμο και για εκείνους.

* Η Μαρία Μπουτζέτη είναι Διδάκτωρ Πολιτικής Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου της Αθήνας και Σύμβουλος Στρατηγικής και Επικοινωνίας. Έχει μεγαλώσει στη Θεσσαλονίκη, με καταγωγή από Περία και Ημαθία, ζει όμως ήδη χρόνια στην Αθήνα, όπου ήρθε για τις σπουδές της και παρέμεινε. Έλαβε πτυχίο Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, συνέχισε με μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στα Ψηφιακά Μέσα Επικοινωνίας, για να ολοκληρώσει σε νεαρή ηλικία το διδακτορικό της ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση. **Α**

Θέλω να στείλω ένα μήνυμα σε κάθε νεότερο ότι με τις δυνάμεις σου μπορείς να προχωρήσεις ακόμη και αν δεν προέρχεσαι από ένα «βολικό» περιβάλλον

EMPOW3R»» FORW4RD

by **Stoiximan** *Giannis Antetokounmpo*



ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΒΗΜΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ



empowerforward.gr



21+ | ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΕΕΕΠ | ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΘΙΣΜΟΥ & ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ: 210 9237777 | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ



Η ΔΕΗ στηρίζει
ενεργά και φέτος
τον ΔΕΗ Διεθνή
Ποδηλατικό
Γύρο Ελλάδας 2024
τοποθετώντας
τη βιώσιμη
ανάπτυξη
σε πρώτο πλάνο





ΔΕΗ: Διεθνής Ποδηλατικός Γύρος Ελλάδας 2024

Για τρίτη συνεχή χρονιά η ΔΕΗ μεγάλος χορηγός και ονοματοδότης του εθνικού μας Ποδηλατικού Γύρου που αναβαθμίζεται διαρκώς

Η ΔΕΗ και η Cycling Greece προχωράνε μαζί για τρίτη συνεχή χρονιά, με στόχο την αναβάθμιση του ΔΕΗ Διεθνή Ποδηλατικού Γύρου Ελλάδας 2024, που φέτος ξεκινάει στις 14 Μαΐου από τη Θεσσαλονίκη, αλλά και την καθολική καταξίωσή του στη συνείδηση της διεθνούς αγωνιστικής ποδηλατικής κοινότητας, κεντρίζοντας το ενδιαφέρον των επαγγελματιών ομάδων ανά τον κόσμο.

Η ΔΕΗ συνδέθηκε με την αναβίωσή του Γύρου το 2022, μπήκε δυναμικά στον χώρο της αγωνιστικής ποδηλασίας υποστηρίζοντας παράλληλα και την Εθνική ομάδα, δηλώνοντας έτσι με τον πιο εμφανικό τρόπο την υποστήριξή της στο άθλημα, αλλά και σε όσα εκπροσωπεί το ποδήλατο ως εναλλακτικό μέσο ήπιας και βιώσιμης μετακίνησης.

Η Γενική Διευθύντρια Εταιρικών Σχέσεων και Επικοινωνίας Ομίλου ΔΕΗ, Σοφία Δήμτσα, δήλωσε σχετικά: «Ο ΔΕΗ Διεθνής Ποδηλατικός Γύρος Ελλάδας 2024 αποτελεί ένα μεγάλο αθλητικό γεγονός που διαφημίζει τη χώρα στο εξωτερικό και συμβάλλει τα μέγιστα στη διάδοση της ποδηλατικής συνείδησης. Η ΔΕΗ στηρίζει ενεργά και φέτος τον ΔΕΗ Διεθνή Ποδηλατικό Γύρο Ελλάδας 2024 τοποθετώντας τη βιώσιμη ανάπτυξη σε πρώτο πλάνο και επενδύοντας, στρατηγικά, στην προώθηση του ποδηλάτου ως μέσου βιώσιμης και πράσινης μετακίνησης. Ως αναπόσπαστο κομμάτι του κοινωνικού και οικονομικού ιστού της χώρας, η ΔΕΗ είναι απόλυτα προσαρμοσμένη στις



επιταγές της νέας εποχής. Αλλάζει, βελτιώνεται διαρκώς, ενώ παράλληλα ενισχύει τη δέσμευσή της για τη δημιουργία διαμοιραζόμενης αξίας για το περιβάλλον, την κοινωνία και την οικονομία, στο πλαίσιο του ενεργειακού μετασχηματισμού της που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη. Καλή επιτυχία στους συμμετέχοντες».

Ο ΔΕΗ Ποδηλατικός Γύρος Ελλάδας 2024 ενώνει τη Θεσσαλονίκη (14 και 15 Μαΐου) με την Αθήνα (19 Μαΐου), σε 5 ετάπ (αγωνιστικές διαδρομές) μοναδικής σχεδίασης, με υψομετρικά που «κοντράρουν» σε ενδιαφέρον μεγάλους Γύρους.

Στις 16/5 οι 120 ποδηλάτες και οι **18 επαγγελματικές ομάδες**, με τις Εθνικές ομάδες της Ελλάδας και της Κύπρου, θα εκκινήσουν από την Κατερίνη με τερματισμό στην Καρδίτσα, στις 17/5 το πρωί η εκκίνηση θα γίνει από την Καρδίτσα με έναν εντυπωσιακό τερματισμό στο Βελούχι, στις 18/5 από την πόλη της Σπερχειάδας το πελοτόν θα τερματίσει στη Χαλκίδα και στις 19 Μαΐου η παγκόσμια προβολή θα μεταδώσει στα πέρατα του κόσμου το γκρουπ των ποδηλατών κάτω από την Ακρόπολη, για να περάσουν στο αθηναϊκό παραλιακό μέτωπο και να τερματίσουν στο Παναθηναϊκό Στάδιο, όπου θα στηθεί μια μεγάλη γιορτή για μικρούς και μεγάλους.

Η ΔΕΗ σε συνεργασία με τη Cycling Greece και το Υπουργείο Αθλητισμού, αλλά και με τη στήριξη των κατά τόπους περιφερειών και δήμων, έχουν σχεδιάσει πολλές και διαφορετικές παράλληλες δράσεις, σε κάθε πόλη, για να προσφέρουν στους πολίτες μοναδικές στιγμές διασκέδασης και γνωριμίας με το άθλημα του ποδηλάτου και τη χρήση του ως μέσο εναλλακτικής μετακίνησης.

Οι φίλοι του ποδηλάτου που θα επισκεφθούν τον ειδικά διαμορφωμένο χώρο της ΔΕΗ στη **Θεσσαλονίκη** (14-15/5), την **Καρδίτσα** (16/5) και την **Αθήνα** (18-19/5), θα έχουν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για τα ποδήλατα με ηλεκτρική υποβοήθηση, να δοκιμάσουν μοντέλα τελευταίας τεχνολογίας, συμμετέχοντας στην κλήρωση για ένα e-bike και να πάρουν αναμνηστικά δώρα.



ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ
OLLIE ALEXANDER

ΕΠΙΒΙΩΣΗ

ΟΔΗΓΟΣ
ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΤΙΠΟΤΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ



ΕΛΛΑΔΑ
ΜΑΡΙΝΑ ΣΑΤΤΙ © KURUNS

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΛΚΑΝΗΣ

Ο βασιλιάς του **King George**

Ο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΤΟΥ
ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ
ΕΖΗΣΕ ΜΙΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ
ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ
ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ, ΠΟΥ ΤΟΝ
ΓΝΩΡΙΣΕ, ΤΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ



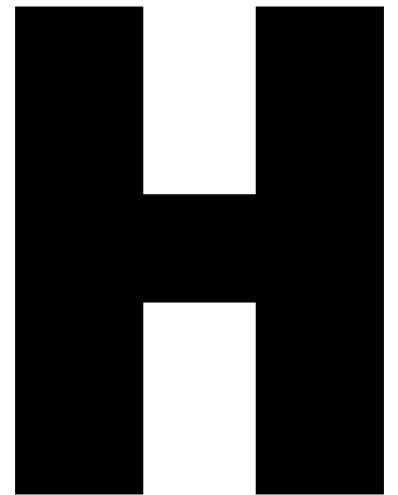


Ο Σωκράτης Καλκάνης σε νεαρή ηλικία

Ήταν όμορφος, ευγενικός, πλούσιος, γενναιόδωρος. Κληρονόμησε το ξενοδοχείο King George και έγινε ο βασιλιάς του.

Έζησε μια συναρπαστική ζωή, γνώρισε διάσημους και σημαντικούς ανθρώπους και είδε τις δύο πλευρές του νομίσματος, την κορώνα και τα γράμματα. Οι μόνοι άνθρωποι που εκτιμούσε ήταν οι φίλοι του. Ένας από αυτούς ήμουν κι εγώ.

Έζησα κοντά του μυθιστορηματικές καταστάσεις και σχεδόν κάθε μέρα που μιλούσαμε, τον άκουγα να αφηγείται συναρπαστικές ιστορίες για το ξενοδοχείο και για τον ίδιο. Μερικές από αυτές τις ιστορίες θα προσπαθήσω να θυμηθώ εις μνήμην του, προτού ο Χρόνος αρχίσει να σβήνει τη δική μου μνήμη...



Η ιστορία ξεκινάει από παλιά, από πολύ παλιά.

Συγκεκριμένα από την Κυριακή των Βαΐων, τα ξημερώματα της 11ης Απριλίου 1826. Τότε έγινε η απελπισμένη έξοδος των πολιορκημένων αγωνιστών του Μεσολογγίου. Σκοτώθηκαν πάρα πολλοί, αλλά η οικογένεια Καλκάνη (Καλκάνη είναι το όνομα ενός πολύ νόστιμου ψαριού) κατόρθωσε να γλιτώσει και κατέφυγε στη Λευκάδα. Εκεί έγιναν μεγάλοι και τρανοί, με οικόσημα και θυρεούς. Κάποια στιγμή ήρθαν στην Αθήνα, όπου ο παππούς του Σωκράτη απέκτησε δύο αγόρια. Το ένα αγόρι, ο Δημήτρης Καλκάνης, ίδρυσε μια τεχνική εταιρεία που αναλάμβανε μεγάλα έργα. Έχτισε το Κολλέγιο Αθηνών, το θέατρο Rex και το σπίτι στο Καστρί, το οποίο έκανε δώρο στον Γεώργιο Παπανδρέου, τον Γέρο της Δημοκρατίας. Το 1936 έχτισε το King George II, ένα πενταώροφο κτίριο δίπλα στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» στην πλατεία Συντάγματος, που άρχισε να λειτουργεί σαν ξενοδοχείο πολυτελείας.

Στη διάρκεια του πολέμου έγινε το στρατηγείο των Ιταλών, ενώ μετά τη λήξη του πολέμου, στον Εμφύλιο, ήταν το κέντρο επιχειρήσεων των ανταρτών. Όταν το πήρε πάλι ο **Δημήτρης Καλκάνης**, στα υπόγειά του βρέθηκαν όπλα, χειροβομβίδες και δυναμίτες. Άρχισε ξανά να λειτουργεί σαν ξενοδοχείο, αλλά μερικά χρόνια μετά ο Δημήτρης πεθαίνει ξαφνικά και κάποια στιγμή το αναλαμβάνει ο αδελφός του, Βασίλης. Ο **Βασίλης Καλκάνης**, ήταν διαπρεπής νομικός, καθηγητής της Νομικής, φιλότεχνος και συλλέκτης πινάκων ζωγραφικής. Σε μεγάλη ηλικία παντρεύτηκε την Κωνσταντινοπολίτισσα **Καίτη Σοϊμοίρη**, και στις 4 Ιουλίου 1944, γεννήθηκε ο μοναχογιός τους, **Σωκράτης**. «Ο πατέρας μου ήταν μεγάλος στην ηλικία, κοντός, φαλακρός, άσχημος, αλλά πολύ γλυκός και ήπιος άνθρωπος. Η μάνα μου ήταν νέα, ψηλή, ξανθιά, όμορφη, αλλά φωνακλού και τσαούσα. Όταν έπαιζε μπιρίμπα με τις φίλες της, με την Κατίνα Παζινού, την κυρία Λεβίδη και με άλλες κυρίες της Βασιλικής Αυλής, η φωνή της ακούγονταν μέχρι την είσοδο. Βέβαια όλες τις σκέπαζε η φωνή της Παζινού με την θρυλική ατάκα: "Τι το πετάς κάτω το ατού, μωρή;" Εγώ ήμουν παιδάκι, κρυβόμουν πίσω από τις κουρτίνες και τις παρακολουθούσα. Εκείνη την εποχή πήγαινα στη Βαρβάκειο πάντα με συνοδεία. Μπορεί ο Εμφύλιος να είχε λήξει, αλλά οι άνθρωποι ήταν αγριεμένοι, φτωχοί κι απελπισμένοι. Αν με έβλεπαν μόνο μου στον δρόμο, καλοπλεγμένο και καλοσιδερωμένο, θα καταλάβαιναν ότι

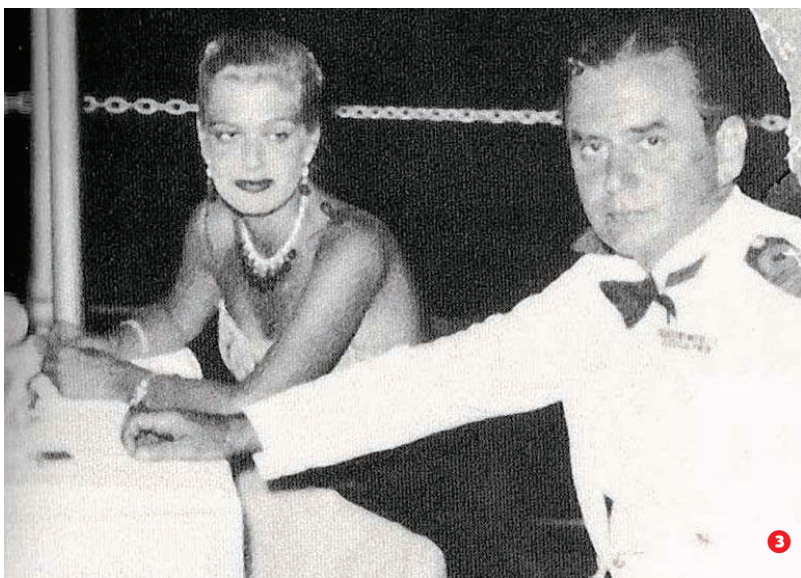
(αριστερά) Εξωτερική άποψη του ξενοδοχείου King George II (δεξιά) Η Κατίνα Παζινού, ο Αλέξης Μινωτής και η Καίτη Καλκάνη σε βραδινή δεξίωση



Ο βασιλιάς του King George



© ULLSTEIN BILD/ULLSTEIN BILD VIA GETTY IMAGES



1. ΟΑλέν Ντελόν, η Ρόμι Σνάιντερ και ο Λουκίνο Βισκόντι σε επίσημο γεύμα
2. Η αφίσα για το 1ο Φεστιβάλ Ελαφρού Τραγουδιού (1959)
3. Η Μελίνα Μερκούρη μαζί με τον αγαπημένο της Πύρρο Σπυρομήλιο
4. Ο Λουκίνο Βισκόντι, η Ρόμι Σνάιντερ και ο Αλέν Ντελόν στην Επίδαυρο (1960)

είμαι βουτυρόπαιδο και θα μου ορμούσαν. Έτσι, κάθε πρωί με πήγαινε ο σοφέρ στο σχολείο με τη Μερσεντές και όταν σχολάγαμε ερχόταν και με έπαιρνε και γυρίζαμε. Σαν τη Βουγιουκλάκη στο "Ξύλο βγήκε απ' τον παράδεισο"! Μόνο που αυτή είχε μια Κάντιλακ. Άρα η ταινία πρέπει να γυρίστηκε το 1959, τότε είχαν έρθει στην Αθήνα οι πρώτες Κάντιλακ. Τώρα που το σκέφτομαι, όμως, μπορεί να ήταν και Σεβρολέτ, γιατί εκείνη τη χρονιά η Σεβρολέτ...

Ο Σωκράτης είχε μια καταπληκτική ικανότητα να βρίσκει με ακρίβεια τη χρονολογία που είχε γυριστεί κάθε ταινία. Επειδή λάτρευε τα αυτοκίνητα, ήξερε ποια χρονιά είχε κυκλοφορήσει στην αγορά κάθε μοντέλο. Είχε καταλάβει επίσης ότι σε κάθε ταινία, ιδίως στις αμερικάνικες, έβαζαν τα καινούργια μοντέλα για να τα πλασάρουν στην αγορά. Έτσι, έβλεπε, ας πούμε, μια ταινία του Τζέιμς Μποντ και έλεγε: «Αυτή η Πόρσε κυκλοφόρησε το 1971. Μέχρι να τη βάλουν στην ταινία, δεν θα πέρασαν κανά δυο χρόνια; Άρα η ταινία είναι του 1973». Τον είχα τσεκάρει και ούτε μια φορά δεν είχε πείσει έξω! Όπως δεν έπεφτε ποτέ έξω και στις ηλικίες. Στα αστικά σαλόνια, πριν από το Google, ένα πολύ αγαπημένο σπορ ήταν ο υπολογισμός των ηλικιών, ιδίως των διάσημων προσώπων. Ο Σωκράτης λάτρευε τη διαδικασία και έβγαζε συμπέρασμα μέσω πολύπλοκων συλλογισμών, αλλά μέχρι να βγάλει το αποτέλεσμα του, σου έβγαζε την ψυχή: «Η Μελίνα; Θα σου πω εγώ. Όταν έκανε τη "Στέλλα" εγώ πρέπει να ήμουν 16 χρονών και αυτή τότε πρέπει να με πέρναγε 20 χρόνια. Ναι, γιατί την είχα δει στο 1ο Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού –που είχε γίνει στο King George, το 1959– και ήταν εκεί μαζί με τον διευθυντή του ΕΙΡ, τον Πύρρο Σπυρομήλιο. Μεγάλος έρωτας, είχε βουίξει όλη η Αθήνα. Εκεί με σύστησε η μάνα μου στη Μελίνα. Εγώ ήμουν τότε 15 χρονών, άρα η Μελίνα πρέπει να ήταν μεγάλη,

39 σίγουρα!» έλεγε στο τέλος, αφού σε είχε σκάσει με τις λεπτομέρειες!

Πράγματι, στις 3 Οκτωβρίου του 1959, με πρωτοβουλία του διευθυντή του ΕΙΡ, Πύρρου Σπυρομήλιου, πραγματοποιήθηκε στο King George το 1ο Φεστιβάλ Ελαφρού Τραγουδιού. Παρουσιαστές ήταν ο Δημήτρης Χορν και η Μαρία Καλουτά – η αδελφή της Άννας. Την όλη διοργάνωση της εκδήλωσης είχε αναλάβει η Καίτη Καλκάνη: υπουργοί, βουλευτές, ηθοποιοί, τραγουδιστές, ήταν όλοι εκεί. Είχαν βγει και αφίσες, δημοσιεύσεις στις εφημερίδες, η εκδήλωση θα μεταδιδόταν ζωντανά από το ραδιόφωνο και κράτησε από τις 9 το βράδυ μέχρι τις 3 το πρωί. Το πρώτο βραβείο το πήρε ο Μάνος Χατζιδάκις με το τραγούδι «Κάπου υπάρχει η αγάπη μου». Ο Χατζιδάκις στην αρχή είχε υποβάλει τον «Υμηπτό», αλλά η επιτροπή τον απέρριψε, γιατί το είχε ήδη χρησιμοποιήσει στην ταινία «Η Λίζα το 'σκασε». Έτσι έκανε ένα καινούργιο τραγούδι, το «Κάπου υπάρχει η αγάπη μου» που πήρε και το Πρώτο βραβείο. Δεύτερο βραβείο πήρε ο Γίμης Πλέσσας με το «Ξέρω κάποιο αστέρι» και Τρίτο ο Γιάννης Σπάρτακος με το «Εσένα».

Ο Σωκράτης ήταν τότε 15 χρονών και θυμάται: «Μετά τον διαγωνισμό ακολούθησε χορός. Εγώ, κάθισα σε μια γωνιά και θαύμαζα τη Μελίνα να χορεύει όλη τη νύχτα με όλους, αλλά πιο πολύ με τον αγαπημένο της, τον Σπυρομήλιο. Η μάνα μου με πίεζε: "Πήγαινε και ζήτη από τη Μελίνα να χορέψετε, να σε βγάλουν φωτογραφίες", αλλά εγώ ντρεπόμουν. Ήμουν και μικρός. Δεν ήθελα. Το μόνο που ήθελα ήταν να βγάλω το σμόκιν που φόραγα και να πάω να κοιμηθώ. Κάποια στιγμή η Μελίνα ήρθε κοντά μου "Εσύ δεν θα χορέψεις μαζί μου;" μου λέει. "Δεν ξέρω να χορεύω" της λέω. Γέλασε. "Ούτε κι εγώ!

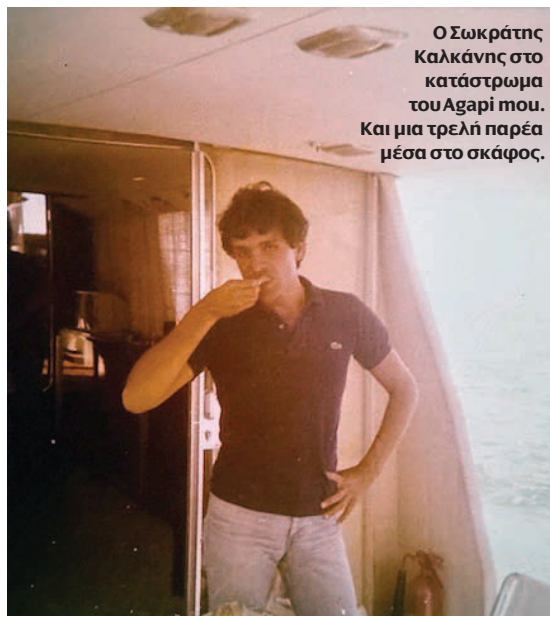
Για να δούμε όμως, ξέρεις να φιλάς;" και σκύβει και μου δίνει ένα φιλί στο στόμα! Κάποιος μας τράβηξε και φωτογραφία – την έδειχνε μετά η μάνα μου σε όλους. Κάπου πρέπει να την έχω... θα ψάξω να τη βρω να σου τη δείξω.

» Τη φωτογραφία αυτή την έχει δαγκώσει σε μια άκρη το σκυλάκι. "Άφησε να δαγκώσει το σκυλάκι τη φωτογραφία με τη Μελίνα;" είχα πει στον πατέρα μου. "Ε, τι να κάνω, αγοράκι μου, είχε βρει τον φάκελο με τις φωτογραφίες και μαसούληψε αυτή με τη Μελίνα!" Τι να του πω; Έτσι ήταν πάντα... αδιάφορος για τους θησαυρούς που είχε στα χέρια του. Χιλιάδες φορές τον είχα παρακαλέσει να του σκανάρω όλες τις φωτογραφίες, ντοκουμέντα μιας ολόκληρης εποχής, αλλά όλο το ανέβαλε. "Θα το κάνουμε κάποια στιγμή, τώρα έχω άλλα προβλήματα να λύσω. Μόλις ξεμπερδέψω θα τα φτιάξουμε».

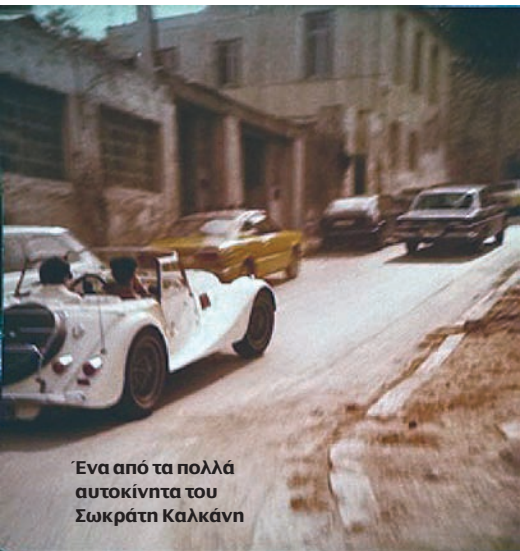
Το καλοκαίρι του 1960, η Κατίνα Παξινού, αφού είχε ολοκληρώσει τα γυρίσματα της ταινίας του Λουκίνο Βισκόντι «Ο Ρόκο και τα αδέρφια του», γύρισε στην Ελλάδα και άρχισε πρόβες για τις «Φοίνισσες» που θα παρουσιάζε με το Εθνικό Θέατρο στην Επίδαυρο. Η παράσταση είχε προγραμματιστεί για τις 20 Ιουλίου. Έναν μήνα πριν, έστειλε γράμμα στον Βισκόντι και στον Αλέν Ντελόν, που είχαν γίνει φίλοι της, και τους κάλεσε στην πρεμιέρα. Ήρθαν, αλλά όχι μόνοι τους. Μαζί ήταν και ο μεγάλος έρωτας του Ντελόν, η Ρόμι Σνάιντερ. Και οι τρεις τους, κανόνισε η Παξινού με την Καίτη Καλκάνη να μείνουν στο King George. Όπως μου έλεγε ο Σωκράτης: "Οι τσακωμοί τους ακούγονταν σε όλο το ξενοδοχείο. Ήταν γνωστή η σχέση που είχε ο Ντελόν με τον Βισκόντι και η Ρόμι Σνάιντερ ζήλευε φοβερά – και με το δικό της, η κακομοίρα. Μόλις και είδε ο Βισκόντι γυρίζει και μου λέει: "Έχεις πολύ ωραίο και εκφραστικό πρό-



Πρωτοχρονιά του 1956 στο King George



Ο Σωκράτης Καλκάνης στο κατάστρωμα του Αγαρί μου. Και μια τρελή παρέα μέσα στο σκάφος.



Ένα από τα πολλά αυτοκίνητα του Σωκράτη Καλκάνη



Ο βασιλιάς Ρενιέ του Μονακό και η Γκρέις Κέλλυ βγαίνουν από το King George

σωπο. Θα μπορούσες να γίνεις ηθοποιός". Το ακούει η Καίτη, τον κοιτάει αγριεμένη και του λέει: "Μον fils devenir acteur? Jamais!" Και το θέμα έκλεισε εκεί. Πήγαμε στην Επίδαυρο, είδαμε τις "Φοίνισσες", χειροκροτήσαμε την Παζινού και το ίδιο βράδυ γυρίσαμε στο ξενοδοχείο. Στον δρόμο η μάνα μου έλεγε ότι έστειλε τον σοφέρ σε όλα τα περίτετρα γύρω από την πλατεία Συντάγματος και δεν βρήκε το τελευταίο τεύχος του Paris Match. "Το έχω εγώ στο δωμάτιό μου, θα το δώσω στον Σωκράτη να σας το φέρει" λέει ο Ντελόν. Και όταν φτάσαμε, πριν προλάβει να αντιδράσει η Καίτη, με τράβηξε από το χέρι και μπήκαμε στο ασανσέρ. Μόλις φτάσαμε στο δωμάτιό του, μου έδωσε το περιοδικό και μετά γδύθηκε και στάθηκε μπροστά μου. Εγώ τα είχα χάσει, έκανα πως χαζεύω το περιοδικό. Αυτός πήγε στο μπάνιο, άφησε την πόρτα ανοιχτή και μπήκε στο ντους. "Tu neux prendre une douche avec moi?" μου λέει. Φαντάσου τώρα να είναι μπροστά μου ολόγυμνος ο Αλέν Ντελόν και να μου ζητάει να κάνω μαζί του ντους!"

Και δεν γδύθηκες να ορμήσεις στο μπάνιο; "Τι να γδυθώ, αγάπη μου; Ήμουν 16 χρονών, δεν ήξερα ακόμα από αυτά. Άσε που μετά από λίγο ακούστηκε από τον πάνω όροφο η βροντερή φωνή της Καίτης: "Σωκράτη, ακόμα να το βρείτε αυτό το περιοδικό;" Είδε που αργούσα και κατάλαβε ότι κάτι συμβαίνει. Ήταν διάλογο κάλτσα, τίποτα δεν της ξέφευγε".

Πραγματικά η Καίτη Καλκάνη ήταν μια πανέξυπνη γυναίκα, κοινωνική, δυναμική, δικτυωμένη με γνωστούς καλλιτέχνες και δημοσιογράφους, με πρωθυπουργούς και υπουργούς, ακόμα και με τα Ανάκτορα και τη Βασιλική Αυλή. Οι χοροί, τα μπαλ μασκέ, τα φιλιανθρωπικά τσάγια, οι επιδειξιές μόδας και τα γεύματα με επίσημους καλεσμένους που είχαν έρθει στην Ελλάδα, έχουν μείνει ιστορικά.

Μαγείρισα καταπληκτική, έβαλε στο μενού του King George φαγητά από την Πόλη, που δεν τα είχαν άλλα ξενοδοχεία, όπως χουνκιάρ μπεγεντί, τσού κιοκτσού, σουτζουκάκια σμυρνέικα, καζάν ντιπί και τόσα άλλα, που τα απολάμβαναν Έλληνες και ξένοι.

Όπως μου έλεγε ο Σωκράτης: «Όταν ο βασιλιάς Ρενιέ ήρθε με την Γκρέις του Μονακό στην Ελλάδα και έμειναν για έναν μήνα, η Γκρέις, που ήταν έγκυος στην Καρολίνα, λάτρεψε τα φαγητά της μάνας μου. Ένα βράδυ πεθύμησε τις παπαρδέλες της με μελάني σουπιές και κουκουνάρι, που τις έφτιαχνε συγκλονιστικά η Καίτη. Της το είπαν ενώ είχε ξαπλώσει. Παρ' όλα αυτά σκώθηκε, πήγε στην κουζίνα, μαγείρεψε και της τα πήγε η ίδια. "Oh, désolé de réveiller au milieu de la nuit!" της λέει ο Ρενιέ». Δηλαδή; "Συγγνώμη που σας ξύπνησα μέσα στη νύχτα"... Και η μάνα σου τι του απαντάει; "Pas de probleme!" Τι άλλο να του απαντήσει; Ήταν αφοσιωμένη σε αυτό που έκανε! Σε ποιο ξενοδοχείο θα ζήτηγες μέσα στη νύχτα παπαρδέλες και θα σου τις έφτιαχναν; Θυμάμαι ο Σάκης της Περισίας, όταν ερχόταν, είτε με τη Σοράγια είτε με τη Φαράχ Ντιμπά, έφερε στη μάνα μου 5 κιλά από το χρυσό χαβιάρι, που ήταν μόνο για βασιλιάδες. Μετά όμως την παρακαλούσε να του φτιάξει το αγαπημένο του χουνκιάρ μπεγεντί – κοκκινιστό μοσχαράκι με πουρέ μελιτζάνας. Η βασίλισσα της Ολλανδίας, η Τζουλιάννα, αυτή να δεις! Είχε ταραξει το καζάν ντιπί! Αλλά για την Τζουλιάννα θα σου πω άλλη φορά μια ιστορία. Τώρα πρέπει να κλείσω για να βγάλω το σκυλάκι βόλτα».

Κάθε πρωί στις 9, η Καίτη Καλκάνη πήγαινε στο κομμωτήριο. Όχι στου «Ζορζ» που ήταν δίπλα στο ξενοδοχείο, αλλά με τον σοφέρ στο Κολωνάκι, στον «Άγγελο». Γυρνούσε στο γραφείο της και όλη την ημέρα είχε συναντήσεις, τηλεφωνήματα και επαφές με ανθρώπους του ξενοδοχείου. Στο

δίπλανό γραφείο δούλευε ο διευθυντής του ξενοδοχείου, ο Χάρης Χριστοδουλόπουλος, ο πιο έμπιστος άνθρωπος όχι μόνο της Καίτης, αλλά και του Σωκράτη. Ο Χάρης στην αρχή δούλευε στη «Μεγάλη Βρεταννία», αλλά μια μέρα τον κάλεσε η Καίτη και του λέει: «Μαθαίνω πως είσαι πολύ καλός στη δουλειά σου. Πόσα σου δίνουν στη "Μεγάλη Βρεταννία" τον μήνα;» «18.000 δραχμές» «Πολλά σου δίνουν. Πάντως, επειδή θέλω να έρθεις σε μένα, θα σε προσλάβω με 28.000 δραχμές!» Και από τότε, μέχρι σήμερα ήταν ο πιο αγαπητός άνθρωπος όχι μόνο της οικογένειας Καλκάνη, αλλά και όλων των φίλων του Σωκράτη.

Στο μεταξύ ο Σωκράτης μεγάλωνε και πάλευε με τα όνειρα της μητέρας του να γίνει ο διάδοχός της, του πατέρα του που ήθελε να σπουδάσει στο Πολυτεχνείο, και με τα δικά του όνειρα: «Εγώ ήθελα να γίνω εφοπλιστής. Αλλά ο πατέρας μου επέμενε να δώσω εξετάσεις στο Πολυτεχνείο. Έδωσα εξετάσεις, μπήκα από τους πρώτους και ήμουν αριστούχος φοιτητής. Η μάνα μου μου έκανε δώρο μια Ford Escort station. Αρχισα να πηγαίνω στα πρώτα πάρτι της κοσμικής νεολαίας της εποχής και μερικά χρόνια αργότερα, στα μουζούκκια και στα μπαρ. Στα πάρτι αυτά γνώρισα τη Χριστίνα Ωνάση, τη Χρυσάνθη Λαιμού και άλλες κόρες εφοπλιστών. Η μάνα μου μου έλεγε να βρω μια καλή νύφη να παντρευτώ. Όμως εγώ με τους κοσμικούς κύκλους δεν αισθανόμουν άνετα.

» Όπου και να πήγα, όλοι γύριζαν και με κοιτούσαν. Και ήμουν τέτοιο ζώον που δεν καταλάβαινα ότι όλοι με κοιτούσαν με θαυμασμό. Νόμιζα ότι με κοιτούσαν γιατί είχα κάτι πάνω μου – λάθος ρούχα, λάθος γραβάτα, λάθος συμπεριφορά. Αναρωτιόμουν τι στο διάολο ήταν αυτό που τους τραβούσε πάνω μου». Ήσουν νέος, ωραίος και πλούσιος, Σωκράτη μου. Αυτά τους τραβούσαν. «Κάπου ενστικτωδώς το κατα-

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕ ΚΑΙ ΠΑΛΕΥΕ ΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ, ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΕΙ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΑ. ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΗΣ.

© EUROPA PRESS VIA GETTY IMAGES



λάβαινα. Αλλά δεν μου άρεσε. Δεν ήθελα να με αγαπάνε για το ωραίο μου πρόσωπο. Αφού μερικές φορές έχωνα τα νύχια μου και γρατσούναγα τα μάγουλά μου μέχρι να ματώσουν, για να γίνω άσχημος, να αλλάξω το πρόσωπό μου, να δω πώς θα μου συμπεριφέρονται τότε. Τέτοια τρέλα! Στο μεταξύ ενώ ήξερα άψογα γαλλικά, αγγλικά και ιταλικά, στις παρέες βουβανόμουν. Χαμογελούσα ευγενικά και μόνο όταν ρωτούσαν τη γνώμη μου για κάτι απαντούσα σαν τον αρχαίο Σωκράτη "Εν οίδα ότι ουδέν οίδα" (γελάει!) Τώρα που το σκέφτομαι, είναι η καλύτερη απάντηση για όλα!»

Στις 18 Σεπτεμβρίου 1964 η Αθήνα γέμισε ξαφνικά βασιλιάδες και βασιλίσσες. Είχαν έρθει για τον γάμο του **Κωνσταντίνου** με την **Άννα-Μαρία**. Μήνες πριν, είχε ξεκινήσει η προετοιμασία της φιλοξενίας. Πού θα έμεναν όλοι αυτοί; Η δραστήρια Καίτη Καλκάνη, που είχε σχέσεις με το παλάτι, τα οργάνωσε όλα τέλεια, ώστε να γεμίσει το King George με γνωστούς εστεμμένους: «Ήταν ο βασιλιάς της Ιορδανίας Χουσεΐν με τη γυναίκα του Μούνα, ο βασιλιάς και η βασίλισσα της Ταϊλάνδης, η βασίλισσα της Αιγύπτου Φαρίντ, ο βασιλιάς Ρενιέ και η Γκρές του Μονακό. Αυτή που λάτρεψα ήταν η βασίλισσα της Ολλανδίας, η Τζουλιάννα. Ήταν ψηλή και εύσωμη, της άρεσε το φαγητό και σπκωνόταν τα βράδια κρυφά, πήγαινε στην κουζίνα και έτρωγε όλο το καζάν ντιπ! Ένα βράδυ την συνάντησα στον διάδρομο, με τη νυκτιά και τα μπιουκιά. Μόλις με είδε, σήκωσε ψηλά τα χέρια και μου είπε έντρομη: "Je ne le referai pas! Je ne le referai pas!" (Δεν θα το ξανακάνω!) Γέλασα, της εξήγησα πως ήμουν ο γιος της Καίτης. Γίναμε φίλοι, κάθε βράδυ της πήγαινα εγώ ένα μεγάλο κομμάτι καζάν ντιπ για να ξελυσοιάξει!»

Και ξαφνικά στις 21 Απριλίου 1967 γίνεται η Χούντα των Συνταγματαρχών. Οι πελάτες μειώνονται, οι βασιλιάδες εξαφανίζονται και οι μόνοι που μπορούσαν να αντέξουν τις βασιλικές τιμές του King George ήταν Αμερικάνοι – οι Ευρωπαίοι δεν πλησίαζαν. Η Καίτη προσπάθησε να πιάσει φιλιές με το καθεστώς, αλλά οι κυρίες των συνταγματάρχων ήταν όλες βλάχες – δεν ήξεραν ούτε μπιρίμπα να παίξουν. Ο Σωκράτης για να αποφύγει όλα αυτά, φεύγει για το Λονδίνο, στο εφοπλιστικό γραφείο του **Μηνά Ρεθύμνη**, απ' όπου πέρασαν σχεδόν όλοι οι μεγάλοι εφοπλιστές. Αρχίζει να ασχολείται με τα εφοπλιστικά, αλλά δεν ξερει πολλά πράγματα.

Όπως του έλεγε ο Ρεθύμνης, "άμα δεν έχεις κάνει καπετάνιος, δεν μπορείς να γίνεις εφοπλιστής!" Παρ' όλα αυτά ο Σωκράτης αγοράζει το πρώτο του καράβι και ενώ είναι έτοιμος να ανοικτεί σε μια δουλειά που δεν ήξερε, φτάνει

ένα τηλεγράφημα από την Ελλάδα πως ο πατέρας του είναι σοβαρά άρρωστος. "Πούλησα το καράβι και επέστρεψα αμέσως στην Αθήνα. Ο πατέρας μου ήταν γέρος και κατάκοιτος. Τον τάζα με το κουταλάκι, μέχρι που πέθανε το 1971. Στο μεταξύ η μάνα μου είχε αρχίσει μεγαλεπήβολα σχέδια για ένα νέο ξενοδοχείο στο Λαγονήσι, το Sun Palace. Φυσικά με είχε βάλει και εμένα στην εταιρεία, ήθελε να διαχειρίζεται αυτή το King George και εγώ το Sun Palace. Όμως το έργο καθυστερούσε, τα χρέη άρχισαν να μαζεύονται, κι ενώ περίμενε να πάρει ένα ευνοϊκό δάνειο, πέφτει η Χούντα, γίνεται μεταπολίτευση και έρχονται στην Ελλάδα ο Καραμανλής, ο Παπανδρέου και τα άλλα παιδιά. Κι ενώ έχουμε πνιγεί στα χρέη, η μάνα μου πεθαίνει ξαφνικά το 1977 από καρδιακή προσβολή. Νέα, σε ηλικία 67 ετών. Οι κακές γλώσσες είπαν ότι έπαθε καρδιακή προσβολή όταν μια συμπαικτριά της στην μπιρίμπα πέταξε κάτω ένα χαρτί ατού! Αυτά όμως είναι σαχλαμάρες. Η μάνα μου ένιωσε έναν πόνο στο στήθος και, αντί να περιμένει το ασθενοφόρο, κατέβηκε 7 ορόφους! Προφανώς η καρδιά της δεν άντεξε. Να δεις που έτσι θα πάω κι εγώ, από την καρδιά μου. Τώρα τελευταία ο βηματοδότης δεν λειτουργεί καλά, θα πρέπει κάποια στιγμή να τον αλλάξω, προτού να τα τινάξω!» (γέλια) «Άντε καλέ, εσύ θα μας θάψεις όλους μας!» του έλεγα.

Έτσι, ο Σωκράτης, από γιος της κυρίας Καίτης, έγινε ο επιχειρηματίας Σωκράτης Καλκάνης, ιδιοκτήτης δύο κρεμμύνων ξενοδοχείων. Αν ήμουν εγώ θα τα πουλούσα όσο όσο και θα αγόραζα ακριβά αυτοκίνητα, θα έκανα ταξίδια, θα διασκεδάσα τα βράδια στα μπουζούκια. Ο Σωκράτης προσπάθησε να κάνει και τα δύο. Από τη μια να κρατήσει τα ξενοδοχεία και από την άλλη να ταξιδέψει, να διασκεδάσει, να αγοράσει ακριβά αυτοκίνητα: «Είχα μια Jaguar, μια Buick, που την είχα αγοράσει από τον βασιλιά Πάυλο, τη Mercedes 600 της μάνας μου, μια μπλε Rolls Royce, μια Ferrari γαλάζια που την είχα στο Λονδίνο και μετά την πήγα σε ένα γκαράζ στην Ελβετία, έπιασε φωτιά το γκαράζ και κάηκε. Είχα μια Marcos, μια Audi, μια Lancia μπλε, τη Mazda 6, τη Rover. Μέχρι και Fiat runto έχω οδηγήσει! Όλα αυτά τα αυτοκίνητα, τα κράταγα για λίγα χρόνια, κι όταν τα βαριόμουν, τα πουλάγα και έπαιρνα άλλο.»

Στις αρχές της δεκαετίας του '70, μας σύστησε στον Σωκράτη ο αδικοχαμένος και εξαφανισμένος από προσώπου γης, ο μόδιστρος **Δημήτρης Μάος**. Συμπαθηθήκαμε αμέσως, αυτός μου έλεγε ιστορίες από το ξενοδοχείο κι εγώ του έλεγα τα καλλιτεχνικά μου όνειρα. Αργότερα, όταν έκανα τις πρώτες μου επιτυχίες, μισόκλεινε τα μάτια και έλεγε: «Αχ εγώ ηθοποιοί θα έπρεπε να γίνω. Με είχε ζητήσει

ο Βισκόντι, αλλά δεν με άφησε η μάνα μου!» Πολλές φορές δεν άντεχα τον πειρασμό και του έλεγα: «Γιατί; Νομίζεις πως η δική μου η μάνα με άφησε; Μόνος μου πήρα την ευθύνη!» «Δεν είναι το ίδιο, αγοράκι μου. Δεν είναι το ίδιο...» Ήταν η κλασική του φράση. Όπως και όταν τον ρώταγα γιατί δεν πούλησε το ξενοδοχείο, ενώ είχε μια καταπληκτική προσφορά από Άραβες επιχειρηματίες, κουνούσε το κεφάλι και μου απαντούσε: «Δεν ξέρεις, αγοράκι μου, δεν ξέρεις!»

Πήγαινα συχνά στο διαμέρισμα που έμενε με δύο τεράστια σκυλιά, σαν κι αυτά του Αγίου Βερνάρδου, τους Πάπηδες. Παίξαμε μπιρίμπα με άλλους φίλους του, τον **Γιώργο Ζούλια**, τον **Ηλία Ψινάκη**, τον **Άρη Δαβαράκη**, τον **Νίκο Μουρατίδη**, τον **Δημήτρη Μάο**, τον **Τάκη Τσαντίλη**. Πολλές φορές εμφανίζονταν και διάσημοί, όπως ο **Αλίκη Βουγιουκλάκη**, ο **Βλάντισσος Μπονάτσος**, η **Ζωή Λάσκαρη**, ο **Σταμάτης Φασουλής**. Εγώ έπαιζα άθλια μπιρίμπα, κανείς δεν με ήθελε για ζευγάρι. Όταν τύχαινε να παίξουμε μαζί με τον Σωκράτη και έκανα κάποιο λάθος, έβγαινε από μέσα του η φωνή της Καίτης Καλκάνη: «Τι το πετάς το ατού, μωρή!»

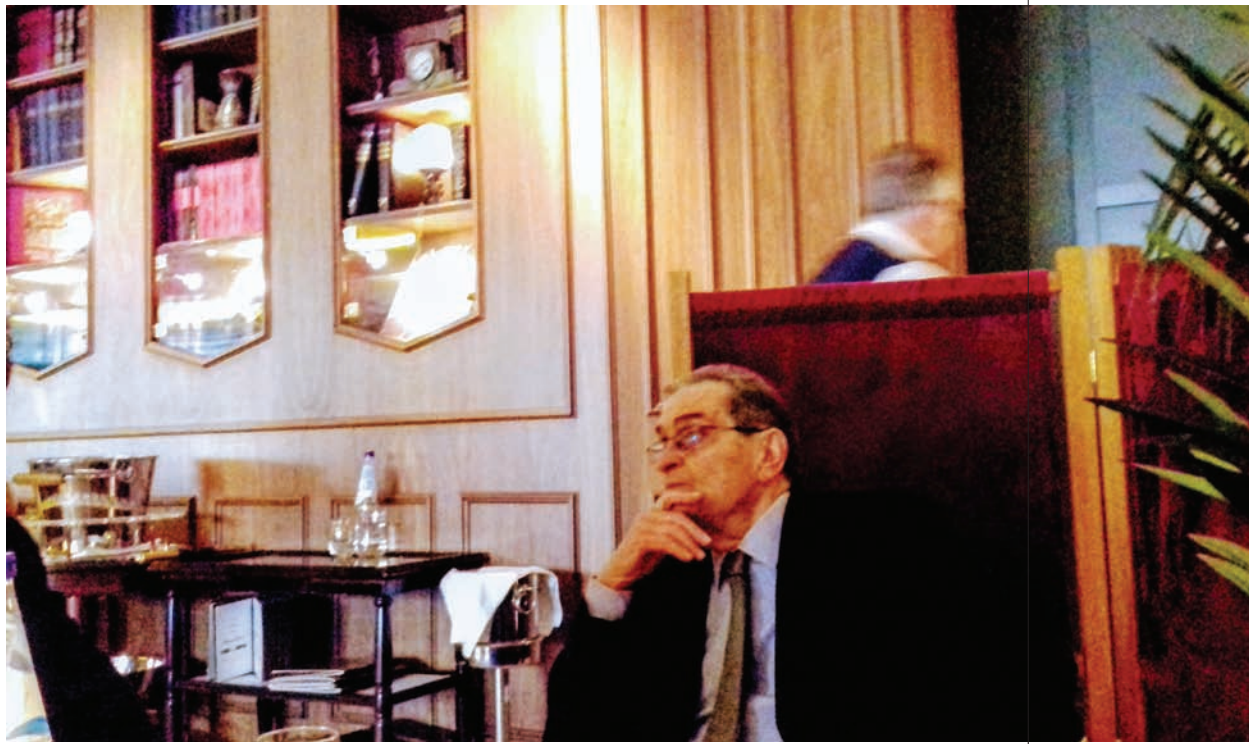
Τρώγαμε με τα ασημένα σερβίτσια του ξενοδοχείου και επειδή ήμουν φτωχό και άμαθο παιδί, ανέλαβε να μου δείξει πού μπαίνει το πιρούνι, το κουτάλι και το μαχαίρι, πώς γεμίζουμε το ποτήρι με κρασί, πώς να προφέρω σωστά το «ζαμπόν», πώς γίνεται το χειροφιλήμα... τέτοια μεγαλοπαισμένα. Ήταν σαν να παίζαμε το «Εκπαιδύοντας την Ρίτα» αν και στην συγκεκριμένη περίπτωση, ο πιο σωστός τίτλος είναι «Εκπαιδύοντας την Παυρίτα»! Για ένα μεγάλο διάστημα στα 70s, θυμάμαι τον εαυτό μου να κινείται σε ένα τρίγωνο που σχημάτιζαν το Πάντειο Πανεπιστήμιο, ο «Μαγεμένος αυλός» και το King George. Στο Πάντειο είχα για καθηγητές τον Σάκη Καραγιώργα και τον Νίκο Πουλιαντζά, στον «Μαγεμένο αυλό» τον Μάνο Χατζιδάκι και στο King George τον Σωκράτη Καλκάνη. Σε αυτούς τους τρεις άξονες διαμορφώθηκαν τα νεανικά μου χρόνια και αν ισχύει η παροιμία «Με όποιον δάσκαλο καθίσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις», αυτοί οι τρεις άξονες καθόρισαν μεγάλο μέρος του χαρακτήρα μου.

Πάντως, ο Σωκράτης, παρ' όλα τα οικονομικά του προβλήματα, ταξίδευε συχνά και σε κάθε πόλη που πήγαινε συναντούσε διάσημα πρόσωπα. Στο Λονδίνο τον **Νάσο** και την **Κάλλια**, στη Ρώμη τη **Σοφία Λόρεν** η οποία του βάφτισε και το γιοτ. Ήταν στην Αίγινα και γύριζε την ταινία «Το παιδί και το δελφίνι». Πήγε εκεί ο Σωκράτης, γνωρίστηκαν, της λέει: «Εσύ θα βαφτίσεις το γιοτ» Του λέει η Σοφία: «Πώς λέγεται το amore mio στα ελληνικά;» «Αγάπη μου» Και



(αριστερά) Studio 54, Νέα Υόρκη. Διακρίνονται οι: Τζέρι Χολ, Άντι Γουόρχολ, Ντέμπι Χάρι, Τρούμαν Καπότε, Παλόμα Πικάσο

(κάτω) Ο Σωκράτης Καλκάνης σε μία από τις τελευταίες του φωτογραφίες στο Athénée



έτσι το γιοτ βαφτίστηκε Agari μου. Το τι «Αγάπη μου» και «Κούκλα μου» και «Μωρή» και «Χρυσή μου» έχει ακουστεί πάνω σ' αυτό το σκάφος, μόνο η θάλασσα και τα κύματα το ξέρουν! Στη Ρώμη συνάντησε και τον μυθικό συλλέκτη **Αλέξανδρο Ιόλα**: «Φορούσε ένα παλτό με φτερά και ήταν έντονα μακιγιαρισμένος. Νόμισα πως ήταν γυναίκα. Μιλήσαμε λίγη ώρα και φεύγοντας του λέω: "J'etai tres contente madame!" Αυτός ενθουσιάστηκε: "Merci. Merci beaucoup de t'avoir appellé madame!" μου λέει και με αγκάλιασε».

Στο Παρίσι συνάντησε τον δικηγόρο της **Μάρλεν Ντίτριχ**. «Μπορώ να την καλέσω σε γεύμα;» τον ρώτησε. «Αδύνατον! Αυτή την εποχή έχει σπάσει το πόδι της και δεν μετακινείται. Θα κανονίσω όμως μια μέρα να φάμε στο σπίτι της». Όπως και έγινε. Πήγαν μια μέρα στο διαμέρισμά της και έφαγε με τη θεά, η οποία είχε το ένα πόδι στον γύψο. Στην Αθήνα, πάλι, είχε ένα σύντομο love affair με τη **Χριστίνα Ωνάση**, το οποίο όμως δεν προχώρησε για διάφορους λόγους, ο πιο βασικός ήταν πως είχαν ήδη διαμορφωθεί οι σεξουαλικές του επιλογές.

Μετά πήγε στη Νέα Υόρκη. Με τη βοήθεια του σχεδιαστή **Ντίμν Κρίτσα**, που ήξερε τους πάντες και τα πάντα, πήγε στα πιο hot μέρη εκείνης της εποχής, με πρώτο και καλύτερο το Studio 54, την μυθική ντίσκο. Εκεί γνώρισε τον ιδιοκτήτη Steve Rubell, τον **Mick Jagger**, τη **Liza Minnelli**, τον **Andy Warhol**. «Γιατί δεν κάλεσες τον Warhol να τον φιλοξενήσεις στην Ελλάδα;» «Πού να τον φιλοξενήσω, αγάπη μου; Στο King George που είχε αρχίσει να καταρρέει ή στο Sun Palace που ήταν ακόμα άχτιστο; Αλλά για να δεις πόση ήταν η βλακεία μου, ενώ επέμενε, δεν κάθισα να με ζωγραφίσει! Τώρα θα είχα ένα πορτρέτο φτιαγμένο από τον Γουόρχολ!»

Στη Νέα Υόρκη, ο Σωκράτης αφέθηκε χωρίς περισκεψη, χωρίς αιδώ, στην τρέλα αυτής της πόλης που τη δεκαετία του '70 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80, ποτέ δεν ξυπνούσε, γιατί ποτέ δεν κοιμόταν. Αγόρασε με τον φίλο του Γιώργο Ζούλια διαμέρισμα απέναντι από το Central Park, όπου καλούσε κόσμο, φιλοξενούσε φίλους και κοιμόταν με όποιον ήθελε. «Με κυνηγούσαν και με παρακάλαγαν. Μέσα σε αυτή την υστερία, εγώ ήμουν σοβαρός και ανέκφραστος. Αυτό τους ξετρέλαινε. Όταν είπα στον Μικ Τζάγκερ ότι είμαι Έλληνας και με λένε Σωκράτη, μου έπιασε το γόνατο και μου είπε: "I always want to have sex with a Greek philosopher!"» «Κι εσύ τι του απάντησες;» «"Plato, is better for you!" και ογκώθηκα και πήγα σε άλλη ντισκοτέκ. Τότε ήταν της μόδας το Studio 54, αλλά υπήρχαν και ένα σωρό άλλες - το Loft, το Saint, το Paradiso Garage, το Gallery. Όλες αυτές οι ντισκοτέκ είχαν και dark rooms όπου δεν έβλεπες με ποιον πηδούσουνα. Εκεί κόλ-

ησαν πολλοί Aids και μετά η αρρώστια μεταδόθηκε παντού. Εγώ ευτυχώς ούτε πήγα ποτέ στα dark rooms, ούτε έκανα sex χωρίς προφυλάξεις. Έτσι την γλίτωσα».

Στα πάρτι αυτά και στις ντισκοτέκ κυκλοφορούσαν, από χέρι σε χέρι, μικρά καφέ μπουκαλάκια. Μετά αυτός που κρατούσε το μπουκαλάκι εξαφανιζόταν σε μια τουαλέτα, μετά από λίγο εμφανιζόταν πάσααρα πολύ χαρούμενος και έδινε το μπουκαλάκι σε κάποιον άλλο. Ο Σωκράτης μπήκε στο νόημα. Και με τις πρώτες εισπνοές, στη φαντασία του όλα έγιναν τέλεια. Το King George σώθηκε, το Sun Palace χτίστηκε, η κυρία Καίτη αναστήθηκε, όλα έγιναν όπως παλιά. Πατί έτσι ξεκινάει. Στην αρχή τα βλέπεις όλα ρόδινα και μετά θέλεις ένα μπουκαλάκι για να μπορέσεις να σκωθεις να κάνεις ένα ντους. Τέλος πάντων.

Το 1980 επέστρεψε και οργάνωσε στο ξενοδοχείο την επίδειξη μόδας που είχε ετοιμάσει ο **Μπίλι Μπο** μαζί με τον **Μάκη Τσέλιο**. Διάσημα μοντέλα, όπως η **Πατ Κλήβελαντ**, ήρθαν για να παρουσιάσουν τα ρούχα. Όλη η κοσμική Αθήνα έσπευσε να την παρακολουθήσει και να θαυμάσει από κοντά τον πανέμορφο σχεδιαστή. Μετά την επίδειξη ακολούθησε λαμπρή δεξίωση και για λίγο το King George έζησε τις παλιές του δόξες.

Στις 16 Οκτωβρίου 1981 είμαστε μαζεμένοι γνωστοί και άγνωστοι στο διαμέρισμά του και παίζουμε μπιρίμπα. Έξω κόσμος και λαός αποθεώνει τον **Ανδρέα Παπανδρέου**, που 3 μέρες μετά γίνεται πρωθυπουργός της Ελλάδος. Ο κόσμος στην πλατεία είναι παθιασμένος, φωνάζουν διάφορα επιθετικά συνθήματα, «απόψε πεθαίνει η δεξιά», «θάνατος στους προδότες...» κάτι τέτοια. Και τότε μέσα στο διαμέρισμα ακούγεται η γλυκιά φωνή του Ηλία Ψινάκη που λέει: «Μωρή, αυτοί ετοιμάζουν γκιλοτίνες για να μας αποκεφαλίσουν κι εμείς καθόμαστε εδώ μέσα και παίζουμε μπιρίμπα;» Γελάσαμε τότε. Εμείς δεν διακινδυνεύαμε τίποτα, τον Σωκράτη όμως τον αποκεφάλισαν. Μετά από ένα καταγιομό σκανδάλων, δωροδοκιών και μυστικών συμφωνιών, ο Σωκράτης έχασε το ξενοδοχείο και έφυγε από εκεί τον Μάιο του 1988.

Στο μεταξύ, πολλοί από την παρέα άρχισαν να φεύγουν. Ο **Γιώργος Ζούλιας**, ο **Μπίλι Μπο**, ο **Δημήτρης Ζουρντός** και η πιο ξαφνική απώλεια ο **Δημήτρης Μάος**, που «εξαφανίστηκε» μια Μεγάλη Παρασκευή. Ο Σωκράτης αντιμετώπιζε όλες αυτές τις απώλειες με στωικότητα: «Τι να κάνουμε, αγοράκι μου, έτσι είναι η ζωή. Όλοι μας θα πεθάνουμε κάποια μέρα. Σήκω τώρα να πάμε στο Καβούρι, στη βίλα

που νοίκιασα. Τι θέλει ο Αντρέας για να πηδήξει. Πάμε να μαζέψουμε τα ασημικά γιατί δεν ξέρω τι κουμάσι θα κουβαλήσει!» Και όντως σε δύο μεγάλες σακούλες σκουπιδιών μαζέψαμε τασάκια, φροντιανιέρες, κηροπήγια και τα βάλαμε στο πορτ μπαγκάζ!

Σε όλα τα σπίτια που νοίκιαζε γινόταν κάτι εντυπωσιακό. Στη Σαρωνίδα γνώρισα τον **Τζιάνι Βερσάτσε**. Εκεί ήρθε και ο Ψινάκης, που ήταν φαντάρος, με ένα πολεμικό ελικόπτερο πάνω από τα κεφάλια μας! Αλλά το πιο γκράντε ήταν στο Λαγονήσι, εκεί που νοίκιαζε ένα διαμέρισμα από τον φίλο του **Τάσο Μελετόπουλο**. Κάποια Πρωτοχρονιά, μας σερβίρισε με χρυσά σερβίτσια. «Για να έχετε να λέτε ότι φάγατε με χρυσά κουτάλια!»

Όμως η ιστορία που ξεκίνησε από τη φωτιά του πολέμου, κλείνει πάλι με μια φωτιά, αυτή τη φορά στην Ηλιούπολη. Μερικά απομεινάρια του ξενοδοχείου, τι απομεινάρια δηλαδή; Ασημένια σερβίτσια, υπέροχα κρεβάτια, βαρύτιμες κουρτίνες, το μπαρ του Tudor Hall, η μπουαζερί της εισόδου, καναπέδες και πολυθρόνες, μαζί με άλλα πολύτιμα αντικείμενα, τα είχε κλεισμένα σε μια αποθήκη στην Ηλιούπολη. «Και με ειδοποιούν, αγοράκι μου, κάποια μέρα. Πάω και τι να δω; Την αποθήκη να καίγεται! Έλιωσαν τα ασημικά, κάπκε η μπουαζερί, καταστράφηκαν τα κρύσταλλα και τα μάρμαρα. Όλη η ιστορία, τα έπιπλα και η αισθητική μας εποχής, είχε γίνει στάχτη. Αισθάνθηκα σαν τη Σκάλετ Ο Χάρα στο "Όσα παίρνει ο άνεμος!».

Ο Σωκράτης μπορεί να μην υπήρξε πετυχημένος επιχειρηματίας, αλλά ήταν επιτυχημένος συλλέκτης εμπειριών. Θησαυρός εμπειριών, αλλά δεν μπορούσε να τον αξιοποιήσει. Ήταν καλός και αγαθός στην κυριολεξία. Δεν είχε κάνει κακό ούτε σε μυρμήγκι. Πίστευε στη φιλία και τη θεωρούσε ιερή. Αλλά αυτό για το οποίο σέβομαι τον Σωκράτη, είναι η αξιοπρέπεια με την οποία αντιμετώπισε τη μετάβαση από τον πλούτο στη φτώχεια. Πάντα συχαίρουμε και θαυμάζουμε αυτούς που από τη φτώχεια έφτασαν στον πλούτο. Εγώ θαυμάζω τη μεγαλοπρέπεια του Σωκράτη, που άφησε μια νύχτα τα βασιλικά διαμερίσματα του King George για να πάει να μείνει στα Καλύβια Αττικής. Και όταν τον ρώτησα γιατί δεν μένει στο κέντρο της Αθήνας μου απάντησε: «Καλύτερα πρώτος στο χωριό, αγοράκι μου, παρά δεύτερος στην πόλη!»

*** Ευχαριστώ τον **Ηλία Ψινάκη** για τις φωτογραφίες που πρόσφερε από το αρχείο του και τον **Χάρη Χριστοδουλόπουλο**, για τις αναμνήσεις του που μου αφηγήθηκε.

ΕΓΩ ΘΑΥΜΑΖΩ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΙΑ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ, ΠΟΥ ΑΦΗΣΕ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ KING GEORGE ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΑ ΚΑΛΥΒΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΡΟΖ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ ΓΙΟΚΑΡΗ

Οι δρόμοι και τα κτίρια της Αθήνας στην πιο ονειρική εκδοχή τους
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Pink Metaverse

Ενας φλούο ροζ διάδρομος ενώνει το Θησείο με την Ακρόπολη, γιγάντιες τσουλήθρες διασχίζουν τα Αναφιώτικα, κτίρια στο χρώμα της τσιχλόφουσκας, μπαλόνια που θυμίζουν μαλλί της γριάς και κοπάδια από φλαμίνγκο κατακλύζουν το Ζάππειο. Όλα μπορούν να χωρέσουν και να συνυπάρξουν αρμονικά στο ροζ παράλληλο σύμπαν που σχεδίασε η αρχιτέκτονας Λυδία Γιόκαρη, και που ονόμασε Pink Metaverse. Ουσιαστικά πρόκειται για μια πλατφόρμα μέσα από την οποία μοιράζεται τα πειράματά της με το AI. Κάθε σκηνή καθημερινών στιγμών ρομάντζου στην πόλη που αναρτά στα social media, συνοδεύεται με την κατάλληλη λεζάντα – συνήθως στίχους από ποιήματα και αποσπάσματα που αφήνουν μια γλυκόπικρη, νοσταλγική αίσθηση για μια Αθήνα που θα μπορούσε να υπάρχει μόνο στα όνειρα.

Τη ρωτώ πώς ξεκίνησε η ιδέα του Pink Metaverse. «Άρχισα να πειραματίζομαι με τις AI τεχνολογίες περίπου από τον Ιανουάριο του 2023 ξεκινώντας πρώτα με το Chat GPT, για το οποίο μιλούσε, εκείνη τη στιγμή, όλος ο κόσμος. Παρακολουθώντας την πορεία, την πρόοδο και το περιεχόμενο διαφόρων δημιουργών AI εικόνων μέσω του Instagram, όπως του Andres Reisinger ή του ελληνικού Athens surreal, μου γεννήθηκε η επιθυμία να δοκιμάσω κι εγώ τις δυνατότητες των AI image generators, όπως το DreambyWombo και το Midjourney. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, δημιουργούσα εικόνες μέσω κολάζ με έναν συνδυασμό ψηφιακών προγραμμάτων και αναλογικών τεχνικών. Η μέθοδος αυτή είναι πολύ δημιουργική αλλά και χρονοβόρα, οπότε ήθελα να δω πώς το AI θα μπορούσε να μειώσει τον χρόνο της διαδικασίας». Η ιδέα για το όνομα του πρότζεκτ, προέκυψε αρχικά από την αγάπη της στο ροζ, αλλά και από την ιδιαίτερη αισθητική του σκηνοθέτη Wes Anderson σε συνεργασία με τον Adam Stockhausen.

«Το θέμα της σελίδας μου αφορά έναν κόσμο πιο ροζ, αφελή και παιχνιδιάρικο, βγαλμένο από τους πίνακες και τη χρωματική παλέτα του David Hockney ή από τις ταινίες των Wes Anderson, Elia Suleiman, Wong Kar-wai και Hayao Miyazaki.

» Από την πρώτη στιγμή με γοήτευσε η διαδικασία παραγωγής εικόνων μέσω του AI γιατί είναι πολύ συναρπής με τη σύνθεση ενός κολάζ: συνεχείς δοκιμές συνδυασμών στοιχείων, επιρροών ή και εικόνων, μέχρι να φτάσεις σε ένα συνθετικό αποτέλεσμα που εκφράζει την αρχική σου ιδέα. Η διαφορά είναι ότι αυτή η διαδικασία γίνεται με βάση μια περιγραφή/κείμενο (prompt). Μέσα από τις δοκιμές που μπορεί να είναι 50, 100 ή 200 για να φτάσεις σε μια επιθυμητή εικόνα, μπορεί να εμπνεύστες εκ νέου ή ακόμα και να αλλάξεις την αρχική σου ιδέα με βάση ένα απρόσμενο αποτέλεσμα που μπορεί να σου δώσει στην πορεία το AI. Μερικές φορές σκέφτομαι ότι μοιάζει σαν να δημιουργείς διαδοχικά κινηματογραφικά καρέ και μέσω του μοντάζ να αφηγηθείς μια ιστορία. Έχω ξεκινήσει να συνθέτω σύντομα βίντεο αποκλειστικά με κινούμενες εικόνες AI και όνειρό μου είναι κάποια στιγμή να καταφέρω να φτιάξω μια ταινία μικρού μήκους».

Τα τελευταία 6 χρόνια η Λυδία ζει και εργάζεται ως αρχιτέκτονας στο Delft της Ολλανδίας, μια πόλη που την εμπνέει καθημερινά, όχι όμως όσο η αγαπημένη της Αθήνα που πρωταγωνιστεί στα σχέδιά της. Ξεκίνησε να αποτυπώνει την πόλη σε παστέλ χρώματα, να φανταζόταν τρόπους με τους οποίους πελώρια Ζαχαρωτά θα μπορούσαν να εκρήγνυνται από τον Παρθενώνα, πώς η Συγγρού θα μπορούσε να γεμίσει νερό σαν μια μεγάλη δημόσια πισίνα και να τοποθετούν ροζ σκαλωσιές που ενώνουν τον Λυκαβηττό και την Ακρόπολη με το κέντρο της πόλης.

«Ζώντας στο Delft, σε μια ιστορική πόλη που μοιάζει να έχει βγει από παραμύθι, γεμάτη δέντρα, λουλούδια και αμέτρητα κανάλια, όπου ζουν πάπιες και πουλιά, άρχισα να βιώνω μια εντελώς διαφορετική καθημερινότητα. Ανακαλύπτοντας τα ολλανδικά σπίτια με τις “μπισκοτένιες”, δαντελωτές σκεπές και κορυφογραμμές, και τα παράθυρα που μάγεψαν τον Vermeer, ξεκίνησα να φαντάζομαι πώς θα μπορούσαν να είναι οι πόλεις, και ιδιαίτερα η Αθήνα, εάν είχε διατηρήσει τα νεοκλασικά και την μικρή της κλίμακα, εάν είχε περισσότερη φύση και χρώμα. Συνειδητοποίησα ότι οι πόλεις μπορεί να είναι πραγματικά μαγικές, φιλικές προς τους πεζούς και τους ποδηλάτες, πράσινες, γεμάτες πουλιά, παπαγάλους και πάπιες σε πλήρη αρμονία με τους κατοίκους.

»Είναι αρκετά τα χρόνια που λείπω από την πόλη μου και σε μεγάλο βαθμό αυτό έχει συντελέσει πολύ στο να τη νοσταλγώ και να τη βλέπω σαν ένα εξωτικό μέρος, σαν εν δυνάμει φαντασμαγορία. Κάθε φορά που επιστρέφω, μαγεύομαι από την αρχή από τη βοή της, τη ζωή στα στενά του κέντρου, τις μυρωδιές, τον συγκερασμό τόσων εποχών, ανθρώπων και αντιθετικών στοιχείων, αλλά και από απλά πράγματα όπως οι νεραντζιές ή τα πλιοβασιλέματα από διάφορες γνωστές θεάσεις της πόλης.

» Αυτή η πολυπλοκότητα της πόλης, σε συνδυασμό με τη ζωντανία, τον κατά βάση μπλε ουρανό και τον καλό καιρό δημιουργούν μοναδική ενέργεια, έναν ηλεκτρισμό που με γεμίζει με νέες ιδέες. Πάντα προσπαθώ να περπατάω και να περιπλανώμαι στην Αθήνα, να χαζεύω την πόλη με διαφορετικό φως κατά τη διάρκεια της ημέρας και να φωτογραφίζω στοιχεία που με εμπνέουν ή που ίσως αποτελέσουν αφορμή για μια εικόνα: τα τουριστικά καλτ σουβενίρ, τα graffiti, αδέσποτα γατάκια, επιγραφές, θερινά σινεμά και σιντριβάνια, αλλά και απλότερες στα μπαλκόνια, οι σκαλωσιές στα νεοκλασικά, τα ακροκέραμα και τόσα ακόμη. Ονειρεύομαι την Αθήνα σαν μια πόλη φτιαγμένη για τους ονειροπόλους, να χωράει και να στεγάζει κάθε μέρα το ρομάντζο από τα “Φτηνά τσιγάρα”. Μια πόλη που σέβεται τους κατοίκους της, που επιτρέπει την έκφραση, τη διαμαρτυρία, είναι συμπεριληπτική και εννοείται ατελής, με βαβούρα, αλλά ιδανικά με λιγότερη κίνηση. Γεμάτη με ανθρώπους ερωτευμένους με τη ζωή και χαμογελαστούς».

Οι λεζάντες κάτω από κάθε ανάρτηση της Λυδίας παίζουν τον δικό τους ξεχωριστό ρόλο. Από τη μια προσθέτουν στοιχεία στην αφήγηση της ιστορίας που περιγράφεται οπτικά, φανερώνοντας το έναυσμα πίσω από την εικόνα – που μπορεί να είναι από ένα δικό της συναίσθημα μέχρι ένα ποίημα – κι από την άλλη συμβάλλουν στην αλληλεπίδραση με τους επισκέπτες της σελίδας. Στόχος της είναι να εμπνεύσει τους κατοίκους της πόλης να δουν με άλλο μάτι την Αθήνα, να τη φροντίζουν περισσότερο και να ονειρεύονται ξαναζώντας σε αυτήν.

«Αυτό το κομμάτι είναι το πιο απαιτητικό, γιατί έχω συνηθίσει να εκφράζω τη σκέψη μου κατά βάση οπτικοποιώντας την και όχι τόσο μέσω μιας περιγραφής ή κειμένου. Όμως, είναι και το μέσο με το οποίο συνδέομαι με τους επισκέπτες της σελίδας μου, που πολλές φορές σχολιάζουν, διαφωνούν, επαινούν, εμπνέονται ή μου απαντούν με υπέροχα μηνύματα μοιραζόμενοι δικά τους συναίσθημα, ιδέες και σκέψεις. Για παράδειγμα:

Κι η Καλλιθέα ανθίζει απ' τη Θησέως ως τη Συγγρού / Τα οχήματα ακινητούν στους δρόμους / Και τα γιαπιά αφήφούν τους οικοδόμους / Κι όλα μαζί σπκύνονται και φεύγουνε γι' αλλού / Αφήνοντας για πόλη μιν αλάνα / Να στήσω με σεντόνια το προσέδιο ενός γιालού / Να σε ξαπλώσω εκεί λευκή και λάγνα.

*ή
Καλοκαίρι αργείς; / Να ξυπνάμε με τον ήλιο να μπαίνει απτις χαρμάδες και τα παντζούρια, τα τζιτζίκια να μπν σταματούν μέρα νύχτα το τραγούδι, να λάμπει το λευκό στα κτήρια ακόμα πιο πολύ με φόντο τον γαλάζιο Αττικό ουρανό / Χαζεύοντας γάτες να λιάζονται, ρουφώντας με καλαμάκια γρανίτες και φρέντο*

» Έχω παρατηρήσει, μέσω των μηνυμάτων που λαμβάνω, ότι οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να ονειρεύονται έναν άλλο, πιο ονειρικό, ροζ και αφελή κόσμο για να αντεπεξέλθουν στην καθημερινότητα. Η ζωή στην Αθήνα δεν είναι εύκολη. Μεγάλο μέρος των κατοίκων της ασφυκτιούν λόγω παραγόντων που είτε είναι πρακτικοί – όπως οι ανισότητες, η έλλειψη προσβασιμότητας και ορατότητας, η ακρίβεια, η κίνηση – είτε σχετίζονται με θέματα παιδείας και συμπεριφοράς.

» Εάν έχουμε διαφορετικά ερεθίσματα όπως το να μιλήσουμε με τελείως διαφορετικούς ανθρώπους από εμάς ή το αγνάντεμα μιας όμορφης θέας το σούρουπο, μια βόλτα στο πάρκο, ένα ταξίδι, ένα βιβλίο, μια ταινία, ένα κόμικ και τόσα άλλα, μπορούμε να εμπλουτίσουμε την οπτική μας, αλλά και να εξάψουμε τη φαντασία μας. Εάν σταματήσουμε μια στιγμή μέσα στη μέρα και προσπαθήσουμε να αποσυνδεθούμε από τους γρήγορους ρυθμούς, τα προβλήματα και το στρες, αν πάρουμε μια ή περισσότερες βαθιές ανάσες (όσες χρειάζεται ο καθένας) και κλείσουμε τα μάτια βουτώντας στη φαντασία μας, όλοι μπορούμε να δούμε τον κόσμο αλλιώς – έστω και για κάποια λεπτά». **A**



Αν έχετε κι εσείς ένα πρωτότυπο και δημιουργικό πρότζεκτ ή μια ενδιαφέρουσα ιστορία να διηγηθείτε, στείλτε μας email στο katerinakamp@yahoo.com



ΔΕΗ: Μεγάλος Χορηγός του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος

Στηρίζει σπουδαίες παραστάσεις από σημαντικούς δημιουργούς που παρουσιάζονται στην κεντρική και την εναλλακτική σκηνή του ΚΘΒΕ

Τη ΔΕΗ υποδέχεται το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, που με τη χορηγία της στηρίζει ενεργά το ΚΘΒΕ και το πλούσιο πρόγραμμα παραστάσεων που Έλληνες και ξένοι δημιουργοί θα παρουσιάσουν στην κεντρική και εναλλακτική σκηνή του.

Η ΔΕΗ, ως μεγάλος χορηγός του ΚΘΒΕ για την τρέχουσα θεατρική περίοδο έως και τον Δεκέμβριο του 2024, αναγνωρίζει τη σημαντική συμβολή που διαδραματίζει ο Οργανισμός στο εγχώριο καλλιτεχνικό και πολιτιστικό γίγνεσθαι. Στηρίζοντας σπουδαίες παραστάσεις από σημαντικούς δημιουργούς που παρουσιάζονται στην κεντρική και την εναλλακτική σκηνή του ΚΘΒΕ, η ΔΕΗ ρίχνει φως στον Πολιτισμό.

Η ΔΕΗ βρίσκεται στο πλευρό των δημιουργών, υποστηρίζοντας την καλλιτεχνική έκφραση και τη δημιουργία, καθώς και όλους και όσα μας οδηγούν σε ένα καλύτερο μέλλον, όπου τον πρώτο λόγο έχει πάντα ο πολιτισμός.

Σπουδαίες παραστάσεις και το εμβληματικό Φεστιβάλ Δάσους

Συγκεκριμένα, η ΔΕΗ στηρίζει με τη χορηγία της τις παραστάσεις «*Πήρε τη ζωή στα χέρια της*» του Β. Κατσικονούρη σε σκηνοθεσία **Φ. Λύτρα**, «*Προσοδωκώ*» του Γ. Βέλτσου σε σκηνοθεσία **Σ. Καρακάντζα**, «*Βίρα τις άγκυρες*» των **Θ. Παπαθανασίου & Μ. Ρέππα** σε σκηνοθεσία του καλλιτεχνικού διευθυντή Α. Πελτέκη, «*Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*» του Μ. Μπερτ σε σκηνοθεσία Δ. Καραντζά και «*Δον Κάρλος*» του Σίλλερ Φρήντριχ σε σκηνοθεσία Γ. Χουβαρδά.

Επιπλέον, η ΔΕΗ στηρίζει ενεργά το 10ο Φεστιβάλ Δάσους, στη Θεσσαλονίκη, δίνοντας δυναμικά το «παρών» στη μεγάλη καλοκαιρινή γιορτή της Βόρειας Ελλάδας, η οποία αποτελεί σημείο συνάντησης των μεγαλύτερων μουσικών και καλλιτεχνικών σχημάτων της χώρας. Οι εκδηλώσεις του 10ου Φεστιβάλ Δάσους θα πραγματοποιηθούν στο Θέατρο Δάσους και το Θέατρο Γης από τις 31 Μαΐου μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου. Εγκάρδιες ευχαριστίες απευθύνει στη ΔΕΗ για τη στήριξή της η πρόεδρος του ΔΣ κ. Πάννα Καρύ-

μπαλη-Τσιπτούση επισημαίνοντας ότι η προσφορά της είναι πολύτιμη για το ΚΘΒΕ και εκφράζοντας την ευχή για συνέχιση της χορηγικής συνεργασίας. Η πρόεδρος τονίζει ότι η γενναιόδωρη αυτή προσφορά, λόγω και της μοναδικότητας της παρουσίας του ΚΘΒΕ στη Βόρεια Ελλάδα, θα ενισχύσει το πολιτιστικό του αποτύπωμα στην ευαίσθητη αυτή περιοχή της χώρας προάγοντας συγχρόνως, μέσω της θεατρικής τέχνης, την πνευματική καλλιέργεια των πολιτών.

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του ΚΘΒΕ, κ. Αστέριος Πελτέκης, αναφερόμενος στο καλλιτεχνικό έργο του Οργανισμού επισημαίνει ότι «*το ΚΘΒΕ επενδύει σε ένα πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα, με επιλογές ρεπερτορίου και συνεργατών που συνάδουν με την αποστολή, τις αξίες και το όραμα ενός ιστορικού αλλά ταυτόχρονα σύγχρονου και υπερβατικού θεάτρου. Οι χορηγοί μας, συμπεριλαμβανοστές μας στο "σανίδι", συμβάλλουν τα μέγιστα στο θέατρο και στον πολιτισμό. Με τη συνδρομή τους, ο Οργανισμός στοχεύει και μπορεί να επιτύχει ακόμα μεγαλύτερες και σημαντικότερες δράσεις με σημαντικό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα, τόσο σε ποιότητα όσο και σε ποσότητα. "ΜΑΖΙ" συνυπάρχουμε, δημιουργούμε, αλληλοεπιδρούμε, εξελισσόμαστε σε ένα θέατρο ανοιχτό, με εξωστρέφεια, με επίκαιρους προβληματισμούς -γιατί μέσα σε αυτό υπάρχουμε όλοι- και γιατί το μέλλον είναι για όλους όσους έχουν την προοπτική να το δημιουργήσουν*». Αναφερόμενος στη συνεργασία με τη ΔΕΗ, προσθέτει: «*Θέατρο "ΜΑΖΙ"... με τη ΔΕΗ. Η τέχνη θέλει ενέργεια και η ΔΕΗ δίνει ενέργεια σε όλους και φυσικά στην τέχνη. Μαζί ανοίγουμε μια καινούργια σελίδα στον πολιτισμό ΔΕΗ και ΚΘΒΕ μαζί!*»

Η Γενική Διευθύντρια Εταιρικών Σχέσεων και Επικοινωνίας του Ομίλου ΔΕΗ, κ. **Σοφία Δήμητρα**, ανέφερε: «*Η σχέση της ΔΕΗ με τις τέχνες και τον πολιτισμό ήταν ανέκαθεν στενή. Ως αναπόσπαστο κομμάτι του κοινωνικού και οικονομικού ιστού της χώρας, η ΔΕΗ υποστηρίζει όλους και όσα μας οδηγούν σε ένα μέλλον γεμάτο πολιτισμό. Καλωσορίζουμε την έναρξη της συνεργασίας μας με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το οποίο αποτελεί σημείο καλλιτεχνικής συνάντησης ανάμεσα σε Έλληνες και ξένους δημιουργούς. Η ΔΕΗ στηρίζει ενεργά το θέατρο και τους δημιουργούς του, καθώς και τη Θεσσαλονίκη, ένα μέρος που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις τέχνες και τον πολιτισμό. Τα έργα που θα παρουσιαστούν στις σκηνές του ΚΘΒΕ υπόσχονται να ανοίξουν νέους ορίζοντες στο ελληνικό θέατρο και ελπίζουμε να τα απολαύσετε μαζί μας*».

Η καλλιτεχνική έκφραση και η δημιουργία απαιτούν ενέργεια, πάθος και αφοσίωση. Η ΔΕΗ στηρίζει ενεργά το θέατρο και τους δημιουργούς, οι οποίοι μέσα από τις ιστορίες που παρουσιάζουν συγκινούν, συναρπάζουν και εμπνέουν.





//

Η ΔΕΗ, ως
μεγάλος χορηγός
του ΚΘΒΕ για την
τρέχουσα θεατρική
περίοδο έως και τον
Δεκέμβριο του 2024,
αναγνωρίζει τη
σημαντική συμβολή
που διαδραματίζει
ο Οργανισμός
στο εγχώριο
καλλιτεχνικό
και πολιτιστικό
γίγνεσθαι



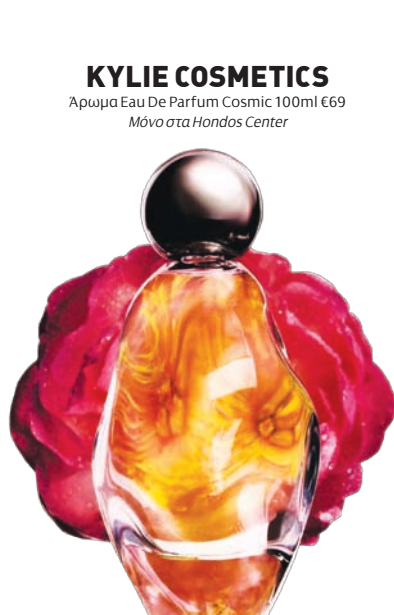
Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

Look



ZIMMERMANN

Μίνι φόρεμα από οργάνζα με απλικέ λουλούδια



KYLIE COSMETICS

Αρωμα Eau De Parfum Cosmic 100ml €69
Μόνο στα Hondos Center



CATRICE

Παλέτα σκιών για τα μάτια
Seeking Flowers



KURT GEIGER

Τσάντα Sequins Md Kensington €225



NOTOS

Gerry Weber
γυναίκεια mini
φούστα με all-over
floral print
€99,99



**CAROLINA
HERRERA**

Γυαλιά ηλίου



ADIDAS

Floral bucket hat
€28



LOUBOUTIN

Mules Nicol Is Back σε κρηπ σατέν



**Η γη γελάει
με λουλούδια**

Ralph Waldo Emerson,
Αμερικανός
Φιλόσοφος

PENNY BLACK

Πουκάμισο Rank και παντελόνι κάπρι



CONVERSE

Παπούτσια Chuck Taylor All Star



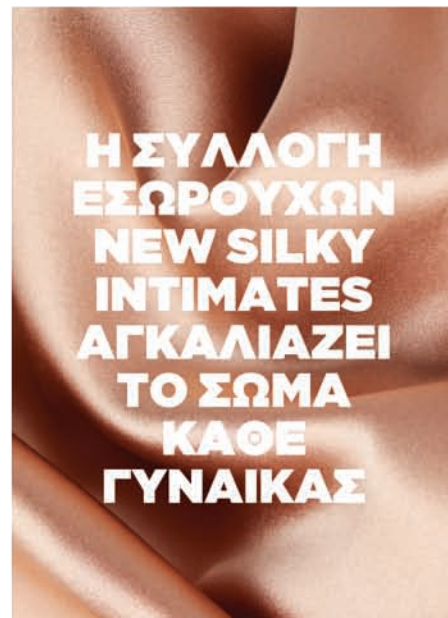
INTIMISSIMI

Σουτιέν super push-up gioia και ολιν brazilian
Pretty Flowers €44,90 και €17,90



GUCCI

Vintage τσάντα Jackie 1961



Jennifer Lopez x Intimissimi

Το Italian way στα καλύτερά του

Aν τα κοσμήματα είναι ο καλύτερος φίλος μιας γυναίκας, τότε τα εσώρουκα είναι ο ίδιος της ο εαυτός. Είναι αυτά που αγκαλιάζουν το σώμα της, αυτά που την προστατεύουν, αυτά που της χαρίζουν άνεση. Ταυτόχρονα, είναι απαραίτητα item της ντουλάπας της που αναδεικνύουν την ποικιλομορφία του σωματότυπού της και τη διαφορετική ομορφιά της. Θέλοντας να διασφαλίσει αυτά τα στοιχεία, προσθέτοντας στην εξίσωση την ποιότητα και αισθητική, η **Intimissimi** λανσάρει τη νέα της σειρά **Silky Intimates** με κεντρικό πρόσωπο (και σώμα) τη σαγηνευτική **Jennifer Lopez**.

Πρόκειται για μια χειροποίητη ιταλική συλλογή από εξειδικευμένους τεχνίτες των lingerie, βασισμένη στο ultralight microfiber της Intimissimi: σουτιέν και σλιπ που εκπέμπουν την ίδια στιγμή, άνεση, σιλι και κομψότητα «αναμειγμένα» με το σέξι στοιχείο, δηλαδή ό,τι ακριβώς ζητάει μια σύγχρονη γυναίκα. Καθημερινά intimates που εξυμνούν το Italian way, δίνοντας την αίσθηση του μεταξιού, και που μας κάνουν να νιώθουμε κάθε μέρα ο καλύτερός μας εαυτός.

Κάθε γυναίκα είναι διαφορετική και έχει εξατομικευμένες ανάγκες και αυτό είναι κάτι που η νέα συλλογή Intimissimi έχει λάβει καλά υπόψη. Ενώ το *Sofia bra* προσφέρει φυσικό lift and formfitting με μπανέλα για να υποστηρίξει το στήθος, το *Greta bra* έχει πιο φαρδιές τιράντες, κρυφή μπανέλα και mesh ραφές για να δίνει σχήμα και να λειαίνει το στήθος. Για τα πιο sporty girls, το *Adele*, ένα boost bra χωρίς μπανέλα με ελαφρώς padded cups, δίνει μια φυσική ανόρθωση και τελειώματα χωρίς ραφές δημιουργώντας την ιδανική εφαρμογή

που αναβαθμίζει κάθε look. Κάθε item της συλλογής φέρει το όνομα μιας Ιταλίδας γυναίκας. Τέλειο;

Υπό τη δημιουργική διεύθυνση του **Riccardo Ruini**, μαζί με το δημιουργικό όραμα του διευθυντή **Jacob Bixenman** και τον φακό του φωτογράφου **Norman Jean Roy**, η καμπάνια έντεχνα αιχμαλωτίζει την Jennifer Lopez που ενσαρκώνει την ουσία του προϊόντος φωρώντας τα κομψά lingerie και κινούμενη μέσα από γυαλιστερά μεταξένια υφάσματα. Μια οπτικά εντυπωσιακή εικόνα δημιουργείται από το «ίσο» παιχνίδι ανάμεσα στην ελαφρότητα και απαλότητα του microfiber και τη λάμψη και πολυτέλεια του μεταξιού.

«Πάντα ψάχνω για ποιοτικά υφάσματα και την καλύτερη άνετη εφαρμογή. Η σειρά New Silky Intimates της Intimissimi είναι η ιδανική συλλογή – είναι κλασική και τα υφάσματά της πολυτελή» λέει η παγκόσμια πρέσβειρα του brand, Jennifer Lopez. «Είναι τόσο σημαντικό να νιώθεις άνετη και δυνατή στα κομμάτια που είναι πιο κοντά στο δέρμα σου, και αυτή η συλλογή το πετυχαίνει. Δίνει την αίσθηση του μεταξιού, αλλά είναι φτιαγμένη από αυτό το απίστευτα ανθεκτικό ύφασμα που αγκαλιάζει το σώμα σου σαν δεύτερο δέρμα. Και όπως πάντα είναι πραγματικά υπέροχο» συμπληρώνει.

Ήρθε η στιγμή να αναδείξουμε τον πραγματικό μας εαυτό και να κινηθούμε όλη μέρα με αυτοπεποίθηση, αναδεικνύοντας την ομορφιά μας και τη σούπερ δύναμή μας. Σύμμαχός μας σε αυτό το ταξίδι ανακάλυψης και ανάδειξης της γυναικείας ταυτότητας, ο «ναός» της ιταλικής δεξιοτεχνίας, η Intimissimi. Και αυτή γένους θηλυκού!



THIS
IS **ATHENS**
CITY FESTIVAL

BILLIE KARK



LIVE
22/05



20:00
ΠΛΑΤΕΙΑ
ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

ALKYONE



ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

 @voice1025

METAXA[®]
Taste the unexpected

CITY GUIDE



Αγία Φανφάρα

Λούμπομυρ
Μέλνικ

Φωνητικά σύνολα Ιώ

Στο ανοιξιιάτικο φεστιβάλ της Αθήνας

Το **This is Athens - City Festival** του Δήμου Αθηναίων είναι εδώ και... δώρα φέρνει για μεγάλους και μικρούς, τέχνη, γεύσεις, πάρτι, παιχνίδια και περιηγήσεις σε 129 γειτονιές

Ανοιξη στην πόλη σημαίνει και This is Athens - City Festival αφού η μεγάλη διοργάνωση του Δήμου Αθηναίων μάς ταξιδεύει για τρίτη χρονιά με το πολυσυλλεκτικό πρόγραμμά της σε αγαπημένες, αλλά και πιο απρόσμενες γωνιές. Περισσότερες από 250 εκδηλώσεις – ως επί το πλείστον δωρεάν – «τρέχουν» από την Πρωτομαγιά έως τις 2 Ιουνίου, από τον Λυκαβηττό μέχρι τα Τουρκοβούνια και από την Πλάκα έως την Κυψέλη.

Γεμάτο το πρόγραμμα και αυτής της εβδομάδας, υπόσχεται περιπάτους από τη... Γη μέχρι τον Ουρανό με επίκεντρο το Αστεροσκοπείο, αλλά και στη γλυπτοθήκη του Α' Κοιμητηρίου. Και

ακόμα, διαδρομές στο Ριζόκαστρο και τ' Αναφιώτικα, στους λόφους Νυμφών, Μουσών και Πνύκας με ιστορίες για «*Ερωτα, μάγια και κατάρες*», στην Πλάκα αναζητώντας την οθωμανική Αθήνα, στο Θησείο, αλλά και σε μουσεία και γκαλερί με τα ποδήλατά μας. Κι αν η παρέα «ψήνεται» για γρίφους, παίζει κυνήγι θησαυρού στον Εθνικό Κήπο.

Ακολουθώντας τη μουσική το Σαββατόβραδο παίρνουμε στο κατόπι τους κρουστούς της Αγίας Φανφάρας από την πλατεία Μοναστρακίου ως τη Βαρβάκειο, και μένουμε για ξενύχτι με DJ sets και χορό. Ατμόσφαιρα club και στην πλατεία Κουμουνδούρου το επόμενο βράδυ, ενώ το γαλλικό electro ντουέτο των

Bon Entendeur εμφανίζεται τη Δευτέρα στο Πάρκο Ελευθερίας, Ψάχνεσαι γι' άλλα μουσικά μονοπάτια; Ο περίφημος πανίστας Λούμπομυρ Μέλνικ έρχεται στη Ρωμαϊκή Αγορά, οι De Profundis Ensemble στον καθεδρικό ναό Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτη, ενώ στις 12-14/5 στον λόφο Μουσών, την Παναγία Χρυσοσπηλιώτισσα στην Αιόλου και τον Άγιο Φίλιππο στην Αδριανού θα αντηχούν πολυφωνικά τραγούδια από την Ήπειρο και την Αλβανία, την Κέρκυρα και τα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας.

INFO Όλες οι εκδηλώσεις του φεστιβάλ στο <https://cityfestival.thisisathens.org/>



ΕΠΙΛΟΓΕΣ

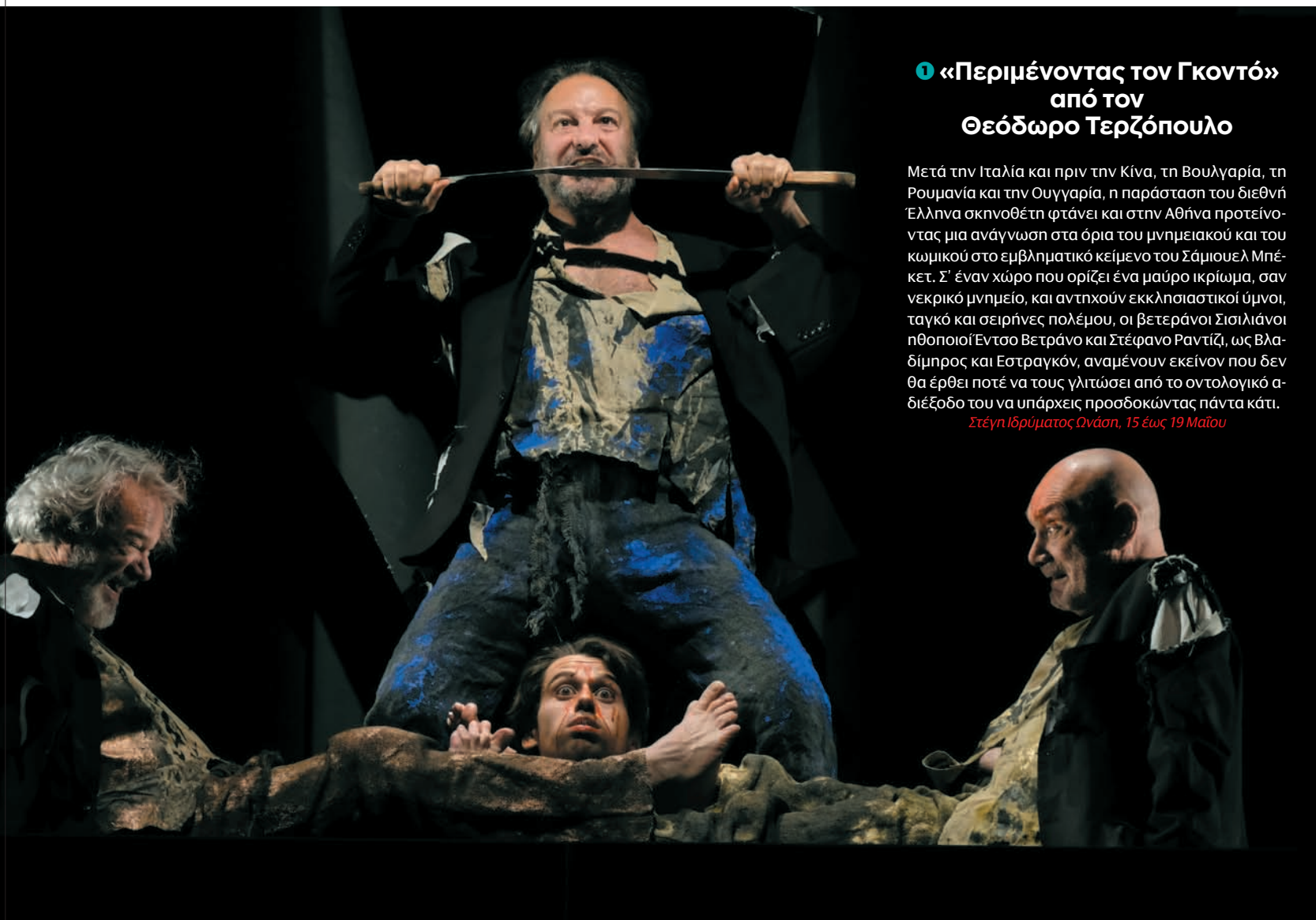
Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

12

Θέατρο, χορός, εκθέσεις. Πολιτιστικές προτάσεις που μας εντριγκάρουν αυτό το επταήμερο

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr



1 «Περιμένοντας τον Γκοντό» από τον Θεόδωρο Τερζόπουλο

Μετά την Ιταλία και πριν την Κίνα, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Ουγγαρία, η παράσταση του διεθνούς Έλληνα σκηνοθέτη φτάνει και στην Αθήνα προτείνοντας μια ανάγνωση στα όρια του μνημειακού και του κωμικού στο εμβληματικό κείμενο του Σάμιουελ Μπέκετ. Σ' έναν χώρο που ορίζει ένα μαύρο ικρίωμα, σαν νεκρικό μνημείο, και αντηχούν εκκλησιαστικοί ύμνοι, ταγκό και σειρήνες πολέμου, οι βετεράνοι Σισιλιάνοι πθοποιοί Έντσο Βετράνο και Στέφανο Ραντίτζι, ως Βλαδίμηρος και Εστραγκόν, αναμένουν εκείνον που δεν θα έρθει ποτέ να τους γλιτώσει από το οντολογικό αδιέξοδο του να υπάρχει προσδοκώντας πάντα κάτι.

Στέγη Ιδρύματος Ονάση, 15 έως 19 Μαΐου

© JOHANNA WEBER

2 Ο Έντουαρντ Κλουγκ και η «Κοπέλια»

Μέσα από τον κινησιολογικό κώδικα του σύγχρονου χορού προσεγγίζει ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Μπαλέτου του Εθνικού Θεάτρου Σλοβενίας στο Μάριμπορ, το φημισμένο κλασικό μπαλέτο του Λεό Ντελίμπ. Η δική του Κοπέλια, η μηχανική κούκλα που ερωτεύεται ο Φραντς στη γιορτή του γάμου του, παρουσιάζεται «ως ένας περίπλοκος χαρακτήρας, με εξαιρετικές ικανότητες συμμόρφωσης. Σχεδόν επικίνδυνη». Για τη νέα αυτή εκδοχή της, μάλιστα, ο βραβευμένος χορογράφος ζήτησε από τον Μίλκο Λάζαρ να γράψει συμπληρωματική μουσική, που θα έδινε έμφαση στην ατμόσφαιρα του σκοτεινού ρομαντισμού του έργου του Χόφμαν.

Εθνική Λυρική Σκηνή, 12, 15, 17, 18, 19 Μαΐου

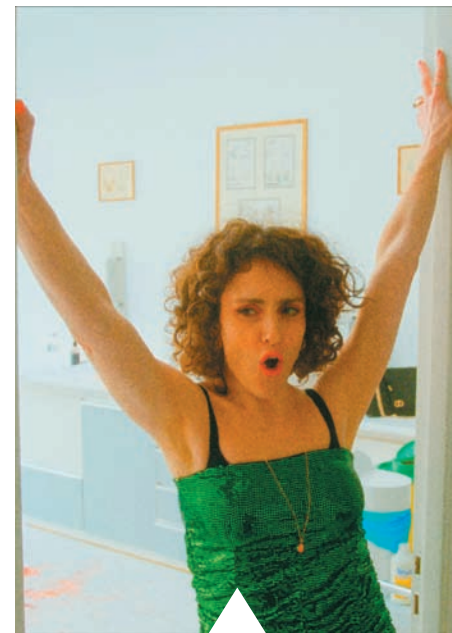


© ΠΟΡΤΟΣ ΚΑΚΑΝΙΔΗΣ

3 Η γιορτή των μουσείων ξεκινά

Η Διεθνής Ημέρα των Μουσείων έρχεται στις 18 Μαΐου φέρνοντας δωρεάν είσοδο σε μουσεία και μνημεία, αλλά στον τιμώμενο φορέα για φέτος, το Μουσείο Νεώτερου Ελληνικού Πολιτισμού, οι δράσεις αρχίζουν κιόλας. Ευκαιρία να γνωρίσετε το καινούργιο μουσείο της πόλης στο Μοναστηράκι μέσα από τις ξεναγήσεις στις πολύτιμες συλλογές του που οργανώνουν στις 13, 15, 16 και 17/5 (δήλωση συμμετοχής: pressmelt@culture.gr, 2103223355). Κι ακόμα μπορείτε να παρακολουθήσετε τη διαδικασία συντήρησης αντικειμένων από ύφασμα.

Μουσείο Νεώτερου Ελληνικού Πολιτισμού, από 13 Μαΐου



© ΕΥΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

4 «Και λέγε λέγε» για τον έρωτα

Κείμενα της Λένας Κιτσοπούλου και μια ταινία της σε κινηματογράφηση της Εύης Καλογηροπούλου, φωτογραφίες του Γιώργου Καπλανίδη και του Τάκη Διαμαντόπουλου, ένα βίντεο κλιπ σε τραγούδι του Νίκου Κυπουργού: να τα υλικά που συνθέτουν τη νέα δημιουργία της γνωστής σκηνοθέτριας. Ένα έργο για τον έρωτα, εμπνευσμένο από το τραγούδι του Στράτου Διονυσίου, «ανολοκλήρωτο, λάθος, εκτός εποχής, ανεπίκαιρο και ανέντιμο σαν τον έρωτα» όπως η ίδια η Κιτσοπούλου δηλώνει, τη φέρνει ξανά στη σκηνή μαζί με τους Γιάννη Κότσιφα, Ιωάννα Μαυρέα, Πάνο Παπαδόπουλο, Θοδωρή Σκυφτούλη και Γαλήνη Χατζηπασάλη.

Θέατρο Τέχνης - Σκηνή Φρυγικού, από 15 Μαΐου



5 Αυλαία για την «Αστυγραφία»

Η περιοδική έκθεση που εστιάζει στη ζωή της πόλης τις δεκαετίες 1950-1970, μέσα από το βλέμμα 78 δημιουργών, 202 εικαστικών έργων και 22 ταινιών, κλείνει την πορεία της στις 12 Μαΐου. Η επιμελήτριά της και διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης, **Συραγώ Τσιόρα** μας τη συστήνει σε μια τελευταία παρουσίαση την Παρασκευή 10/5 (στις 13:00). Ξεναγήσεις, όμως, οργανώνονται στο μουσείο και για τα γλυπτά του κήπου (στις 11/5) και στην έκθεση για τη Ρένα Παπασπύρου (15/5, στις 19:00). Αν πάλι, θέλετε να ανακαλύψετε τα εκθέματα της Γλυπτοθήκης στο Άλσος Στρατού την Τετάρτη (στις 18:00) θα σας τα συστήσει η επιμελήτρια της σχετικής συλλογής **Τώνια Γιαννουδάκη**.



6 Ο Πινόκιο αλλιώς

Μετά την «Αλίκα» (με την Ελένη Ζιώγα), ο σκηνοθέτης **Γρηγόρης Χατζάκης** με τους σταθερούς συνεργάτες του **Χρήστο Καπενή** και **Δώρα Παρδάλη** επιστρέφει στον σκοτεινό κόσμο των παραμυθιών. Αυτή τη φορά επιχειρούν μια διαφορετική, ονειρική κι άναρχη ανάγνωση του δημοφιούς έργου του Κάρλο Κολόντι. Μέσα από μια σειρά συνεντεύξεων με επαγγελματίες διαφορετικών ειδικοτήτων (ψυχολόγος, κοινωνιολόγος, θεολόγος, ξυλουργός, πλαστικός χειρουργός), αφηγούνται την ιστορία του ξύλινου αγοριού που ήθελε να αποκτήσει δερμάτινο σώμα, αλλά και την ιστορία του ανθρώπου μέσα και έξω από το περιβλήμα του. Χορηγός επικοινωνίας: *Athens Voice*.

Bios, από 15 Μαΐου



7 Αναγνώστáκη από το ΚΘΒΕ

Με το «Σ' εσάς που με ακούτε» επιστρέφει στην Αθήνα το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Μια κραυγή αγонίας για τα κοινωνικά, πολιτικά και ατομικά αδιέξοδα που μαστίζουν τη σύγχρονη κοινωνία –τον φόβο απέναντι στη νέα τάξη πραγμάτων, την ανάδυση του νεοφασισμού στην Ευρώπη, αλλά και την ανασφάλεια που επιφέρει η κοινωνική διαφθορά και παρακμή– το έργο της Λούλας Αναγνωστάκη σκηνοθετεί ο **Χρήστος Θεοδοωρίδης** (μετά το «Ποιος σκότωσε τον πατέρα μου» του Εντουάρ Λουί που αγκάλιασαν κοινό και κριτική). Μια πρόσκληση να αναρωτηθούμε «τι φοβόμαστε, τι ελπίζουμε και πώς μοιάζει το αύριο που κοιμάται μέσα μας».

Αμφι-Θέατρο Σπύρου Ευαγγελάτου, 11 έως 26 Μαΐου

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

8 Ο Πέτρος Μώρης «Alone»

Από τι υλικό είμαστε φτιαγμένοι; Ποιος διαμορφώνει την ταυτότητά μας; Πόσο αποκαλυπτική μπορεί ή πρέπει να είναι η δουλειά μας γι' αυτό που είμαστε; Μια ιστορία για την καταγωγή και την προέλευση συνθέτουν τα δέκα γλυπτά που δείχνει ο 38χρονος καλλιτέχνης. Αφορμή γι' αυτή τη νέα δουλειά αποτέλεσε το tag με τη λέξη «Alone» (μόνος) που ανακάλυψε σ' έναν εγκαταλελειμμένο δημόσιο χώρο στη Λαμία, σε ένα ψηφιδωτό που είχαν δημιουργήσει οι γονείς του.

TAVROS, 15 Μαΐου έως 6 Ιουλίου (εγκαίνια στις 19:00-22:00)



9 Πίντερ στην Κυψέλη

Με τις «Άλλες εποχές» του Άγγλου Νομπελίστα συγγραφέα καταπιάνεται ο Άρης Τρουπάκης. Η υπόθεση θέλει τον Ντίλι (Δημήτρης Αλεξανδρής) και την Κέιτ (Ερατώ Πίσση) να ζουν σε ένα απομονωμένο σπίτι δίπλα στη θάλασσα. Η επίσκεψη της Άννας (Δέσποινα Κούρτη) λειτουργεί σαν καταλύτης στη σχέση τους, αποκαλύπτοντας πως και οι δύο αποκρύπτουν πράγματα για το παρελθόν τους. Ένα έργο που μιλάει για τη διαχείριση της μνήμης, τους άλυτους λογαριασμούς μεταξύ των ζευγαριών και για το παρελθόν που μοιάζει όλο και πιο μακρινό όσο μεγαλώνουμε.

Θέατρο της Οδού Κυκλάδων, από 10 Μαΐου



10 «Νέο αίμα» στη σκηνή

Ο θάνατος απεργεί και η γη έχει γεμίσει με... εν αναμονή νεκρούς. Η Σάνα έχει αποτύχει σε κάθε της προσπάθεια να αυτοκτονήσει, όμως ο Μίκυ θα της μιλήσει για μια πύλη στον χωροχρόνο, η οποία μπορεί να την οδηγήσει πίσω, στη νύχτα της σύλληψής της. Η **Δέσποινα Ντορίνα Ρεμεδιάκη**, αριστούχος της περιήρης σχολής GITIS της Μόσχας, σκηνοθετεί το «Τι θα πει μάνα σου όταν δει το πτώμα σου». Το έργο της Αργυρώς Βώβου, που προέκυψε από τη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Πορεία παρουσιάζεται στο πλαίσιο του Φεστιβάλ «Νέο Αίμα».

Θέατρο Πορεία από 12 Μαΐου



11 Με αφετηρία τη «Δωδέκατη νύχτα»

Μια αποσυναρμολόγηση του έργου του Ουίλιαμ Σαίξπηρ επιχειρεί ο **Γιώργος Βαλαής** προκειμένου να μιλήσει για την επιθυμία, που εμφανίζεται την πιο ακατάλληλη στιγμή και δεν υπακούει σε κανέναν κανόνα. Η επιτέλεση της ερωτικής έλξης, που δεν μπορεί να κατηγοριοποιηθεί σε φύλα, γίνεται ο βασικός άξονας της παράστασης «I am falling in love - Εκδοχές πάνω στη Δωδέκατη Νύχτα» και υλοποιείται επί σκηνής μέσω της μουσικής. Τραγούδια, δίσκοι βινυλίου, αφηγήσεις, σονέτα του Σαίξπηρ, ερωτικά γράμματα, γίνονται τα υλικά που μιλούν για τον έρωτα. Με τους Γιώργο Κατσά, Μαρία Κοραχά, Στράτο Νταλαμάγκο, Χριστιάννα Ματέλσκα Τόκα.

Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, σκηνή Ωμέγα, από 11 Μαΐου



12 Μάθε με να φεύγω

«Ένα τραγούδι για τους έρωτες που χάθηκαν και τους έρωτες που έρχονται, για τα όνειρα που έσβησαν και γι' αυτά που γεννιούνται. Για τις ήττες και τις νίκες μας» είναι για τον **Γιάννη Σκουρλέτη** το ανέκδοτο έργο του Άκη Δήμου που παρουσιάζει. Φλερτάροντας με το μουλνάρ αλλά και με το ψυχολογικό θέατρο δωματίου, μας μεταφέρει σ' ένα παλιό ξενοδοχείο όπου ζουν η Αγνή και ο αδερφός της Ίων και όπου επιστρέφει ένας μυστηριώδης ανώνυμος Άντρας, χρόνια μετά από μια θυελλώδη ερωτική νύχτα που πέρασε εκεί. *bijoux de kant HOOD art space, από 10 Μαΐου*

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΤΟΥ ΨΥΡΡΗ

Της ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η Αγίων Αναργύρων
πάντα γεμάτη με κόσμο

30 Α.Υ. 9 - 15 ΜΑΪΟΥ 2024



M

Μπορεί να σου πουν ότι η συνοικία του Ψυρρή είναι μια τουριστοπαγίδα που δεν έχει να σου προσφέρει τίποτα αυθεντικό και νόστιμο. Εγώ λέω πως είναι σαν vintage ρουχάδικο. Θέλει ψάξιμο για να αποκαλύψει τους θησαυρούς του.

Από τη χαραυγή του ελληνικού κράτους, η γειτονιά του Ψυρρή ήταν του κεφιού και της διασκέδασης. Το αγαπούσαν για τις ταβέρνες του οι βασιλιάδες, ο Όθωνας και ο Γεώργιος ο Α', αλλά και οι ταπεινοί εργάτες του κόσμου τούτου. Εδώ έζησε ο Λόρδος Βύρωνας, εδώ ήταν η ταβέρνα του Καχριμάνη στην οποία περνούσε τη λιτή του καθημερινότητα ο Α. Παπαδιαμάντης, παραδίπλα ο Μπούθουλας και η Μαντάμ Σουσού. Η ιστορία του ανά τους αιώνες φαίνεται να επαναλαμβάνεται, μια πιάτσα που ανεβαίνει για να τη διαδεχθούν εποχές επικίνδυνες και σκοτεινές, και μετά να τραβήξει ξανά προς τη δόξα. Λημέρι των φοβερών και τρομερών κουτσαβάκηδων που σκορπούσαν παντού τον τρόμο μετά τον διωγμό του Όθωνα, λημέρι και επικίνδυνων συμμοριών από την Αφρική γύρω στο 2007, το Ψυρρή ξαναπήρε τα τελευταία χρόνια τα πάνω του.

Από το φρέσκο του προφίλ το παρελθόν σβίνει σταδιακά τα ίχνη του, δύσκολα πια θα αναγνωρίσεις τις παλιές βιοτεχνίες, τα τσαγκαράδικα και τα δερματάδικα, αλλά και τα τείως «ναξιώτικα», απομεινάρια των Ναξιωτών που εγκαταστάθηκαν εδώ στις αρχές του περασμένου αιώνα. Στην Rbnb era, τα παλιά βιοτεχνικά του κτίρια μεταμορφώνονται σε ξενώνες και ξενοδοχεία, οι κάτοικοι σπανίζουν, παντού μαγαζιά, νέοι σχεδιαστές, μπαρ, κλαμπ, γκαλερί, εστιατόρια και ταβέρνες, η περιοχή του Ψυρρή μοιάζει με ένα τεράστιο τουριστικό σούπερ μάρκετ που στο βάθος όμως, κρατά μια μυσμ, ελαφρώς αντεργκράουντ, ψυχή που ανέκαθεν το χαρακτήριζε.

Προέκταση, πλέον, της Πλάκας, η συνοικία του Ψυρρή δεν αφορά μόνο τον τουρίστα αλλά και όλους εμάς προσωπικά, ανεξαρτήτως τάξης, φυλής, ηλικίας και συνομοταξίας. Αρκεί να δώσει τον τόνο η λιακάδα για να δεις τα σοκάκια του να ξεχειλίζουν, να γίνεται το αδιαχώρητο, ένας πανηγυρτζιδικός χαμός και μια χαρούμενη κακοφωνία, ποτ πουρί από συρτάκια και ζορμπάδες εκτελεσμένων με ηλεκτρικές κιθάρες, νοσταλγικά φάδος, Χατζηδάκηδες και Θεοδωράκηδες σε σοφτ, ορχηστρικές διασκευές. Αναπόφευκτη κατάληξη μιας χασομέρικης βόλτας στο κέντρο, μετά τα ψώνια στην Ερμού, μεσημεριάζοντας θα σε βρει εδώ η πείνα να αναζητάς κάτι της προκοπής στην υπερπροσφορά που τα έχει όλα: και τα τουριστικά και τα εναλλακτικά, και τα μίνιστριμ και τα καλά, και τα μέτρια και τα «άσε καλύτερα». Η συνοικία είναι πολύ σκληρή για να πεθάνει. Στη γειτονιά που πιο εύκολα από πουθενά αλλού θα συναντήσεις από τον παλιό συμμαθητή μέχρι τον πρώτο ερφηβικό σου έρωτα, πρέπει να ξέρεις πού πας και να ηγαίνεις στοχευμένα. Σου ευχόμαστε να βρεις τραπέζι.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Ο ΠΑΛΙΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΙΩΣ

Ήμουν ακόμη φοιτήτρια και του Ψυρρή, με την έννοια που το ξέρουμε, αγέννητο. Το «για μπιφτέκι στους Νικήτα» ήταν κάτι σαν σύνθημα στο οποίο υπέκυπτες χωρίς καμία αντίσταση. Ο Νικήτας μπορεί να

μην είναι πια εδώ, αλλά τα παιδιά του, η Σοφία και ο Τάκης, συνεχίζουν την ίδια παράδοση από το 1967. Σαν παλιό, κλασικό ταβερνάκι που επιμένει ακλόνητο στον χρόνο, ο Νικήτας είναι το τελευταίο καταφύγιο των «παλιών» της γειτονιάς, μια παράδοση που περνάει από τον παππού στον εγγονό των παλιών θαμώνων. Το ίδιο αφράτο μπιφτέκι με τον ευωδιαστό μαιντανό, κοντοσουβλι με πιπεριά και κρεμμύδι, με τραγανή κρούστα και λουκούμι εσωτερικό, ωραίο σουβλάκι και αληθινή πατατούλα.

Στα μαγειρευτά, όμως, κρύβεται η αληθινή γοητεία του Νικήτα – αν δοκιμάσεις τη μελωμένη μελιτζάνα με το μοσχαράκι θα ταξιδέψεις πολύ πίσω, στη νοστιμότερη κατσαρόλα της παράδοσης. Φάβα εκ των καλύτερων, απλή και βελούδινη με το κρεμμυδάκι της, εξαιρετικά ντολμαδάκια, ρεβίθια με πορτοκάλι, μελωμένο, ζουμερό γιουβέτσι και κοκκινιστό, και μοσχαράκι λεμονάτο με ρύζι. Ένα από τα ελάχιστα μαγαζιά που τιμούν την έννοια του μουςακά και τον φτιάχνουν σπιτικό, το ίδιο και τα λαζάνια με σπανάκι στον φούρνο. Μαστόρικη κατσαρόλα που με τίποτα δεν περιμένεις να βρεις στην καρδιά της τουριστικής προχειρότητας.

Αγ. Αναργύρων 19, 2103252591

ΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΑΚΙ ΜΙΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΨΥΡΡΙΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η Γωγώ και η Σία, δίδυμες και αδελφές ψυχές, έχουν γεννηθεί στου Ψυρρή και έχουν προλάβει την πσιόνα της πλατείας Κουμουνοδούρου που γέμιζε με θαλασσινό νερό για τις βουτιές των παιδιών της γειτονιάς. Από τη ζωή και τα μάτια τους έχει περάσει όλη η ιστορία της γειτονιάς, που τη γνωρίζουν καλύτερα από το σπίτι τους. Το Κουδουνάκι τους είναι μια ιδιαίτερη και προσωπική ιστορία ενός εστιατορίου που δεν είναι εστιατόριο. Δεν έχει προσωπικό, δεν ξέρει τι σημαίνει επαγγελματική κουζίνα και προμηθευτές. Κάθε πρωί, σαν παλιές νοικοκυρές που δεν εμπιστεύονται την πραμάτεια αν δεν την εξετάσουν με το έμπειρο μάτι τους, θα βγουν να ψωνίσουν στα ίδια μαγαζιά που ψώνιζε και η μαμά τους.

Αν ψάχνεις το καλύτερο κρέας ή το πιο βραστερό όσπριο, σ' αυτές θα απευθυνθείς. Θα γυρίσουν να μαγειρέψουν ένα φαγητό καθημερινό, που δεν το λες και φαγητό της ταβέρνας. Γιατί τα κορίτσια την παράδοση την μεταφράζουν σε μια κουζίνα ανάλαφρη, με ελάχιστα λιπαρά και με μια τόση δημιουργικότητα.

Τα χόρτα με τα μαυρομάτικα, οι λαχανοντολμάδες χωρίς κρέας και αυγολέμονο, μόνο με χιλιάνες και ολόφρεσκα μυρωδικά, κους κους και σταφίδες και τα αποξηραμένα σύκα που γεμίζουν με κιμά, ψιλοκομμένο μήλο, σταφίδες και μπακαρικά είναι τα πιάτα που θα σε κάνουν πιστό οπαδό τους. Οι κεφτέδες, ο τηγανητός μπακαλιάρος, το μελωμένο κοκκινιστό τους, αλλά και η «τρελοσαλάτα» τους με την γλυκιά ντομάτα, πλιγούρι, σουσάμι, πατάτα και χαρουπόμελο στη σος είναι ό,τι πιο νόστιμο μπορεί να συνοδέψει μια βόλτα στη γειτονιά, σε ένα κομμάτι της Ήβης που μοιάζει με παλιά ταινία, λίγο απόκεντρα από τις ορδές των περαστικών. **Ήβης 15, 2103236909**

MONSTER Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΟΧΘΗ ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ

Στην πιο «πρώτο τραπέζι» περαντζάδα της γειτονιάς και το πιο american σκηνικό για ένα μπεργκεράδικο, ο Γιώργος Σταυρακάκης και η καλοτεχνίτισσα Κατερίνα Μπακάλου έστησαν το Monster που δεν είναι απλά άλλο ένα μπεργκεράδικο επειδή έτσι είναι της μόδας. Με έμφραση στις ψαγμένες μουσικές και τις σπάνιες ελληνικές και εισαγωγής μπίρες, εδώ υπάρχει γερή άποψη για ένα μπεργκερ: το μόνο που απαιτεί το τέλειο μπιφτέκι α λα αμερικάν, είναι καλό κρέας. Για την ακρίβεια, 200 γρ. καλής ποιότητας μοσχαρί. Και καλή παρέα: μαγιονέζα τρούφας, γουακαμόλε,



Ήβη



Αυλή

σάλτσα La vache qui rit, sweet chili ή σκορδάτη μαγιονέζα, σος με μπλε τυρί, τσένταρ, κάρι, πίκλα ή καυτερή μαρμελάδα και όλα αυτά, σπιτικά και εμπνευσμένα.

Καθότι η σος φτιάχνει το μπεργκερ. Στα υπόλοιπα επίπεδα έχουμε κοτόπουλο και ένα εξαιρετικό pulled pork που μπορεί να παίζει σε πολλές κατηγορίες και συνδυασμούς. Ιδιαίτερη μνεία και ωδή αξίζει στην αληθινή, λεπτοκομμένη όσο πρέπει, ολοτράγανη τηγανητή πατάτα η οποία σεβίρεται μόνη της, αλλά και σε συνδυασμούς που μπορεί να σε κάνουν να περιφρονήσεις το κεντρικό



Το Κουδουνάκι

θέμα μπεργκερ: σεβριτισμένες με μπέικον και σάλτσα τσένταρ, με chorizo, jalapenos και σάλτσα μπίρας, με μπέικον, μαγιονέζα και παρμεζάνα, αλλά και με pulled pork και σάλτσα τσίλι.

Πρωτογένους 8, 2103250324

DAO ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ ΤΗΣ ΣΑΡΡΗ

Η Tran Anh Dao γεννήθηκε στη Σαϊγκόν. Από το 2007 που ήρθε στην Ελλάδα δούλεψε σε πολλά ασιατικά εστιατόρια μέχρι να καταφέρει να στήσει μια δική της βιετναμέζικη και απολύτως αυθεντική γωνιά στη Σαρρή. Η λογική της βιετναμέζικης κουζίνας είναι κυρίως «του δρόμου», μια στάση για μια γεμάτη θαλπωρή σούπα pho, με το φρέσκο και το ξερό κρεμμυδάκι της, τον κόλιανδρο και το λουκούμι ψιλοκομμένο μοσχαράκι που ψήνεται τη στιγμή που θα πέσει πάνω του ο καυτός ζωμός. Οι Βιετναμέζοι φτιάχνουν τα πιο νόστιμα, ωμά ρολλά, μια έκρηξη από φρέσκο δυόσμο, γαρίδα, χοιρινό και ριζοφιδέ τυλιγμένο σε φύλλο ρυζιού – γοί συο θα τα ζητήσεις. Η γαλλική αποικιοκρατία κληρονόμησε στο Βιετνάμ την παγκέτα και τα bahh mí σάντουιτς, που στην καρδιά τους κρύβουν τη νοστιμιά και των δύο λαών: εδώ θα τα βρεις σε διαφορετικές εκδοχές, προσωπικά προτιμώ το κλασικό, με σπιτικό χοιρινό, αγγούρι, σάλτσα ντομάτας, κόλιανδρο, μαγιονέζα και τουρσί. Έχει και διαφορετικά noodles και spring rolls που θα ζητήσεις να σου τα σεβρίσουν όπως κάνουν στο Βιετνάμ: με φύλλα σαλάτας και δυόσμου, στα οποία θα τα τυλίξεις πριν τα βουτήξεις στη γλυκόξινη σος για το πιο δροσάτο αποτέλεσμα που σκοτώνει την τηγανίλα. Στα καθιστά ή στα όρθια, λίγο πριν ή λίγο μετά την παράσταση στα γύρω θέατρα.

Σαρρή 36, 2103222641

ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Εδώ δεν θα έρθεις για το φαγητό, αλλά για το σκηνικό. Ένα αληθινό μουσείο της πόλης, κρυμμένο πίσω από μια στενή είσοδο που αν τη διαβείς θα περάσεις, σαν την Αλική στη Χώρα των θαυμάτων, σε κάποια ελληνική ταινία της δεκαετίας του '60, σε κείνα τα σπίτια μακρυνάρια, με το χαγιάτι και τα καμαράκια που φιλοξενούσαν πλήθος τις οικογένειες της φτωχολογιάς. Στο στενάκι που φιλοξενούσε το πηγάδι με τη λάτρα των εργατικών ανθρώπων, η Αυλή λειτούργησε σαν καφεενείο στην Κατοχή μέχρι να γίνει σπιτικό του χαμογελαστού Τάκη του Αεκτζή, όπως θα στο προδώσουν τα απανταχού έπαθλα, που κρατά από το 1985.

Το μικρό ρετούς δεν έχει καταφέρει να σκοτώσει την αυθεντική αύρα, με τα καρό πλαστικά τραπέζο-μάντιλα και τα χιλιάνες διακοσμητικά, κι ας μπήκε στο μενού φρέντο και καπουτσίνο πλάι στον ελληνικό. Μόνος σου θα πάρεις την μπίρα από το ψυγείο της αυλής, η παλιά γκαζιέρα θα σου μαγειρέψει τα μεζεδάκια στη στιγμή, στη λογική του ότι βρεθεί πρόχειρο: ωραιότατο συκώτι, χοιρινή τηγανίδα, ντοματούλα τριαντάφυλλο. Η ανεξιχνίαστη γοητεία να το έκανε εξώφυλλο στο τεύχος που αφιέρωσε στην Αθήνα το βρετανικό «Boat».

Αγ. Δημητρίου 12, 2103217642

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ

Μια εντελώς κίτς ταμπέλα «Αναψυκτήριο», από κάτω ζωγραφισμένοι φραπέδες, τοστ, χυμοί και μπεργκερ, πιο κάτω μια άλλη «καπνοπωλείο», στριμώχνεται στα λιγοστά τετραγωνικά ενός μαγαζιού που τα έχει όλα – περιοδικά, τσιγάρα, ψιλικά και παγωτά και μια χονδράτη μπίρα κολημένη στο τζάμι. Στο βάθος μια πλαστική κουρτίνα από το εξοχικό της μαμάς σου και πίσω της, ω, ναί! το λιγοστά τραπέζακια με τα καρό τραπέζομάντιλα του μαγειριού του Πιόργου και της Ρίτσας Αναστασίου που είναι αδελφία και εκ γενετής Ψυρριώτες. Μια τηλεόραση με θέα στο μαγαζί, ένας πίνακας με κυνηγετικό θέμα από τα παλιά, σπιτικό φαγητό. Σήμερα έχουμε κοκκινιστό, αύριο κοτόπουλο στον φούρνο με πατάτες, το κλασικό τους «καυτερό» αυγά με καυτερές πιπεριές, ντομάτα και φρέτα, ομελέτα όπως σου αρέσει, σάντουιτς να τα πάρεις μαζί σου, την Τετάρτη όσπρια και λαδερά, την Παρασκευή μικρό ψαράκι ή καλαμαράκια, μακαρόνια με κιμά. Δυο τρία πράγματα στην πιο οικογενειακή, σπιτική, κρυφή καντίνα του κέντρου. Αυτή που ταΐζει σταθερά και για χρόνια πελάτες μόνους, που έρχονται από κάθε γωνιά της Αθήνας να νιώσουν μια νοικοκυρά να τους μαγειρεύει.

Σαρρή 22, 2103217635

ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΚΑΙ ΜΕΖΕΔΑΚΙΑ ΣΤΗΝ ΗΒΗ

Πεζοδρόμιο στενό, τα τραπέζια ισορροπούν σαν ζαλισμένες μπαλαρίνες, αλλά αυτό είναι και το νόημα του καφεενέ: να σε φέρει πιο κοντά με τον διπλανό σου, να ανοίξουν οι κουβέντες και οι ψυχές, η μία-παγωμένη-ρακή να γίνει δέκα και όλα αυτά, πάνω στην πιο μπάνικη περαντζάδα – κάτι σαν παγκόσμια πασαρέλα με χιλιάνες χρώματα και αξιοπεριεργα. Μεζές ευκρινής και καθαρός και καθόλου τσιγκούνης, όπως οι ψητές πατάτες με τη φλούδα τους, με πράσινες ελίτσες, ντομάτα και αγγούρι, όλα πασπαλισμένα με αρωματική ριγανίτσα.

Στην Ήβη έρχεσαι για τον νοστιμότερο ντάκο στην Αθήνα, μερίδα γενναϊόδωρη στη μυζήθρα της, με ωραία ντομάτα, ελιές, κάπαρη, πιπερίτσα τουρσί και ρίγανη. Από τα γκραν σουξέ, το συκώτι στη σχάρα, σε υπέρλετες φέτες, σεβίρεται μαγικά ζουμερό με ψιλοκομμένη σε καρεδάκι φρέσκια ντομάτα με πιπερίτσα. Ανάλογα με την ημέρα, στη σχάρα θα πέσει φρέσκος κολιός που σεβίρεται με ωραίο ελαιόλαδο, θράψαλο. Εξαιρετικό τηγανητό σουτζούκι και λουκάνικο, φάβα, στραπατσάδα και η μαγεία του φρεσκοτηγανισμένου αυγού με στάκα και βούτες με φρέσκο ψωμάκι. **Ήβης 10, Ψυρρή, 2103232554**



ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ



critic's CHOICE

Το βασίλειο του πλανήτη των πιθήκων (KINGDOM OF THE PLANET OF THE APES) **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γουες Μπολ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Όουεν Τιγκ, Φρέια Άλαν, Κέβιν Ντουράντ, Πίτερ Μείκον, Γουίλιαμ Μέισι

JUST THE FACTS

Το βασίλειο του πλανήτη των πιθήκων **1/2
Η νέα αυτοκρατορία των πιθήκων

Club zero **1/2
Το σημείο μηδέν του καταναλωτισμού

Ντετέκτιβ Κόναν: Το μαύρο υποβρύχιο
Νέες περιπέτειες για τον ήρωα της σειράς manga

Επιστροφή στην εποχή των δεινοσαύρων
Στον πλανήτη των δεινοσαύρων

Sobibor
Η ζωή του Αλεξάντερ Πετσέρσκι

Έχουν περάσει πολλά χρόνια από την εποχή του Σίζαρ και πλέον το βασίλειο των πιθήκων είναι το κυρίαρχο στον πλανήτη. Οι λίγοι εναπομείναντες άνθρωποι είναι ρακοςυλλέκτες που δεν μιλούν και πασχίζουν για την επιβίωση. Ωσπου ένας νεαρός πιθήκος ονόματι Νόα, από τη φυλή του Ήλιου των Αετών, θα βιώσει μια δραματική περιπέτεια, η οποία θα τον φέρει σε κοινή πορεία με έναν σοφό ουρακοτάγκο και με ένα πολύτιμο κορίτσι που κρύβει μεγάλα μυστικά. Ο βασιλιάς τύραννος των πιθήκων αναθέτει στον στρατό του τον εντοπισμό της κοπέλας.

Στο νέο φιλμ της ξακουστής σειράς του «Πλανήτη των πιθήκων» διαπιστώνουμε την επανεκκίνηση του βασικού μύθου με κεντρικό πρωταγωνιστή τον νεαρό Νόα. Ο Σίζαρ έχει γίνει πλέον ένας θρύλος, ο οποίος στο πέρασμα του χρόνου αποκτά χαρακτηριστικά που δεν ανταποκρίνονται στο πραγματικό αποτύπωμα που κληροδότησε στους πιθήκους. Στο όνομά του γίνονται τρομερά εγκλήματα και η νέα εποχή που ανατέλλει απαιτεί σκληρές θυσίες. Στους σκοτεινούς και βίαιους καιρούς που διαδραματίζεται η νέα περιπέτεια, οι φυλές των πιθήκων μοιάζουν να ζουν αρμονικά, αλλά στην πραγματικότητα δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Ο αφελής και επιπόλαιος Νόα θα οδηγηθεί προς το πεπρωμένο του μέσα από μια αλυσίδα σκληρών δοκιμασιών που θα του αποκαλύψουν την άγνοιά του, αλλά και τις πραγματικές δυνατότητές του. Η συνάντηση με τον αυταρχικό τύραννο που στοχεύει να γίνει ηγέτης όλων των πιθήκων, θα αποτελέσει το εφελκυστήριο για να μετατραπεί το συγκινητικό πρώτο μέρος του φιλμ σε ένα συναρπαστικό περιπετειώδες θρίλερ με επίκαιρο χαρακτήρα. Οι νύξεις για την αναδυόμενη αυτοκρατορία που βασιλεύει σε ιστορικά εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, γίνονται μια επίκληση για τη λυτρωτική δύναμη της γνώσης. Ο σκηνοθέτης του «Λαβύρινθου» Γουες Μπολ, αποδεικνύει τον σεβασμό, αλλά και την αγάπη του στην αρχαιολογική δύναμη του «μύθου των πιθήκων». Η ματιά του μένει πιστή στο κράμα δράσης και ενσυναίσθησης μιας αλληγορικής ιστορίας για το δυσσιώπιο μέλλον της ανθρωπότητας. Παρ' ότι το σενάριο θα μπορούσε να γίνει περισσότερο πολυεπίπεδο ή αιχμηρό, οι συμβολισμοί του είναι αποτελεσματικά ενταγμένοι στο πλαίσιο μιας χορταστικής δράσης που απευθύνεται κυρίως σε σκεπτόμενους θεατές.

«Η μητέρα μου με δίδαξε να σωπαίνω, ώστε να είμαι ασφαλής» (Το βασίλειο του πλανήτη των πιθήκων)

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Το φεστιβάλ των Καννών προ των πυλών



Club zero **1/2

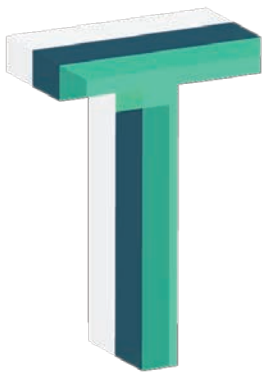
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέσικα Χάουσερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μία Γουασικόφσκα, Έλσα Ζίλμπερστιν, Ξένια Ντεβριέντ

Σε ένα ελίτ σχολείο, η νεοφερμένη καθηγήτρια-διατροφολόγος μισ Νόβακ μυεί μια ομάδα μαθητών στα μυστικά ειδικά μελετημένης διαίτας που οδηγεί στην απελευθέρωση του σώματος και του πνεύματος.

Η αυστριακή Χάουσερ έχει αποδείξει από παλιά («Το λουλούδι της ευτυχίας», «Λούρδη») ότι είναι δημιουργός που συνδέει άψογα τις αρτιστικές εικόνες της με ένα ψαγμένο κοινωνικό σχόλιο, το οποίο χαρακτηρίζεται από σαρδόνιο χιούμορ, αλλά και αιχμηρές ιδέες. Στο φιλόδοξο «Club zero» που ήταν υποψήφιο για τον περσινό Χρυσό Φοίνικα, η Χάουσερ φαίνεται να ανεβάζει πιο ψηλά τον πήχη των απαιτήσεων, παρ' ότι σε κάποιες κρίσιμες κομβικές σκηνές δείχνει να λυγίζει από το βάρος των προσδοκιών. Είναι βέβαιο ότι το φιλμ της είναι μια σκόπιμα ψυχρή και αποστασιοποιημένη ματιά σε έναν κόσμο που παραδίδεται χωρίς μάχη στην παντοκρατορία της πολιτικής ορθότητας και τους κανόνες της αγοράς. Είτε ως αντικαπιταλιστική σάτιρα είτε ως μια παραβολή για την υπερκατανάλωση, το φιλμ έχει τις γόνιμες ιδέες για να κρατήσει σε διαρκή αγωνία τον θεατή (βοηθά και η άψογη σκηνοθεσία), αν και ολοκληρώνεται μάλλον αμήχανα και χωρίς να έχει ξεκάθαρο στόχο.



Ιαπωνικό animation είναι το «Ντετέκτιβ Κόναν: Το μαύρο υποβρύχιο» (Detective Conan: Black Iron Submarine) του Πουζούρου Τασιικάβα, που αποτελεί συνέχεια των ιστοριών του Ντετέκτιβ Κόναν, ήρωα της διάσημης σειράς manga. ▶▶▶ Το παιδικό φιλμ «Επιστροφή στην εποχή των δεινοσαύρων» (Timescape: Back to the Dinosaurs) του Ελληνοκαναδού Αριστομένη Τσίρμπα αφηγείται μια περιπέτεια φαντασίας που υμνεί κλασικά φιλμ όπως το «Τζουράσικ Παρκ» και ο «Εξωγήινος». ▶▶▶ Το «Sobibor» του Κωνσταντίν Χαμπένσκι είναι ένα αντιπολεμικό δράμα βασισμένο στη ζωή και το έργο του Αλεξάντερ Πετσέρσκι.



ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ambient με νεοκλασικές πινελιές

ΤΕΧΝΗ

ΠΡΟΤΖΕΚΤΟΡΑΣ
Της VILLY CALLICA



Όταν ήταν παιδί τού ασκούσαν γοητεία οι ήχοι. Άρχισε να μαθαίνει τρομπέτα στα οκτώ του γιατί του άρεσε το πώς ακουγόταν. Για να κατανοήσει τον μηχανισμό παραγωγής του ήχου διέλυε κασετόφωνα. Στα δεκατρία του, επηρεασμένος από τον Βαγγέλη Παπαθανασίου και τον Jean-Michel Jarre, ξεκίνησε μαθήματα πιάνου. Ήθελε να ξεκλειδώσει τα μυστικά του ήχου και αποφάσισε να σπουδάσει ηχοληψία. Από τον δεύτερο χρόνο των σπουδών του άρχισε να εργάζεται παράλληλα ως ηχοληψτής σε γνωστό ραδιοφωνικό σταθμό, αλλά ένα πιάνο με ουρά στο στούντιο του σταθμού άλλαξε την πορεία του Κωνσταντίνου Σιδηρόπουλου και η ambient μουσική κέρδισε έναν συνθέτη. Τον *Odysmod*.

Από την ηχοληψία στη σύνθεση και για όλα φταίει ένα πιάνο... Κάτι που ούτε εγώ περίμενα. Ήμουν ενθουσιασμένος που σπουδάζα και εργαζόμουν στο αντικείμενο που αγαπούσα. Στον ραδιοφωνικό σταθμό έμαθα μοντάζ ήχου, συναντούσα πολύ καλούς ηχοληψτές, όπως τον Δημήτρη Ευαγγελινό – τον άνθρωπο που με πήρε πισίρικι με τις γνώσεις τις σχολής και με έβαλε στον επαγγελματικό χώρο του ήχου, στο στούντιο ηχογραφήσεων του σταθμού απ' όπου περνούσαν όλες οι μπάντες της ελληνικής σκηνής για να παίξουν live στον αέρα. Ήταν συγκλονιστικά. Έτυχε να υπάρχει στον χώρο ένα πιάνο με ουρά και σκέφτηκα στα διαλείμματα της δουλειάς να συνεχίζω τη μελέτη μου στο πιάνο. Ξαφνικά ανακάλυψα ότι έβγαине η μουσική από μέσα μου αβίαστα. Σχηματίστηκε ολοκληρωμένη η εικόνα του τι σημαίνει ο ήχος στη ζωή μου και αυτή η εικόνα περιείχε τη σύνθεση.

Φεύγεις, λοιπόν, για το Λονδίνο... Όποτε να παρακολουθήσω για δύο χρόνια μαθήματα σύνθεσης μουσικής για εικόνα. Ήρθα σε επαφή με διάφορα μουσικά ρεύματα, η πολυπολιτισμικότητα της πόλης διευρύνει την καλλιτεχνική μου αντίληψη. Γνώρισα μουσικούς από όλο τον κόσμο, με εντυπωσίασε η μεθοδικότητά τους και κατάλαβα ότι ο δρόμος που είχα να διανύσω ήταν μακρύς. Αυτό με κράτησε προσγειωμένο και προσπλωμένο.

Κι έρχεται η ώρα να επιστρέψεις στην Ελλάδα. Πώς ήταν τα πράγματα; Όταν επέστρεψα συνειδητοποίησα ότι ξεκινούσαν τα δύσκολα. Αναζήτησα, με τη βοήθεια φίλων, συνθέτη για να μαθητεύσω δίπλα του. Ήμουν τυχερός γιατί μόλις είχε γυρίσει από το Μάντσεστερ ο Πέτρος Κατσάβης. Το πρώτο που μου δήλωσε ήταν ότι αν δεν σκόπευα να δουλέψω σκληρά, να έφευγα την ίδια στιγμή από το στούντιό του. Έμεινα εκεί 7 χρόνια. Μου έδωσε όλα τα εφόδια για να κάνω τις δικές μου συνθέσεις.

Το 2009 εμφανίζεσαι στο πρώτο σου live, στην Τεχνόπολη. Στο Fridge Festival, με την επίσης συνθέτρια Άννα Στερεοπούλου. Έναν μήνα μετά μεταφέραμε το project μας στην Πάδοβα, στο Portello River Festival, όπου ανακάλυψα τι σημαίνει πραγματική ανταπόκριση του κοινού.

Στην Αθήνα δεν υπήρχε ανταπόκριση; Το ελληνικό κοινό δεν είναι εξοικειωμένο με την ambient. Η δομή και η ροή της δεν έχουν τη στενή φόρμα που είναι συνηθισμένο να ακούει. Στην Ελλάδα υπάρχουν συνθέτες ambient, αλλά δεν υπάρχει κοινό ούτε χώροι. Συνθέτες που είναι γνωστοί στο εξωτερικό, αλλά όχι στη χώρα

τους. Υποθέτω ότι εδώ θεωρούν την ambient ως ιδανικό μουσικό χαλί σε αεροδρόμια και σουπερ μάρκετ ή ένα είδος meditation music που ακούς για να χαλαρώσεις. Όμως, όπως είπε ο Brian Eno, η ambient είναι η μουσική που σου δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να σκεφτείς.

Πού οφείλεται το μεγάλο κοινό της ambient στη Γερμανία και στη Γαλλία; Κουβαλάνε την παράδοση της κλασικής μουσικής. Ιστορικά θα βρούμε την αρχή της ambient στις συνθέσεις του Debussy που εκείνη την εποχή ήρθε σε επαφή με νέους μουσικούς κόσμους, παίζοντας με άλλες μουσικές κλίμακες, δημιουργώντας τελείως νέα ηχοχρώματα.

Και πώς εξελίχθηκε; Περνώντας στον 20ό αιώνα, η ηχογράφηση επέτρεψε στους συνθέτες να έρθουν σε επαφή με ρυθμούς, αρμονίες και ήχους από όλα τα σημεία της γης. Η μεγάλη επανάσταση όμως έγινε από τον Γάλλο τεχνικό ραδιοφωνίας Pierre Schaeffer που χρησιμοποίησε ηχογραφημένους ήχους της φύσης ως δομικά συστατικά μιας μουσικής σύνθεσης. Μέχρι τότε οι συνθέτες ξεκινούσαν από το αφηρημένο – ήχους που είχαν στο μυαλό τους, τους αποτύπωναν στην παρτιτούρα και κατέληγαν στην ολοκληρωμένη σύνθεση. Η αρετηρία του Schaeffer αντιθέτως ήταν το συγκεκριμένο, ήχοι που ήδη υπήρχαν.

Χαρακτηρίζεις τη μουσική σου ambient με νεοκλασικές πινελιές. Θα μας το εξηγήσεις; Σημαίνει ότι μπορεί να χρησιμοποιηθούν έγχορδα, πιάνο και συνθέσεις νεοκλασικής μουσικής. Αυτή είναι η μαγεία της ambient. Η ελευθερία στη δομή, τη σύνθεση και τη μίξη φυσικών και τεχνητών ήχων με παραδοσιακούς τρόπους μουσικής. Μια ελευθερία που περνάει από τον συνθέτη και τους μουσικούς στο κοινό. Η ambient είναι μια απάντηση στην πολυπλοκότητα της σύγχρονης ζωής, σου παρέχει τον χώρο και το ηχητικό υπόβαθρο να σκεφτείς με ρυθμούς ανθρώπινους. Αυτό εννοούσε και ο Brian Eno.

Στο ενεργητικό σου έχεις 31 άλμπουμ. Το τελευταίο σου, με τίτλο «Life», κυκλοφόρησε πριν λίγο καιρό. Παραδοσιακά για να «γράψεις» ένα άλμπουμ έχει μεγάλο κόστος. Θεωρείς ότι η ψηφιακή εποχή άλλαξε τα δεδομένα; Άλλαξε τους όρους με τους οποίους ο καλλιτέχνης μπορεί να προωθήσει τη δουλειά του. Πλέον υπάρχουν αυτόνομα ψηφιακά δισκοπωλεία που δεν ανήκουν σε δισκογραφικές και οι καλλιτέχνες έχουν αμεσότερη επαφή με τους ακροατές. Για παράδειγμα, εγώ ανεβάζω τη δουλειά μου στο Bandcamp, που είναι ελεύθερη ψηφιακή πλατφόρμα, και μπορώ να τη διαθέτω σε ψηφιακή ή φυσική μορφή.

Το 2018, η Bandcamp έβγαλε το άλμπουμ σου «I dream of forest» καλύτερο άλμπουμ της χρονιάς. Ήταν απρόσμενο, με την έννοια ότι αυτό το άλμπουμ περιείχε όλα τα κομμάτια που είχα απορρίψει από προγενέστερα άλμπουμ μου. Όμως σκέφτηκα ότι όλα πρέπει να παρουσιάζονται και ο τελικός κριτής να είναι ο ακροατής.

Με ποια τεχνική γράφεις τη μουσική σου; Με την τεχνική του Βαγγέλη Παπαθανασίου. Είμαι περιτριγυρισμένος από πλήκτρα, όπως ένας ζωγράφος από τα χρώματά του, έχω έτοιμους ήχους στα συνθεσάιζερ μου και αυτοσχεδιάζω. Όλα πάνε καλά αρκεί να έχω πατήσει το rec (γέλια). **A**

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ

© Ευμολιδιών 45, Γκάζι

«Αίμα στη Σκηνή»

Σε σκηνοθεσία **Τάσου Πυργιέρη**,
στο **Σύγχρονο Θέατρο**. Η ανατρεπτική κωμωδία του
Τσάρλς Λάντλαμ για πρώτη φορά στην Ελλάδα.



ΘΕΑΤΡΟ

Σε μία κάποια αμερικανική πόλη, στο Mudville ή σε ελεύθερη μετάφραση Λασπούπολη, ένας οικογενειακός θίασος τρίτης κατηγορίας πρόκειται να παρουσιάσει «Αμλετ», μόνο που η ηθοποιός που ερμήνευε την Οφελία τα βρόντηξε κι έφυγε. Κάπου εκεί ξεκινάει μια φρενήρης κωμωδία ανατροπών, που όλοι οι ήρωες του αμερικάνικου αυτού «καταραμένου» επαρχιακού θιάσου μπλέκονται με έναν απροσδόκητο και παράλογο τρόπο, που ο ένας ρόλος απορροφά τον άλλον και οδηγεί σε ανεξάντλητο γέλιο, ανατροπές και εκπλήξεις. Την κωμωδία του Αμερικανού συγγραφέα και ηθοποιού Τσάρλς Λάντλαμ, «Stage Blood» (στην κυριολεξία σημαίνει το ψεύτικο «αίμα» που χρησιμοποιείται στο θέατρο και στον κινηματογράφο), ανεβάζει λοιπόν για πρώτη φορά ο **Τάσος Πυργιέρης** στο **Σύγχρονο Θέατρο**, με τους **Θάνο Λέκκα, Αλέξανδρο Βάρθη, Ρένα Κυπριώτη, Χρήστο Σταθούση, Φοίβο Μαρκιανό, Μαριλένα Μόσχου** και **Μάκη Νάνο** – έναν θίασο εξαιρετικών ηθοποιών που αποτελούν, μετά από διάφορες συνεργασίες, το δικό του πλέον team.

Ο εκκεντρικός και ευφυής Λάντλαμ ασχολήθηκε με κωμικές διασκευές κλασικών έργων και μυθιστορημάτων με πνεύμα διακωμώδησης και δημιούργησε το 1967 την ομάδα Ridiculous Theatrical Company, που συνδέθηκε με την νεοϋορκέζικη αντικουλτούρα της εποχής. Στο έργο αυτό ο Λάντλαμ πατάει στο σαιξπηρικό αριστούργημα, του οποίου αποσπάσματα «ερμηνεύουν» κάθε τόσο οι πρωταγωνιστές, με τη διαρκή και ξεκαρδιστική αντιπαράθεση της υπόθεσης του «Αμλετ», με το ανέβασμα της παράστασης από ένα σημερινό θίασο της συμφοράς. Ένα έργο που θέλει να σας ταξιδέψει στα βάθη της θεατρικής ψευδαισθησης και να σας προκαλέσει να εξερευνήσετε τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, αλήθειας και ψέματος, ζωής και θεάτρου.

© Πρεμιέρα: 10 Μαΐου
Παραστάσεις
Τετάρτη & Κυριακή
στις 19.00,
Παρασκευή &
Σάββατο στις 21.15
Κρατήσεις: 2103464380



ΚΑΙ ΛΕΓΕ ΛΕΓΕ

ΤΗΣ
**ΛΕΝΑΣ
ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**
ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
ΦΡΥΝΙΧΟΥ 14 ΠΛΑΚΑ

15/05

ΛΕΝΑ ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΦΑΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΥΡΕΑ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΣΚΥΦΤΟΥΛΗΣ
ΓΑΛΗΝΗ ΧΑΤΖΗΠΑΣΧΑΛΗ

more.com

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ



ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ





ΒΙΒΛΙΟ

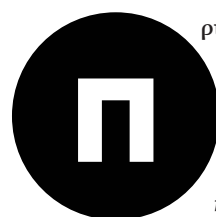
Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΙΡΜΠΛΗ



Έχουμε εθνική πολιτική για το βιβλίο;

Ρωτήσαμε τη ΓΓ Σύγχρονου Πολιτισμού, **Ελένη Δουνδουλάκη**, για τα σχέδια του ΥΠΠΟ για το βιβλίο και την εξωστρέφεια της ελληνικής γλώσσας και λογοτεχνίας

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ



Πριν μερικές μέρες ψηφίστηκε στη Βουλή ένα μεγάλο και σημαντικό νομοσχέδιο για τον σύγχρονο πολιτισμό. Ο τίτλος του είναι «*Δημιουργική Ελλάδα: ενίσχυση του κινηματογραφικού και οπτικοακουστικού τομέα, ίδρυση φορέα για το βιβλίο και λοιπές διατάξεις για τον σύγχρονο πολιτισμό*» και περιλαμβάνει πάρα πολλά ζητήματα που έπρεπε να αντιμετωπιστούν θεσμικά, όπως μας εξήγησε η **Ελένη Δουνδουλάκη, ΓΓ Σύγχρονου Πολιτισμού**, την οποία συναντήσαμε στο γραφείο της στο κτίριο του Υπουργείου Πολιτισμού, πίσω από το Αρχαιολογικό Μουσείο.

Ο νέος αυτός νόμος έχει ως βασικούς πυλώνες την ίδρυση δύο μεγάλων φορέων: ο πρώτος θα προέλθει από τη συγχώνευση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του ΕΚΟΜΕ –που από το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης μετακινείται στο

Πολιτισμού– και αφορά τον κινηματογράφο και τα οπτικοακουστικά μέσα· και ο δεύτερος, που μας ενδιαφέρει εδώ, είναι το **Ελληνικό Ίδρυμα Βιβλίου και Πολιτισμού** (ΕΛΙΒΙΠ), που θα προέλθει από τη μετεξέλιξη του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού (ΕΙΠ), το οποίο καταργείται. Το νέο Ίδρυμα αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις του τελευταίου ως προς το βιβλίο και την ελληνική βιβλιοπαράγωγή, και την προώθησή της στο εσωτερικό αλλά και το εξωτερικό.

Αναγκαία η συζήτησή μας επικεντρώθηκε στις στοχεύσεις του ΕΛΙΒΙΠ, του νέου φορέα με κύριο αντικείμενο το βιβλίο. Θέσαμε ερωτήματα σχετικά με το ποιοι θα τον διοικούν, ζητώντας από τη Γενική Γραμματέα να μας απαντήσει σε ενοστάσεις που έχουν προβάλλει οι επαγγελματίες του χώρου, αλλά και να μας μιλήσει για τα σχέδια του ΥΠΠΟ για την προώθηση της ελληνικής γλώσσας και του ελληνόφωνου πολιτισμού γενικά, στο εξωτερικό.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ



— Εξηγήστε μας, γιατί χρειαζόμασταν αυτόν τον καινούργιο φορέα; Το πρόβλημα του ΕΙΠ ήταν η υποστελέχωση, όπως διαβάσαμε στο σκεπτικό του νομοθετήματος; Η είχε περιορισμένες δυνατότητες γενικώς και, συνεπώς, δεν εξυπηρετούσε καμία σοβαρή πολιτική για το βιβλίο;

Να το πιάσουμε λίγο διαφορετικά; Από το 2012, που καταργήθηκε –όπως θυμάστε– το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου (ΕΚΕΒΙ), υπήρχε αντικειμενικά ένα πολύ σοβαρό ζήτημα: για να εφαρμοστεί εθνική πολιτική για το βιβλίο χρειάζεται ένας οργανισμός που η στόχευση και η αποστολή του θα είναι αποκλειστικά αυτή. Μπορεί το ΕΙΠ να είχε αναλάβει πάρα πολλές αρμοδιότητες του παλιού ΕΚΕΒΙ, αλλά η απουσία εξειδικευμένου φορέα για το βιβλίο ήταν ένα κενό το οποίο έπρεπε οπωσδήποτε να καλυφθεί. Με το θεσμικό βήμα της ίδρυσης του ΕΛΙΒΙΠ, η εκκρεμότητα αυτή παύει –επιτέλους– να υφίσταται.

Κάτι ακόμα που πρέπει να τονιστεί είναι ότι τα θέματα του βιβλίου και των ελληνικών γραμμάτων καθώς και η προώθησή τους στο εξωτερικό δεν είναι αποκλειστικά αντικείμενο του ΥΠΠΟ. Ασφαλώς το Υπουργείο Πολιτισμού έχει την αρμοδιότητα και είναι το εποπτεύον υπουργείο, αλλά σε πολλά ζητήματα είναι απολύτως απαραίτητη η στενή συνεργασία με άλλα υπουργεία, όπως το

Παιδείας, το Εξωτερικών κ.ά. Συνεπώς, είναι σημαντικό να υπάρχει ένας φορέας που να λειτουργεί και ως κόμβος συντονισμού των συναρμόδιων υπουργείων.

Αυτό είναι κάτι που αποτυπώνεται και στο Διοικητικό Συμβούλιο του νέου φορέα, το οποίο είναι ενισχυμένο αριθμητικά. Αποτελείται από 13 μέλη, που συνδυάζουν τεχνογνωσία από αυτά τα υπουργεία αλλά και από τους επαγγελματικούς φορείς του χώρου του βιβλίου. Συγκεκριμένα, πέρα από τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο που επιλέγονται σύμφωνα με τις διαδικασίες του Α.Σ.Ε.Π., 4 μέλη επιλέγονται από τον εποπτεύοντα υπουργό Πολιτισμού, 1 μέλος από τον υπουργό Παιδείας, 1 μέλος από τον υπουργό Εξωτερικών, 1 μέλος θα είναι ο εκάστοτε προϊστάμενος της Διεύθυνσης Γραμμάτων του ΥΠΠΟ, 1 μέλος προέρχεται από τους επαγγελματικούς φορείς των εκδοτών, 1 μέλος από τους επαγγελματικούς φορείς των συγγραφέων και των μεταφραστών, 1 μέλος από τους επαγγελματικούς φορείς των βιβλιοπωλών και, τέλος, 1 μέλος προέρχεται από την Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος.

— Μα η Εθνική Βιβλιοθήκη είναι η «λιμουζίνα» των βιβλιοθηκών. Γιατί δεν υπάρχει πρόβλεψη για κάποιον φορέα των βιβλιοθηκονόμων και γενικότερα των βιβλιοθηκών της χώρας στο ΔΣ – αν υποθέσουμε ότι δική τους δουλειά είναι, σε μεγάλο βαθμό, τα προγράμματα φιλιαναγνωσίας;

Θεωρούμε ότι η ύπαρξη μέλους από την Εθνική Βιβλιοθήκη καλύπτει τα θέματα αυτά, καθώς η ΕΒΕ είναι ένας ιστορικός φορέας με μεγάλο θεσμικό βάρος που γνωρίζει τα «best practices» των βιβλιοθηκών. Επίσης, αξίζει να τονιστεί το εξής: τα 4 μέλη που θα επιλέγονται από τον ή την υπουργό Πολιτισμού, θα επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων αναγνωρισμένου κύρους από τον χώρο των τεχνών, των γραμμάτων και των επιστημών. Επομένως, αν χρειαστεί ενίσχυση από πλευράς διοίκησης σε έναν τομέα, υπάρχει δυνατότητα αυτής της επιλογής. Αντίστοιχα και οι άλλοι φορείς και τα συναρμόδια υπουργεία πιστεύουμε ότι θα επιλέξουν ανθρώπους απολύτως σχετιζόμενους με τις στοχεύσεις του φορέα.

— Να επιμένουμε λίγο σε αυτό, όμως, γιατί είναι κάτι που το βλέπουμε να συμβαίνει συχνά: ακόμα και ο καλύτερος νόμος, χωρίς τους κατάλληλους ανθρώπους, γίνεται κουρελόχαρτο. Ή, τέλος πάντων, δεν μπορεί να εφαρμοστεί.

Ο νόμος προβλέπει ένα πολύ δυνατό ΔΣ, κατά την άποψή μου. Δεν μπορούμε, ωστόσο, να κάνουμε υποδείξεις στα υπόλοιπα υπουργεία ή στους φορείς. Από την πλευρά μας έχει γίνει κάθε προσπάθεια ώστε να υπάρχει αντιπροσωπευτικότητα και πολυσυλλεκτικότητα, γιατί αναγνωρίζουμε ότι το βιβλίο είναι ένας σύνθετος κλάδος – αυτό είναι και το στοίχημα, αν θέλετε. Από εκεί και πέρα, θα πρέπει κάπου να δείξουμε και εμπιστοσύνη στους θεσμούς: ένας υπουργός είναι διορισμένος από τον πρωθυπουργό της χώρας σε μια κυβέρνηση που έχει λάβει την εμπιστοσύνη της Βουλής. Οι επιλογές του εκάστοτε υπουργού, λοιπόν, είναι αντικείμενο κρίσης και λογοδοσίας στη Βουλή, στον Τύπο, και πάνω από όλα στους πολίτες. Και αυτό το λέω με πεποίθηση, όχι προσχηματικά.

— Πείτε μας, τι άλλο καλύπτει το ΕΛΙΒΙΠ;

Κύριος σκοπός του ΕΛΙΒΙΠ είναι η εφαρμογή της εθνικής πολιτικής για το βιβλίο, για την προαγωγή των ελληνικών γραμμάτων στην Ελλάδα και το εξωτερικό και την ανάδειξη του βιβλίου ως μορφωτικού, πολιτιστικού και ψυχαγωγικού μέσου μέσα από συγκεκριμένες δράσεις. Μεταξύ άλλων, θα ήθελα να τονίσω την πλήρη λειτουργία, τη διαχείριση και την ανάπτυξη της της βάσης δεδομένων BIBLIONET [σημ.: της ιστοσελίδας που φιλοξενεί πλήρεις βιβλιογραφικές καταγραφές όλων των εκδόσεων που γίνονται στη χώρα]. Κάτι που δεν είναι καθόλου απλό και γι' αυτό προβλέπεται ειδικό Γραφείο εντός του

οργανισμού. Επίσης, η λειτουργία και η περαιτέρω ανάπτυξη του προγράμματος GreekLit, σκοπός του οποίου είναι η επιχορήγηση μεταφράσεων ελληνικών έργων σε ξένες γλώσσες. Και αυτό θα έχει δικό του, εξειδικευμένο Γραφείο. Επιπλέον, ο νέος φορέας θα διαχειριστεί ζητήματα ανάπτυξης των δεξιοτήτων των επαγγελματιών του ελληνικού κλάδου του βιβλίου, ένα ακόμη μεγάλο ζητούμενο.

— Δηλαδή residencies για συγγραφείς, ας πούμε;

Ναι, βέβαια, υπάρχει τέτοια πρόβλεψη. Θέλουμε να μπορεί ο φορέας αυτός να προωθήσει δράσεις κινητικότητας και φιλοξενίας συγγραφέων και μεταφραστών, Ελλήνων και ξένων.

Το ΕΛΙΒΙΠ θα ασχοληθεί επίσης και με τη διάδοση και την προβολή της ελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό – εν προκειμένω μέσω της διδασκαλίας και καλλιέργειάς της στον ελληνισμό της διασποράς αλλά και σε όσους άλλους θέλουν να διδαχθούν τη γλώσσα μας. Προσωπικά, αυτό το κομμάτι το θεωρώ κεφαλαιώδες.

— Γιατί πιστεύετε ότι η προβολή και διάδοση της ελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό είναι κάτι τόσο σημαντικό;

Πρώτον, γιατί θεωρώ η γλώσσα είναι απόλυτα συνηφασμένη με τον τρόπο που σκεφτόμαστε και που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο. Άρα όσο πιο αναπτυγμένη είναι η γνώση και η ικανότητα χρήσης της γλώσσας τόσο πιο οξυμένη είναι η αντίληψη, η κριτική σκέψη και η δυνατότητα έκφρασης και επικοινωνίας του ατόμου.

Και δεύτερον, γιατί η ελληνική γλώσσα ειδικότερα παρουσιάζει τέτοια θαυμαστά ιστορία και διαχρονία που πιστεύω ότι είναι χρέος μας να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, ο καθένας από τη θέση του, ώστε να διατηρηθεί και να συνεχίσει το μακρύ της ταξίδι. Η ελληνική γλώσσα αποτελεί αναπόσπαστο συστατικό στοιχείο της πολιτιστικής μας ταυτότητας, με αδιάρρηκτη συνέχεια στο πέρασμα του χρόνου. Επιπλέον, η αναμφισβήτητη συνεισφορά της στον παγκόσμιο πολιτισμό την καθιστά τον καλύτερο πρεσβευτή της χώρας μας διεθνώς.

— Παρεμπιπτόντως, οι Έλληνες συγγραφείς παραπονιούνται ότι δεν μεταφράζονται τα ελληνικά βιβλία στο εξωτερικό. Το πρόβλημα μάλλον είναι ότι δεν υπάρχουν αρκετοί μεταφραστές. Ένα από τα πράγματα που κατά τη γνώμη μας πρέπει να κοιτάξει ο νέος φορέας είναι πώς θα εκπαιδεύσει ξένους ανθρώπους στο να μεταφράζουν από τα Ελληνικά, ή ακόμα και Έλληνες να μεταφράζουν, καταρχήν, προς τα Αγγλικά, τη lingua franca της εποχής μας. Από όσο γνωρίζουμε, οι μεταφραστές της Νέας Ελληνικής προς τα Αγγλικά μετριοίται στα δάχτυλα του ενός χεριού.

Χαίρομαι που θίγετε και αυτό το ζήτημα. Ξέρετε, όλα αυτά είναι θέματα που σπανίως συζητούνται στον δημόσιο διάλογο. Είναι όμως πολύ σημαντικά κι έχουν να κάνουν και με τις στοχεύσεις του ΕΛΙΒΙΠ. Και να προσθέσω και κάτι το οποίο αναφέρεται στον νέο νόμο, αλλά μπορεί ίσως κανείς να το προσπεράσει: τη συνεργασία με τις έδρες Νεοελληνικών Σπουδών που υπάρχουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Το διάστημα που υπηρετώ στο ΥΠΠΟ έχω έρθει σε επαφή με ακαδημαϊκούς που είναι σε τέτοιες έδρες, έχω μιλήσει μαζί τους, έχω βρεθεί δύο φορές σε συνέδρια νεοελληνιστών... Στην Ελλάδα δεν συνειδητοποιούμε πόσο αξιόθαύμαστη και πολύτιμη είναι η δουλειά που κάνουν οι άνθρωποι αυτοί, και πόσο μοναχική πολλές φορές. Επομένως, χρειάζονται στήριξη.

— Υπάρχουν δράσεις του υπουργείου που να θεωρείτε ότι στηρίζουν ουσιαστικά την προώθηση του ελληνικού βιβλίου στο εξωτερικό;

Η κυριότερη είναι η αξιοποίηση πόρων από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας για την παρουσία και προβολή της Ελλάδας στις Διεθνείς Εκθέσεις Βιβλίου μέχρι το 2025. Είναι η πρώτη φορά που κάτι τέτοιο γίνεται συντεταγμένα. Εκτός από την Έκθεση της Φρανκφούρτης –στην οποία πάντα πήγαινε εθνική συμμετοχή, όπως και στο Παρίσι– βρεθήκαμε για πρώτη φορά στο Λονδίνο στο London Book Fair, αλλά και στη Σάρτζα των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, στη μεγαλύτερη Έκθεση Βιβλίου του αραβικού κόσμου. Μάλιστα, επειδή προσπαθούμε να χτίσουμε αμοιβαίες συνεργασίες, στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου της Θεσσαλονίκης, σε λίγες ημέρες (16-19 Μαΐου), τιμώμενο θα είναι το Εμιράτο της Σάρτζα. Είχαμε επίσης παρουσία για πρώτη φορά στην Έκθεση Βιβλίου της Γκουανταλαχάρα στο Μεξικό, τη δεύτερη μεγαλύτερη διεθνή Έκθεση παγκοσμίως μετά τη Φρανκφούρτη. Και έπεται συνέχεια!

— Τι πετυχαίνουμε με την εθνική συμμετοχή μας σε αυτές τις εκθέσεις;

Στόχος μας είναι η ουσιαστική προβολή και εξωστρέφεια του ελληνικού βιβλίου και η στήριξη Ελλήνων εκδοτών και συγγραφέων προκειμένου να δικτυωθούν με την αγορά και το κοινό του εξωτερικού. Αυτό που είδα και η ίδια, ως επικεφαλής της ελληνικής αποστολής στην Έκθεση του Λονδίνου, είναι ότι πρόκειται για ένα ιδιαίτερα ανταγωνιστικό διεθνές πεδίο, για αυτό και πρέπει να υπάρχει σχε-

διασμός, συνέχεια και συνέπεια σε αυτή την προσπάθεια. Μόνο έτσι η χώρα θα έχει μία διαρκή παρουσία που θα αναπτύσσεται κάθε χρόνο.

— Κλείνοντας, θα ήθελα να σας πω ότι η μεγάλη αγωνία πολλών από εμάς είναι ότι οι άνθρωποι διαβάζουν όλο και λιγότερο λόγω της ψηφιακής εισβολής. Σας ανησυχεί ότι απομακρυνόμαστε από τη φιλιαναγνωσία και ότι μεγαλώνουν γενιές ανθρώπων που θα έχουν όλο και λιγότερη σχέση με το βιβλίο;

Παλαιότερα, είχα και εγώ αυτή την αίσθηση. Αναλαμβάνοντας όμως τη θέση της Γενικής Γραμματέως Σύγχρονου Πολιτισμού και ασχολούμενη πλέον ενδελεχώς με το βιβλίο, διαπίστωσα ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Αυτό που βλέπω είναι ότι το βιβλίο αντιστέκεται σθεναρά και ότι στη νέα ψηφιακή πραγματικότητα έχει μια στέρεη θέση. Βεβαίως χρειάζεται στήριξη, χρειάζεται εξειδικευμένα προγράμματα και μία ιδιαίτερη φροντίδα – όπως άλλωστε και κάθε μορφή δημιουργίας και τέχνης. Όμως, δεν ανησυχώ· το αντίθετο! Οι άνθρωποι που έχω γνωρίσει από τους φορείς του βιβλίου, οι εκθέσεις

στις οποίες έχω πάει, όλο αυτό το οικοσύστημα με το οποίο έχω έρθει σε επαφή, με κάνουν και νιώθω αισιόδοξη. Πιστεύω ότι ψηφιοποίηση και φιλιαναγνωσία μπορούν να συνυπάρχουν δημιουργικά και μάλιστα να τροφοδοτήσουν η μία την άλλη.

— Μακάρι, γιατί, όπως είπατε, η γλώσσα φτιάχνει τα όρια της σκέψης μας, και χωρίς το βιβλίο τα όρια στενεύουν. Η χειραφέτησή μας περνάει μέσα από τη σχέση μας με τα βιβλία, την καλλιέργεια του τρόπου που μιλάμε και σκεφτόμαστε, αλλά και την επιθυμία για τη γνώση.

Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας. Και αυτό που λέτε, τελικά, έρχεται και επιβεβαιώνει το πόσο απαραίτητος ήταν στη χώρα μας ένας νέος φορέας εξειδικευμένος στο ελληνικό βιβλίο και στα ελληνικά γράμματα. Προκειμένου αυτά να βρεθούν στο επίκεντρο και να λάβουν τη θέση που τους αρμόζει στον σύγχρονο πολιτισμό. **Α**

ΒΟΟΚ ΚΛΙΝΟΙΣΕ

Βιβλιοάνοιξη!

Η Δ.Υ. ΞΕΦΥΛΛΙΖΕΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΙΟ ΩΡΑΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Donna Tartt,

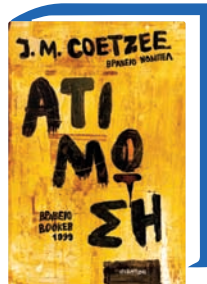
Ο μικρός φίλος, εκδόσεις Διόπτρα

Από τη βραβευμένη με Πούλιτζερ συγγραφέα της «Καρδερίνας», επανεκδίδεται ένα καθηλωτικό μυθιστόρημα για την παιδική ηλικία, την αθωότητα και το κακό, με κέντρο βάρους την πόλη Αλεξάνδρεια της Πολιτείας του Μισισίπι. Ανήμερα της Γιορτής της Μητέρας, ένα μικρό αγόρι, ο Ρόμπιν Κλιβ Ντιφρέσον, βρέθηκε απαχονισμένο σε ένα δέντρο στην αυλή του σπιτιού του. Δώδεκα χρόνια αργότερα, η δολοφονία του Ρόμπιν παραμένει ανεξιχνίαστη και η οικογένειά του εξακολουθεί να ζει χαμένη στην οδύνη, μέχρι που η αδελφή του Ρόμπιν, η Χάριετ –ιδιαίτερα ευφυής, απόλυτα αποφασισμένη και επηρεασμένη σε υπερβολικό βαθμό από τη μυθοπλασία του Κίπλινγκ και του Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον–, ξεκινά να ανακαλύψει τον δολοφόνο. Έχοντας τη βοήθεια μόνο του Χίλι, του αγαπημένου της φίλου, βυθίζεται στην ιστορία των απωλειών της οικογένειάς της. Γεμάτος με ανατροπές και «έναν σφύζοντα και παθιασμένο ανθρωπισμό αντάξιο του Ντίκενς», όπως έγραψαν οι New York Times Book Review, ο «Μικρός φίλος» είναι έργο αστειρευτής σαγήνης από μια συγγραφέα με καταπληκτικό ταλέντο.

Marquis De Sade,

Οι εκατόν είκοσι ημέρες των Σοδόμων ή Το σχολείο της ελευθεριότητας, εκδόσεις Gutenberg

Το πιο βέβηλο και προκλητικό βιβλίο που γράφτηκε ποτέ σε νέα ελληνική μετάφραση, 120 χρόνια μετά την πρώτη του έκδοση. Πρωταγωνιστούν ένας αριστοκράτης, ένας επίσκοπος, ένας δικαστικός και ένας δημοσίωνης που αποσύρονται σε έναν απομονωμένο πύργο κάπου στη Γαλλία και αναζητούν, με κάθε τρόπο, την απόλυτη σεξουαλική ικανοποίηση. Μαζί τους οκτώ παιδίσκες και οκτώ αγόρια που έχουν απαχθεί ειδικά για την περίπτωση, υπηρετές και τέσσερις ηλικιωμένες πόρνες που αφηγούνται με την παραμυθική λεπτομέρεια ποικίλες ιστορίες με σεξουαλικές πρακτικές κάθε είδους. Μιαρό, άσεμνο, ωμό, αποκρουστικό, βέβηλο, σοκαριστικό; Η μήπως σαγηνευτικό, προκλητικό, ηδονικό, λάγνο, μεθυστικό, επαναστατικό, ακόλαστο και συνταρακτικό; Το ακραίο ερωτογράφημα του «θείκου Μαρκίσιου», όπως τον έχει αποκαλέσει ο Απολιναίρ, έχει, επί αιώνες, αποτελέσει αντικείμενο εμβριθούς μελέτης από στοχαστές, φιλοσόφους, συγγραφείς, αλλά και στόχος ανελέπτων διώξεων. Απαγορευμένο μέχρι πρόσφατα σε πολλές χώρες, άσκησε θεραπεία γοητεία σε σημαντικότερους διανοούμενους και συγγραφείς. Συνδέθηκε με τους προβληματισμούς τους για το κακό (Μποντλέρ, Μπαρμπέ ντ' Ορεβιγιέ), την πίστη (Λαμαρτίνος), την αμφισβήτηση των ορίων (Λοτρεαμόν, Νίτσε). Για τους σουρεαλιστές το μυθιστόρημα έγινε αντικείμενο πραγματικής λατρείας και ο Σαντ πολιτικός φιλόσοφος και επαναστάτης που «θέλησε να ξαναδώσει στον πολιτισμένο άνθρωπο τη δύναμη των πρωτόγονων



ενστίκτων του και να απελευθερώσει την ερωτική φαντασία», όπως έγραψε ο Πολ Ελιάς.

Kim De L'Horizon,

Βιβλίο από αίμα, εκδόσεις Ψυχογιός

Η αφηγηματική περσόνα του βιβλίου, που δεν είναι ούτε άντρας ούτε γυναίκα, μεγαλώνει σ' ένα μικροαστικό και φτωχικό ελβετικό προάστιο, καταφέρνει να ξεφύγει από τις στενότητες της καταγωγής αυτής και ζει στη Ζυρίχη, νιώθοντας άνετα μέσα σ' ένα non-binary σώμα και την αντίστοιχη σεξουαλικότητα. Μα ξαφνικά η γιαγιά παθαίνει άνοια και το «Εγώ» βρίσκεται αναγκασμένο ν' αντιπαρταθεί στο παρελθόν. Πατι έχει μόνο αποσπασματικές αναμνήσεις από την παιδική ηλικία; Πατι η γιαγιά δυσκολεύεται να διακρίνει την πεθασμένη αδερφή της από τον ίδιο της τον εαυτό; Και τι συνέβη με τη θεία που εξαφανίστηκε νέα και κανείς δεν την ξανάδε; Η αφηγηματική περσόνα «Εγώ» υψώνει ανάστημα ενάντια στην κουλτούρα της σιωπής προς τη μητέρα και προσπαθεί να εντοπίσει τις γυναίκες-προγόνους, το θηλυκό γενεαλογικό δέντρο, που η παράδοση δε διασώζει.

Cormac McCarthy,

Αιματοβαμμένος Μεσημβρινός ή Το δειλινό κοκκίνισμα στη Δύση, εκδόσεις Gutenberg

«Η μητέρα πεθασμένη. Ο πατέρας δε λέει ποτέ τ' όνομά της, και το παιδί δεν το γνωρίζει. Δεν ξέρει ούτε να διαβάσει ούτε να γράφει, και μέσα του φυτρώνει ήδη μια ροπή προς την αστόχαστη βία. Στα δεκατέσσερα το σκάει». Λίγο αργότερα, γύρω στα 1850, στα σύνορα Τέξας-Μεξικού, «το Παιδί», όπως αποκαλείται ο ήρωας του μυθιστορήματος, ακολουθεί μια συμμορία κυνηγών κεφαλών Ινδιάνων. Αρχηγό της είναι δύο δολοφόνοι, ο Τζον Γκλάνστον και ο διαβολικός δικαστής Χόλντε, πανύψηλος, πολυμαθής και φιλοσοφημένος, που ενσπάρκουν τα πιο βίαια ένστικτα της ανθρώπινης φύσης. Μαζί τους θα αρχίσει μια καταβύθιση στα απώτατα όρια της ανθρώπινης φρίκης, καθώς το Παιδί θα γίνει μάρτυρας απίστευτων ωμοτήτων, και οι περιοχές όπου ζούσαν οι αυτόχθονες θα μετατραπούν σε κόλαση επί γης. «Τόσο δυνατό και αλομονότο βιβλίο σαν αυτό άλλος Αμερικανός συγγραφέας δεν έχει γράψει» τόνιζε ο Χάρολντ Μπλουμ στον Δυτικό Κανόνα του. «Σαν συνδυασμός της Ιλιάδας, της Βίβλου, της Κόλασης του Δάντη και του Μόμπι Ντικ διαβάζεται», συμπληρώνει ο Τζον Μπράντλεϊ, ενώ από τις εκδόσεις Gutenberg κυκλοφορούν και τα τελευταία μυθιστορήματα του Κόρμαν ΜακΚάρθι Ο Επιδότης, το Stella Maris καθώς και Το τέκνο του θεού.

Carr Robyn,

Virgin River 1: Η Πόλη Δίπλα στο Ποτάμι, εκδόσεις Anubis

«Ζητείται Νοσηλεύτρια. Στο Βέρτζιν Ρίβερ, οικισμό εξακοσίων κατοίκων. Ζήστε μια μοναδική εμπειρία με φόντο τις επιβλητικές σεκόγιες της Καλιφόρνιας και τα κρυστάλλινα νερά του ποταμού Βέρτζιν. Παρέχετε δωρεάν διαμονή για ένα χρόνο». Όταν η Μελίνα Μονρό, πρόσφατα χήρα, βλέπει αυτή την αγγελία,

αποφασίζει πως η απομακρυσμένη ορεινή περιοχή Βέρτζιν Ρίβερ είναι το καταλληλότερο μέρος για να ξεπεράσει το πένθος της. Οι προσδοκίες της όμως καταρρέουν από τη στιγμή της άφιξής της. Η δωρεάν διαμονή περιλαμβάνει μια ετοιμόρροπη καλύβα, οι δρόμοι είναι επικίνδυνοι και ο τοπικός γιατρός απορρίπτει κάθε πιθανότητα συνεργασίας. Συνειδητοποιώντας το λάθος της, η Μελ αποφασίζει να φύγει την επόμενη κιόλας ημέρα. Όταν όμως ένα εγκαταλελειμένο μωρό βρίσκεται στον δρόμο της, τα σχέδιά της αλλάζουν και η συνάντησή της με τον πρώην πεζοαυτή Τζακ Σέρινταν θα παγώσει αυτή την αλλαγή.

Carmella,

Τελευταίος Κύκνος, εκδόσεις Bell

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου: Πόσες ζωές σου αρκούν να αγαπήσεις τον ίδιο άνθρωπο; Να τον χάσεις μέσα από τα χέρια σου; Να τον βρίσκεις ξανά και να τον αγαπάς με δανεικό χρόνο; Ένας κύκνος, μια μάγισσα, ένα πολεμιστής, ένας μύθος που επαναλαμβάνεται μέχρι σήμερα και ένα ταξίδι μέχρι την παραμυθένια Μπριζ, εκεί που κάτω από τη γέφυρα των ερωτευμένων, ο Τελευταίος Κύκνος βρίσκεται μόνος ακόμα, περιμένοντας το ταίρι του... Αν πιστεύετε σε προηγούμενες ζωές και στην ακατανίκητη δύναμη του έρωτα, η Carmella (Καρμέλα Κατσαμένη) επιστρέφει στις Εκδόσεις SILK με μια ατμοσφαιρική ιστορία για την αγάπη εκείνη, την ξεχωριστή, που διαπερνά τις εποχές και τα ανθρώπινα όρια. Μια ιστορία για μια γυναίκα κι έναν άντρα, των οποίων οι αúρες κάποτε έγιναν ένα, όμως αργότερα ο άντρας που πάντα έχανε το άλλο του μισό, έμεινε μόνος να θρηνεί όπως ακριβώς κάνει ο Τελευταίος Κύκνος.

Hila Blum,

Πώς να αγαπάς την κόρη σου, εκδόσεις Gutenberg

Κρυμμένη σε ένα σκοτεινό δρομάκι, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από το δικό της σπίτι, η Γιοέλα παρακολουθεί σιωπηλή δυο κοριτσάκια και τη μαμά τους. Είναι οι εγγονές της που δεν έχει γνωρίσει ποτέ και η κόρη της, η Λέα, την οποία έχει χρόνια να συναντήσει. Η Λέα, σκέφτεται η Γιοέλα, «ήταν ένα κοριτσάκι που εμείς οι γονείς του αγαπούσαμε μέχρι τρέλας. Ήταν ο έρωτας της ζωής μας». Τι συνέβη και αποξενώθηκαν; Μέσα από τις αναμνήσεις της Γιοέλα η Χιλά Μπλουμ (γενν. Ιερουσαλήμ 1969) εμβαθύνει σε μια από τις πιο περίπλοκες σχέσεις της μητέρας και της κόρης. «Ένα σπουδαίο μυθιστόρημα που θα προκαλέσει ρίγη σε κάθε γονιό», έγραψε ο Guardian και «Ένα ψυχολογικό ταξίδι με πολύ σασπένς που ερευνά το μεγάλο μυστήριο για το πώς ακόμα και η πιο αγνή μητρική αγάπη μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες», συμπλήρωσαν οι New York Times.

J. M. Coetzee,

Ατίμως, εκδόσεις Διόπτρα

Μια επετειακή έκδοση για τα 25 χρόνια από την πρώτη κυκλοφορία του βιβλίου με πρωταγωνιστή τον καθηγητή Ντέιβιντ Λούρι, έναν χωρισμένο πενήνταρη που νιώθει πόθο αλλά όχι πάθος. Όταν ο σχέπ



ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ
ΓΚΑΡΣΙΑ
ΜΑΡΚΕΣ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΤΑ ΛΕΜΕ ΤΟΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΟ

Το ανέκδοτο
μυθιστόρημα.



www.psichogios.gr

του με μια φοιτήτριά του προκαλεί σκάνδαλο, χάνει τη δουλειά του, οι φίλοι του τον κάνουν πέτρα, η πρώην γυναίκα του τον γελοιοποιεί και ο Ντέιβιντ καταφεύγει στο απομονωμένο αγρόκτημα της κόρης του. Η επίσκεψή του παρατείνεται, καθώς προσπαθεί να βρει νόημα σε αυτή τη σχέση, τη μόνη που του έχει απομείνει, αλλά η σκληρή πραγματικότητα εισβάλλει μια μέρα στο αγρόκτημα, μέσα από ένα περιστατικό ασύλληπτης βίας. Ο Ντέιβιντ αδυνατεί να προστατέψει την κόρη του ή έστω να την καταλάβει, όπως αδυνατεί συνολικά να καταλάβει αυτόν τον καινούριο κόσμο, τον τόσο διαφορετικό από όσα ήξερε και πίστευε ο ίδιος. Ένα σπουδαίο μυθιστόρημα, στο φρόντο της ταραγμένης Νότιας Αφρικής των πρώτων χρόνων μετά το apartheid, με το οποίο ο J.M. Coetzee έγινε ο πρώτος συγγραφέας που απέσπασε δύο φορές το βραβείο Booker.

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ,

Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ, Κάπα Εκδοτική

Ένα παιχνίδι εξουσίας με πρόσοχη τον έρωτα, ένα έργο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως απλό μελόδραμα, αν δεν υπήρχε η ματιά του Φασμπίντερ, που δημιουργεί μια μυστηριώδη ατμόσφαιρα που υποδηλώνει τον εσωτερικό πόλεμο δύο γυναικών, οι οποίες με πρόσοχη τον έρωτα προσπαθούν να κυριαρχήσουν η μία πάνω στην άλλη. Το θεατρικό έργο του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ είναι ακριβώς αυτό: ένα αισθηματικό έργο με πόνο για όσους ξέρουν να κατατούν κι όχι να αγαπούν. Θίγει θέματα εξουσίας και μοναξιάς, ενώ παράλληλα είναι έντονο το ναρκισσιστικό στοιχείο σε ένα έργο που κατακλύζεται από γυναικείους ρόλους. «Μια ιστορία γυναικών, μια ιστορία αισθημάτων, μια ιστορία εξουσίας και βίας που ασκείται στο κορμί, στην ψυχή, στην κοινωνία. [...] επιτρέπει πολλές και διαφορετικές αναγνώσεις και προκαλεί, όπως ήθελε ο ίδιος ο Fassbinder, τον αναγνώστη, τον σκνοθέτη και τον θεατή να αναλύσει τη δική του πραγματικότητα», αναφέρει στο Επίμετρο η Τίτικα Δημητρούλια.

Mariana Zapata,

Έρωτας από το πουθενά, εκδόσεις Κλειδάριθμος

Αν κάποιος είχε πει ότι το να είσαι ενήλικας είναι εύκολο, τότε δε σου τα είχε όλα και η Ντίνα παραδέχεται ότι δεν ξέρει τι, στο καλό, κάνει τις περισσότερες φορές. Το ότι κατάφερε να περάσει τα τελευταία δύο χρόνια της ζωής της χωρίς να σκοτώσει κανέναν είναι θαύμα. Με ένα καινούριο σπίτι, δύο μικρά αγόρια που απέκτησε με τον πιο οδυνηρό τρόπο, ένα γιγάντιο σκυλί, μια δουλειά που συνήθως αγαπά, πολλούς συγγενείς και φίλους, έχει σχεδόν όλα όσα θα μπορούσε ποτέ να ζητήσει. Εκτός από έναν φίλο. Έναν σύζυγο. Αλλά ποιος τους χρειάζεται; Μέχρι που...

Nita Prose,

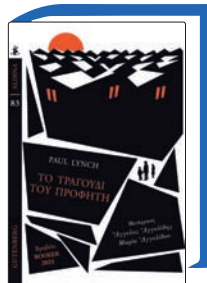
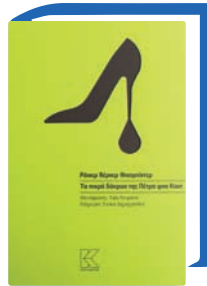
Ο μυστηριώδης επισκέπτης, εκδόσεις Μεταίχμιο

Η Μόλι δεν είναι σαν τους άλλους. Με το ταλέντο της στην καθαριότητα και τις δημόσιες σχέσεις, ανελίχθηκε στην κλίμακα του πεντάστερου Ρίτζενσι Γκραντ και πήρε τη θέση της Αρχικαμαριέρας. Εκεί όμως που η ζωή έχει αγιάξει την τελειότητα, ο κόσμος της γίνεται άνω κάτω, όταν ο παγκοσμίου φήμης συγγραφέας μυστηρίου Τζ. Ντ. Γκρίμθορπ σωριάζεται νεκρός κατά τη διάρκεια μιας ομιλίας του στο ξενοδοχείο. Όταν η ντετέκτιβ Σταρκ, η παλιά εχθρός της Μόλι, ερευνά το απροσδόκητο τέλος του συγγραφέα, αποκαλύπτεται ότι υπήρξε θύμα δολοφονίας. Οι ύποπτοι πολλοί – και όλοι θέλουν να μάθουν: ποιος σκότωσε τον Τζ. Ντ. Γκρίμθορπ; Η Λίλι, η νέα ασκούμενη καμαριέρα; Η Ν Σερένα, η ιδιαίτερα του; Μήπως ο κύριος Πρέστον, ο πολυαγαπημένος θυρωρός του ξενοδοχείου, κρύβει κάτι; Η Μόλι αρχίζει να ξεσκονίζει τη μνήμη της για να βρει στοιχεία, επιστρέφοντας στα παιδικά της χρόνια και τη μυστηριώδη έπαυλη Γκρίμθορπ όπου κάποτε δούλευαν δίπλα δίπλα, η ίδια και η γιαγιά της. Και μόνο ένα πράγμα είναι βέβαιο: τα βρόμικα μυστικά δε μένουν θαμμένα για πάντα.

Paul Lynch,

Το τραγούδι του προφήτη, εκδόσεις Gutenberg

Το βιβλίο που κέρδισε το βραβείο Booker 2023 ξεκινά με ένα χτύπημα στην πόρτα μια βροχερή νύχτα, που αλλάζει τη ζωή της Αίλις. Δύο αξιωματικοί της νεοσύστατης μουσικής αστυνομίας αναζητούν τον συνδικαλιστή άντρα της. Ποια θα είναι η τύχη τόσο του



ιδίου όσο και του πρωτότοκου γιου τους; Η πατρίδα της, η Ιρλανδία, βρίσκεται στο έλεος μιας δικτατορικής κυβέρνησης. Η πόλη της, το Δουβλίνο, είναι το κέντρο μιας αιματηρής εμφύλιας διαμάχης, κι εκείνη πρέπει να προστατέψει τα τέσσερα παιδιά της και τον ηλικιωμένο πατέρα της. Πόσο μακριά θα φτάσει για να σώσει την οικογένειά της; Και τι –ή ποιον– θα υποχρεωθεί να αφήσει πίσω; «Από το πρώτο χτύπημα στην πόρτα Το τραγούδι του προφήτη μάς αναγκάζει να βρούμε από τον εφροσυχασμό μας», τόνισε η πρόεδρος της επιτροπής του βραβείου Booker ανακοινώνοντας τον Πολ Λιντς (γενν. Ιρλανδία, 1977) ως νικήτη για το 2023. «Μια γνήσια συγκινητική αφήγηση, συναρπαστική και τολμηρή, που αποτυπώνει τις ανησυχίες του σήμερα».

Hermann Hesse, Κνουλπ, εκδόσεις Διόπτρα

Ο Κνουλπ, ένας γοητευτικός αλήτης, περιπλανιέται μένοντας εδώ κι εκεί σε φίλους που του προσφέρουν στέγη και τροφή. Δε θέλει να βρει σταθερή δουλειά, δε θέλει να δεθεί με κάποιον άνθρωπο ή τόπο. Θα εγκαταλείψει ακόμη και τον σύντροφο με τον οποίο περιπλανιούνται μαζί ένα καλοκαίρι, που ίσως να είναι ο ίδιος ο Χέρμαν Έσσε. Ο Κνουλπ είναι μια ύπαρξη μοναχική, αλλά χαρούμενη και αυτάρκης. Κάτω από τον ανάλαφρο χαρακτήρα των περιπετειών του, όμως, κρύβεται η αγωνία ότι η ελευθερία του μπορεί να μην αξίζει και πολλά, ίσως ακόμη και να είναι ανήθικη. Κι έρχεται η στιγμή που θα μάθει αν σπατάλησε τη ζωή του ή αν αυτός ο ανέμελος βίος του πλάνητα πρόσφερε τελικά κάτι στους άλλους ανθρώπους. Ένα αγέραστο έργο για τη «νοσταλγία της ελευθερίας» από τον συγγραφέα του Σιντάρτα και του Ντέμιαν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τεύκρος Μιχαηλίδης,

Ένα πτώμα στην αυλή της Αμαλίας, εκδόσεις Ψυχογιός

Αθήνα, 1850. Η Αγγελική Δελβενιώτη, δεσποινίς επί των τιμών της βασίλισσας Αμαλίας, βρίσκεται νεκρή στο λιθόστρωτο, κάτω από το παράθυρο του διαμερίσματός της στα Ανάκτορα. Όλοι πιστεύουν ότι πρόκειται για ένα μοιραίο ατύχημα, όμως η Φλόρενς Νάιτινγκεϊλ, που εκείνο τον καιρό βρίσκεται στην Αθήνα περνώντας τις μέρες της με την επιστήθια φίλη της, Φράνσις Χιλλ, διευθύντρια του πρώτου ελληνικού παρθεναγωγείου, έχει αντίθετη άποψη. Παιχνίδια εξουσίας, διπλωματικές ιντρίγκες, εκβιασμοί κλονίζουν τα έθνη κι αλλιώς αδύναμα θεμέλια του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, που αποτελεί παρ' όλα αυτά πόλο έλξης για την αφρόκρεμα της ευρωπαϊκής διανόησης. Ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, ο Γκυστάβ Φλωμπέρ, η Αυστριακή υψίφωνος Καρολίν Ούνγκερ-Σαμπατιέ θα βρεθούν μπλεγμένοι με τους μυθοπλαστικούς ήρωες αυτής της ιστορίας σε μια ομοιογενή, πολύ πρωτότυπη ιστορική-αστυνομική περιπέτεια.

David Fennell,

Η Τέχνη του Θανάτου, εκδόσεις Bell

Στην Πλατεία Τραφάλαγκ του Λονδίνου στήνεται μια φρικιαστική καλλιτεχνική έκθεση: τρεις γυάλινες προθήκες μέσα στις οποίες επιπλέουν τα πτώματα τριών αστέγων. Όπως προκύπτει από την έρευνα της αστυνομίας, δημιουργός αυτής της μακάβριας έκθεσης είναι ο @vwnnyms – ένας underground καλλιτέχνης ο οποίος περιβάλλεται από μυστήριο και δίνει μια ανατριχιαστική υπόσχεση: θα υπάρξει και συνέχεια. Πριν από δεκαοκτώ χρόνια, η ντετέκτιβ επιθεωρήτρια Γκρέις Άρτσερ ξέφυγε από έναν διαβόητο σίριαλ κίλερ. Τώρα, εκείνη και ο σαρκαστικός αρχιψύλακας Χάρι Κουίν πρέπει να πιάσουν έναν ακόμα αδίστακτο δολοφόνο. Καθώς όλο και περισσότερα πτώματα εμφανίζονται σε διάφορα ορόσημα του Λονδίνου και προβάλλονται δολοφονίες σε ζωντανή αναμετάδοση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, η έρευνα των δύο αστυνομικών για τον @vwnnyms μετατρέπεται σε έναν απεγνωσμένο αγώνα με τον χρόνο. Αυτό όμως που αγνοεί η Άρτσερ είναι ότι ο φονιάς παρακολουθεί την κάθε τους κίνηση – και ότι έχει βάλει και την ίδια στο στόχαστρό του, γιατί ο @vwnnyms δημιουργεί ένα αριστούργημα. Και η Άρτσερ θα είναι η πρωταγωνίστρια της παράστασής του.

Stephen King,

Χόλι, εκδόσεις Κλειδάριθμος

Όταν η Πένι Νταλ επικοινωνεί με το πρακτορείο ιδιωτικών ερευνών Finders Keepers για να βρει την αγνοούμενη κόρη της, την Μπόνι, η Χόλι διατάζει να αναλάβει την υπόθεση. Κάτι όμως στην απελπισμένη φωνή της Πένι πείθει τη Χόλι. Λίγα μόλις τετράγωνα μακριά από το μέρος όπου εξαφανίστηκε η Μπόνι μένουν οι καθηγητές Ρόντινι και Έμιλι Χάρις. Ένα πρότυπο ευυπόληπτων καλλιεργημένων αστών, ογδοντάρδες συνταξιούχοι ακαδημαϊκοί, αφοσιωμένοι ο ένας στον άλλον. Όμως κρύβουν ένα σκοτεινό μυστικό στο υπόγειο του γεμάτου βιβλία σπιτιού τους, ένα μυστικό που ίσως σχετίζεται με την εξαφάνιση της Μπόνι. Και η ανακάλυψη του μυστικού τους θα αποδειχτεί σχεδόν ακατόρθωτη, γιατί είναι έξυπνοι, υπομονετικοί κι αδυσώπητοι. Και η Χόλι που θα πρέπει να επιστρατεύσει όλες τις

ικανότητες της για να τους ξεσκεπάσει είναι ένας από τους πλέον συναρπαστικούς και ευρηματικούς χαρακτήρες του Στίβεν Κινγκ, που επιστρέφει σ' αυτό το ανατριχιαστικό μυθιστόρημα.

Catriona Ward,

Σαντάιαλ, εκδόσεις Μεταίχμιο

Η Ρομπ έχει περάσει όλη της τη ζωή προσπαθώντας να ξεφύγει από το Σαντάιαλ αλλά και από τις αναμνήσεις της παιδικής της ηλικίας στο οικογενειακό της σπίτι βαθιά στην έρημο Μοκάβε. Τώρα ανησυχεί για την κόρη της, την Κάλι, που συλλέγει μικρά σπαστά ζώων και μιλάει ψιθυριστά σε φανταστικούς φίλους. Της θυμίζει το σκοτάδι που σκεπάζει την οικογένειά της. Ξέρει πως τώρα ήρθε η ώρα να επιστρέψει. Η Κάλι φοβάται τη μητέρα της, που τη νύχτα σκάβει λάκκους στην πίσω αυλή και διηγείται τρομακτικές ιστορίες από το παρελθόν. Και αρχίζει να πιστεύει πως μόνο μία από τις δυο τους θα φύγει ζωντανή από το Σαντάιαλ. Ένα καθηλωτικό ψυχολογικό θρίλερ για τα μυστικά που κρύβουμε από αυτούς που αγαπάμε περισσότερο, αλλά και για την έρημο που κανένας δεν μπορεί αν της ξεφύγει.

Λαρς Κέπλερ, Ο άνθρωπος

του καθρέφτη, εκδόσεις Πατάκην

Ένα δεκαεξάχρονο κορίτσι, η Γέννυ, απαγάγει μέρα μεσημέρι καθώς επιστρέφει από το σχολείο. Καταλήγει σ' ένα ρηγμασμένο σπίτι, όπου έρχεται αντιμέτωπη, μαζί με άλλα κορίτσια, με φρικαλεότητες πολύ πέρα από τους χειρότερους εφιάλτες της. Μια νύχτα με βροχή, πέντε χρόνια μετά, ο επαγγελματίας σωτήρας της Γέννυ βρίσκεται κρεμασμένο στη μέση μιας παιδικής χαράς. Η αστυνομία πασχίζει με εντελώς πενιχρά στοιχεία να ανακαλύψει οτιδήποτε θα μπορούσε να οδηγήσει κάπου, όταν ο επαγγελματίας Γιούνα Λίννα εντοπίζει μια αλλόκοτη σύνδεση του φόνου της Γέννυ με έναν θάνατο που είχε δηλωθεί ως αυτοκτονία πολλά χρόνια πριν. Η εξαφάνιση μιας ακόμη εφηβικής κοπέλας καθιστά σαφές στον Γιούνα πως έχουν να κάνουν με έναν κατά συρροή δολοφόνο και το πιο πιθανό είναι πως η δολοφονική του μαγία βρίσκεται μόλις στο ξεκίνημά της. Για την ιστορία: Λαρς Κέπλερ είναι το λογοτεχνικό ψευδώνυμο του ζευγαριού των Σουηδών συγγραφέων Αλεξάντρα Κοέλο Αντορίλ και Αλεξάντερ Αντορίλ. Ο ήρωάς τους, επιθεωρητής Γιούνα Λίννα, είναι ο πρώτος σε πωλήσεις στη Σουηδία σήμερα, ενώ μεταφράζεται με εξαιρετική επιτυχία σε περισσότερες από 36 γλώσσες.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ, ΙΣΤΟΡΙΑ

Δημήτρης Π. Σωτηρόπουλος,

Ευάνθης Χατζηβασιλείου,

Στρεβλή πορεία 1960-1974: Πολιτική και κουλτούρα από τη δεκαετία του '60 στη δικτατορία, εκδόσεις Μεταίχμιο

Τι εκπροσώπησε η δικτατορία των συνταγματαρχών στην ελληνική ιστορία; Ήταν μια «παρένθεση» που έκλεισε έτσι απότομα όπως άνοιξε ή μήπως εξέφρασε τάσεις που επιβίωσαν και μετά την πτώση της; Ποιες ήταν οι απαρχές της και ποιες οι συνέπειές της στον μακρύ χρόνο; Η μελέτη καλύπτει τα αίτια της απριλιανής δικτατορίας στη διάρκεια της δεκαετίας του '60 καθώς και την κληρονομιά της στην περίοδο της δημοκρατίας που ακολούθησε. Σκοπός δεν είναι η αναπαραγωγή κοινών τόπων αλλά η παρουσίαση νέων οπτικών, υποθέσεων και ερμηνειών. Το βιβλίο είναι διαρθρωμένο σε δύο μέρη. Στο πρώτο, γίνεται αναφορά στις πολιτικές εξελίξεις της περιόδου και αναλύονται διεξοδικά τα αίτια που οδήγησαν στην επιβολή της δικτατορίας αλλά και τα βασικά χαρακτηριστικά της διακυβέρνησης κατά τη διάρκεια της 7ετίας. Στο δεύτερο μέρος, περιγράφονται οι κοινωνικές και πολιτισμικές εξελίξεις της μακράς δεκαετίας του '60 και οι μεταλλάξεις της ελληνικής κοινωνίας στη δεκαετία του '70.

Δημήτρης Καμπουράκης,

Μια σταγόνα μυθολογία, εκδόσεις Πατάκην

«Να είσαι Έλληνας και να μη σ' αρέσει η μυθολογία είναι σαν να είσαι νεογέννητο και να μη σ' αρέσει το μητρικό γάλα. Το να είσαι βέβαια Έλληνας και να μην ξέρεις ούτε το ένα χιλιοστό της μυθολογίας σου είναι το πιο φυσιολογικό πράγμα σε τούτο



Βιβλία για ανοιχτά μυαλά



Είτε έχεις ένα μωράκι στην κοιλιά σου είτε το κρατάς πια αγκαλιά και προσπαθείς να τα βγάλεις πέρα, αυτό το βιβλίο είναι για σένα! Καλώς ήρθες στο κλαμπ!



Ο Gary Vee, ο πιο επιδραστικός επιχειρηματίας στον πλανήτη, είναι 100% βέβαιος: Για να πετύχεις στη ζωή σου χρειάζεται να αναπτύξεις 12 συναισθηματικές δεξιότητες. Τελεία!



18 ιστορίες ψυχοθεραπείας, με διαφορετικούς πρωταγωνιστές, που καθεμία αφορά έναν σημαντικό αριθμό ανθρώπων, είτε το γνωρίζουν είτε όχι. Πιθανότατα και εσένα.



Τα μαθήματα ζωής και επιχειρηματικότητας των ανθρώπων που άλλαξαν τον κόσμο θα σου προσφέρουν ανεκτίμητη γνώση!



Τα γατάκια-τιγράκια, που είναι δίδυμα αδερφάκια, κινδυνεύουν. Ακολούθησε τους πυροσβέστες, μάθε τα πάντα για τον εξοπλισμό τους και δες αν έσωσαν τελικά τα γατάκια-τιγράκια!

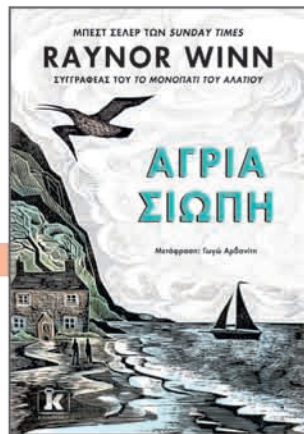
KEY BOOKS
keybooks.gr

Διαβάζουμε μαζί



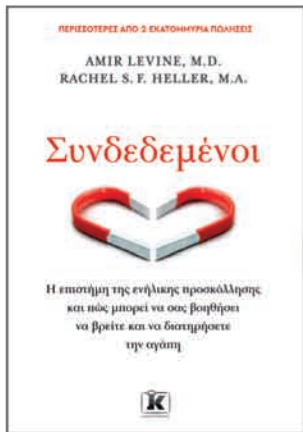
Hannah Grace
Άγγιξε τη φωτιά

αισθηματικό μυθιστόρημα



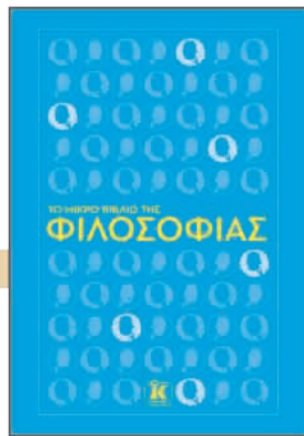
Raynor Winn
Άγρια σιωπή

αληθινή ιστορία



Amir Levine, M.D.
Rachel S.F. Heller
Συνδεδεμένοι

ψυχολογία



Συλλογικό
Το μικρό βιβλίο της φιλοσοφίας

εκλαϊκευμένη επιστήμη



Συλλογικό
Ιδέες για κατασκευές LEGO®

χόμπι



Εκδόσεις
Κλειδάριθμος



Σε όλα τα βιβλιοπωλεία
και στο
www.klidarithmos.gr

BOOK VOICE

τον ταλαιπωρημένο τόπο». Ο Δημήτρης Καμπουράκης μας προσκαλεί σε μια συναρπαστική περιπλάνηση στην εποχή που οι θεοί έμοιαζαν πολύ με τους ανθρώπους. Με τη μορφή μικρών και ευκολοδιάβαστων σταγόνων, οι οποίες όμως έχουν θεματική συνάφεια μεταξύ τους, ο συγγραφέας του «Μια σταγόνα ιστορία» ζωντανεύει στο «Μια σταγόνα μυθολογία» το θεαματικό πάνθηρον των παντοδύναμων πλασμάτων που καθόριζαν με τις αδυναμίες, τις παραξενιές, τους έρωτες, τις έριδες και τους πολέμους τους τη μοίρα των ανθρώπων στην αρχαιότητα, αρχής γενομένης από τον big boss Δία, που είναι το κεντρικό πρόσωπο του πρώτου αυτού βιβλίου. Κι έτσι αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε και τον τρόπο που σκέφτονταν εκείνα τα μυστηριώδη και τετραπέρατα αρχαία ανθρωπάκια από τα οποία προερχόμαστε ως έθνος.

Ανδρέας Μανωλικάκης, Νατάσα Μπαστέα,
Στα φώτα - Η πορεία στο θρυλικό Actors Studio και άλλες ιστορίες ζωής, εκδόσεις Αρμός

«...Συνάντησα τον Αλ Πατσίνιο στο σπίτι του, έξω από το Μανχάταν και μιλήσαμε για το Actors Studio. Με ρώτησε τι νομίζω πως χρειάζεται να γίνει ώστε το Studio να αναζωογονηθεί. Του είπα τη γνώμη μου και τα σχέδιά μου. Είχα μαζί μου έναν αυτοσχέδιο τόμο, που περιέχει σπάνιο υλικό από έρευνα πολλών ετών για τη σκηνοθεσία, την υποκριτική, με κείμενα στα ελληνικά, στα αγγλικά, στα γαλλικά. Είναι η ύλη που συγκέντρωσα στα τόσα χρόνια εμπειρίας και έρευνας και που συνεχίζω να την εμπλουτίζω. Του το έδωσα. Έχοντας κατανοήσει πόσο κόπο και γνώση χρειάστηκε για να μαζευτεί αυτό το υλικό, το έπιασε σαν αρχαίο χειρόγραφο. Το ξεφύλλισε με προσοχή. Μου το επέστρεψε σαν να μου έδινε εύθραυστο κρύσταλλο. Εκείνη τη στιγμή είδα πώς αυτόματα ενεργοποιήθηκε η τεράστια ευαισθησία του μεγάλου ηθοποιού. Ήταν ένα σπάνιο μάθημα. Στην υποκριτική, εκτιμάς, σέβεσαι, αντιμετωπίζεις τους ανθρώπους, τους χώρους, τα πράγματα και σιδηρόποτε έρχεσαι σε επαφή, ανάλογα με τη σημασία τους και ανάλογα με τη σχέση που έχεις μαζί τους. Στην εκπαίδευση της Μεθόδου τα αντικείμενα είναι κρίσιμα. Ο Καζάν έλεγε πως όλοι εκπαιδεύονται στην εσωτερική ζωή του αντικείμενου, τη σημασία, τον συμβολισμό, τι σημαίνει το αντικείμενο. Αυτό που είδα να κάνει ο Αλ Πατσίνιο μπροστά στα μάτια μου, είναι ακριβώς αυτό που κάνει σε όλους τους ρόλους που έχει παίξει».

Πάνος Σόμπολος,
Βεντέτες: Εγκλήματα βεντέτας στην Ελλάδα, εκδόσεις Πατάκη

Εγκλήματα βεντέτας που απασχόλησαν την ελληνική κοινή γνώμη από το 1920 έως και το τέλος του 20ού αιώνα. Πραγματικές υποθέσεις βεντέτας που διαδραματίστηκαν στην Κρήτη, στη Μάνη αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα, πολλές από τις οποίες είχαν συγκλονίσει το πανελλήνιο. «Έγραφα αυτό το βιβλίο για να αφίσω μια παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές γύρω από τα εγκλήματα της βεντέτας και για να καταδείξω τη βαρβαρότητα αυτού του εθίμου, που κυριαρχούσε παλαιότερα σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, κυρίως όμως στην Κρήτη και στη Μάνη. Στη Μάνη όλα δείχνουν ότι η απάνθρωπη αυτή παράδοση, που ξεκλήρισε οικογένειες, ερήμωσε χωριά ολόκληρα κι έστειλε στο χώμα αμέτρητα θύματα, έχει εκλείψει οριστικά, όπως έχει εκλείψει και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Αντίθετα, στην Κρήτη δυστυχώς δεν εξέλιπε ούτε και πρόκειται να εκλείψει - παρά μόνο αν κάποια κυβέρνηση τολμήσει



να πάρει μέτρα ώστε να αφαιρεθούν όλα τα όπλα από τα σπίτια στην Κρήτη, και κυρίως στις ορεινές περιοχές, και να τιμωρούνται παραδειγματικά όσοι οπλοφορούν. Μόνο τότε θα υπάρξει η ελπίδα να σταματήσουν οι αιματοχυσίες».

Γιάννης Μανιάτης, Μάκης Προβατάς,
Επειδή δεν υπάρχει Planet B, εκδόσεις Πατάκης

Οι τραγικές πυρκαγιές στην Ελλάδα το καλοκαίρι του 2023, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες, απ' άκρη σ' άκρη της γης, ανέδειξαν για άλλη μια φορά την κατάσταση έκτακτης ανάγκης στην οποία βαδίζει ο πλανήτης λόγω της κλιματικής κρίσης. Η μεγάλη ενεργειακή κρίση που πυροδότησε ο πόλεμος στην Ουκρανία ανέδειξε, μεταξύ άλλων, και τα πολλά αδύναμα σημεία της ευρωπαϊκής ενεργειακής στρατηγικής. Τα μεγάλα διλήμματα για παγκόσμιες οικονομίες που αντικαθιστούν τα ορυκτά καύσιμα με ανανεώσιμες πηγές, οι νέες γεωπολιτικές ισορροπίες με τον βαρύνοντα ρόλο της Κίνας στην πράσινη μετάβαση, η διαχείριση απορριμμάτων, η σπουδαιότητα των δασών στην οικολογική ισορροπία, η ρύπανση των νερών, η συμβολή της βιομηχανίας μόδας στις εκπομπές ρύπων, ο ρόλος της έξυπνης ψηφιακής γεωργίας, οι σύγχρονες μεταφορές, ο ρόλος της βιομηχανίας, οι αναγκαίες αλλαγές, τέλος, στην καθημερινή συμπεριφορά όλων μας αναλύονται με απλό και, κυρίως επισκοποδομητικό, τρόπο μέσα από τη συνομιλία του Γιάννη Μανιάτη με τον Μάκη Προβατά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Λένα Διβάνη

«Για την καρδιά και το σκεπτικό του» εκδόσεις Πατάκη

«Η σύζυγος, η ερωμένη και η μάνα ενός κλινικά νεκρού άντρα μάχονται μέχρι τελικής πτώσεως μεταξύ τους για το ποια δικαιούται να δώσει (ή να αρνηθεί να δώσει) τα όργανά του για μεταμόσχευση. Στην ουσία μάχεται η καθεμιά να αποδείξει ότι ο άντρας είναι δικός της, ενώ στην πραγματικότητα και οι τρεις ικανοποιούσαν αποκλειστικά τις δικές του ανάγκες. Εκείνος, όσο ζούσε, δεν ανήκε παρά μόνο στον εαυτό του. Εκείνες όμως στροβιλίζονται απλώς σαν δορυφόροι γύρω του ακόμα και μετά τον θάνατό του. Η μάχη τους θα έχει πολλές ανατροπές και μοιραίο τέλος.»

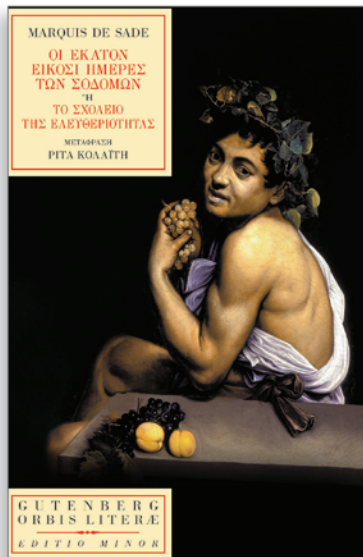
Καρολίνα Μέρμηγκα,
Ο κήπος της Αμαλίας, εκδόσεις Πατάκη

1837, Πειραιάς: Ο εικοσιδυάχρονος βασιλιάς Όθωνας επιστρέφει στη χώρα νιόπαντρος. Η πρώτη βασίλισσα της Ελλάδας λέγεται Αμαλία και είναι μια δεκαεννιάχρονη Γερμανίδα δούκισσα. Μοναδικό της χρέος και αποστολή, να φέρει στον κόσμο έναν διάδοχο. Η Αμαλία τα κάνει όλα με πάθος

και πείσμα. Αγαπά τον άντρα της, την Ελλάδα και τον παράξενο στα μάτια της λαό της. Εξοικειώνεται με πολλά βιώνοντας τις εντυπωσιακές αντιφάσεις μιας χώρας που ψάχνει την ταυτότητά της, αλλά υπάρχουν και πράγματα που δε θα τα καταλάβει ποτέ. Γνωρίζει από κοντά τους μικρούς και μεγάλους πρωταγωνιστές του Αγώνα και της πολιτικής του 19ου αιώνα και αναμειγνύεται ενεργά στη διοίκηση του νέου κράτους. Αντέχει σωματικά βασανιστήρια για την ατεκνία της και αντιστέκεται στις προσβολές, αντιστέκεται όμως και στα συναρπαστικά νέα ρεύματα δημοκρατίας που φυσούν ολόγυρά της. Καταφύγιο της, το μοναδικό πράγμα που μεγάλωσε με τα χρόνια της, ο κήπος της, που έμελλε να γίνει μια μέρα εθνικός.



GUTENBERG / ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ



MARQUIS DE SADE

Οι εκατόν είκοσι ημέρες των Σοδόμων ή Το σχολείο της ελευθεριότητας

Μτφρ. Ρίτα Κοθαΐτη

Το ακραίο ερωτογράφημα του «θεϊκού μαρκήσιου» ήταν αγαπημένο έργο φιλοσόφων και λογοτεχνών. Η κυκλοφορία του είχε απαγορευθεί για δεκαετίες. Δικαίως θεωρείται το πιο προκλητικό έργο όλων των εποχών!



CÉCILE COULON

Ένα θηρίο στον Παράδεισο

Μτφρ. Τιτίκα Δημητρούλια

Στον «Παράδεισο», τόπο ελευθερίας αηλιά και φυλακή, η αγάπη και η ζήλια υφαίνονται έναν επικίνδυνο ιστό, που θα οδηγήσει σε ακραίες καταστάσεις. «Μια ιστορία έρωτα και τρέφας» (*Le Monde*).



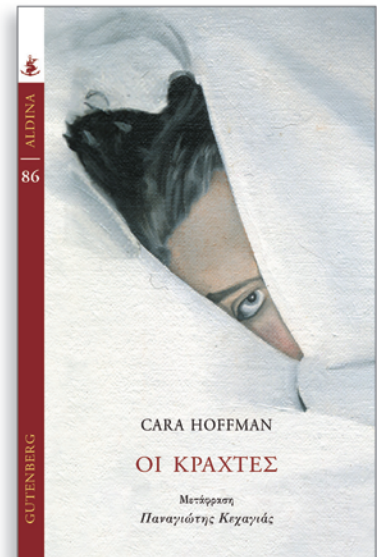
HILA BLUM

Πώς να αγαπάς την κόρη σου

Μτφρ. Μάγκυ Κοέν

«Ένα σπουδαίο μυθιστόρημα, ένα ψυχολογικό ταξίδι με πολύ σασπένς, που ερευνά ένα μεγάλο μυστήριο: ότι ακόμα και η πιο αγνή μητρική αγάπη μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες».

The New York Times

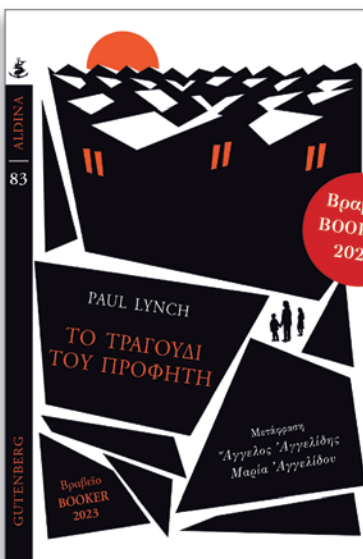


CARA HOFFMAN

Οι Κραχτές

Μτφρ. Παναγιώτης Κεχαγιάνης

Νεανικές φίλιες στην Αθήνα και ο απόηχος τους στον χρόνο. Μια ιστορία από την Αμερικανίδα συγγραφέα που «γράφει σαν να διηγείται ένα συναισθηματικά φορτισμένο όνειρο» (*The Wall Street Journal*).

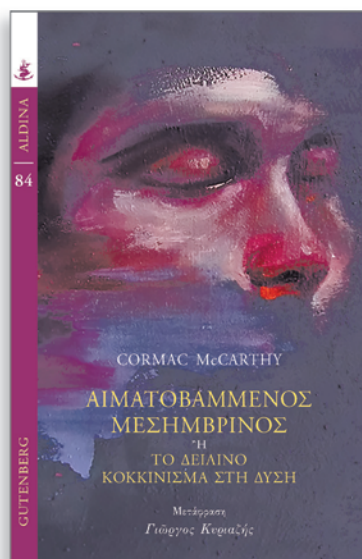


PAUL LYNCH

Το τραγούδι του προφήτη

Μτφρ. Μαρία Αγγελίδου, Άγγελος Αγγελίδης

«Ένα βιβλίο που μας αναγκάζει να βγούμε από τον εφησυχασμό μας» (Επιτροπή του Βραβείου Booker). «Τρυφερό και τρομακτικό. Μια ιστορία για τον πόλεμο, τη γονεϊκότητα και την απώλεια που σε συγκλονίζει» (*The Economist*).



CORMAC MCCARTHY

Αιματοβαμμένος μεσημβρινός ή Το δειλινό κοκκίνισμα στη Δύση

Μτφρ. Γιώργος Κυριαζής

«Το τρομακτικότερο μυθιστόρημα του 20ού αιώνα» (David Foster Wallace). «Κανείς άλλος Αμερικανός μυθιστοριογράφος δεν μας έχει δώσει ένα τόσο δυνατό και αθησικό βιβλίο όσο τον *Αιματοβαμμένο μεσημβρινό*» (Harold Bloom).



Eva von Redecker

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

Φιλοσοφία των νέων μορφών διαμαρτυρίας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Κωνσταντίνος Καβουλάκος
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Αλέξανδρος Κυπριώτης

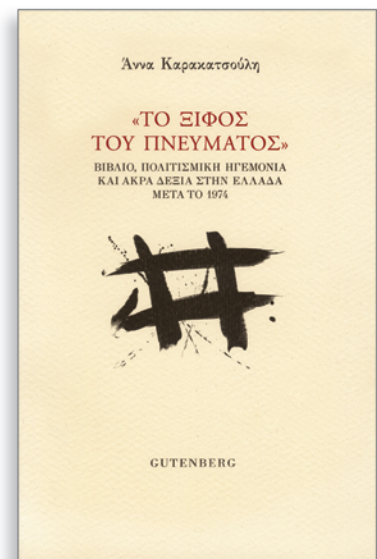
GUTENBERG

EVA VON REDECKER

Επανάσταση για τη ζωή

Επιστ. Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Καβουλάκος
Μτφρ. Αλέξανδρος Κυπριώτης

Οι εποχές κρίσης πυροδοτούν κινήματα που σε παγκόσμιο επίπεδο παλεύουν ενάντια στον ρατσισμό, την κλιματική καταστροφή και τη βία κατά των γυναικών με έναν κοινό σκοπό: τη διάσωση της ζωής.



Άννα Καρακατσούλη

«ΤΟ ΞΙΦΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»

ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΛΙΤΕΜΙΚΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΚΑΤΑΚΡΑ ΔΕΞΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΟ 1974

GUTENBERG

ANNA ΚΑΡΑΚΑΤΣΟΥΛΗ

«Το ξίφος του πνεύματος»

Πώς διακινούνται μέσω των εκδοτικών διαύλων οι ακροδεξιές και εθνικιστικές ιδέες στην Ελλάδα μετά τη Μεταπολίτευση; Ποιος ο ρόλος του εντύπου για τη διαμόρφωση και αναπαραγωγή της ακροδεξιάς υποκοιτητούρας;



Πόπη Μακρύγιαννη, Μέσα στη βαλίτσα μου έχω..., εκδόσεις Βακχικών

Μια νουβέλα με πρωταγωνίστρια την Άννα, μια 50χρονη συγγραφέα, που θυμάται το παιχνίδι που έπαιζαν παλιά με την παρέα της: «Μέσα στη βαλίτσα μου έχω...», ένα παιχνίδι μνήμης κι ετοιμότητας. Μήπως κι η ζωή μας μια βαλίτσα δεν είναι; Τι κουβαλά άραγε αυτή στη δική της; Ξεδιπλώνει μία μία τις ιστορίες της. Γονείς, παιδιά, σύντροφοι, φίλοι, χαρές, λύπες, ταξίδια, απώλειες παραλεύουν εμπρός της. Χωρούν, χωρούν όλα; Αντέχει να τα σκώνει; Η μνήμη όλα αυτά ήταν ένα προσχέδιο για μια δεύτερη ζωή;

Κλαίρη Θεοδώρα, Εκείνος και εκείνη, εκδόσεις Ψυχογιός

25 Δεκεμβρίου 2016. Αυτή είναι η ημερομηνία στην οποία έχει σκαλώσει το μυαλό του επιθεωρητή Ρούπερτ Κίλερ, η μέρα όπου με δική του υπαιτιότητα όσοι αγαπά χάνονται για πάντα. Μια θάλασσα από πολύχρωμα post-it και μια εφαρμογή στο κινητό του υποκαθιστούν τη βραχεία μνήμη του. Πόσο αποτελεσματικός όμως μπορεί να είναι ένας αστυνομικός που δε θυμάται τι συνέβη λίγη ώρα νωρίτερα; Εκείνος, εκείνη επομένως: ο επιθεωρητής με τη διαταραγμένη μνήμη, μια Κινέζα συνεργάτιδα παθιασμένη με ένα ακραίο άθλημα και ένας καθηγητής Μεσαιωνικής και Αναγεννησιακής Ιστορίας! Θα αναζητήσουν έναν δολοφόνο που συνθέτει με τις πράξεις του μια ιδιότυπη «κόλαση», αφού τελικά κόλαση δεν είναι οι άλλοι αλλά είμαστε εμείς οι ίδιοι, καταδικασμένοι να ζούμε ξανά και ξανά τις χειρότερες στιγμές μας.

Ευαγγελία Ευσταθίου, Ο τελευταίος κρίκος, εκδόσεις Μίνωας

Ένα σκελετωμένο πτώμα δίπλα σε ένα ποτάμι της Χίου, μια χειρόγραφη διαθήκη δεμένη στον καρπό του, ένα παλιό αρχοντικό, μια επίμονη αστυνόμενος που αναζητά την αλήθεια, δύο κληρονόμοι σε ένα σταυροδρόμι που θα ανατρέψει τη ζωή τους. Η Άννα και ο Μάξιμος, μια πρώην κλέφτρα και ένας ισχυρός εφοπλιστής, απόγονοι δύο σπουδαίων οικογενειών που ξεκληρίστηκαν μυστηριωδώς δεκαετίες πριν, καλούνται να βρουν απαντήσεις στον γρίφο της διαθήκης που τους όρισε συγληρονόμους και να λύσουν το μυστήριο της καταγωγής τους. Τίποτε δεν είναι όπως φαίνεται και τίποτε δε φαίνεται όπως είναι. Καθώς ο μίτος ξετυλίγεται, η ενοχή και η αθωότητα αλλάζουν προσωπεία οδηγώντας τους σε εξουθενωτική αναμέτρηση με τα σκοτάδια τους. Σε μια αλυσίδα από μυστικά, ψέματα, προδοσίες και καταδικασμένους έρωτες, η Άννα, με το χάρισμα να βλέπει εικόνες από το παρελθόν, είναι η μόνη που μπορεί να συμπληρώσει τα τελευταία κομμάτια του παζλ και να γίνει δραπετής του αναπόδραστου, ασφαλιζοντας οριστικά στο αέριο του χρόνου τον τελευταίο κρίκο.

Γιώργος Γιώτσας, Το Ξεχωριστό Παιδί, εκδόσεις Bell

«Ενωσα βαθιά μέσα μου πως είμαι ένας παράταιρος πηλοποιός πάνω στη σκηνή, ένας πηλοποιός που έχει ξεχάσει παντελώς τα λόγια του...». Η ζωή του Ηλία έχει εκτροχιαστεί. Η απώλεια των γονιών του. Η αποτυχία να δημιουργήσει. Οι ασταθείς σχέσεις. Και πάνω απ' όλα το αυτιστικό παιδί που έρχεται στον κόσμο. Εκείνο το παιδί που όλοι λένε «ξεχωριστό». Η ζωή του βουλιάζει χωρίς επιστροφή, έχοντας αποτύχει ως σύζυγος, πατέρας, συγγραφέας και άνθρωπος. Μένει μόνος στα σκοτάδια της διαμερισμάτος του. Τα βάρη είναι πολλά και, παρά την αγάπη που καίει στην καρδιά του, ο κυνικός τρόπος με τον οποίο είναι φτιαγμένος ο κόσμος μοιάζει να τον διαλύει. Πόση ελπίδα να χωρέσει μέσα σε έναν τέτοιον κόσμο; Μέχρι που κάποιο απόγευμα μια άγνωστη γυναίκα κάθεται δίπλα του σ' ένα μπαρ. Και του κάνει μια πολύ ενδιαφέρουσα όσο και τρομακτική πρόταση. Μια ιστορία για την αναπηρία και τον αυτισμό, τις ανθρώπινες σχέσεις, τις χαμένες προοπτικές, τον κοινωνικό περίγυρο, την κακοποίηση και την εκμετάλλευση, για τη διαφορετικότητα, τα όνειρα των ανθρώπων, την ελευθερία, τον έρωτα, όπως και για την κινητήρια δύναμη του κόσμου αυτού: την αγάπη.

Θανάσης Τριαρίδης, Έγκλημα και τιμωρία (Δράμα σε 27 σκηνές), Κάπα Εκδοτική

Ένα από τα σπουδαιότερα έργα του δυτικού κανόνα και κορυφαίο ψυχογράφημα της ανθρώπινης ύπαρξης, το «Έγκλημα και Τιμωρία» του Φιοντόρ

Ντοστογιέφσκι, παρουσιάζεται σε μια νέα θεατρική διασκευή από τον Θανάση Τριαρίδη. Ο Ρασκόλνικοφ, ένας φοιτητής που πιστεύει πως η διανοητική και ψυχική ανωτερότητα νομιμοποιεί οποιονδήποτε να διαπράττει εγκλήματα για το καλό της ανθρωπότητας, δολοφονεί μια ηλικιωμένη τοκογλύφο, σε μια κίνηση «αλτρουισμού», που θα απαλλάξει την κοινωνία από ένα άπληστο και κακόβουλο άτομο. Η μεταμέλεια για την πράξη του αυτή έρχεται έπειτα από μια δαιδαλώδη διαδρομή και η λύτρωση μέσα από τη μορφή μιας νεαρής πόρνης, της Σόνιας. «Ο Ντοστογιέφσκι είναι το σημείο μηδέν του παγκόσμιου πολιτισμού – το στενό δαχτυλίδι της κλεψύδρας που αναποδογυρίζει», αναφέρει ο συγγραφέας Θανάσης Τριαρίδης, προσθέτοντας πως «το Έγκλημα και Τιμωρία είναι η καρδιά του Ντοστογιέφσκι και το οριακότερο κείμενο όλης της δυτικής λογοτεχνίας».

Τίνα Κατσούλη, Η σκιά του κηπουρού, εκδόσεις Βακχικών

Ένας μολυσματικός ιός απειλεί τους κατοίκους μιας πόλης που ζουν σε περιορισμό. Εγκλειστοί όχι τόσο στον χώρο όσο στο μοναχικό «Εγώ», γίνονται όλοι πρωταγωνιστές μιας ανθρώπινης περιπέτειας, καθώς έρχονται αντιμέτωποι με θεμελιακά ζητήματα: τον φόβο για το διαφορετικό, τη βία, τη μοναξιά, τους επώδυνους συμβιβασμούς, τις απρόσωπες σχέσεις, τον ναρκισσισμό του ψηφιακού κόσμου, την πληγωμένη φύση.

Κώστας Καλτσάς, Νικήτρια σκόνη, εκδόσεις Ψυχογιός

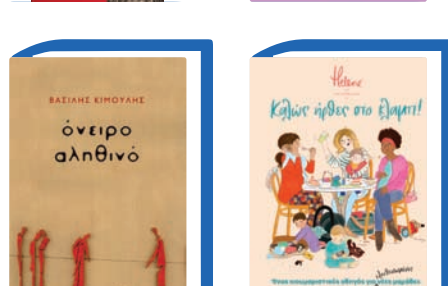
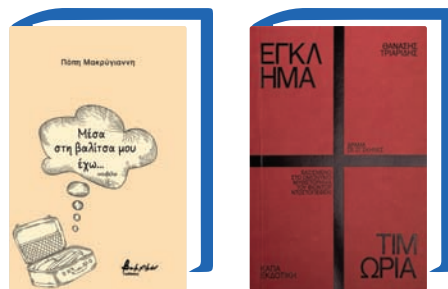
Η Νικήτρια Σκόνη ακολουθεί τρεις γενιές μιας ελληνικής οικογένειας από το τέλος της Κατοχής και το ξέσπασμα του ελληνικού Εμφυλίου μέχρι τις παραμονές του δικαστικού δημοψηφίσματος του 2015 για τη διάσωση της χώρας. Στην προσπάθειά του να μιλήσει για τη ζωή και τον θάνατο του πατέρα του, ο Μιχάλης Ξενίδης ανασυστήνει την ιστορία μιας ολόκληρης χώρας και εποχής, περιλαμβάνοντας στην αφήγησή του Βρετανούς στρατιωτικούς και Έλληνες συνεργάτες του εχθρού, βασιλόφρονες και κομμουνιστές, πλούσιους και φτωχούς, τους ζωντανούς και τους νεκρούς, ίσως κι ένα ή και δύο φαντάσματα. Δεκαετίες μετά, ο γιος του ο Αντρέας πρόκειται ν' ανακαλύψει πως τα φαντάσματα εκείνα δε θα σταματήσουν να σε στοιχειώνουν μόνο και μόνο επειδή αρνείσαι να πιστέψεις στην ύπαρξή τους. «[Εδώ] η ιστορία δεν είναι φόντο αλλά χαρακτήρας: περίπλοκος, απρόβλεπτος, χαρισματικός. Ο Κώστας Καλτσάς δεν αφηγείται απλώς την ιστορία τριών γενιών μιας ελληνικής οικογένειας αλλά την Ιστορία της ίδιας της Ελλάδας. Φιλόδοξο, καταπληκτικό μυθιστόρημα», διατείνεται ο συγγραφέας Carole Burns.

Σπύρος Πετρουλάκης, Αυγή, Το θαμμένο τετράδιο, εκδόσεις Μίνωας

Ο Σπύρος Πετρουλάκης, συγγραφέας των τηλεοπτικών επιτυχιών «Σασμός» (Alpha) και «Το Ναυάγιο» (Mega), επιστρέφει με το ενδέκατο μυθιστόρημά του που μας ταξιδεύει στο Παλιό Τρίκερι Μαγνησίας το 1949, για να γνωρίσουμε μια αληθινή ιστορία μέσα από τα μάτια της εξόριστης Αυγής. «Το όνομά μου είναι Αυγή. Αυγή, σκέτο. Γεννήθηκα στις 25 Νοέμβρη του 1931 στα περίχωρα της Λαμίας. Βρισκόμαι στο Παλιό Τρίκερι περίπου έναν χρόνο. Με έφεραν εδώ τον Ιούλιο του 1949 μαζί με άλλες γυναίκες. Το Τρίκερι όμως δεν είναι τόπος εξορίας. Είναι η ίδια η κόλαση πάνω στη γη. Όχι το νησί ασφαλώς, αλλά εκείνοι που κρατάνε τις τύχες μας στα χέρια τους. Οι δεσμοφύλακές μας. Αυτοί είναι η κόλασή μας». Ανακαλύπτοντας ένα παλιό τετράδιο, η Αναστασία ταξιδεύει στο ολέθριο παρελθόν. Όταν οι δύο πλευρές βρίσκονται εβδομήντα χρόνια μετά μπροστά σε έναν καθρέφτη, μύθοι και πραγματικότητες έχουν μόνο μία όψη. Την αλήθεια.

Βασίλης Κιμούλης, Όνειρο αληθινό, εκδόσεις Αιώρα

«Τα βράδια πετάνε σαν βράδια. Μυρίζουν τη βροχή όλων των αιώνων κι ανασπώνουν τους ώμους. Αναρωτιέμαι αν θα την ξαναδώ κι αν θα είμαι αναγνωρισμένος. Δεν φοβάμαι το σκοτάδι. Το επαναλαμβάνω εκατό φορές. Κάνω τον σταυρό μου καλλιτεχνικά, όπως άλλοι σφαιριάζονται για πολύ πιο ασήμαντες αφορμές. Απ' το βράδυ ως το πρωί παίζω το παλιό μας παιχνίδι "Ονειρεύομαι-με-την-κοιλιά-γεμάτη". Καταστρώνω σχέδια ονειρικά. Επαναστατώ πιο ώριμα από κάθε άλλη φορά. Νιώθω σίγουρος και σε εγρήγορση. Αρκεί να πέσει κάτω ένα φύλλο για να ξημερώσει. Τα μάτια



μου σιογβράζουν. Αυτός ο ύπνος καμιά φορά ονομάζεται θλίψη». Χελωνόμορφα τέρατα στην Αμοργό κι αλλόκοτοι καθηγητές γλωσσολογίας σ' αόρατες ανεμόσκαλες, στρατηγικοί-περφόρμερ και μοναχοί-Δον Χουάν, τσακισμένοι από έρωτα αναχωρητές και γοργόνες, καθεστωτικοί ψυχίατροι κι αποσυνάγωγοι πολιτικώντρες, ανεξήγητες επιδημίες μ' άσπρα λουλούδια-γύπες, σκύλους- πρόβατα και βουλευτές-κομπρεσέρ – και πολλοί συγγραφείς. Ο Βασίλης Κιμούλης γεννήθηκε στην Αθήνα όπου ζει κι εργάζεται στον εκδοτικό χώρο. Αυτό είναι το τρίτο του βιβλίο αφιερωμένο στη Μαργαρίτα Καραπάνου, η οποία και πρωταγωνιστεί στο πρώτο αφήγημα.

Χρίστος Κινάνι, Προσάναμμα, Κάπα Εκδοτική

Σπόνδυλο τον σπόνδυλο, ο Χρίστος Κινάνι με το πρώτο του βιβλίο συνθέτει μια ποιητική σπονδυλική στήλη που μπορεί να κρατήσει ένα σώμα ορθό, μα και αιώνια φυλακισμένο σε ένα δωμάτιο γεμάτο καλά ακονισμένες στιγμές: «Μέσα από το ασπρόμαυρο φίλτρο/ που μου ασκείς/ είμαι ο σκύλος σου». Τέσσερα κεφάλαια που ανοίγουν τον δρόμο στο φούντωμα του ελαχίστου λέμπτου. Της ανταμοιβής για τη διαδρομή, την αντοχή, την τρυφερότητα που μπορείς να διακρίνεις στο πιο πηχτό σκοτάδι του σύμπαντος: «Ένα αστροσκοπείο πήρε Φωτιά/ Κάποια ουράνια Σώματα μπορούνε τώρα/ να αγαπιούνται πιο ιδιωτικά». Ο Χρίστος Κινάνι με το «Προσάναμμα» μοιάζει πάνοπλος, μα δε φοβάται να πληγωθεί, γιατί γνωρίζει καλά πως η ποίηση σε βοηθάει να επουλώνεις πληγές και να προχωράς χαμογελαστός προς την επόμενη –βέβαια– σφαγή: «Να ζήσουμε να τους ξεκνάμε/ μιας και πεθάνουνε ποτέ σ' αλήθεια οι νεκροί μας». Η συλλογή ανήκει στη σειρά Φλέξη, που φιλοδοξεί να επαναφέρει την ποίηση στη δημιουργική της κοίτη, δίνοντας προτεραιότητα στην ανάγκη ο ποιητικός λόγος να εκφράσει τη γλώσσα του καιρού του, να την επηρεάσει αλλά και να τροφοδοτηθεί από αυτήν.

Felicia Kingsley, Θα σε περιμένω στο Σέντραλ Παρκ, εκδόσεις Μίνωας

Δύο ορκισμένοι αντίπαλοι ανταγωνίζονται για να ανέβουν στον εκδοτικό οίκο Pageturner, όταν ένα μυστικό που βάζει σε κίνδυνο την καριέρα τους τους φέρνει πιο κοντά και αναγκάζονται να συμμαχήσουν. Αυτή είναι η ιστορία της Βικτόρια Γουέντερ που έχει μόλις προσγειωθεί στη Νέα Υόρκη από το Τέξας και είναι έτοιμη να φέρει επανάσταση στον κατάλογο του εκδοτικού οίκου Pageturner, προκειμένου να σταθεροποιήσει τα κλονισμένα έσοδά του. Αλλά όχι με τη βοήθεια του Νάιτ Αντεργουντ, του υπεύθυνου έκδοσης που περιμένει την προαγωγή του. Δεν του αρέσει να έρχεται δεύτερος, μισεί τα ρομαντικά μυθιστορήματα και είναι αποφασισμένος να πάρει πίσω τη θέση που του αξίζει με κάθε τρόπο, θεμιτό ή μη. Η Βικτόρια που δεν είναι από αυτές που τα παρατάει στην πρώτη αναποδιά, έχει πλήρη ανοσία στη γοητεία του και είναι έτοιμη να τον κάνει να μουσκέψει στον ιδρώτα όλα τα ακριβά πουκάμισά του.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Helene the illustrator, Καλώς ήρθες στο κλαμπ!, εκδόσεις Key Books

«Είτε έχεις ένα μωράκι στην κοιλιά σου είτε το κρατάς πια αγκαλιά και προσπαθείς να τα βγάλεις πέρα, αυτό το βιβλίο είναι για σένα», λέει η συγγραφέας. «Κι αν νιώθεις αγχωμένη, πελαγωμένη, ανεπαρκής ή όλα αυτά μαζί, μην ανησυχείς. Δεν είσαι η μόνη. Καλώς ήρθες στο κλαμπ! Αυτός ο υποστηρικτικός, ειλικρινής και εμπυχωτικός οδηγός για τη νέα σου ζωή είναι η αγκαλιά, η ζεστή κούπα του καφέ και –γιατί όχι;– το ποτήρι κρασί (μπορεί και μπουκάλι) που χρειάζονται όλες οι μαμάδες. Όταν έγινε για πρώτη φορά μαμά, συνειδητοποίησα ότι δεν μπορούσα να σχετιστώ με καμία από τις τέλειες μητέρες που έβλεπα στο Instagram. Έτσι, άρχισα να μοιράζομαι τις εικονογραφίες μου για το πώς ήταν πραγματικά η μητρότητα για εμένα και έμεινα έκπληκτη από την ανταπόκριση του κόσμου. Αυτό το βιβλίο είναι η απάντησή μου στον πρώτο χρόνο της μητρότητας. Είναι μια ειλικρινής συλλογή των σκέψεων, των συμβουλών και των αστειών εικονογραφησέων μου».



Ισμήνη Καρυωτάκη

Τα λημέρια των συγγραφέων - πεζογράφων, ποιητών, δοκιμιογράφων. Γιατί γράφουν εκεί που γράφουν; Τι φετίχ έχουν; Πώς εμπνέονται σ' αυτόν τον χώρο;

Επιμέλεια: ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ



Έναν χώρο πολλαπλών χρήσεων. Αυτόν είχα κατά νουν όταν —όντας αρχιτεκτόνισσα— τον σχεδίασα στις αρχές της δεκαετίας του '90. Ένα χώρο για όλες τις δυνατές χρήσεις. Ωστόσο, κάθε άλλο, παρά ότι θα καταλήξω να τον χρησιμοποιώ σαν συγγραφέας, σκεπτόμουν. Ένα γιατί ήταν, στη Νεάπολη Εξαρχείων. Έβλεπε τη δύση του ήλιου: Στρέφη και Αιγάλεω. Ανέβηκα το είδα, είπα αυτό θέλω, το αγόρασα, το πιλάτεψα, το κατοίκησα. Στον χώρο πολλαπλών χρήσεων —καθιστικό, γραφείο, βιβλιοθήκη, τραπεζαρία, κουζίνα, και στο βάθος κήπος...— έστησα και το καβαλέτο —αράδιασα τα χρώματα: λαδοπαστέλ, ξηροπαστέλ, λάδια—, σώρευσα τα χαρτιά μου —όλων των ειδών: γιαπωνέζικα, στρατσόχαρτα, ριζόχαρτα, χαρτόνια— και βάλθηκα να ζωγραφίζω. Στις ζωγραφιές παρεισέφρεαν λέξεις —ο Da Vinci ήταν ο υπόλογος—, ονειρευόμουν μια έκθεση, έγινε πραγματικότητα—στο 24 της Κλεομένης—, οι εκδόσεις Το Ροδακίό έδεσαν τις ζωγραφιές σε βιβλίο και το εξέδωσαν —«Στο σκοτάδι και στο φως λάμπει η ψυχή μου»— το πρώτο μου. Στο δεύτερο οι λέξεις αυγάτισαν και στο τρίτο ξεχειλίσαν και έφτασαν κι έπεσαν στα χέρια της Μάρης Θεοδοσοπούλου —έγραψε στο «Βήμα» ολοσέλιδη κριτική η Μάρη—, γενναίο το λάκτισμά της —εξαιρετική κριτικός και γυναίκα—, από 'κει και μετά με πήραν φαλάγι οι λέξεις, με καταδίωκαν, αδύνατον ν' απαλλαγώ από τον καλπασμό τους: Τους παραδόθηκα. Έγραφα στο χαρτί—η κίνηση της πέννας και του χεριού πάνω στο χαρτί με συνάρπαζε—, ορκιζόμουν πως ποτέ δεν θα γράψω στον υπολογιστή: Ήμαρτον, ενέδωσα. Στο τραπέζι των λέξεων μετά το λάπτοπ το λόγο έκει η τσαγιέρα —τέσσερις έχω σπάσει, αυτή είναι η πέμπτη—, συχνά κάνε εμφανίσεις κι ένας πορσελάνινος πι-

ερότος —συλλέκτης της στάχτης των καπνιζόντων, φερμένος απ' το Παρίσι αυτός. Τώρα που ο Στρέφης έφυγε από το κάδρο του παραθύρου μου —χτίσανε...— μετακόμισα με τον υπολογιστή, την τσαγιέρα και τον πιερότο στο ανατολικό δωμάτιο αφού «αυτός που ο ήλιος εισβάλλει στο δωμάτιο του την ώρα της δουλειάς, νιώθει τα μεσημέρια να 'χει φορέσει την κορόνα μονάχος του», και ως πειθήνια οπαδός του Μπένγι-αμιν, απολαμβάνω τις παραινέσεις του.

Μόνον που εδώ πρέπει να σας εξομολογηθώ και κάτι ακόμη: Δεν είναι πάντα ίδιες οι μέρες μου ούτε και οι ώρες μου κατά τη διάρκεια της συγγραφής. Εξαρτάται από το σε ποιο στάδιο βρίσκεται η προς συγγραφή μυθιστορία. Αν πρόκειται για το αρχικό στάδιο: οι περιπάτοι, οι περιπλανήσεις, οι διαδρομές στην πόλη με βοηθούν —η καθιστική στάση με δυναστεύει—, συμβαίνει να κρατώ σημειώσεις ακόμη και βαδίζοντας. Όταν στρώνει το θέμα, οι μέρες μου στρώνουν κι αυτές —σε ρυθμό τουλάχιστον. Γράφω συνήθως τα απογεύματα, πολύ συχνά έξω από το σπίτι —με στενεύουν οι τοίχοι— γράφω σε καφέ, σε πλατείες, ακόμη και σε παραλίες, και βέβαια συμβαίνει να μη βρίσκομαι πάντα στις ίδιες πόλεις: το «Μετατροπή, αντλιοστάσιο, Πάλοβα» για παράδειγμα ολοκληρώθηκε στην παραλία των Βατερών στη Λέσβο, το «Χωρίς ταξίμετρο» στήθηκε στο Κοντοπούλι στη Λήμνο, το «Στους δρόμους» παρ' ότι αναφέρεται στο Παρίσι χτίστηκε στα καφέ του Κρόιτζμπεργκ στο Βερολίνο, όσο για το «Φυγόδικος δεν ήμουν», ο δαίμονάς του ήρθε και με βρήκε στον κήπο του πέτρινου σπιτιού —το ίδιο πέτρινο σπίτι που στοιχειώσε τις ώρες του Σπήλιου και της Εριφύλης—, και πήρε σάρκα και οστά στην Αθήνα στο καφέ της γειτονιάς μου...

Τα βιβλία της Ισμήνης Καρυωτάκη κυκλοφορούν από τις εκδ. Ποταμός και Το Ροδακίό. Το βιβλίο «Φυγόδικος δεν ήμουν» τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος 2023.

Από τον διάσημο σκηνοθέτη

Pedro Almodóvar

Δώδεκα διηγήματα από το προσωπικό του αρχείο. Μια ιδιότυπη, αποσπασματική «αυτοβιογραφία».

Μετάφραση: Μαρία Παλαιολόγου

Μια συλλογή που αντικατοπτρίζει τις εμμονές του κορυφαίου δημιουργού και πολλά από τα θέματα του έργου του, περνώντας από τη σάτιρα στο gothic και στο autofiction. Από το διήγημα στο οποίο βασίστηκε η ταινία *Κακή εκπαίδευση* μέχρι την ομώνυμη ιστορία «Το τελευταίο όνειρο», η οποία αποτελεί ένα συγκινητικό χρονικό του θανάτου της μητέρας του, τα κείμενα συνθέτουν την αυτοπροσωπογραφία του εκκεντρικού σκηνοθέτη.

Ένα εγκώμιο της σχέσης ανάμεσα στη ζωή και την τέχνη, τη μυθοπλασία και την πραγματικότητα, από έναν συγγραφέα που δεν φοβάται να εξερευνήσει την επιθυμία, τη θνητότητα, τη μοναξιά και την ίδια τη διαδικασία της δημιουργίας.



ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

διόπτρα

Αννίτα Καγκάλου,

Η Τέχνη και η Επιστήμη της Αυτοβελτίωσης στην Πράξη, εκδόσεις Βακχικών

Από το δελτίο τύπου του βιβλίου: «Πρόκειται για ένα έργο που ενθουσιάζει, παρακινεί, παθιάζει, λυτρώνει, ανυψώνει! Διαβάζοντας προσεκτικά τις σελίδες αυτού του βιβλίου ανακαλύπτουμε ότι όλοι, πολύ βαθιά μέσα μας, κρύβουμε έναν άλλο εαυτό, περισσότερο δυνατό, χαρούμενο, ευρηματικό, ταλαντούχο, τρυφερό, ικανό να αντεπεξέρχεται σε κάθε πρόκληση που συναντά, αλλά και να γεύεται με όλο του το είναι το Δώρο της ζωής!»

Gary Vaynerchuk,

12 1/2, εκδόσεις Key Books

Ο Gary Vaynerchuk (aka Gary Vee), ο πιο επιδραστικός επιχειρηματίας στον πλανήτη, είναι βέβαιος πως για να πετύχει στην εργασία και την προσωπική σου ζωή πρέπει να αναπτύξεις τις 12 συναισθηματικές δεξιότητες. Από την αυτογνωσία έως την ενσυναίσθηση και από την καλοσύνη έως την ταπεινότητα, αν δεν δουλεύεις με τον εαυτό σου, ο δρόμος προς την επιτυχία θα είναι γεμάτος ανυπέβλητα εμπόδια. Μέσα από πρακτικές συμβουλές και έξυπνες ασκήσεις, ο Gary Vee καταθέτει την προσωπική εμπειρία του και προτρέπει τους αναγνώστες του να εξερευνήσουν τα «μυσά» τους. «Τα "μυσά" είναι οι πτυχές του εαυτού σου που χρειάζονται περαιτέρω ανάπτυξη, τα τυφλά σημεία σου που, αν δεν τ' αναγνωρίσεις και δεν τ' αλλάξεις, θα υπονομεύουν τους στόχους και τις φιλοδοξίες σου. Ένα βιβλίο γεμάτο αληθινές ιστορίες, γραμμένο με αγάπη. Ένας απαραίτητος οδηγός για κάθε άνθρωπο που επιθυμεί να αναπτύξει τις δεξιότητές του και να επιτύχει σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει».

Μάρεα Λαουτάρη,

Σχολείο σχέσεων, εκδόσεις Διόπτρα

Με τα λόγια της: «Το Σχολείο Σχέσεων θα σου σώσει χρόνο και θα σε γλιτώσει από πολύ πόνο και απογοήτευση είτε είσαι στην αναζήτηση ενός νέου συντρόφου είτε

βρίσκεσαι σε σχέση και προβληματίζεσαι. Το έγγραφο σαν να σε είχα μπροστά μου και να μιλούσαμε προσωπικά. Με τις καινούριες πληροφορίες και τις ασκήσεις που περιλαμβάνει, θα σε βοηθήσει να ξεκαθαρίσεις ακριβώς τι κάνεις σωστά και τι λάθος, να ξερεις ακριβώς τι μπορείς να ελέγξεις ή να αλλάξεις και τι όχι, και κυρίως να καταφέρεις αυτό που δυστυχώς για πολλούς θα παραμείνει ακατανόητο, άρα και ακατόρθωτο: Να επιθυμείς και να αγαπάς τον σύντρόφό σου, αλλά να μην τον έχεις ανάγκη, αφού όσο λιγότερη "ανάγκη" έχεις κάποιον, τόσο καλύτερη σχέση μπορείς να έχεις μαζί του».

George Ilian,

Κορυφαίοι πρωτοπόροι που άλλαξαν τον κόσμο, εκδόσεις Key Books

Αν είχατε την ευκαιρία να καθίσετε στο ίδιο τραπέζι με τους επιχειρηματίες που άλλαξαν τον κόσμο και τις ζωές μας, τι θα τους ρωτούσατε; Πόσο πολύτιμη θα ήταν η γνώση που θα σας προσέφεραν; Ο George Ilian μας καλεί να εξερευνήσουμε τις συναρπαστικές ιστορίες των πρωτοπόρων της σύγχρονης επιχειρηματικότητας και να εμπνευστούμε από τα μαθήματα ζωής που πήραν χτίζοντας τις αυτοκρατορίες τους. Steve Jobs, Jack Ma, Bill Gates, Mark Zuckerberg, Warren Buffett, Elon Musk, Oprah Winfrey, Tony Robbins, Richard Branson, Arnold Schwarzenegger... Ποιος είναι ο άνθρωπος πίσω από τον μύθο; Ποιες αντιξοότητες συμπληράτησαν την προσωπικότητά του; Πόσο διαφέρει ο τρόπος σκέψης τους;

Φίλιππος Κουνιάκης,

Πώς νιώθει με αυτό;, εκδόσεις Key Books

Ο ψυχίατρος-ψυχοθεραπευτής Φίλιππος Κουνιάκης σταχυολογεί από την πλούσια διαδρομή του 18 ιστορίες ανθρώπων τους οποίους συνόδεψε στο θεραπευτικό τους ταξίδι. 18 ιστορίες ψυχοθεραπείας διάσπαρτες στον χρόνο, που έχουν κάτι να προσφέρουν και να εκπροσωπήσουν δεκάδες άλλες. Κι αυτό επειδή υπάρχουν βασικά μοτίβα στις ζωές μας που έχουν την τάση να επαναλαμβάνονται. Οπότε, η κάθε

ιστορία αφορά τεράστιο αριθμό ανθρώπων, ίσως και εσένα. Οι πρωταγωνιστές των ιστοριών έκαναν το καλύτερο που μπορούσαν για τη ζωή τους. Στάθηκαν με ειλικρίνεια και εντιμότητα ενώπιος ενώπιω με τον ίδιο τους τον εαυτό, αποδέχτηκαν πως υπάρχει δυσκολία, αναγνώρισαν τον εαυτό τους ως μέρος του προβλήματος (και της λύσης βέβαια), ντράπηκαν, αλλά ξεπέρασαν την ντροπή-φοβήθηκαν, αλλά πήραν τον φόβο τους παραμάσχαλα και τον έφεραν στη θεραπεία: αναζήτησαν την ελπίδα της επίλυσης.

ΔΟΚΙΜΙΑ, ΜΕΛΕΤΕΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Δημήτρης Κατσαντώνης,

PROEX - Μια πραγματική ιστορία της ελληνικής πολιτικής, εκδόσεις Επίκεντρο

Prorex είναι ο αντιβασιλέας, ο ανακληρωτής του άνακτα, ο «αντ' αυτού». Μερικές φορές αθάνατος από τους πολλούς αλλά πολύ επιδραστικός στις πολιτικές εξελίξεις. Πολλά κρίνονται από τον χαρακτήρα του, τις γνώσεις, τις ικανότητές του. Στο Prorex, το τρίτο μέρος της τριλογίας για τη Μεταπολίτευση του Δημήτρη Κατσαντώνη, μετά την έκρηξη προσδοκιών του 1974 και του ριζοσπαστισμού του 1979, αναδεικνύονται οι παθογένειες που αρχίζουν και αποξενώνουν τους πολίτες από τους θεσμούς, στα τέλη του 20ού αιώνα και στις αρχές του 21ου. Μέσα από μια πραγματική ιστορία της ελληνικής πολιτικής ζωής, που έχει τυλιχτεί σε μια φόρμα μυθοπλασίας και προσμιχθεί με πρόσωπα όχι υπαρκτά, αποκαλύπτονται μηχανισμοί και φιλοδοξίες πολιτικών και οικονομικών παραγόντων, σε έναν ανηλεή ανταγωνισμό για επικράτηση.

Συλλογικό, Το μικρό βιβλίο της ψυχολογίας, εκδόσεις Κλειδάριθμος

Είμαστε αυθεντικοί ή ακολουθούμε τυφλά τους κανόνες; Τι μας κάνει να θυμόμαστε και γιατί ξεχνάμε; Μπορούμε να μετρήσουμε τη νοημοσύνη; Το Μικρό



ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

από τις εκδόσεις Βακχικών



ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Σόλωνος 110, Αθήνα
2103637867
info@vaxxikon.gr
ekdoseis.vaxxikon.gr

Μέσα στη βαλίτσα μου έχω... νουβέλα

Πόπη Μακρύγιαννη

Η Άννα, μια πενντάχρονη συγγραφέας, θυμάται το παιχνίδι που έπαιζαν παλιά με την παρέα: «Μέσα στη βαλίτσα μου έχω...», ένα παιχνίδι μνήμης κι ετοιμότητας. «Μήπως κι η ζωή μας μια βαλίτσα δεν είναι;», σκέφτεται. Τι κουβαλά άραγε αυτή στη δική της; Ξεδιπλώνει μία μία τις ιστορίες της. Γονείς, παιδιά, σύντροφοι, φίλοι, χαρές, λύπες, ταξίδια, απώλειες παρελαύνουν εμπρός της. Χωρούν, χωρούν όλα; Αντίθετα να τα σκάνει; Ή μήπως όλα αυτά ήταν ένα προσχέδιο για μια δεύτερη ζωή;

Ταρτάν το αλόγο

Ευτυχία Καλλιτεράκη

Μέσα σε μια Αθήνα λεπτατημένη, γεμάτη ερείπια, μια κοπέλα παρακολουθεί έντρομη την καταστροφή της πόλης. «Η λεπλασία μιας ολόκληρης ζωής», ένα γιατί χωρίς εργάτες μέσα σε μια άδεια πολιτεία. Ένα τρομακτικό ταξίδι μέσα στο κρύο με ένα κοριτσάκι δεμένο πάνω σε ένα άσπρο αλόγο.

Η σκιά του κηπουρού

νουβέλα

Τίνα Κατσούλη

Ένας μολυσματικός ιός απειλεί τους κατοίκους μιας πόλης που ζουν σε περιορισμό. Έγκλειστοι όχι τόσο στον χώρο όσο στο μοναχικό «Εγώ», γίνονται όλοι πρωταγωνιστές μιας

ανθρώπινης περιπέτειας, καθώς έρχονται αντιμέτωποι με θεμελιακά ζητήματα: τον φόβο για το διαφορετικό, τη βία, τη μοναξιά, τους επώδυνους συμβιβασμούς, τις απρόσβλεπτες σχέσεις, τον ναρκισσισμό του ψηφιακού κόσμου, την πληγωμένη φύση.

Η Τέχνη και η Επιστήμη της Αυτοβελτίωσης στην Πράξη

Αννίτα Καγκάλου

Πρόκειται για ένα έργο που ενθουσιάζει, παρακινεί, παθιάζει, λυτρώνει, ανυψώνει! Διαβάζοντας προσεκτικά τις σελίδες αυτού του βιβλίου ανακαλύπτουμε ότι όλοι, πολύ βαθιά μέσα μας, κρύβουμε έναν άλλο εαυτό, περισσότερο δυνατό, χαρούμενο, ευρηματικό, ταλαντούχο, τρυφερό, ικανό να αντεπεξέρχεται σε κάθε πρόκληση που συναντά, αλλά και να γεύεται με όλο του το είναι το Δώρο της ζωής!

Περπατώ ξανά

παιδικό

Στάθης Ξαφάκος - Δανάη Στεργίου

Η Αριάδνη η ακρίδα παίζει με τις φίλες της σ' ένα περιβόλι, όταν ξαφνικά αποφασίζει να ηλιθιάσει ένα κορίτσι για να κάνουν παρέα. Το κορίτσι τρομάζει από την παρουσία της ακρίδας στο χέρι του και τότε συμβαίνει ένα σοβαρό ατύχημα. Θα μπορέσουν οι φίλες της να βοηθήσουν την Αριάδνη; Πώς θα είναι η επόμενη μέρα της Αριάδνης μετά το ατύχημα;

Ηλιοτρόπιο ονειρών

ποίηση

Γιάννης Σ. Αναστασόπουλος

Αυτό το χρέος ηγάζει από πολύ παλιά/από ανθρώπους σκυμμένους/από ανθρώπους πτημένους/από ιστορίες ξεχασμένες, παροπλισμένες/απ' τη γλυκιά κουβέντα της μάνας/απ' το γλυκό χαμόγελο του πρώτου κοριτσιού/απ' όσα δεν ειπώθηκαν ποτέ. Πρώτη ποιητική εμφάνιση.

Λυκόσκυλα

ποίηση

Αγγέλα Καϊμακλιώτη

Και στο κλειστό παράθυρο/μπροστά, λαχτάρισε./Εριξε βλέμμα πέτρινο κλειστά/τη γυάλινη σιωπή να σπάσει/να μπει στο σώμα του σπιτιού/να ξεποσάσει./Και στο κλειστό παράθυρο/μπροστά, θυμήθηκε./Εριξε πέτρα πίσω του κι αλάτι/τον γυρισμό του να ξεχάσει/να βγει απ' το σώμα του σπιτιού/να ξεποσάσει. Εκπη ποιητική συλλογή.

Τρία προσωπικά

ποιήματα

ποίηση

Γιώργος Μολέσκης

Ο κόσμος είναι μια αιώνια περιστροφή./Μας κρατά, μας γυρίζει/από τη μια και από την άλλη πλευρά,/σε κάποια στροφή μάς πετά έξω/και γυρίζουμε στο απόγειο του κύκλου./Και αφού πάντα γυρίζουμε/σε τούτο τον αιώνιο κύκλο/είμαστε πάντα παρόντες. Δέκατη πέμπτη ποιητική συλλογή. ●

Το κουίρ βιβλίο της εβδομάδας

«Μηχανικοί καταρράκτες» της Σ. Τριανταφύλλου

Κάνε ένα road trip ν' αλλάξεις η ζωή σου!

Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

Τους «Μηχανικούς καταρράκτες» της Σώτης Τριανταφύλλου δεν τους πήξερα· ήρθαν στα χέρια μου με τρόπο, ας πούμε, μαγικό. Την κατάλληλη στιγμή. Είναι η ιστορία του Σαλ, που θέλει να γίνει Σάλλυ, και ξεκινάει από το μητρικό του σπίτι στο Μέιν για να διασχίσει την Αμερική με μία Σέβυ Κόμπαλτ του 2005 ώστε να φτάσει στην Τικουάνα του Μεξικού και να κάνει εγχείρηση αλλαγής φύλου.

Στο δρόμο συναντά νέους φίλους και παλιά φαντάσματα: ένα νεαρό βετεράνο του πολέμου του Αφγανιστάν με μηχανικό πόδι κι ενθουσιασμό πιτσιρικιού («Στις υπερπόντιες εκστρατείες στέλλουμε νήπια. Γι' αυτό κάνουμε όλους τους πολέμους»)· την πρώην του σύζυγο, Σκάυλαρ, και μητέρα του γιου τους, που ζει ακόμα με μια αρρωστημένη ελπίδα να ξανασιμίζουν («Δεν είμαι φανατική του... του πέους... Ξέρεις ότι κοιτάζω κυρίως τα αυτιά και τους ώμους») και τον θείο του, Ντον, για 42 χρόνια σύζυγο της αδερφής της μητέρας του, αγρότη με τρακτέρ και καρό ποκάμισο, έναν βαθιά δυστυχισμένο άνδρα που έχει αρχίσει να τα χάνει και θέλει, πριν πεθάνει, να δει το Γκραν Κάνυον και τη θάλασσα. Ξεχωριστά, προφανώς.

Αυτοί οι τρεις πρωταγωνιστούν σε μια ιδιότυπη νουβέλα-road monie που θυμίζει Θέλμα και Λουίζ, «μέσα από χωριά αγελαδάρηδων, ράντσα και ινδιάνικους ψευτοκαταυλισμούς», με μια Σώτη Τριανταφύλλου εντελώς στο στοιχείο της (Η.Π.Α.), να γράφει επίτηδες σε αμερικανισμούς («Ιησού Χριστέ Σούπερ Σταρ!», «ξυπνήστε και λάμπστε!») για να μας κάνει κοινωνούς όχι σε μια μεταφρασμένη Αμερική, αλλά στην πραγματική Αμερική που έχει ζήσει, γυρίσει, καταλάβει, απορρίψει, αγαπήσει. Είναι η ιστορία μιας παρέας αποσυνάγωγων, που αγαπιούνται από άλλους αποσυνάγωγους, αλλά και πιο μείνιστριμ χαρακτήρες (η αδερφή του Σαλ, η Άσλι, με τον άντρα της είναι μια ανακουφιστική παρουσία για τον Σαλ αλλά και για τους αναγνώστες: μια εντελώς middle-of-the-road Αμερικάνα που όμως δεν έχει

κανένα πρόβλημα με τη διαφορετικότητα) κι οι οποίοι προσπαθούν χρόνια να βρουν ένα χώρο να πιάσουν μέσα στη ζωή, με πρόσχημα ο καθείς τον δικό του προορισμό: ο Σαλ την Τικουάνα, ο Ντον το Γκραν Κάνυον, ο βετεράνος Μπραντ το Μεξικό, όπου πάει για να βρει την αρραβωνιαστικιά του, Ρίτα.

Κάτω από την επιφάνεια βράζουν, φυσικά, οι παθογένειες των Η.Π.Α.: οι άνθρωποι στις μεσοδυτικές πολιτείες, που τους στραβοκοιτούν στα ντάνιερ γιατί ο Σαλ είναι πολύ θηλυπρεπής ή ντύνεται γυναικεία· ένα σκοτεινό μυστικό που κρύβει ο Μπραντ για τον ακρωτηριασμό του στη βάση του Κάνταχαρ στο Αφγανιστάν· η Σκάυλαρ που, στα 34, αρχίζει ήδη να νιώθει γριά γιατί «κάνεις δε θέλει γριές κρουπιέρισσες» στα καζίνο, μόνο παίτριες. Ο αγρότης θείος που έχει και μία (τουλάχιστον) ξέμπαρκα καραμπίνα για να πυροβολεί κουνέλια και ό,τι άλλο θέλει.



ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Οι μηχανικοί καταρράκτες
Εκδ. Πατάκη

Το πρόσχημα —γιατί περί αυτού νομίζω πρόκειται— του βιβλίου είναι ότι ο Σαλ θέλει να γίνει Σάλλυ. Όμως δεν μου φαίνεται ότι το

κάνει επειδή νιώθει απλώς δυσφορία φύλου (το «απλώς» είναι ευφημισμός· τίποτα δεν είναι απλό σε τέτοιες περιπτώσεις): το κάνει γιατί θα ήθελε να μην είναι αυτός που είναι, να μην έχει γεννηθεί. «Ενωθα ότι όλη μας η οικογένεια ήταν υλικό για ριάλιτι σόου», λέει κάποια στιγμή, φράση που εξηγεί τη βαθιά του απελπισία και την ανάγκη του να τα ανασκευάσει όλα, να μην είναι το παιδί των γονιών του, ο σύζυγος της Σκάυλαρ, ο αδερφός της Άσλι· την επιθυμία του να γίνει ένας άλλος άνθρωπος τελείως, όχι απλώς μία γυναίκα που θα συνεχίσει να κουβαλά την ιστορία και το παρελθόν του. Η αλλαγή φύλου φαίνεται να είναι ο πιο δραστικός τρόπος για να το πετύχει. Κι όντως έτσι είναι. Μαζί με την αλλαγή χώρας.

Ωραία, μικρή νουβέλα, που διαβάζεται σε λίγες ώρες και, αν μη τι άλλο, προσφέρει παροδικά και αναγνωστικά αυτή τη διέξοδο που ψάχνει ο Σαλ από τη ζωή του, πάντα με τις ονειρικές και σκληρές Ηνωμένες Πολιτείες της Τριανταφύλλου. **A**



Μαρία Μοντεσσόρι Λάουρα Μπαλντίνι

Η ιστορία της γυναίκας που εναντιώθηκε σε πρακτικές αιώνων και προκάλεσε την εκπαιδευτική επανάσταση που αλλάζει ακόμα τον κόσμο γύρω μας..

σελ. 368

Νίκος Δήμου

Η αντίσταση στον Δαρβίνο και άλλα 13 ετερόδοξα κείμενα



Η αντίσταση στον Δαρβίνο Νίκος Δήμου

Ο Ν.Δ. διατυπώνει ερωτήματα με λόγο μεστό, κομψή πρόζα και παιχνιδιάρικη ματιά, κλείνοντας το μάτι σε θέματα ελληνικής παράδοσης και ταυτότητας...

σελ. 232



ΣΤΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Στο πλοίο των τρελών Οδηγίες χρήσεως

Στο πλοίο των τρελών Σώτη Τριανταφύλλου

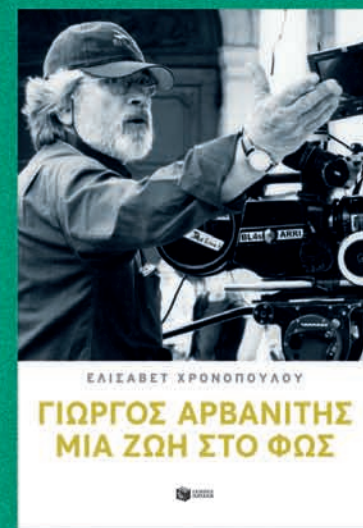
Υπάρχει ηθικός τρόπος να κρίνουμε την ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση; Είναι ο σημερινός κόσμος πιο ταραγμένος απ' όσο ήταν στο παρελθόν;

σελ. 496

Γιώργος Αρβανίτης Μια ζωή στο φως Ελισάβετ Χρονοπούλου

Η καθηλωτική βιογραφία του ανθρώπου που φώτισε τη συννεφιασμένη Ελλάδα των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

σελ. 400



ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟ ΦΩΣ



νέα βιβλία



Το βιβλιοπωλείο **IANOS** και οι εκδόσεις **ATHENS VOICE Books** σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου

του **Γιάννη Ηλίδη**
«ΜΕΡΕΣ ΜΑΓΙΚΕΣ ΜΕ ΓΡΑΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑΜ ΤΑΜ»

την Τετάρτη **15 Μαΐου 2024, 18:00-20:00**
στο **IANOS Café**, Σταδίου 24, Αθήνα

ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΘΑ ΜΙΑΗΣΟΥΝ:

ΝΙΚΟΣ Βασιλόπουλος
δημοσιογράφος-
συγγραφέας

ΓΙΩΡΓΟΣ Παυριανός
σκηνογράφος-
συγγραφέας

ΓΙΑΝΝΑ Καλογεροπούλου
Δημιουργός της Ομάδας
"Les Athéniens"

Δεν υπάρχουν άχρηστες αναγνώσεις

Αν το βιβλίο είναι πράγματι κάτι ιερό, δεν αφορά μονάχα κάποιου είδους ιερατείο: αφορά τους πάντες, αφορά το «πλήρωμα», και [πρέπει να] μιλά τη γλώσσα του

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Για κάποιους υπάρχει η αίσθηση πως το βιβλίο είναι ένας ιερός χώρος, ένα άδυτο, ένα σπήλαιο ιδεών και αισθημάτων όπου έχουν πρόσβαση οι εκλεκτοί, μονάχα των καιρών και της ιστορίας. Τυχαίνει να μην είναι καθόλου έτσι. Το βιβλίο –για να αρχίσουμε από αυτό– δεν είναι βέβαια «ένα», δεν είναι κάτι ομοιογενές, και, εάν υπήρχε ποτέ ένα τέτοιο σπήλαιο, δεν θα κάλυπτε παρά ένα μικρό μόνο κομμάτι της οροσειράς των βιβλίων. Οι δε επισκέπτες του δεν θα συνωθούνταν στο στόμιό του. Θα ήταν λίγοι.

Όμως η αίγλη του βιβλίου κρατά, και κάτι μας λέει ότι θα εξακολουθεί να κρατά «για πάντα» ή μέχρι να αντικατασταθεί απολύτως από τεχνολογικά προϊόντα του πνεύματος. Εως τότε όμως, θα τη διατηρήσει ως ο βασικός φορέας του ανθρώπινου πολιτισμού.

Μολαταύτα, μέσα στην ίδια την έννοια «βιβλίο» υπάρχουν τα πάντα. Κυριολεκτικά. Κι αυτό είναι καλό. Κι αν αποδεχτούμε τις κορυφώσεις της λογοτεχνίας –και πώς αλλιώς–, θα ήταν μάλλον σοφότερο να βλέπαμε το παγκόσμιο, συνολικό corpus των βιβλίων σαν μία ογκώδη, πανύψηλη πυραμίδα. Τώρα, οι πυρα-

μίδες μάς γοπεύουν ακριβώς σαν τέτοιες, σαν ένα σύνολο, σαν τιτάνια μάζα, όχι τμηματικά. Κανείς δεν ενδιαφέρεται πρωτίστως για την κορυφή τους. Ίσα ίσα, εκείνο που δικαίως εντυπωσιάζει σε αυτές είναι η σταθερή και πλατιά βάση τους και ο πελώριος πλούτος που προσφέρει. Δεν υπάρχει ούτε ένα μείζον λογοτεχνικό έργο που να μη στηρίχτηκε αποκλειστικά από ένα πλήθος «δεύτερων» βιβλίων, όπως δεν υπάρχει ούτε ένας μείζον λογοτέχνης που να μη στηρίχτηκε σε ώμους γιγάντων: γιγάντων, ήτοι –κι εδώ κάνουν λάθος οι πολλοί– αγνώστων κυρίως συγγραφέων, κυρίως μάλιστα της γενιολογίας. Ούτε υπήρξε ούτε θα υπάρξει. Δεν μαθαίνουμε να γράφουμε από τον Κάφκα και τον Τζόις, αν δεν θέλουμε να γελάνε μαζί μας.

Η διαμάχη μεταξύ ποιητικών και εμπορικών συγγραφέων είναι παλιά όσο και η αγορά του βιβλίου – ή, για να είμαστε ακριβείς, οι συζητήσεις περί αυτήν. Επιπλέον, δεν υπήρξε γενιά που να μη θεωρούσε ότι το «πρόβλημα» διογκωνόταν ακριβώς στον καιρό της, όπως συμβαίνει με κάθε πρόβλημα. Και όπως συμβαίνει και σήμερα. Συντηρείται η αίσθηση, για παράδειγμα, πως το κοινό της λογοτεχνικής πεζογραφίας είναι κατιτί ξεχωριστό,

ένα είδος ιερατείου, σε αντίθεση με το μεγάλο, πολύχρωμο, ετερόκλητο, θορυβώδες κοινό της εμπορικής πεζογραφίας. Ούτε αυτό ισχύει. Το κοινό είναι ένα. Και ένα μεγάλο ποσοστό του –αυτό που κρατά όρθια την ευαίσθητη αγορά του βιβλίου– αγοράζει βιβλία όλων των ειδών.

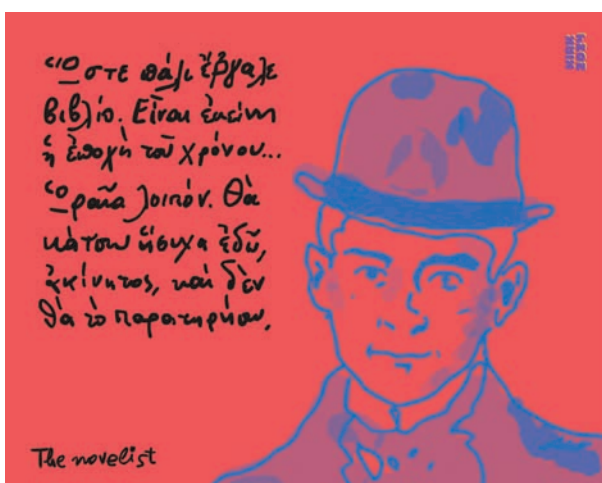
Το πρόβλημα με το κοινό είναι το μέγεθός του. Είναι μικρό, πρέπει να μεγαλώσει, και δεν υπάρχουν γνωστοί τρόποι για να μεγαλώσει. (Δεν θεωρούμε μέθοδο αύξησης του ποσοστού των σταθερών, «εντατικών» αναγνωστών την εκ βάθρων αλλαγή του εκπαιδευτικού μας συστήματος, φερειπείν, καθώς θα ήθελε μία τουλάχιστον γενιά για να αποδώσει καρπούς, αλλά κυρίως επειδή θα έβρισκε ανυπέβλητα εμπόδια για να γίνει: οι φορείς της εκπαίδευσης δεν θα την επέτρεπαν.) Ίσως μόνο την εμπέδωση του μότο που επαναλαμβάνουμε ξανά και ξανά: «Δεν υπάρχουν ακατάλληλα βιβλία, δεν υπάρχουν άχρηστες αναγνώσεις».

Αν το βιβλίο είναι πράγματι κάτι ιερό, δεν αφορά μονάχα κάποιου είδους ιερατείο: αφορά τους πάντες, αφορά το «πλήρωμα», και (πρέπει να) μιλά τη γλώσσα του.

Κόμικς λογοτεχνικοί αναστοχασμοί

The novelist #8 Σημειώσεις ενός μυθιστοριογράφου

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ



βιβλίο της ψυχολογίας δίνει απαντήσεις σε αυτά τα συναρπαστικά ερωτήματα, γραμμένο με απλή γλώσσα και γεμάτο διαγράμματα που εξηγούν βήμα προς βήμα τις περίπλοκες θεωρίες. Στα συν και η έξυπνη εικονογράφηση.

Φώτης Παπαναστασίου,
Μάθε με (Βιβλίο 1),
εκδόσεις Ψυχογίος

Παρά το ότι η λέξη «αυτισμός» ακούγεται όλο και περισσότερο στις μέρες μας, γονείς και εκπαιδευτικοί νιώθουν αβεβαιότητα και άγχος μετά την πρώτη διάγνωση. Η έλλειψη πληροφοριών σχετικά με το τι είναι ο αυτισμός, ποιες είναι οι θεραπείες και οι απαραίτητες προσαρμογές στην καθημερινότητα μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση και απόγνωση. Αναγνωρίζοντας αυτή την ανάγκη, ο Δρ Φώτης Παπαναστασίου, έμπειρος ειδικός παιδαγωγός, παρουσιάζει την πρωτοποριακή σειρά βιβλίων «Μάθε με», κατάλληλα σχεδιασμένη να αποτελέσει ένα πρακτικό εργαλείο για γονείς, εκπαιδευτικούς και ειδικούς θεραπευτές. Το 1ο βιβλίο είναι ένας περιεκτικός οδηγός, χωρισμένος σε 5 κεφάλαια, καθένα από τα οποία εξετάζει κρίσιμες πτυχές της Διαταραχής Αυτιστικού Φάσματος (ΔΑΦ) και προτείνει λύσεις μέσα από πρακτικές συμβουλές και δομημένες ασκήσεις παρέμβασης. Τα βιβλία «Μάθε με» αποτελούν πολύτιμα εργαλεία για τη δημιουργία ενός πιο συμπεριληπτικού και υποστηρικτικού περιβάλλοντος για τα αυτιστικά παιδιά, τα οποία χρειάζονται ότι όλα τα παιδιά: αγάπη, αποδοχή, προστασία και ελευθερία να μεγαλώσουν και να μάθουν...

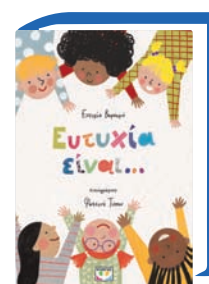
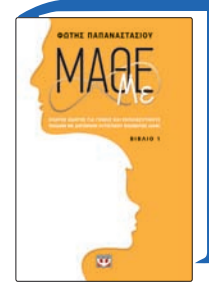
Γιώργος Γιαννουλόπουλος,
Αγγραμματοσύνης Εγκώμιον -
Κριτική ανάγνωση της
αισθητικής του λαϊκού,
εκδόσεις Επίκεντρο

Πριν η πολιτική επιστήμη ανακαλύψει τον λαό και τον λαϊκισμό, καλλιτέχνες και διανοούμενοι τον είχαν επικαλεστεί στην προσπάθειά τους να θεμελιώσουν το ιδρυτικό αίτημα της νεοελληνικής ιδεολογίας, δηλαδή τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού. Όπως διακήρυξε η γενιά του '30, που ανέδειξε και επέβαλε την αισθητική διάσταση του λαϊκού, οι αγράμματοι χωριάτες και όχι οι μορφωμένοι αστοί κράτησαν ζωντανή τη γλώσσα μας και αδιάσπαστη την πολιτισμική ελληνικότητα. Και το έκανε συνδυάζοντας τη νοσταλγία για το ανεπιτήδευτο παρελθόν με τις επιταγές του περίπλοκου και εισαγόμενου μοντερνισμού. Για να καταλάβουμε τι σημαίνει και πώς λειτουργήσε αυτή η συχνά αντιφατική και επώδυνη κίνηση θα πρέπει να την εντάξουμε σε ένα γενικότερο πλαίσιο αναφοράς που είναι η μετάβαση από την προνεωτερική κοινότητα στη νεωτερική κοινωνία.

Μιλτιάδης Μ. Παπανικολάου,
Η Ελληνική Επανάσταση στην
Τέχνη - Από τον Ντελακρούά
στον Παρθένη,
εκδόσεις Επίκεντρο

Η μελέτη αυτή ξεκίνησε ως ένα ολοκληρωμένο ερευνητικό σύνολο με αφορμή τα 200 χρόνια από το ξεκίνημα της εθνικής παλιγγενεσίας, προκειμένου να συγκροτηθεί ένα σημαντικό κεφάλαιο που συνδέεται με τον Αγώνα των Ελλήνων. Την ηρωική εκείνη περίοδο, κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, πριν και μετά από αυτήν, η Τέχνη έπαιξε σημαντικό ρόλο στην εδραίωση μιας ιδεολογίας που είχε συνέχεια σε ό,τι αφορά στην εθνική ταυτότητα και στην εθνική αυτογνωσία των αγωνιζόμενων Ελλήνων. Το κίνημα αλληλεγγύης των ευρωπαίων καλλιτεχνών απέναντι στην Ελληνική Επανάσταση ήταν πρωτοφανές, αποτυ-

της πόλης, αλλά και να βοηθήσουν όπου αλλού χρειαστεί. Και όταν τελειώσει η ιστορία, μπορείς να ζήσεις κι εσύ την περιπέτεια μέσα από μια σειρά διασκεδαστικές δραστηριότητες και να μάθεις καλύτερα τι ακριβώς κάνουν οι πυροσβέστες. **Α**



πώνοντας στη δική τους προσωπική εικαστική γραφή τη συμπάθεια, την ενσυναίσθηση και την αναγνώριση ενός δίκαιου αγώνα, δίνοντας «μορφή» σε αξίες, όπως η ελευθερία και η αγάπη για την πατρίδα, η ανδρεία και η αυταπάρνηση, η θρησκευτική πίστη, ο σεβασμός και η αγάπη για την οικογένεια και τη συντροφικότητα, η επίκληση στη λαμπρή πολιτισμική συνέχεια της χώρας.

ΠΑΙΔΙΚΑ

Νίκος Τομαράς,
Ασπριχώρα, εκδόσεις Πατάκη

Ο Πεύκος αναζητεί τη ζωή του χωρίς φόβο και ενοχές. Με σύμμαχό του το Φεγγάρι, εκφράζει τη δική του αλήθεια χωρίς να προκαλεί πόνο στους άλλους. Δίνει τον καλύτερο εαυτό του ακόμα και στη συνάντησή του με το Δέντρο του Κακού. Δεν είναι Δέντρο Καθώς Πρέπει, δεν πίνει καφέ με τους Παπαγάλους και δεν τα πάει καλά στα Δεντρομαθήματα. Ο Πεύκος της Ασπριχώρας μας ανεβάζει στο τρενάκι των εικόνων σε ένα ταξίδι αναζήτησης του εαυτού μας δίχως επιθυμίες και φόβους. Η Ασπριχώρα είναι μια αλληγορική διήγηση για ενήλικους, εφήβους και παιδιά των μεγάλων τάξεων του Δημοτικού. Ο Πεύκος, κεντρικός ήρωας της Ασπριχώρας, προτείνει την αναζήτηση μιας ζωής απαλλαγμένης από τον φόβο και τις ενοχές, με γνώμονα τη δύναμη του αυθεντικού μας εαυτού. Δεν παίρνει προσωπικά τα λόγια και τις αντιδράσεις των άλλων. Δε νιώθει για τους άλλους, αλλά νιώθει μαζί με τους άλλους. Ακούει προσεκτικά τις ιστορίες των άλλων και προσπαθεί να αποκωδικοποιήσει τα σύμβόλά τους. Αμφισβητεί, αλλά δεν επικρίνει και δεν απορρίπτει. Κάνει τις δικές του επιλογές και αναλαμβάνει την ευθύνη γι' αυτές, ενώ ταυτόχρονα αντιστέκεται στους κανόνες που θέτουν οι Μικροί Τύρανοι που μας περιτριγυρίζουν.

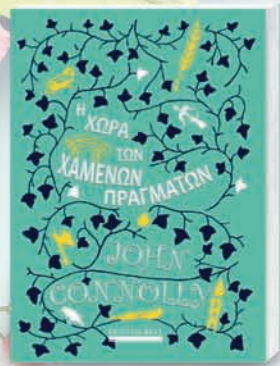
Ευτυχία Βαρσάμη,
Ευτυχία είναι...,
εκδόσεις Ψυχογίος

Η συγγραφέας αναρωτιέται: «Τι είναι άραγε η ευτυχία για σένα; Το να βλέπεις τα παιδιά σου ευτυχισμένα; Σε αυτό το βιβλίο, τα παιδιά μας λένε πότε νιώθουν χαρά και ευτυχία. Και ξέρεις πότε συμβαίνει αυτό; Όταν εσύ, ο γονιός, είσαι χαρούμενος, γεμάτος, υγιής, γελαστός και ικανοποιημένος. Η χαρά των παιδιών σου πηγάζει από τη δική σου στιγμή ευτυχίας: το ζεστό μπάνιο σου, τη βόλτα σου, τη στιγμή που ακούς το αγαπημένο σου τραγούδι. Αν, λοιπόν, ευτυχία για εσένα είναι η ευτυχία του παιδιού σου, τότε δεσβαθιά μέσα σου, βρες τη δική σου στιγμή ευτυχίας, ανάπνευσε... και θα δεις το παιδί σου ευτυχισμένο».

R. W. Alley,
Πυροσβέστες σε δράση,
εκδόσεις Key Books

Ακολούθησε τους όσο ακούνε τον δυνατό ήχο της σειρήνας και επιβιβάζονται γρήγορα στο όχημα με τη σκάλα. Παρατήρησε τη στολή και τον ειδικό εξοπλισμό τους. Δες τους σε δράση όπως σκαρφαλώνουν στη σκάλα, ξετυλίγουν τις μάνικες, σπάνε τη σκεπή του παγωτατζιδικού και σβήνουν τις φλόγες. Οι πυροσβέστες της Κοιλιάδας του Ανέμου είναι εδώ για να σώσουν τα γατάκια-τιγκάκια, το παγωτατζιδικό της πόλης, αλλά και να βοηθήσουν όπου αλλού χρειαστεί. Και όταν τελειώσει η ιστορία, μπορείς να ζήσεις κι εσύ την περιπέτεια μέσα από μια σειρά διασκεδαστικές δραστηριότητες και να μάθεις καλύτερα τι ακριβώς κάνουν οι πυροσβέστες. **Α**

Τα BELL της άνοιξης



Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ένα υπέροχο μυθιστόρημα λυρικής φαντασίας, μια βουτιά σ' ένα σαγηνευτικό κόσμο με μαγεμένα φυτά, ζώα που μιλούν και υπέροχα πλάσμενους μύθους και θρύλους. Ένα

συγκλονιστικό βιβλίο για την αγάπη, την απώλεια, την οδύνη και το φόβο.



ΜΟΝΟ Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΝΑΕΙ ΕΤΣΙ

Ένα τρομερό μυστικό, μια ιστορία αγάπης απ' αυτές που σου αλλάζουν για πάντα τη ζωή. Καθλωτικό, απέραντα ρομαντικό και υπέροχα σπαρτακτικό, το μυθιστόρημα της Paige Toon είναι

μια βαθιά συγκινητική ιστορία με συγκλονιστικά ανατρεπτική πλοκή.



ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΕΚΡΟΣ

Ο #1 ήρωας της crime λογοτεχνίας Τζακ Ρίτσερ επιστρέφει με το νέο βιβλίο της θρυλικής σειράς, —που δημιούργησε ο Lee Child και συνεχίζει τώρα σε συνεργασία με τον αδερφό του,

Andrew— μια ασταμάτητη περιπέτεια που διαβάζεται με κορμμένη την ανάσα.



Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ένα πολυεπίπεδο, περίπλοκο και ακαταμάχητα σκοτεινό θρίλερ για έναν underground καλλιτέχνη που δημιουργεί φρικιαστικά «έργα τέχνης» στους

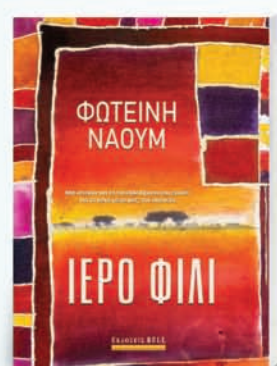
δρόμους του Λονδίνου. Το πρώτο βιβλίο του David Fennell είναι αναπάντεχα ωμό και αποτρίπαιο.



ΤΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

Το νέο κοινωνικό μυθιστόρημα του Γιώργου Γιώτσας μάς διηγείται μια ιστορία για τον αυτισμό, τις χαμένες προοπτικές, την κακοποίηση και την εκμετάλλευση, αλλά ταυτόχρονα μας μιλάει για τη

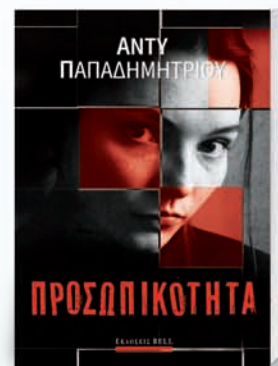
διαφορετικότητα, τα όνειρα των ανθρώπων, την ελευθερία, όπως και για την κινητήρια δύναμη του κόσμου αυτού: την αγάπη.



ΙΕΡΟ ΦΙΛΙ

Μια ατμοσφαιρική, νοσταλγική ιστορία για το πώς γαλουχείται ο άνθρωπος. Πώς τον διαμορφώνουν ο έρωτας, η αγάπη, ο πόνος, η φιλία. Ένα μυθιστόρημα

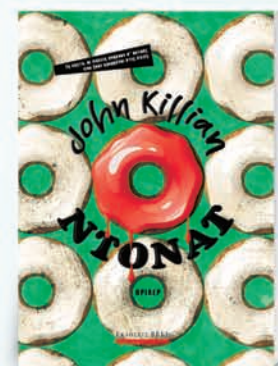
για το έλλειμμα, την απουσία και την προσμνή. Για το κενό που φωλιάζει μέσα σου και την απόδραση από μια ζωή που δε σου αρκεί...



ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Σ' αυτό το ανατρεπτικό θρίλερ μυστηρίου τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται. Πίσω από κάθε αποκάλυψη κρύβεται μία καινούργια οπτική, που δίνει νέα

τροπή στην ιστορία και οδηγεί σε διαφορετικούς, ανεξερεύνητους δρόμους...



ΝΤΟΝΑΤ

Το νέο θρίλερ του John Killian είναι μια ιστορία εκδίκησης, καταδίωξης και θανάτου. Αν θες να επιβιώσεις στους δρόμους μιας επικίνδυνης και σφιλόενης πόλης, γεμάτης μυστικά και παγίδες, πρέπει

να είσαι έτοιμος για όλα. Όπως ακριβώς είναι οι ήρωές μας...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr

f BELLpublishing

X @bell_books

@bell_books

εκδόσεις επίκεντρο

Τέσσερα βιβλία από τον ΔΗΜΗΤΡΗ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ για τη Ρωσία



ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Η αυτοκρατορική νοσταλγία της Ρωσίας

Ο ευρασιατικός πειρασμός

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης
Η αυτοκρατορική νοσταλγία της Ρωσίας
Ο ευρασιατικός πειρασμός

Η Ρωσία μετά την εισβολή στην Ουκρανία, έχει κηρύξει τον πόλεμο ενάντια στη Δύση, στον ελεύθερο κόσμο, στον πολιτισμό της ελευθερίας της επιλογής. Κοιμίζει στον 21ο αιώνα το μοντέλο της ασιατικής απολυταρχίας, της λατρείας της ισχύος και της επιβολής διά των όπλων των επιλογών μιας «πεφωτισμένης ηγεσίας».



Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης

ΡΩΣΙΑ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ

επίκεντρο

Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης
ΡΩΣΙΑ, Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ

Με την κήρυξη του πολέμου, η Ρωσία δικαιώσε εκείνους που την κατέταξαν ως τον Νο1 εχθρό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, αφύπνισε τις πολιτικές ηγεσίες και τις κοινωνίες της Δύσης, άλλαξε τον γεωπολιτικό χάρτη και έθεσε επί τάπητος την αλλαγή παραδείγματος στις σχέσεις της με την πλειονότητα των κρατών του προηγμένου κόσμου.



ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

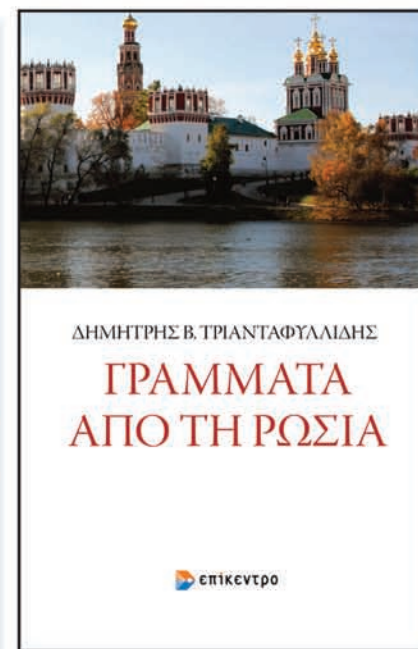
ΡΩΣΙΑ

PRO ET CONTRA

επίκεντρο

Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης
ΡΩΣΙΑ PRO ET CONTRA

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας, θα τελειώσει. Με ήττα της Ρωσίας, αυτό είναι προδιαγεγραμμένο. Τότε, θα χρειαστεί να να βρούμε κοινούς τόπους συνεννόησης, συνύπαρξης και αλληλοκατανόησης με τους πολίτες της. Ίσως, στις σελίδες που ακολουθούν, οι δυτικοί αναγνώστες αποκτήσουν τα εργαλεία για έναν ουσιαστικό διάλογο των δύο πλευρών.



ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

επίκεντρο

Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

Ο Δημήτρης Τριανταφυλλίδης καταγράφει εικόνες, συναισθήματα και βιώματα από όσα συνάντησε κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του στη Ρωσία. Περιπλανήσεις και σκέψεις, πρόσωπα, και τόποι, καταγραφές εικόνων του συγγραφέα ως απαντήσεις σε ερωτήματα που εξακολουθούν να τον βασανίζουν παρά τις επίμονες και μακροχρόνιες σπουδές του στον ρωσικό πολιτισμό.

Είναι ό,τι είναι και δεν είναι ό,τι δεν είναι: ένας αποχαιρετισμός στον Πολ Όστερ

Αναμνήσεις από τη Νέα Υόρκη με αφορμή
τον θάνατό του

Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ



Τα βιβλία του Πολ Όστερ από τη βιβλιοθήκη μου. Λείπουν, ανεξήγητα, το Mr. Vertigo, το Sunset Park, και το The Music of Chance.

Πρωτοσυνάντησα τον Πολ Όστερ στο Μπρούκλιν, τον Νοέμβριο του 2013. Ο πατέρας μου είχε πεθάνει δυο μήνες πριν κι εγώ είχα πάει στην Αμερική με την ελπίδα ότι θα έβρισκα κάποια δουλειά για να μπορέσω να σηκώσω τα οικονομικά βάρη που είχε αφήσει πίσω του. Κοιμόμουν στον καναπέ ενός αδελφικού μου φίλου στο Μανχάταν και προσπαθούσα να καταλάβω πώς να σταθώ στα δυο μου πόδια.

Για να τα εξασκήσω, έπαιρνα τους δρόμους και αλώνιζα τις γειτονιές. Ένα απόγευμα, σκοτάδι ήδη, κατέβηκα με το μετρό σε κάποιο σταθμό στο Μπρούκλιν, ούτε που θυμάμαι ποιον, κι άρχισα να περπατώ ασκόπως. Λίγες ώρες πριν, το κορίτσι μου με είχε χωρίσει από το τηλέφωνο, κι εγώ ήθελα να καθώ, να καθώ σε μια Νέα Υόρκη που δεν γνώριζα, να μπω στις ζωές άλλων, στα φωτεινά τους παράθυρα, να τους χαζεύω να έχουν βγει ν' αγοράσουν γάλα από τη γωνία, με τον σκύλο για βόλτα, και να ξεχνάω τον εαυτό μου. Περπατούσα, περπατούσα, μπήκα σ' ένα καφέ, διάβασα λίγο, μετά σ' ένα ανθοπωλείο, χάξεψα· τα πάντα γύρω μου κυλούσαν σαν ταινία πίσω από οθόνη.

Σε μια αναπάντεχη στροφή κάπου στο DUMBO, βρέθηκα μπροστά σε μια μεγάλη τζαμαρία. Πάνω της ήταν κολλημένο ένα απλό φύλλο χαρτί από εκτυπωτή: *Απόψε στις 8 μ.μ. ο Πολ Όστερ διαβάζει κι υπογράφει αντίτυπα από το νέο του βιβλίο, «Report from the Interior».*

Τον Πολ Όστερ τον είχα πρωτογνωρίσει το 2004 ανάμεσα στις σελίδες του «Oracle Night», την ιστορία ενός συγγραφέα που, έχοντας αναπάντεχα αναρρώσει από μια σχεδόν θανατηφόρο ασθένεια, αγοράζει, κατά τύχη, ένα βράδυ στο Μπρούκλιν, ένα μπλε σημειωματάριο κι αρχίζει να γράφει την ιστορία ενός άνδρα του οποίου η ζωή καταρρέει και μεταμορφώνεται όταν συνειδητοποιεί πόσο πολύ την κυβερνά η τυχαioτητα.

Τότε δεν ήμουν ακόμη συγγραφέας· αναγνώρισα όμως στη γραφή του Όστερ κάτι που έμελλε να με σημαδέψει: ότι πολλά βιβλία γράφονται ακριβώς για να αναμετρηθούν με την τυχαioτητα των γεγονότων, για να αφεθούν οι συγγραφείς τους στα χέρια της. Επειδή, διά μέσω τους, οι συγγραφείς προσπαθούν να καταλάβουν πώς η γραφή είναι ίσως ο μοναδικός τρόπος να μεταβολίσεις το τυχαίο και τις συνέπειές του.

Από εκείνη τη μοιραία συνάντηση με το «Oracle Night» το 2004, έγινα φανατική αναγνώστριά του Όστερ. Άρχισα ν' αγοράζω και να διαβάζω ό,τι βιβλίο του έπεφτε στα χέρια μου: την κρυπτική «Τριλογία της Νέας Υόρκης», το «In the Country of Last Things», ακόμα και το οπαρακτικό (όπως το θυμάμαι) «Timbuktu», την πρωτοπρόσωπη ιστορία ενός σκύλου που συνοδεύει το αφεντικό του στο τελευταίο του ταξίδι — μία από τις τρυφερότερες ιστορίες για ζώα που έχω διαβάσει ποτέ. Λίγο αργότερα, όταν πρωτογνωρίστηκα με τον εκδότη μου, Νίκο Γκιώνη, με συμβούλεψε να διαβάσω το «Λεβιάθαν»· το θεωρούσε το καλύτερο μυθιστόρημά του. Καταλαβαίνω τώρα ότι του άρεσε επειδή είναι το βιβλίο του Όστερ που θυμίζει περισσότερο απ' όλα Φίλιπ Ροθ — τον δικό του αγαπημένο συγγραφέα. Και ναι, είναι ένα εκπληκτικό μυθιστόρημα. Αλλά όχι, κατά τη γνώμη μου, το καλύτερό του.

Αν ρωτήσετε φανατικούς αναγνώστες του Όστερ, ίσως σας πουν ότι τα πεζά του έργα χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: στα «μεγάλα» του μυθοπλαστικά μυθιστορήματα, τύπου «Brooklyn Follies», «Αόρατος», «Σάνσει Παρκ», «4 3 2 1», ίσως και το «Λεβιάθαν» — όπου ο Όστερ, εν πλήρη συγγραφικό έλεγχο, εξερευνά τον παραλογισμό και τη μαγεία της ζωής στις

ΗΠΑ σε διάφορες χρονικές στιγμές και γεωγραφικά πλάτη· και στις περιέργες, κρυπτικές του νουβέλες, σαν αυτές στην «Τριλογία της Νέας Υόρκης», το «Oracle Night», το «Travels in the Scriptorium», το «Man in the Dark», όπου τον κύριο λόγο έχουν οι συμπτώσεις, οι χαρακτήρες είναι συχνά περίεργα alter ego του συγγραφέα (ο Ντάνιελ Κουίν, ο Πολ Μπέντζαμιν, ο ιδιοκτήτης του Γραφείου Ερευνών Πολ Όστερ) και συνδέονται με τους χαρακτήρες άλλων βιβλίων του, λες κι ο Όστερ δεν γράφει ξεχωριστές νουβέλες, αλλά ξεχωριστά κεφάλαια σε έναν τεράστιο αφηγηματικό ιστό που εκδίδεται αποσπασματικά και ρίχνει εναλλάξ φως σε κλειστά δωμάτια που δεν εφευρέθηκαν απ' το μυαλό του συγγραφέα, μα ήταν πάντα εκεί, πριν αυτός τα γράψει.

(Χαρακτηριστικά, λ.χ., η Άννα Μπλουμ, πρωταγωνίστρια του δυστοπικού «In the Country of Last Things» βρίσκεται αργότερα παντρεμένη με τον πρωταγωνιστή του «Βιβλίου των Ψευδαισθήσεων»· ενώ ο συγγραφέας ενός μυστηριώδους βιβλίου στο «Travels in the Scriptorium», εμφανιζόταν επίσης στην «Τριλογία της Νέας Υόρκης», 21 ολόκληρα χρόνια πιο πριν, να τον παρακολουθεί ο ντετέκτιβ Κουίν, τον οποίο όλοι περνούν για ένα άσχετο συγγραφέα που λέγεται Πολ Όστερ.)

Αυτά ακριβώς τα Μπορχεσιανά, διανοητικά, διακειμενικά παιχνίδια με συγγραφείς και με τη συγγραφή είναι που με μάγεψαν εξ αρχής στο έργο του Όστερ και σ' αυτά γυρνάω ξανά και ξανά. Τολμώ να πω ότι ο Όστερ είναι «ο» συγγραφέας των συγγραφέων: ο άνθρωπος που σε κάθε του βιβλίο —μυθιστόρημα, νουβέλα, αυτοβιογραφία, δοκίμιο— ακόμα και στις συνεντεύξεις του, εξερευνά το πώς ο συγγραφέας γράφει και το τι μπορεί να αποκαλύψει η συγγραφή για τις σκιές της ζωής και τις ψευδαισθήσεις της, και για το πώς, σαν άλλοι Ρίπλεϊ, αλλάζουμε ρόλους συνεχώς και κρυβόμαστε πίσω από τις μάσκες που φοράμε.

Σε μια χαρακτηριστική του συνέντευξη στον Τζόσεφ Μαλία το μακρινό 1987, ο Όστερ, μιλώντας για τον ξαφνικό θάνατο το πατέρα του και την προσπάθεια να γράψει κάτι για εκείνον, λέει: «Άρχισα να καταλαβαίνω το πόσο προβληματικό είναι να νομίζεις ότι ξέρεις οτιδήποτε για τον οποιοδήποτε. Παρόλο που το κείμενο είναι γεμάτο συγκεκριμένες λεπτομέρειες, εμένα δεν μου μοιάζει τόσο με βιογραφία, όσο με μία εξερεύνηση του πώς μπορεί κανείς ν' αρχίσει να μιλάει για κάποιον άλλον — κι αν, ακόμα, αυτό είναι δυνατόν ή όχι».

Εκείνο το βράδυ στο Μπρούκλιν δεν είχα ιδέα πώς θα μπορούσα κάποτε ν' αρχίσω να μιλώ για τον δικό μου πατέρα και για το ποιος ήταν ή δεν ήταν· και για το ποια ήταν τελικά εκείνη η γυναίκα που μόλις με είχε χωρίσει κι ήξερα, τελικά, μόνο μία από τις ταυτότητές της. Και για το ποιος τελικά ήταν εκείνος ο γκριζομάλλης συγγραφέας που, με σταθερή μπάσα φωνή, άρχισε να διαβάζει στο Powerhouse Arena από το «Report from the Interior», μία πέμπτη (!) συγγραφική προσπάθειά του να αυτοβιογραφηθεί.

Ο ίδιος ο Πολ Όστερ έβλεπε ότι η δική του ταυτότητα —ακόμα και οι παιδικές του αναμνήσεις— μεταβάλλονταν συνεχώς· αποκτούσαν ή έχαναν χρώματα και ήχους κι έπρεπε να τα γράψει και να τα ξαναπεριγράψει στα βιβλία του, από την «Επιπόνηση της μοναξιάς» και το «Κόκκινο σημειωματάριο» μέχρι το «Hand To Mouth» και «Το ημερολόγιο του χειμώνα», ώστε να συμπληρώσει ένα μονίμως εναλλασσόμενο μωσαϊκό προσωπικής ταυτότητας. Όλοι του οι χαρακτήρες είναι μωσαϊκά από τέτοια βιογραφικά και αυτοβιογραφικά θραύσματα, μια προσπάθειά του να συλλάβει και να αποκαλύψει την ψευδαισθητική εικόνα που είμαστε ένας εαυτός. Πατί δεν είμαστε. Είμαστε οι εαυτοί απέναντι στους άλλους, πόνια μιας επώδυνης ή μαγικής τυχαioτητας, φορείς μιας συνεχούς μοναξιάς. Αυτό μου έμαθε ο Όστερ. Κι ότι η καλλιτεχνική δημιουργία είναι μια συνεχής προσπάθεια να συμφιλιωθεί κανείς και να εκφράσει αυτήν την τόσο υπαρξιακά συγκλονιστική απώλεια ελέγχου. **A**



ΕΙΜΑΣΤΕ
ΟΙ ΕΑΥΤΟΙ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΟΥΣ ΑΛ-
ΛΟΥΣ, ΠΙΟ-
ΝΙΑ ΜΙΑΣ
ΕΠΩΔΥΝΗΣ
Ή ΜΑΓΙΚΗΣ
ΤΥΧΑΙΟΤΗ-
ΤΑΣ, ΦΟ-
ΡΕΙΣ ΜΙΑΣ
ΣΥΝΕΧΟΥΣ
ΜΟΝΑΞΙΑΣ.
ΑΥΤΟ ΜΟΥ
ΕΜΑΘΕ Ο
ΟΣΤΕΡ.



Τι διαβάζουμε
φέτος την άνοιξη

**ΒΑΛΤΕ
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ**



ΜΑΙΡΗ ΚΟΝΤΖΟΓΛΟΥ
**ΑΠΟ ΗΛΙΟ
ΣΕ ΗΛΙΟ**
ΔΝΕΣΠΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Το δεύτερο μέρος της συγκλονιστικής διλογίας για έναν αγώνα και μια αγάπη στον τόπο που γέννησε Θεούς και ήρωες.



ΤΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
**ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ**

Οι πνευματικές και λογοτεχνικές επιρροές που διαμόρφωσαν τη σκέψη ενός έμπειρου συγγραφέα.



ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
BY KALAMOTIROS
ΝΙΤΑ ΠΡΟΣΕ
**Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ**
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΒΟΥΛΑ ΑΓΓΟΥΣΤΙΝΟΥ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Νέα ακαταστασία. Νέο μυστήριο. Η Μόλι η καμαριέρα επιστρέφει για να αποκαλύψει την αλήθεια όσο βρόμικη κι αν είναι.



ΦΩΤΕΙΝΑ
DANI SHAPIRO
ΣΗΜΑΤΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένα υπέροχο μυθιστόρημα, γεμάτο φως, παρά το σκοτάδι της ζωής.



ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΣΟΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΑΝΘΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΣΤΡΕΒΛΗ ΠΟΡΕΙΑ
1960 — 1974
Πολιτική και κουλτούρα από τη δεκαετία του '60 στη δικτατορία
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένα τολμηρό και ανατρεπτικό βιβλίο για το πώς η δικτατορία αλλοίωσε την πορεία της κοινωνίας και της πολιτικής.

metaixmio.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τα βιβλία της ζωής μας



K

ΚΑΠΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

10
ΧΡΟΝΙΑ

Νέο Βιβλιοπωλείο

Σόλωνος 103
106 81
Αθήνα

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΠΟΙΗΣΗ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ
ΔΟΚΙΜΑ-ΜΕΛΕΤΕΣ



Virgin River Η πόλη δίπλα στο ποτάμι

Το αισθηματικό μυθιστόρημα της Robyn Carr που έγινε πολιτισμικό φαινόμενο

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΟΥ

Το μυθιστόρημα, «*Virgin River: Η πόλη δίπλα στο ποτάμι*» (2007), της Αμερικανίδας συγγραφέα αισθηματικής λογοτεχνίας, Robyn Carr, είναι το πρώτο της δημοφιλοφύσης σειράς της, «*Virgin River*», που αποτέλεσε τη βάση για την ομότιτλη επιτυχημένη σειρά στο Netflix. Η διαχρονική αυτή ιστορία αγάπης, που έγινε «best-seller» κατακτώντας την καρδιά εκατομμυρίων αναγνωστών διεθνώς, κυκλοφορεί τώρα στα ελληνικά από τις εκδόσεις Anubis, σε μετάφραση της Ιωάννας Γεωργοπούλου.

Η κεντρική χαρακτήρας του έργου, Μελίνα Μονρό, έχοντας χάσει πρόσφατα τον σύζυγό της, ψάχνει απεγνωσμένα να βρει μια διέξοδο από τη γεμάτη στρες και διάφορους κινδύνους καθημερινότητά της ως νοσοκομείο του Λος Άντζελες. Βλέποντας την αγγελία: «Ζητείται νοσηλεύτρια στο Βέρτζιν Ρίβερ, οικισμό εξακοσίων κατοίκων», αποφασίζει να μετακομίσει σε αυτήν την απομακρυσμένη ορεινή περιοχή της Καλιφόρνια, κάτω από τις επιβλητικές σεκόγιες και δίπλα στα κρυστάλλινα νερά του ποταμού Βέρτζιν, ενθουσιασμένη με την ιδέα μιας νέας αρχής. Η πραγματικότητα, όμως, που συναντά εκεί είναι μάλλον το αντίθετο από αυτό

που απεικονιζόταν στις φωτογραφίες. Η δωρεάν διαμονή που υποσχόταν η αγγελία περιλαμβάνει μια ετοιμόρροπη καλύβα, οι λασπώδεις δρόμοι του βουνού είναι επικίνδυνοι και ο τοπικός γιατρός είναι πεισματάρης και δεν φαίνεται να θέλει τη Μελ στα πόδια του.

Μια καταρρακτώδης βροχή είναι το μόνο πράγμα που σταματά την πρωταγωνίστρια από το να εγκαταλείψει το Βέρτζιν

Ρίβερ το ίδιο βράδυ. Όταν καταφεύγει, βρεγμένη ως το κόκαλο, σε ένα τοπικό μπαρ για να βρει ζεστασιά, γνωρίζει τον πρώην πεζοναύτη ιδιοκτήτη του, Τζακ Σέρινταν, και η γνώμη της για αυτό το μέρος αρχίζει σιγά σιγά να αλλάζει. Όταν την επόμενη μέρα ο τοπικός γιατρός βρίσκει στην αυλή του ένα εγκαταλελειμμένο μωρό, η Μελ ενστικτωδώς νιώθει υπεύθυνη για εκείνο και το συμβάν αυτό παγιώνει την απόφασή της να μείνει τελικά στο Βέρτζιν Ρίβερ.

Η βραβευμένη συγγραφέας Robyn Carr προσδίδει αυτοβιογραφικά της στοιχεία στην πρωταγωνίστρια της ιστορίας, αφού και η ίδια σπούδασε Νοσηλευτική, είναι μητέρα δύο παιδιών και σύζυγος στρατιωτικού της Αεροπορίας. Η Carr ξεκίνησε να γράφει λογοτεχνικά κείμενα κατά τη δεκαετία του 1970. Σήμερα συγκαταλέγεται στις πιο πολυδιαβασμένες συγγραφείς αισθηματικών μυθιστορημάτων, με περισσότερα από εξήντα έργα στο ενεργητικό της, που έχουν μεταφραστεί σε δεκαεννιά γλώσσες.

Το έργο επικεντρώνεται σε μια ιστορία αγάπης, σθένους, αλληλεγγύης και ανθρωπιάς. Οι δευτερεύοντες χαρακτήρες είναι συχνά όσο ενδιαφέροντες είναι και οι κεντρικοί, με κάποιους –όπως τον έφηβο Ρίκι, που εργάζεται στο μπαρ του Τζακ και θέλει κι εκείνος μια μέρα να γίνει πεζοναύτης– να ξεχωρίζουν. Η μεταφορά του «*Virgin River*» σε σειρά για την πλατφόρμα του Netflix, με πρωταγωνιστές την Αλεξάντρα Μπρέκενριτζ στον ρόλο της Μελίνα και τον Μάρτιν Χέντερσον στον ρόλο του Τζακ Σέρινταν, έκανε το ντεμπούτο της το 2019 και έχει ήδη ανανεωθεί για έκτη σεζόν. Ακολουθώντας τα βήματα των μυθιστορημάτων της Carr, η σειρά του Netflix έχει αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές από κοινό και κριτικούς, βραβεία και υψηλά νούμερα τηλεθέασης. **A**



ROBYN CARR
Virgin River: Η πόλη δίπλα στο ποτάμι
Εκδ. Anubis

Ο Paul Auster και η Νέα Υόρκη

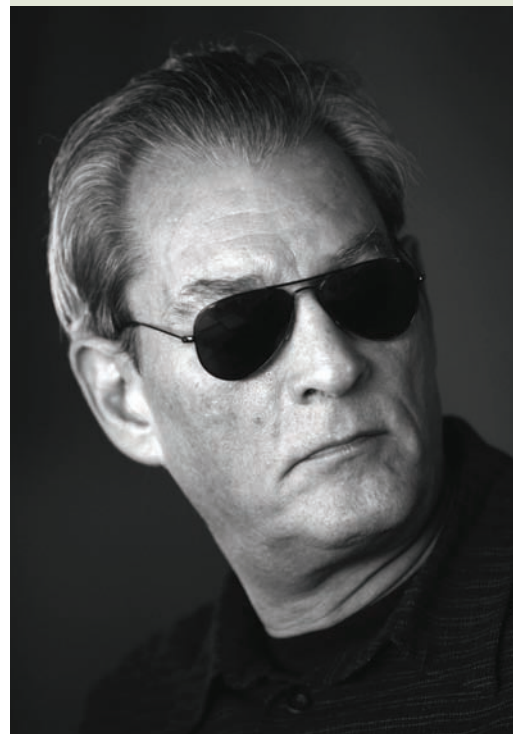
» Την ώρα ακριβώς που ετοιμαζόμουν να γράψω τις μεταπασχαλινές Σημειώσεις, έγινε γνωστός ο θάνατος του Paul Auster. Οπότε, ξεκινάω για Νέα Υόρκη...

Όσα βιβλία μοιάζουν συνδεδεμένα μ' έναν συγκεκριμένο τόπο, μου ασκούν μεγάλη γοητεία. Υποθέτω ότι αυτή η έλξη ξεκίνησε πολύ παλιά, από την εποχή που διάβαζα **Ρέιμοντ Τσάντλερ** και ο ντετέκτιβ του, ο Φίλιπ Μάρλοου, μιλούσε για το Λος Άντζελες, μια πόλη που ούτε τότε ούτε τώρα έχω δει από κοντά: «Πήγαμε δυτικά, πέσαμε στη *Sunset* και γλιστρούσαμε γρήγορα και αθόρυβα σε μια από τις λωρίδες της. Ο οδηγός φαινόταν να μισοκοιμάται αλλά προσπερνούσε τα γρήγορα αγόρια στα κάμπριο σεντάν λες και ήταν σταματημένα. Για χάρη του όλα τα φανάρια γίνονταν πράσινα. Κάποιοι οδηγοί το 'χουν. Δεν έχασε ούτε ένα» («Αντίο γλυκιά μου»). Και δεν είναι μόνο η αναφορά στην πόλη. Είναι η αίσθηση ότι βρίσκεσαι εκεί.

Το «*Αντίο γλυκιά μου*» ήταν το πρώτο βιβλίο του Τσάντλερ που διάβασα. Και η **«Τριλογία της Νέας Υόρκης»** το πρώτο βιβλίο του **Paul Auster** που αγόρασα λίγο καιρό μετά το πρώτο μου ταξίδι στην πόλη όπου ο σπουδαίος συγγραφέας γεννήθηκε. «Μία ώρα αργότερα, ενώ ανέβαινε με το λεωφορείο νούμερο 4 στη γωνία της 70ής Οδού με την Πέμπτη Λεωφόρο, δεν είχε ακόμη απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα. Από τη μια πλευρά είχε το πάρκο, καταπράσινο μέσα στον πρωινό ήλιο, με τις αιχμηρές φευγαλέες σκιές, από την άλλη βρισκόταν το μουσείο Φρικ, λευκό και αυστηρό, λες και το είχαν παρατήσει για να πεθάνει» («*Γυάλινη πόλη*», μετ. **Σταυρούλα Αργυροπούλου**, εκδ. Μεταίχμιο).

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CLLXXIV

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ



©EPA-TONIALBR

Η πρώτη από τις τρεις νουβέλες που αποτελούν την «*Τριλογία της Νέας Υόρκης*», η «*Γυάλινη πόλη*», είναι αυτή που έχει τις περισσότερες αναφορές στην πόλη. Και την ώρα που θαυμάζεις τον τρόπο με τον οποίο διαπλέκονται τα τρία αυτά κείμενα, με τους ήρωες των προηγούμενων να εμφανίζονται ξαφνικά στα επόμενα, την ώρα που αναγνωρίζεις τη μεταμοντέρνα συνθήκη ως συνδημιουργό των κειμένων, την ώρα που παραδίεσαι στη διακειμενικότητα, την ώρα που καταλαβαίνεις ότι με τον Auster η αμερικανική λογοτεχνία παίρνει έναν ολοκαινούργιο δρόμο, δεν μπορείς παρά να περπατήσεις μαζί του στη Νέα Υόρκη: «*Έφτασε στον σταθμό Γκραντ Σέντραλ πολύ νωρίτερα. Το τρένο του Στίλμαν δεν θα έφτανε πριν τις 6.41, αλλά ο Κουίν χρειαζόταν χρόνο για να μελετήσει τον χάρτη και να βεβαιωθεί ότι ο Στίλμαν δεν θα μπορούσε να ξεφύγει. Καθώς βγήκε από την υπόγεια διάβαση, είδε το ρολόι να δείχνει τέσσερις και κάτι. Ήταν ώρα αιχμής και ο σταθμός άρχιζε ήδη να γεμίζει. Ανοίγοντας δρόμο ανάμεσα στα στριμωγμένα κορμιά, ο Κουίν έφερε βόλτα τις αριθμημένες θύρες, ψάχνοντας για κρυμμένες σκάλες, εξόδους που δεν επισημαίνονταν, σκοτεινές εσοχές στους τοίχους. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένας άνθρωπος αποφασισμένος να εξαφανιστεί μπορούσε να το κάνει χωρίς μεγάλο κόπο.*»

Καθόλου μεγάλη απόσταση από την αφήγηση του Τσάντλερ. Άλλωστε στην «*Τριλογία*» ο Auster κάνει ένα είδος **μετα-νουάρ νουβέλας** που έχει βαθιές ρίζες στους τρόπους των πρωτοπόρων. Το ερώτημα είναι αν μερικές από τις σκηνές γράφονται για να πάνε πιο πέρα την πλοκή ή για να περιγράψουν απλώς στιγμιότυπα της Νέας Υόρκης. Μα αν έχεις περπατήσει απ' άκρη σ' άκρη τη γέφυρα του Μπρούκλιν δεν υπάρχει περίπτωση να μη θέλεις να μιλήσεις γι' αυτό: «*Πάνε πολλά χρόνια από τότε που ο Μπλου διέσχισε πεζός τη γέφυρα του Μπρούκλιν. Η τελευταία φορά ήταν μαζί με τον πατέρα του όταν ήταν παιδάκι, και η θύμψη εκείνης της μέρας ξαναγυρνά τώρα στο μυαλό του. Μπορεί να δει τον εαυτό του να κρατά το χέρι του πατέρα του και να περπατά στο πλάι του και, κατά μήκος της ατσάλινης οδογέφυρας από κάτω, θυμάται ότι είπε στον πατέρα του πως ο θόρυβος ακουγόταν σαν το βουπότό ενός τεράστιου σμήνους μελισσών. Αριστερά του βρίσκεται το άγαλμα της Ελευθερίας. Δεξιά του το Μανχάταν, με κτίρια τόσο ψηλά μέσα στον πρωινό ήλιο που μοιάζουν με πλάσματα της φαντασίας*» («*Φαντάσματα*»).

Ο Paul Auster έφυγε στις 30 Απριλίου στα 77 του χρόνια. Στα περισσότερα από τα βιβλία του βρήκα στοιχεία που δεν φανταζόμουν ότι υπήρχαν στη λογοτεχνία. Όσο για τη Νέα Υόρκη, επέστρεφε κάθε φορά μέσα από τα γραπτά του ολοζώντανη: «*Ήρθε το καλοκαίρι κι οι δρόμοι έγιναν ζεστοί και υγροί, αφόρητοι όπως μόνο στη Νέα Υόρκη μπορούν να είναι*» («*Το κλειδωμένο δωμάτιο*»). Αντί κι ευχαριστώ για τα ταξίδια!

Κάποιος σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

ΣΤΟ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΑΘΕΤΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Στο εδώ είναι το παντού και στο καθετί τα πάντα. Είμαι ήσυχη και κίνδυνο δεν έχω. Γιατί τον πόνο και τη χαρά αρχίζω να τη δέχομαι με την ίδια ευγνωμοσύνη, το μικρό και το μεγάλο με την ίδια έκπληξη κι όλα τα πλάσματα ν' αποδέχομαι με τον ίδιο σεβασμό, ακόμα κι εμένα. Το τίποτα και το όλα αρχίζω να κοιτώ σαν όψεις του ίδιου νομίσματος που δίχως τη μίαν όψη είναι κιβδηλο. Έρχεται η ώρα που θα λυτρωθώ από σένα! Και θα λυτρωθώ από σένα αγαπώντας σε περισσότερο, με της αγάπης το άμετρο μέτρο που είναι η περίσσια.

DIVA

Σύνταγμα. Πέρασες μπροστά από ξενοδοχείο στις 03/05, 11:30 περίπου, με μαύρο μακρύ φόρεμα και άσπρο ζακετάκι από πάνω, και σήμερα 4/5 νωρίτερα. Και τις δύο φορές ανέμισες τα μαλλιά σου και γύρισες από την άλλη. Έχω δύο ερωτήσεις, πρώτον πώς καταφέρνεις και γυρνάς σχεδόν 360 μοίρες το κεφάλι και δεύτερον τον αριθμό σου.

ΠΡΑΣΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ + ΑΣΠΡΑ ΜΠΟΤΑΚΙΑ

Ευαγγελίστρια, Ίλιον. Θέλω να σε ξαναδώ.

ΓΟΛΙΑΘ

The Place, Κεραμεικός. Ανταλλάξαμε πολλά βλέμματα και σε παρατηρούσα που το προσπαθούσες, τόσο μακριά που καθόμασταν. Ξανθιά και πανέμορφη! Ήρθα και γνώρισα τον τεράστιο σκύλο της φίλης σου, τον Γολιάθ. Δεν ζήτησα όνομα και insta, και ίσως θα έπρεπε... Αν το δεις, στείλε!

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ

Πετράλωνα. Σε βλέπω συχνά στον ηλεκτρικό με το ποδήλατό σου. Μ' αρέσεις, και κάθε φορά διστάζω να σου μιλήσω. Ελπίζω να σε δω μετά το Πάσχα.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Εργατικές, Περιστέρι. Μακράρι να γυρνούσα τον χρόνο πίσω και να μην σε έκανα να κλάψεις. Απλά θα περίμενα λίγο.

ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Υγεία, Αγάπη Και Ευτυχία. Καλό Πάσχα. Με Αγάπη το σκιουράκι σου.

ΚΟΠΕΛΑ ΓΙΑ PHONE CHAT

Γλυκιά ώριμη κοπέλα. Σε άκουσα άθελά μου να μιλάς στο τηλέφωνο με μια φίλη σου και να λες ότι ψάχνεις έναν άγνωστο άντρα να

μιλάτε στο τηλέφωνο χωρίς ταμπού. Γιατί όχι; Στείλε να το δοκιμάσουμε μαζί.

ΤΡΟΛΕΪ 2, ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τρόλεϊ 2, Σύνταγμα. Δευτέρα 29/04 περίπου στις 15:30. Ήρθες και κάθισες δίπλα μου. Κοιταχτήκαμε λίγες φορές αλλά δεν μιλήσαμε. Φορούσες ωραία γυαλιά ηλίου, λευκό μπλουζάκι και τζιν μπουφάν το οποίο κάποια στιγμή το έβγαλες και το κράτησες. Στυλάρα! Όταν έφτασε η ώρα να κατέβεις και πήγες στην πόρτα, λίγο πριν βγεις, γύρισες και με κοίταξες έντονα. Είσαι υπέροχη και θέλω να σε γνωρίσω!

ΘΑΡΡΟΣ Η...

Κυριακή απόγευμα στην Κινέτα. Κάθισες κοντά μου και φορούσες μαύρο μαγιό. Ενώ κοιταχόμασταν, όταν άρχισε να φεύγει ο κόσμος, έφυγες κι εσύ. Προσπάθησα να σε προφτάσω αλλά δεν είχαμε το θάρρος να μιλήσουμε. Αν όντως θα το ήθελες, περιμένω να σε δω την Κυριακή του Θωμά, ίδια ώρα.

ΛΕΥΚΟ ΣΑΚΑΚΙ, Η ΧΟΡΕΥΤΑΡΟΥ ΜΟΥ...

The Dandy - Ψυχικό. Κακώς δεν έκατσα. Και ας έφευγε η παρέα.

ΠΡΩΙΝΟΣ ΚΑΦΕΣ

We're coast. Κοιταχτήκαμε πριν μπούμε στο καφέ, εσύ με άσπρο πουκάμισο και μακριά μαύρα μαλλιά, εγώ με καρό πουκάμισο. Έκατσα στο πλάι του πάσου όση ώρα περιμένεις τον καφέ σου, θα είμαι και αύριο εκεί.

GSX-R 600 (ΧΩΡΙΣ ΦΛΑΣ)

Χαριλάου Τρικούπη τελείωμα προς Αλεξάνδρας, σε είδα το απόγευμα Μεγάλης Δευτέρας με το άσπρο-μπλε σουζουκάκι σου, πινακίδα με πολλά «Α». Είσαι μια θεά πάνω του με το μαύρο σου κολάν και τις ιδανικές μεγάλες καμπύλες σου. Σε ακολούθησα με το δικό μου 1200άρι αλλά έφυγες πάνω στη Βαρβάκη, ενώ εγώ έστριψα να κατέβω την Αλεξάνδρας. Ξέρω ότι σίγουρα θα σε ξαναδώ.

ΣΚΟΝΑΚΙ

28 Απριλίου, περίπου 3:30 η ώρα στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο. Χαζεύοντάς σε καθώς είσαι μια κούκλα, άκουσα να λες για το σκονάκι χημείας που είχες κάνει κάποτε στα νύχια σου, το σχολίασα αλλά δεν το συνέχισα γιατί δεν ήθελα να ενοχλήσω γενικά. Δεν ξέρω αν το πέρασες το μάθημα αλλά εγώ σε αγαπάω και έτσι (κουτσουράκι).

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

Νίκαια. Κοιτιόμασταν και χαμογελούσαμε. Τι ωραίο χαμόγελο που έχεις!

ΜΑΛΤΕΖ ΓΙΑ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

Πήγαινες αεροδρόμιο με μια αποσκευή και τη φανταστική σκυλίτσα σου! Μπύκα Κεραμεικό και κατέβηκα Χολαργό και δεν σε ρώτησα αν θέλεις να ζευγαρώσουμε!

ΕΣΥ Ο ΨΗΛΟΣ, ΨΩΝΙΖΕΣ ΔΩΡΑ

Golden Hall. Ήμουν στα Zara και είχε ατελείωτη ουρά στα ταμεία... Ανέβηκα επάνω στο αντρικό να πληρώσω και ήσουν μπροστά μου. Ψηλός μελαχρινός με μπλε σκούρο πουκάμισο και τζιν παντελόνι, κάνατε σχέδια για το βράδυ με τον φίλο σου... Κοιταχτήκαμε και υπήρχε φουλ αμπαξία.

ΡΟΖ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΜΕ ΚΑΣΤΑΝΑ ΜΑΤΙΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ

Μετρό Σύνταγμα, στάση προς Ανθούπολη κατά τις 11 το βράδυ. Αναμένοντας τον επόμενο συρμό προς Ανθούπολη, οι ματιές μας συναντήθηκαν στιγμιαία. Αρβυλομποτάκια με λευκές κάλτσες που φαινόταν μόνο η μάρκα τους, γκρι τζιν φούστα (θα την έλεγες και παπαδιάς :p), έχεις νίρσινγκ στον αφαλό και μαύρο τζιν πανωφόρι. Καστανά μάτια και χαρακτηριστικά προσώπου που με κέντρισαν κατευθείαν. Πηγαίνοερχόσουν στη στάση μέχρι που σε έβλεπα, αλλά βρεθήκαμε μέσα στον συρμό και μετά από μερικές στάσεις κάθισες στη γωνιακή θέση. Και έκανα join μετά από λίγο. Έπρεπε να σου μιλήσω, ίσως να είχε εμπλουτιστεί η ζωή μας με λίγο παραπάνω ενδιαφέρον και περιπέτεια σε εκείνη τη διαδρομή! Ποιος ξέρει αν θα σε ξανασυναντήσω;

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

Λεωφόρος Ιασηνίδου, Ελληνικό, λίγο πιο πάνω απ' το μετρό, σε ρώτησα πού πάει το 154 και αφού μου απάντησες, μπήκαμε μαζί μέσα. Ήθελα ν' ανοίξω κουβέντα γι' αυτό και σχολίασα την εντύπωση που μου έκανε πώς μια νεαρή κοπέλα σαν εσένα φορούσε μάσκα! Κατέβηκα μετρό Αργυρούπολης, αλλά εσύ συνέχισες. Θα ήθελα πολύ να σε ξαναδώ!

ΕΣΥ ΠΟΥ ΠΡΟΛΑΒΕΣ ΤΟ 605

ΗΣΑΠ, Ν. Ιωνία. Κοιταχτήκαμε μερικές φορές, μέχρι που ήρθε το λεωφορείο... Το πρόλαβες οριακά ευτυχώς για σένα, δυστυχώς για εμένα!



Τζένη μου, γνώρισα ένα παλικάρι σαν τα κρύα τα νερά! Αρχίσαμε να βγαίνουμε με τον καιρό όλο και πιο συχνά. Πέρασε ένας μήνας και σεξ δεν είχαμε κάνει ακόμη. Βασικά δεν το επιδιώκαμε κιόλας, λέγαμε όταν μας βγει. Τελικά μετά τον έναν μήνα γνωριμίας, ήρθε κι αυτό. Συμπαθητικά ήταν. Τώρα μη με πεις περιεργη, αλλά οι λεπτομέρειες είναι αυτές που κάνουν τη διαφορά. Τις 2-3 πρώτες φορές που κάναμε σεξ, φορούσε πάντα το t-shirt και τις κάλτσες του. Δεν τα έβγαζε με τίποτα. Το θεώρησα πολύ ξεγερούα, να το πω ευγενικά. Λέω ok, πρώτες φορές είναι, την επόμενη θα τα βγάλει. Τίποτα αυτός. Μανία να φοράει το μπλουζάκι και τις κάλτσες του. Εγώ προσπαθούσα να μην το σκέφτομαι, αλλά μια μέρα το πήρα απόφαση και του το είπα ότι δεν μου αρέσει. Η απάντησή του ήταν ότι κρυώνει. Τι να του πω εγώ τώρα;



είναι ωραίο παιδί, αλλά αν είναι γενικώς πέφτουλας, δεν τον θέλω. Αχ, σε παρακαλώ πρέπει να δεις αυτό το μήνυμα και να μου απαντήσεις. Φιλιάκια!

Ωχ, ωχ, ωχ! Είναι κρίσιμα τα πράγματα απ' ό,τι καταλαβαίνω. Λοιπόν, διάβασα προσεκτικά το ιστορικό της υποθέσεως και σαν γνήσια ντέντεκτιβ, σου απαντώ πως δεν έχω ιδέα αν γκομενίζει στα social με τη γνωστή σου. Ευελπιστώ πως όχι, αλλά δεν μπορούμε και να το αποκλείσουμε. Δύο τα τινά από εδώ και πέρα. Είτε θα ρωτήσεις ευθέως τη γνωστή σου αν τον ξέρει και αν τρέχει κάτι μεταξύ τους είτε θα ρωτήσεις ευθέως τον αρρενωπό, ψηλό με τα γαλάζια μάτια για να δούμε και πώς θα διαχειριστεί την κατάσταση. Αν σου δημιουργήσει ασφάλεια, βουρ στο ψητό! Αν δεις ότι αρχίζει τα «δεν είναι αυτό, που νομίζεις», άρχισε να την κάνεις με ελαφρά...

Πού πάω και τους βρίσκω, αλήθεια; Έναν φυσιολογικό γκόμενο δεν μπορώ να βρω ή απλά δεν υπάρχει; Το συγκεκριμένο boyfriend το έχω ένα δμνηνο περίπου. Καλός, ευγενικός, αλλά έχει ένα βίτσιτο στο σεξ, που το απέκτησε τώρα τελευταία και με έχει κουράσει αφάνταστα! Θέλει πριν κάνουμε σεξ να βλέπουμε βιντεάκια στο pornhub. Τον ερεθίζει πολύ. Ok, εγώ το κάνω, αλλά πόσο πια, έχω κουραστεί. Δεν του λέω κάτι, άλλα πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Σχεδόν με παρακαλάει!

Να του μιλήσεις. Δεν είναι δυνατόν να ξέρω εγώ ότι σε έχει κουράσει αφάνταστα αυτή η συνθήκη και να μην το ξέρει εκείνος. Απορώ γιατί το κάνεις, αφού δεν σου αρέσει. Μπορούμε να δοκιμάσουμε πράγματα που αρέσουν στον/στη σύντροφό μας, εφόσον όμως μας ευχαριστούν κι εμάς. Ειδικά στο σεξ. Σε παρακαλώ πολύ να του μιλήσεις άμεσα και να μη δέχεσαι να κάνεις πράγματα που σε πιέζουν.



© JOHN HOLMES



COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ



Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Κριέ μου, καλή εβδομάδα! Θα δοκιμαστείς από άποψη ενέργειας, ίσως και περιπτώσεων νεύρων. Να είσαι θετικά διακείμενος, τα πράγματα παίρνουν φωτιά προς συμφέρον σου. Πολύ σημαντική η επικοινωνία επαγγελματικά ή ερωτικά, στις 8 Μάρ - γενικά μια τυχερή μέρα για νέες οικονομικές συμφωνίες ή επιχειρηματικά ανοίγματα. Ίσως κάνεις μια μεγάλη αγορά που κυνηγάς καιρό. Αν ασχολείσαι με το εμπόριο, προσοχή στις συναλλαγές. Στα ερωτικά, δεν είσαι και στα καλύτερά σου, καθώς σου είναι παντελώς αδιάφορο το θέμα. Για σένα που έχεις σχέση, αν το ταίρι σου κάνει κάποια πρόταση ή εκδήλωση αγάπης, μην τον γειώσεις.



Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Ταυράκι μου, εξαιρετικά σημαντική για όλη τη χρονιά αυτή η εβδομάδα. Εσύ δεν το αισθάνεσαι, αλλά αν δώσεις λίγο χρόνο και δεν είσαι απαισιόδοξος, θα αντιληφθείς ότι η μεταβατική φάση που βιώνεις εξελίσσεται θετικά και ανακτάς την αυτοπεποίθησή σου. Έχεις ευκαιρίες ως προς τα προσωπικά σου θέλω, την επαγγελματική ανέλιξη, έρωτες, γάμους και εγκυμοσύνες. Στο τέλος της εβδομάδας καταλαβαίνεις ότι υπάρχουν κολλήματα στα ερωτικά σου που δεν μπορείς να τα παραβλέψεις. Αν είσαι ελεύθερος, ξεχωρίζεις τα "πρέπει" και τα "θέλω". Αν είσαι σε σχέση, καλύτερα να μη φέρεσαι εγωιστικά και κτητικά προς το ταίρι σου.



Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Διδυμάκι μου, η εβδομάδα είναι τυχερή, κυρίως για να λύσεις παρασκηνιακά ή ψυχοφθόρα θέματα. Έχεις το αίσθημα και την ανάγκη για σοβαρότητα. Θα αποκαλυφθούν ψέματα που έχεις πει στο παρελθόν, πράγμα που ίσως λειτουργήσει ανακουφιστικά. Προσοχή στα υπερροπτικά επεισόδια, που δημιουργούν ρήξεις με τους κοντινούς σου, που θεωρητικά δεν θέλεις να πληγώσεις. Οι ελεύθεροι, δεν έχετε αλλαγές. Κλασικά, ό,τι κινείται εκτελείται. Αν, πάλι, έχετε κάποια σχέση, περνάτε καλά με το ταίρι σας. Αν θέλετε να πάρετε κρίσιμες αποφάσεις, κινηθείτε παρασκηνιακά και με χαμηλό προφίλ.



Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καρκίνε μου, η ατμόσφαιρα τελευταία είναι ηλεκτρισμένη, αφού δεν καταλαβαίνεις ότι πολλές φορές τα λόγια σου προσβάλλουν ανθρώπους. Πάρα πολύ σημαντικές γνωριμιές και επαφές φέρνει η νέα Σελήνη στο ζώδιο του Ταύρου στις 8 του μήνα, δεν αποκλείεται και ερωτικές. Να παραμένεις κοινωνικός, όμως μην έχεις πολλή έπαρση, γιατί γίνεσαι άπληστος και ανυπόμονος. Αν είσαι σε σχέση, μπορείς να απολαύσεις εξόδους με το ταίρι σου και να περάσετε όμορφες στιγμές. Αν δεν είσαι σε σχέση, δεν θα έλεγα πως είναι η ιδανική περίοδος για να ασχοληθείς παραπάνω με έρωτες.



Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Λιοντάρι μου, ξεκινάει μια καινούργια περίοδος για σένα και δεν το βλέπεις ακόμα. Έχεις νέα ξεκινήματα και συνεργασίες πολύ σημαντικές. Αν βγεις από το σπίτι με όρεξη και καλή διάθεση, θα μαγνητίσεις τα σωστά άτομα. Αυτό θα μπορούσε να μεταφραστεί και ως γκομενίκι, έτσι; Στις 8 του μήνα με τη νέα Σελήνη στο ζώδιο του Ταύρου, να έχεις καλή διάθεση, γιατί θα μπορούσε η μέρα να είναι καρμική. Επιστράτευσε όλο το θάρρος σου και γίνε πιο διεκδικητικός από ποτέ. Ξέρουμε τι κότα λειράτη είσαι, οπότε στο υπενθυμίζω, για να διεκδικήσεις έστω τα μισά από αυτά που σου ανήκουν!



Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Παρθενάκι, ειδικά για εσένα που σε είχε πάει πολύ περίεργα το τελευταίο διάστημα με τις αλλαγές και τις μικροαναποδιές, αυτή η εβδομάδα είναι ίσως από τις πιο τυχερές. Αναπάντεχες χρηματικές απολαβές σε ανακουφίζουν. Μια ευκαιρία για ένα καρμικό ταξίδι ανοίγεται μπροστά σου, κάπου στις 8 Μάρ. Δεν θα λείψουν τα μικροέξοδα. Ταυτόχρονα, μια τάση για αυτοβελτίωση ίσως σε οδηγήσει σε γυμναστική. Πρόσεχε τα χαζά μικροατυχήματα ή τα ηλίθια πιασίματα. Τυχερές η Πέμπτη και η Παρασκευή για επαγγελματικά βήματα και συζητήσεις.



Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Ζυγέ μου, θα σε απασχολήσουν θέματα γύρω από τον οικονομικό τομέα, στον οποίο θα έχεις ευκαιρίες και καλά νέα. Δεν το βλέπεις ξεκάθαρα, καθώς η καθημερινότητά σου είναι ιδιαίτερα πιεστική. Στο τέλος όλο και κάτι θα κερδίσεις, ειδικά αν μείνεις συγκεντρωμένος και οργανωτικός. Επίσης, η Αφροδίτη από τον Ταύρο σου προκαλεί έντονα συναισθήματα, που "δένουν" όποια κατάσταση τρέχει τελευταία στη ζωή σου, είτε είσαι δεσμευμένος είτε όχι. Αν είσαι σε σχέση, θα έρθεις πιο κοντά με το ταίρι σου και θα νιώσεις υπερηλήρης. Αν δεν είσαι σε σχέση, παίζει να κάνεις μια γνωριμία, που θα σε κάνει να νιώσεις λες και βρήκες το άλλο σου μισό. Περίμενε και βλέπουμε!



Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Σκορπιέ μου, λάμπεις αυτές τις μέρες, λόγω της εξαιρετικά καλής σου διάθεσης, αλλά και των ευκαιριών για νέα ξεκινήματα - κυρίως γύρω από τις προσωπικές σου σχέσεις. Οτιδήποτε ξεκινήσει τώρα, θα έχει καλές προοπτικές εξέλιξης. Ίσως έχεις πρόταση για νέα δουλειά ή συνεργασία. Μην πάρουν τα μυαλά σου αέρα, σκέψου προσεκτικά όσα ακούς, για να βγεις κερδισμένος. Η Αφροδίτη στο ζώδιο του Ταύρου φωτίζει τα ερωτικά σου βελτιώνοντας τις συνθήκες. Αν είσαι σε σχέση, θα βελτιωθεί αισθητά το κλίμα ανάμεσά σας και θα αναθερμανθεί η φλόγα. Οι ελεύθεροι, ίσως κάνετε μια αξιόλογη γνωριμία με προοπτικές εξέλιξης ή μπορεί να προχωρήσει ένα ήδη υπάρχον flirt.



Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Τοξότη μου, back to reality vibes κουβαλάει αυτή η εβδομάδα. Μπαίνεις ξανά σε ρουτίνα, αλλά το πλανητικό σκηνικό προσφέρει θετικές εξελίξεις στην καθημερινότητά σου. Όσο πιο συνετά και σταθερά βήματα κάνεις, τόσο πιο θετικά θα είναι τα πράγματα σε οτιδήποτε κυνηγάς. Ευνοούνται τα επαγγελματικά σου, μιας και δεν αποκλείεται να έχεις νέα από μια δουλειά ή μια αξιόλογη πρόταση. Πάντως, δεν είπαμε να κοιτάς μόνο τη δουλειά, γιατί ίσως τα προσωπικά σου σου αλλάζουν τα σχέδια. Αν έχεις σχέση, θα περάσετε ωραίες στιγμές με το έτερο ήμισυ και να έρθετε πιο κοντά. Αν είσαι ελεύθερος, πλησιάζει η στιγμή που θα κάνεις μια αξιόλογη γνωριμία, κάτι που περιμένεις καιρό.



Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αιγοκεράκι, υπάρχει τεράστια πιθανότητα η εβδομάδα να αποδειχθεί σουπερ καρμική για τα δημιουργικά σου εγχειρήματα, αλλά κυρίως για τον έρωτα. Σε κάθε περίπτωση, ευνοείται πάρα πολύ, οπότε αξιοποίησε την στο έπακρο. Οι ουρανοκατέβατες ευκαιρίες θα είναι αρκετά αξιόλογες. Το μόνο που φοβάμαι είναι μην αιφνιδιαστείς και μαγκώσεις και δεν ξέρεις πώς να ανταποκριθείς. Γίνε λίγο delulu, για να επιστρατεύσεις την αυτοπεποίθησή σου και να διεκδικήσεις όσα σου ανήκουν. Αν είσαι ελεύθερος, μια απρόσμενη νέα γνωριμία μπορεί να αποδειχθεί καρμική σχέση. Αν είσαι σε σχέση και θέλεις απογόνους, το σύμπαν σε ακούει.



Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Υδροχόε μου, είναι μια περίοδος αρκετά μεταβατική για εσένα κι αυτό φαίνεται στη συμπεριφορά σου. Αλλαγές της τελευταίας στιγμής σου προκαλούν ταραχή και νευρά. Καθοριστικό για τις σχέσεις και γενικά τη ζωή σου το νέο φεγγάρι στις 8 του μήνα, που φέρνει αποκαλύψεις σχετικά με την οικογένεια και αναγκάζει να αλλάξεις τακτική με τους δικούς σου ανθρώπους. Όσο ανατρεπτικός κι αν είσαι, δεν σου αρέσουν οι απότομες αλλαγές. Μην κλειστείς στον εαυτό σου, γιατί θα καταλήξεις να βλέπεις εκθρούς εκεί που δεν υπάρχουν. Το προηγούμενο διάστημα αποδείχτηκε σχετικά βάνουσο για σένα, ίσως και κάπως ανυπόφορο.



Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Ιχθύ μου, καλή εβδομάδα! Υπάρχει μια έντονη κινητικότητα κυρίως στο κομμάτι των επικοινωνιών, αλλά και των μεταφορών. Ούτε υπουργείο να ήσουν. Σημαντική περίοδος αν θέλεις να κάνεις καινοτόμα πράγματα ή αν δραστηριοποιείσαι στον χώρο της επικοινωνίας, καθώς θα έχεις καινούργιες προτάσεις και καρμικές γνωριμιές. Πρόσεχε το τι λες και πού. Αλλάζουν οι ρόλοι σε καταστάσεις που ήταν ανυπόφορες και δεν φαινόταν να έχεις το πάνω χέρι. Αν είσαι σε σχέση, σκέφτεσαι πολύ σοβαρά την απόδραση μέσω ενός ταξιδιού. Αν είσαι ελεύθερος, θα έχεις flirt και θετική επικοινωνία, αλλά μην επενδύσεις αυτόν τον μήνα σε κάτι σοβαρό.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου



FRESH VOICES SESSIONS

by



THALIAH &

IRENE

20/05

20.00

ΓΑΛΛΙΚΟ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΕΛΛΑΔΟΣ




AMBASSADE
DE FRANCE
EN GRÈCE
*Liberté
Égalité
Fraternité*

INSTITUT
FRANÇAIS
Grèce

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΜΕ ΠΟΤΟ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΚΡΟΑΤΕΣ
ΤΟΥ VOICE 102,5!

 @voice1025


-DAL-
1786
GIUSEPPE B. CARPANO



Ο Διεθνής Ποδηλατικός Γύρος της Ελλάδας έχει την ενέργεια της ΔΕΗ.

Για 3^η συνεχή χρονιά, η ΔΕΗ, ως Μεγάλος Χορηγός και Χορηγός Ονοματοδοσίας της διοργάνωσης, τοποθετεί το ποδήλατο στο κέντρο μιας μεγάλης γιορτής για την Ελλάδα.

120 αθλητές θα διανύσουν **757,02 χλμ.**, ενώνοντας τη **Θεσσαλονίκη** με την **Αθήνα** στον **ΔΕΗ Διεθνή Ποδηλατικό Γύρο Ελλάδας, 15-19.05.2024.**

Η ΔΕΗ στηρίζει κάθε ενέργεια που μας φέρνει κοντά σε ένα πιο βιώσιμο αύριο.

Ένα με το μέλλον
dei.gr

